

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/330900441>

هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نوسینی هێمن

Book · January 2003

CITATIONS

0

READS

357

1 author:

Osman Hamad Dashti
Koya University

34 PUBLICATIONS 0 CITATIONS

SEE PROFILE

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

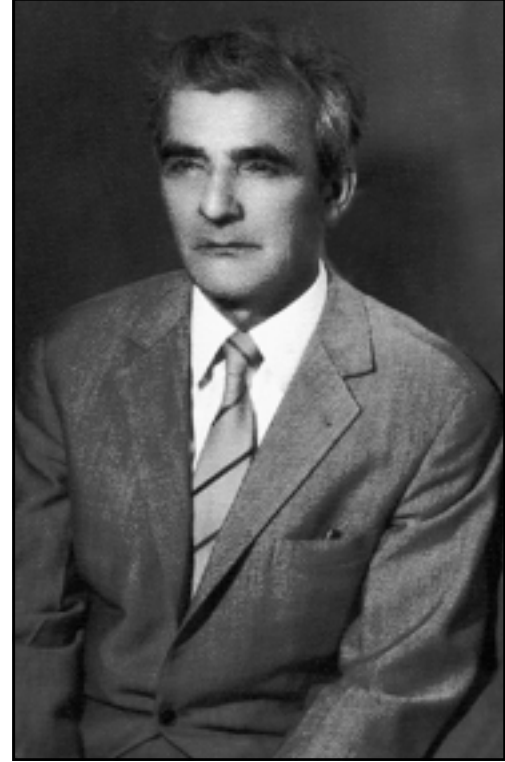
هه‌موو به‌ره‌هه‌می هه‌یمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه له و شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری د پندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه ره قه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که دهیانگوت ئاسمانی به سه ر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک توی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راکردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به ردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیتویکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیتی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقی شیان ددها وه و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په ییدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه رده شی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه ل سوو راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سووره زرته و قه له و و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زوری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قوچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسه نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربان له سیاسه ت ده خورا و ده میان له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدان. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وره ی بو ئیستیعمار په ییدا کردوه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی دهرنه ده چوو و تیتی نه ده گه یستم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتوونای کردبوو سه رله نوێ زیندوو بکاته وه و گه وره کانی بکاته نوکه ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانابینێ ده س بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هیناوه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هیناوه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روانه، بپاریزی.

له و سه روه پندانده دا که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی ئه رته شی شاهه نشاهی و ئاغاکانیدا له ئاویلکه ی گیا ن کیتشاندا بوین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاندبوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربا یجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به ربه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتوی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گوریشه ی له هه موو لایه ک دا کو تابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یاننامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تاران

له موکریان و ئەولاتریش دەره‌پێراند و جەمەهوری کوردستان دامەزرا. هێزی گەل و پێشمەرگە گەمارۆی سەقزی دا ئیتر حکومەتی تاران بە جارتیکی زرایی تۆقی و حەزبای برینداری ئیستیعمار بە تەواوی ئاروژا و گەزارەیی دەرکیتشا و ژەهری پیسی خۆی بە سەر ئیمەدا پێراند، رۆژ نەبوو پۆلیک لاو نەگیرین، نە خەرتنە بە نەدیخانەو بە یەری نە کەرتن بۆ پستی جەبەه، شەو نەبوو دەستەبەکی دیکە خۆ پێرگار نە کەن و پەنا نە بەن بۆ کوردستانی پێرگارکراو کە ئامیزی بۆ هەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و هەموو ئازادپێرگارێکی جیهان ئاواڵا بوو، لەو لاشەو ئەو دەره‌بەگ و خاین و خۆفڕۆشانی کە حیزب دەره‌تانی خەیانەت و خراپەیی لێ گرتبوون و ماوەی نە دەدان خۆینی مسکین و هەزاران چیدی بێژ و ئیسکیان بکرووسنەو بە پەلە پڕووزە خۆیان لە ئامیزی شاهەنشاهەو پێشەت. ئەم حەمە رەزایەیی ئەمڕۆ بێ شەرمانە دەلی من شای پێخواسانم و بەردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار لە سنگ دەدا، ئیستاش ئەو دەره‌بەگانی ئەو سەر دەمی خەیانەتییان بە گەل و نیشتمانی خۆیان کرد بە زەبری نوکی نێزە دە کاتە نوێنەر و سەناتوور.

بە کورتی سەقزی بوو بە کەشتی نوح و لە هەموو تۆ و تەرەمەیه‌کی تی خزا. چونکە تەویله‌ش نە ماویو جاشی تی بکری. ئاغاواتە کانیان وەک گاووگۆل بە سەر خەلکدا پری و بە زۆری لە مالان دایان مەزراندن. خاوەن مال ناچار بوو لەو قات و قەر و گرانییە بە سامەیی کە لە کاتی شەر لە هەموو جینگایەکی بە تاییه‌تی لە سەقزدا هەبوو لە زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌وه و گاووگۆلی شا دابەستی. ئەگەر ئاغا بەرچایی پۆنی کەرە و هێلکە و هەنگوین و مەربا و نیوهرۆژی چلاو کە باب و شتیوی شەوانەیی گۆشت و فرووج و قە لە موون نەبوویا و شەو چە لەشی لێ برابا. خاوەن مال پێشمەرگە یا بە قەولی ئەوان «متجاسر» بوو. دەسبەجی پاپۆرتی لێ دەدرا و دەیانبرده‌ دیژبان و تیروته‌سەل دەیان کوتا و سەر و گۆیلاکیان دەشکاند و زۆر جاریش بێ سەروشوتن دەچوو.

لەو سەر دەمیدا کە لە سایه‌ی خەباتی حیزبێکی شۆرشگێر و ئازادپێرگار و زانیی و دلسۆزی پێشەو و پابەرێکی بلیمەت بە شیکێکی کوردستان هەر لە بەستینی ئاراسەو تە نێزیکترین گوندی سەقزی ئازاد بێو و گەلە کەمان لەو پەری خۆشی و ئازادی و سەر بەرزیدا دەژیا و وەک دەلێن «گورگ و مەر پێکەو ئەوان دەخواردەو» حالی خەلکی شارەکی ئیمە لە حالی کۆیلەکان گەلێک ناخۆشتر بوو. بۆیە من سەقزم نیو ناو شاری تووک لیکراو. رۆژ نەبوو دیژبان، کاسب لە دوکان نە هینتیته‌ خوارێ و بەر شەپانی نە دا یا گزیری ئاغا کە شیده لە ئەستۆی چەند حاجی نەکا و ئاتەگی چەند مەلا نە بری. خۆ ئەو هێ راپێرکاران و کارناسانی بێگانە دەیانکرد ئەگەر لە رووم هاتبا بیگێرمەو مچورک بە لەش

هەموو ئینسانێکی خاوەن شەرەف و بە ناموسدا دەهات.

ئێستیعمار هەمیشە لە شارەکی ئیمەو نەخشەیی رووخاندنی جەمهوری دیموکراتیکی کوردستانی دەکیتشا. چەند جار ئەرتەشی شاهەنشاهی شنکلی لە خۆی دا و هێرشێ برده‌ سەر سەنگەری ئازادی و، بەرەنگاری پێشمەرگەیی کورد بوو. بەلام دیتمان چۆن بە شرووی گەراپه‌وه و رقی خۆی بە ئیمەیی بێ چەک و بێ دەره‌تان رشت.

داخی بە جەرگم گەندەل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سەر حکومەتی ئازەربایجان و پاش سالیکی تەوهریزی قارەمان داگیرکراو و سیتاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مەهاباد قیبلەیی ئاواتی نە تەو هێ کورد، لە هەر چوار لاو نابلوقە درا و بێ پشتیوان ماو. جا ئەمجار ئەرتەشی شاهەنشاهی لە سەقزەو بەرەو مەهاباد کەوتەری. ئەو هێ نە دەبوو بێ، بوو. کۆمارە خۆشەو بیستە کەمان رووخا، پێشەو مەزە کەمان بە خۆی و هاوڕێیەکانیەو گیران. پیتان سەیر نە بێ ئەو دەمیش یە کەم زەریه‌تی جەرگەر و هەزارە کەمان کەوت و هەوێل ریزی سیدارە لە سەقزی بێ فەر چەقی.

بەیانیه‌کی ساردی زستانی سەقزی بوو، کاتی خەلک لە مال و دەره‌کەوتن چ ببین؟! کافر نە بین، دە سیدارە چە قیسیو، دە رۆلەیی نە بەز، دە قارەمانی کۆلنەدەر، دە پیاوی تیکۆشەری کوردیان پێو هەلاو سەرابوون، بەشی زۆری ئەم شەهیدانە لە عەشیرەتی پێشکەوتوو و نیشتمانپەروری بە گزادەیی فەیزوللا بەگی بوون کە مێژوو شاهیده ئەم عەشیرەتە لە پێکەوتنی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامەزراندنی کۆماری کوردستاندا چ نەخشێکی گەرە و بەرچاوی هەبوو. لە نیو ئەم شەهیدانەدا (ئەحمەد خانی فاروقی) مەزنی بە گزادان و دوو برا نۆجوانەکی دەبینران کە هیندە لە مێژ نەبوو بە فیل گیرابوون و بە تاوانی کوردایه‌تی بێ موحاکمە و لیپرسینەو حوکمی ئیعدامیان درابوو.

ئەفسەرێک کە ئەو حوکمەیی پێ راگەیاندوون لە زۆر جیتیان و بۆ زۆر کەسی گێراو تەو: (نیو شەو، کوتوپر بە خۆم و چەند گروبان لەو ژوورەیی ئەو سێ برابانەیان تیدا بەند کردبوو و هەژوور کەوت، چرایان دایسا تەماشام کرد ئەحمەد خان ئانیشکی داو تەو و سیغار دەکیشی و براکانی لە خوارەو بە ئەدەب لە سەر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، بە مینگە مینگ حوکمە کەم پێ راگەیاندن. پێم سەیر بوو هیچیان نە بزکان، هیچیان رەنگیان نە گۆرا و، رانە چەنین. ئەحمەد خان بە شینەیی سیغارەکی کۆوژاندەو و گوتی:

«من بیرم لەو کەردبوو، ئەمڕۆ ئەم لە پێش چا و بوو و دەمزانێ لە سەر ئەم بیرو پروایه‌ی هەمە تووشی شتی وا دیم. بەلێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادپێرگارم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسەلاتى شوومى بىگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستادا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆزى بەزەيىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھەكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىي رېوشوئى عەشیرەتى ناچارە وەدوای براگەورە بگەوئ و لە قسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەو نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپياوانە لەسەر براكانم بەدا.»

ھىشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھى سەر بەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جىي داخە كە لە ئاخىر ژياندا قسە لە قسەى براگەورەى خۆمدا بكەم و ئەم راستىيە بدركىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىروپروايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نىو رىزى حىزبەو، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رىزى حىزبەو و ئەم بىروپروايەت قبوول نەكردبايە و رىيازى شەرەف و كوردايەتى و ئازادىخوازىت نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەو كەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەل دەدا و قەت شوئىت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم و ايه يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

حەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلتيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراو كە خوشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتى و پياوتەتى و نەترسىيە ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستوو.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دو عابوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەوھەكانى وا دەرنى كە خوئىن لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەو سەرخۆ و كولى دەنەشەتەو و زۆر بەوقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتە رى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەو كە بەخەم و پەژارە و گریانەو كۆبوونەو. خەلكەكە بەدیتى ئەم خانە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاو كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماو و وەجەغى كۆپرۆتەو تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەكۆژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رىي بۆ دەكەنەو تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىي بى وەك رووى داىكى خۆتان سىي كەدەو. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پياوانە زيان و پياوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پياوكۆژى و خەيانەت و جاشەتى نەكۆژران. ئىيوە لە رىگای ئازادىي مەدا، لەسەر كوردايەتى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رزگارى ئەم گەلە زۆر لىكراو دا شەھىدكارون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەو و لىي دەچىتە پىش و سەرەخوشىي لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوئە سىياسى بكا بى دەكەنى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەو بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەو دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوئەنى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەل دەسوئ، مەلایەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەو «مامۆستا! كورپىكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پىاوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەو كورپى زىر وەشان لە مردن ترساون!».

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكىتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوئندراو تەو و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد» دا چاپ كراو.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيىكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى حەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەو. خوئىن تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیب، که‌م یا زۆر سه‌روسه‌گوتی نه‌کوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌رزوین، هه‌لمه‌ن نه‌کوتاوته‌ سه‌ر مله‌ک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگرێ، بمانکوژێ، بمانکوژی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لی تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لی داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌رمان کردوه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پینشی زۆردارمان گرتوه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خویتمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جێ ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن بریوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لی بریوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌رمان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ریش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌رین، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراپ و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌سه‌ دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌مانی بێگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوته‌وه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکه‌ران پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لی کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌رمان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسیانه‌ پرن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکه‌راو و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ ئه‌مونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (١٣٥٠)ی هه‌تاوی (١٩٧١)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاویه‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کاربایه‌کی ئازهری به‌فارسیه‌کی ناریک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و وه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای بردۆته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکۆ که‌ قه‌ت نه‌سه‌کنده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیردۆته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی وا که‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشان داوه‌ له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ ئه‌مونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نج و چوار سال له‌وه‌ی پێش (١٣٤٠ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاویه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کاربایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (٣٦٩) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژیک شیخ عه‌بدوڵلا (له‌ پیاوه‌ تێگه‌یشتوه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیراژیک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ عه‌بدوڵلا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پسته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ عه‌بدوڵلا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شیوا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشتم و گوت:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پتوبست ئاماده‌ بکه‌ین.»

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ عه‌بدوڵلا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا كه هه‌قده‌ستى كاربه‌ده‌ست و كرىكارانى چاپخانه‌كه بدا، نه‌ده‌كرا له و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى كورده‌كان به‌ستری. چونكه سه‌رپىچى له فه‌رمانى سمىتقۆ له و هه‌لمه‌رجیدا گالته به‌گیانى خۆكردن بوو. پاش ئه‌وه‌ى چهند رۆژىك له و باره‌دا بی‌رم كرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ كوێ رانه‌گه‌شت. ناچار كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆكه‌رىكم و چهند به‌له‌دى دیکه له شارى وه‌ده‌ر كه‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسى راكردنى خۆى ده‌كا و پێوه‌ندى به‌ئیمه‌وه‌ نیه‌ و له ئاخى لاپه‌ره‌ى (٧٣٠) دا ده‌ست پى ده‌كاتوه‌:

(به‌لێ پاش راكردن و ئاواره‌بوونى به‌ناچارى من، سمىتقۆ ده‌ستوورى دابوو كه كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویكیشى مه‌ئموور كرده‌بوو رۆژنامه‌ى كوردى چاپ و بلاو بکاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی نه‌یكردبوو ناپیایى به‌شیکى له كتیبه‌ به‌نرخه‌كانى كتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوو به‌وه‌ ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستا، ناوى چاپخانه‌كه‌شمى گۆربوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «مەدن» ی فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیرهت» ی هه‌لاوه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و كوردى بلاو كرده‌بوو كه حه‌وتوى جارێك ده‌رده‌چوو. ناوى «رۆژى كورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بوو كه دوايه‌ بوته «رۆژى كورد» و ئاخى بوته «كورد».

نووسه‌ر چهند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و كیشه‌ و كاره‌ساته‌كانى نێوخۆى ئه‌و سه‌رده‌مى ئێران ره‌ش كرده‌وته‌وه و دیسان باى داوه‌ته‌وه سه‌ر باسى سمكۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لك كه به‌هیوا بوون هێزى ده‌وله‌تى سمىتقۆ رام و به‌رده‌ست بکا، كه خه‌به‌رى راپه‌رینى (لاهووتى) و كوژرانى (خالۆ قوربان) و راكردن و بلاو بوونى چریكه‌كانى ئه‌و و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومید بوون. له و لاشه‌وه كورده‌كان به‌و زال بووانه ئازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاییتر بوون.

ئه‌م‌جار سمىتقۆ بیجگه له بلاو كرده‌وه‌ى رۆژنامه‌ى كوردى «كورد» له ورمى رێخراویكى بو وهرگرتنى گومرگیش دروست كرده‌بوو، له‌هه‌ر شتیكى كه خه‌لك له ورمى‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌كانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگى ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپى به‌كوردى ده‌دانى. كوژرانى خالۆ قوربان له رۆژنامه‌ى كورده‌كان، كه به‌ناوى كورد چاپ كراوه و بلاو بوته‌وه، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوى ده‌كه‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئه‌سلى پاشكوێ فارسى رۆژنامه‌كه‌ى له لاپه‌ره‌ى (٣٨٠) دا چاپ كرده‌وه. ئه‌وه‌تا منیش ده‌یکه‌مه كوردى:

كاره‌ساتى كوژرانى خالۆ قوربان

له پاشكوێ ژماره دووى رۆژنامه‌ى «كورد» چاپى ورمى «هه‌والنووسى ئیمه‌ ده‌نووسى: كوژرانى خالۆ قوربان و شكانى له‌شكره‌كه‌ى بۆ ناگادارى خوتنه‌رانى خۆشه‌ویست روون ده‌كه‌مه‌وه. رۆژى (٢٨) ی رهمه‌زانى (١٣٤٠) له كاتیكدا كه له‌شكرى كورد له‌ژێر فه‌رمانده‌ی «سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى» له ده‌ورویشتى گوندى «قوزلو» ی خاكى هه‌وشار خۆى بۆ په‌لاماربرده‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌كرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژی «خالۆ قوربان» له «میانداو» هه‌و بۆ «شارویران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موكرى گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌جى روو له سابلاغ كراوه. شه‌وى (٢٩) ی رهمه‌زان له «بوكان» مانه‌وه، به‌یانى زوو رویشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌كان له ده‌وروبه‌رى گوندى «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى كوێى راوێژ و تووێژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربرده‌ سه‌ر خالۆ قوربانیان كیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له عیلى هه‌ركى، «ئه‌سكه‌نده‌رخان» له خه‌لكى برادۆست «هه‌مزاغا» له عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئه‌سه‌د» ی دێبوكرى و «سالار سه‌عید» له خه‌تى «لاچین» هه‌و یچن. بریاریان دا له جه‌نگه‌ى بوولیتى بانگى شێواندا، له سه‌عاتى دیاریكراودا، له سى لاهه په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پى بكرى. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئه‌سه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پیتى بریارى گشتى له تارىك و روونى به‌یانى (٢٩) ی رهمه‌زاندا له‌سه‌ر كیتوى «زاوا و بووك» را له‌شكرى خالۆ قوربانیان كه له‌سه‌ر ته‌پكى «داسا مه‌جید» له‌نێو سه‌نگه‌راندا دامه‌زراوون، دايه‌ به‌رده‌ستریژ. له هه‌ردووك لاهه شه‌ر ده‌ست پى كرا.

سواری كورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌كه درێژه‌ى بكیشى، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف كوت هه‌لیان كوتا سه‌ر له‌شكرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ دریان نان. هیندیك به‌دیل گیران. هیندیك كوژران و سواریه‌كانى ئه‌میر ئه‌سه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست كه‌وت. ئه‌سپ و یه‌ستر و تهنه‌گیكى زۆریش گیرا. ئه‌میرولعه‌شایر، ئه‌میر ئه‌سه‌د، سالار سه‌عید له‌پاش ئه‌وه‌ى له كوشتن و به‌دیلگرتنى سه‌ریازه‌كانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چهند سواریکیان به‌دووى سه‌ریازه‌ راكردوه‌كاندا نارد. بۆ خۆشیان په‌لاماریان دا قۆلێكى دیکه‌ى له‌شكرى خالۆ قوربان كه له‌سه‌ر كیتوى «خه‌زایی» بوون. ئه‌وانیش پاش ته‌قه‌یه‌كى كه‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال كرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌ر هاتن كوژران و هیندیكیش به‌دیل گیران. له‌وتیش ئه‌سپ و تهنه‌گیكى زۆر وه‌ده‌ست كه‌وت. سواریه‌كانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل كوو شكه‌سته‌ى له‌شكرى ئه‌و دوو شوینه‌ وا به‌شپه‌ره‌ی گه‌ینه‌وه ئیندرقاش ترس له‌نێو له‌شكرى

خالق قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان و ھەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گزائى. لەو شەرەدا خالق قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىساوكانى سەيد تەھا ئەفەندى (۳) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (۲) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالق قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالق قوربان زۆرىەيان گەرانەو ھە لاتى خويان و دووسەد كەسىكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنىل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» و ھەرە موكرى و ھەركەوت، بەتەواوى لەو رووداوە بى خەبەر بوو. بۆ ئەو ھە دەگەل خالق قوربان يەك بگرنەو زۆر بەفەيزەو ھە لاتى بۆكان ھات. ئەمىر ئەسەد كە ئەو خەبەرەى بىست زۆر بەپەلە خۆى گەياندە «ئەمىر ئاباد» ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنىل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرەى كوژرانى خالق قوربان و شكان و بلاوونى لەشكرەكەى دەزانى، فەيزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «ساين قەلا» دەگەرتتەو. سوارەكانى بەگزاو و سەردارى موكرى و دووويان دەكەون، ئەمىر ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگزاو. ئۆردووى ژاندارمى لەكتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماو ھە لەشكرەكەى شەوانە لە كىو دىتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاو ھەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىتەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوپاسە. ھىوادارم لەرىگای ھەق ناسىيەو ئەو ھە لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دىارە ئاغاي «تەدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناو تە گۆرئ گۆشەيەك لە مەژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران رووناك بكاتەو، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر بەسەركرايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربىرى و بۆمان بگىرتتەو كە چۆن چاپخانەكەى لى موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو شەدا كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو

نىيە. ئىمەش جارئ ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو ھە بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارئ ناوگۆرى كردي. ئەو دەردەكەوى كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەرچووبى. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاوە لە رۆژى (۱۲) ى شەوالى (۱۳۴۰) دا بلاو كراو تەو. ئەگەر دلنباين ھەموو جارئ لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابى، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (۲۷-۲۸) ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (۵) ى شەوال و ژمارەى سىھەمى لە (۱۲) ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتتەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو ھىساب و لىكدانەو ھە دەردۆنگم:

۱- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستووە كە مامۇستا مەلا موھەمدى تورجانى يا قزلىجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزاي كورد بوو. ھىچ وئ ناچى ناوىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم» ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلباردي، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بووبى. لىرەدا دەمەوى ئەو نوكتە رووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتايبەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستيان كار بەدەستانى دەولتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نىيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بووبى، دوايە ناوى گۆرپى و بووبى بە «كورد».

۲- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالق قوربانى لە پاشكوى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەوخۆ نەقل كر دوو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (۲۹) ى رەمەزاندا كراو و خالق قوربان لەو رۆژەدا كوژراو. ھەرەھا ھەر لەو رىپورتاژەدا ھاتوو كە يەكەم لە سەركردەكانى شەرى دەورەى سابلاخ (ئەمىر ئەسەد) خۆى گەياندۆتە شەرى كىوى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەوى، كەواوو ديارە شەرى كىوى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا رووى داو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆيە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (۵) ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەھىسابى سەردەمان دەبى لە (۵) ى شەوالدا بلاو بوويتتەو، چاپ نەكراو. مەگەر واى دانىين كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بووبى و ئەم رىپورتاژە بەتەلگراف ناردرابى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكۆيەكە لە پاشان چاپ كرابى.

۳- نەك ھەر ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږادهوستی بۆ پاش جیژن. مه‌گه‌ر پیمان وا بئ مه‌لا محمه‌دی تورجانی زاده ئه‌م ږۆژنامه‌ی وه‌ک جیژنانه‌یه‌کی به‌نرخ پیشک‌ه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردبئ.

به‌هه‌ر حال پاش ئه‌م لیکدانانه‌وه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئه‌م راستییه‌ که ږۆژنامه‌ی کوردی چاپی ورمی له ئاخو و ئۆخو ږه‌مه‌زان یان له هه‌وه‌ل ږۆژه‌کانی شه‌والی (۱۳۴۰) ی کۆچیدا بلاو بۆته‌وه‌. به‌لام جیی داخه‌ که نازانین چهن‌د ژماره‌ی لی ده‌رچوه‌ و چۆن و بۆچی و که‌نگی په‌کی که‌وتوه‌.

نامه‌یه‌کی شه‌ده‌یی

برای زۆر به‌پز و خوشه‌ویستم کاک محمه‌د مه‌لا که‌ریم!

دیارییه‌ به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ئاوه‌دان بئ وه‌ک مالی ویرانی منت ئاوه‌دان کرده‌وه‌. ده‌ستت نه‌رزی وه‌ک ئۆخوژنت خسته‌ نیو دل و ده‌روونی ئاگرینم. هه‌ر خوش بی وه‌ک خوشیت هیناوه‌ بۆ لای من.

له‌میژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بئ هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای لی نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و په‌شپو. که‌س سه‌رانسویی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لی نه‌ده‌کره‌وه‌ ته‌گه‌ر میوانیکم هاتبا، خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه‌ بوون. هه‌موو شه‌وم شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو ږۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی ږه‌نجی زانایانه‌ و به‌فیرۆ نه‌چووی تۆوه‌ دیسان شادی به‌مالم وه‌ر بۆته‌وه‌. خه‌م بۆی ده‌رچوه‌ و دیزه‌ی ږه‌شم له‌ دوو شکاندوه‌وه‌. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که‌ به‌نازوه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی زێر دانیشتوه‌وه‌ و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه‌. شه‌که‌ر ده‌بینم، شه‌که‌ری دل‌ږین و تۆیه‌ شکین جامی شه‌رابی یاقوتی له‌سه‌ر ده‌سته‌ و مه‌یگه‌ی کۆری دل‌دارانه‌. ساز و ئاوازی «باربود»ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه‌ ږه‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، کیژه‌ جوان و نه‌شمیلا نه‌کانی ئه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستما هه‌لده‌په‌رن و پئ ده‌که‌ن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته‌ و چیرۆکی کۆنم بۆ ده‌گه‌یته‌وه‌. ده‌نگی کولنگی فه‌ره‌ادی بئ موڤاد له‌ گویمدا ده‌زینگیته‌وه‌. نه‌خش و نیگاری (تاق وه‌سان) شوینه‌واری کۆنی ولاته‌که‌م وه‌ک په‌رده‌ی سینه‌ما به‌پیش چاومدا هاتوچۆ ده‌که‌ن. شه‌ودیز له‌به‌ر ده‌رکم نیسکه‌ و سمکۆل ده‌کا و ده‌گورپین. به‌لام خوسره‌وی به‌پشته‌وه‌ نییه‌ تا جلیت و ته‌قله‌ و ږمبازی بکا. ئاخو خوسره‌وان ئیمه‌مانان ناخویننه‌وه‌ و ږوو له‌ ماله‌ هه‌ژاران ناکه‌ن. نیزامی و خانا به‌سه‌ر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانه‌وه‌ له‌لای سه‌رووم دانیشتوون و شیعری ته‌ر و ناسکم بۆ ده‌خویننه‌وه‌، ئه‌میان به‌فارسی ده‌لی:

په‌ریدختی، پری بگذار ماهی
بزیر، مقنعه‌ صاحب کلاهی

* سه‌رنج: نووسه‌ر له‌ سه‌رتاسه‌ری کتیبه‌که‌یدا، ناوی (سمکۆ) به‌ (سمیتقۆ) ده‌با.

روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و ناوانه‌ی له‌م وتاره‌دا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکه‌ له‌ نیوان سه‌قز و بۆکاندا.

ئه‌میر ئاباد: گوندیکه‌ له‌لای ږۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئه‌میر ئه‌سه‌د: عه‌لی ئاغای عه‌لی یار سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی دیبۆکی.

ئه‌میروله‌شایر: قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی مامه‌ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد، نیزیک به‌فه‌خره‌قا.

خالۆ قوربان: یه‌کیک له‌ کورده‌ نازادیه‌خوازه‌کانی گیلان بوو که‌ ده‌گه‌ل کوچک خانی جه‌نگه‌لی له‌ ږاپه‌ږینی

جه‌نگه‌لدا هاوکاری ده‌کرد، دوايه‌ بای داوه‌ و لای دا و بوو به‌پیاوی ده‌وله‌تی ئیران.

خه‌زایی: کیتوئیکه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتوه‌.

داسا مه‌جید: ته‌پکیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

ده‌رمان: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

زاوا بووک: کیتوئیکه‌ به‌رز و سه‌خته‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

سالار سه‌عید: عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری بۆ شاعیری ناودار عه‌بدوللا به‌گ (ئه‌ده‌ب).

سه‌رداری موکری: عه‌لی خان کوږی محمه‌د حسین خانی شه‌هید.

سواری ئه‌حمه‌دی کولای ئاغای: ئاغایه‌کی به‌ناویانگی عه‌شیره‌تی مه‌نگوږ.

شارویران: ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌ و پږ بېت و به‌ره‌که‌ته‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ری مه‌هاباد. که‌لاوه‌کانی دربا‌ز پاته‌ختی

موکریان له‌و ناوچه‌دایه‌.

«صاین قلعه» ساین قلعه: شاریکه‌ له‌به‌ری هه‌وشار.

فه‌یزوللا به‌گی: عه‌شیره‌تیکی به‌ناویانگه‌ که‌وتۆته‌ نیوان سه‌قز و بۆکان.

لاچین: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی نیزیکی مه‌هاباد.

لاهووتی: شاعیری به‌ناویانگ و شوږشگه‌ی ئیران.

هه‌مزغا: بۆ قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش (ئه‌میروله‌شایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردیبه کهی خویمان ده لئی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ناشووب رووی ره ستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیزۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

به لئی له ده ریای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگا و په رنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لئی
 ته مه نم له نوئی نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکای خویم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه وه خووشی و شادیبه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قویادی بو
 منی هینان. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لئ نه گرم؟ که رهنج و تیکۆشانی تو بوته
 مایه ی خووشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چا پدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبه خانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بوو ژانده وه.

راست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بووه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی و هرگپراوه و باشیشی و هرگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بی ده سه لاتانه و هرگپرداون. ده ترسام ئه وهش هه ر وایی. هه رچهن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردووه، هیچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کوئم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه هه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خوئی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتوویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانیی بعدی»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتوویه تی:

«باوک من باسی پیغه مبه رانم کردووه و هه قم به سه ر خواوه نییه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه وه که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره وی خانام وه گیر
 که وتووه. خه م له خویم حه رام کردووه و خه ربکی خویندنه وه ی ئه وه خوسره و و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره نه گه ی
 تو بو ت کردووه و به کو مه گی ئه وه وشه فارسی و عه ره بیبانه ی خوئی به کاری هینان و
 به یاریده ی خوسره و و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لئ ده که م. په رنگه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتیری لئ رابیم. جارئ
 ناتوانم به ته واری رای خویم ده ربیرم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بوته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لئ ناوه. به راستی خانای که له شاعیریکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیو مه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لئ نه برئ، شیعر به شیعی شیرین خوسره وی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بوته وه خانای خوسره و و شیرینی نیزامی راسته و راست و هه رنه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بوته وه. نه ک نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆییه‌وه. جا له‌کویدا سه‌رکه‌وتوو و له‌کویدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فەرق له‌ نیوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نیزامی نییه‌ و له‌ پێشیشدا گوتراوه. نیزامی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فیه‌رده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاوی بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راوردم کردوون، له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نیزامیدا به‌داماو نه‌دیوه‌، به‌لام زمانی نیزامیم پێ په‌وانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆتندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعره‌ی نیزامیم به‌ده‌رس خۆتندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه‌ و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه‌ و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعره‌ی خانا دا دیون که له‌ شیعره‌ی نیزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئیستاش به‌شووره‌بی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نیزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که‌ وشه‌ی شیعر نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نیو شیعره‌ی خانا وه‌ک ئه‌م شیعره‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قه‌ده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعره‌ی خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعرین و مۆسیقایان تێدا یه‌ و شیعره‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وینه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نیزامی بۆ هۆنده‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کێشه‌ی شیعره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هینزی نییه‌. خانا به‌ئانقه‌سه‌ت کێشه‌ی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعره‌ی خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالی نییه‌ و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه‌ و روون نییه‌ کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشه‌ی شیعره‌ی نیزامیم ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه‌. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که‌ به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعره‌ی گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داوان. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخه‌ی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشه‌ی نیزامی بایه‌. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکێشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش راکێشی، ئه‌مه‌یه‌: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتیبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نیزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستووون
ته‌قه‌ی قولنگش یاوا به‌گه‌ردووون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوو و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوو. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کێشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه‌. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه‌. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جۆره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعره‌ی خانا هه‌یه‌ مه‌رج نییه‌ بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

په خه به کی ترم نه مه یه سه ریاسه کانت هه به فارسی هیشتونونه، دیاره مه به ستت نه وه بووه ریز بو تیکسته که دابیتی. به لام نه و که سه ی نه و سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تو فارسی ده زانی تو خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه؟

دیاره هه دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زوریش نه مانه ت ره چاو کردووه. ده بوو کاتیک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاوکت به خوسره و شیرینه که ی نیزامیدا گیرایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی نه م شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوه ن ده سه لاتی وه ک خانا له خوړا و بی نه وه ی پیوست بی قافییه ی شایگان له کاریبیتی و شیعره که ی پی دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتوه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خورره» و «به غدا» هه له ی نه و که سه ن که کتیه که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. نه مجار ترسام و تووشی هه ره ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نکه که ی کاریکی باشه و گه لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زور باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوا پیدا پیروزبایی نه م کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادرم خزمه تی گوره تر به نه ده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

نه رکی به یان له هه لو مه رچی نیستادا

پاش برانه وه ی شه ری یه که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه له وشانی ده وه ته عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کوشان خه لکی ولاته که یان فییری ریوشوتی نه وروپایی بکه ن. توند به گز ریوشوتی کوندا چوون. جلوه رگی نه ته وایه تی یان له هه مو گه لانی نه م ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنیتن، خه تیان گوزی.

کاریکاتوریکی نه و سه رده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زور سه یره. کاریکاتوریست، زه لامیتیکی تورکی کیشاوه، پیته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیپتیکی خستوون، سه ریان له تیپه که ده ره یناوه، له وشتریکی ناوون، به تیلا له وشتر پاساوه و تیتی راخوریوه (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده بریوه، خه لکی وه پیکه نین خستووه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی نیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و نه م پیتانه شیان نارده وه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یان توانی نه و وشانه ی له م پیتانه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباویژن. پاش ماوه یه ک هه له سوور، داسووری شیتانه و ته پوتوزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. نیستا نووسه رانی تورک به زمانیکی تیکه لا و ده نووسن. بو نمونه نه م چند دیرانه م له تازه ترین رۆژنامه کانی تورکی ده ره یناون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحد چالیشمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سویدم عزیزم». قسه ی خو مان بی، دار و به رد گوپی که ری. دوور له رووی که مالیسته کانی خو پیهرست نه م دیرانه به تورکیکی زور په تی نه نووسراون! به لئ شاعیر و نووسه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لا وه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلاو بوته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگتپردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په یدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

پیاوی بی مایه و له خوئیایی دهره تیان هیئا و قهله میان فری دا و رۆبوونه (بنووس) و (پیتووس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دهم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریهان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ناخره که ی به ههستیاری برای بیستیاری نامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافییه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی بهراوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مهغولیان بۆ خوئیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمهتی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له هه لیزارد. ئیمزایان نه خوئیندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لی دا.

هه رکهس له بهر خوئییه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قهله می چه پره کی داهات نووسی. بی ئه وهی ههست به به پرسی میژوویی بکا. به تابهستی پاش ئه وهی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به نامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاده ق بکا. ناچاره ئه وهی بۆی دهنووسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لی دهرده چی که کس نازانی چیه؟ من بهش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانهت تورکی باشتتر تی دهگه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لئین: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خوئیایی دامرکاو و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوو و ئیتر نووسه ره لاره خاوه ن به ره کان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه ناره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراو و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گوتوو، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ناقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نوی خوش بخوئینه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاره کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) دهس پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خوئیان لی ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیش وا بزنام له (هاوکاری) دا بوو شیعیکم خوئنده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابۆته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاره، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و ههست بوو. هه ر دیریکم ده خوئینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

دهمگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافییه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیک ناوی ساردم پی دابکه ن رچه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیز هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی رهش ده که یین، ناوی چاومان رۆ دهرژی تا شیعیکی به کوردی ده لئین. بۆچی ناویانگمان له چوارچیتیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ره گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ینه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خوئنده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، ههستی توندی نه ته وایه تی و بیروپرای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خو په رست و ته نانهت ناپاکی وا هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیو قاموسه کۆنه کاندای دۆزییه وه و نابه جی له کاریان هیئان.

دیاره من پیم و نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستدا بۆ دهرپرینی مه بهست وشه ی بیگانه له کاربیتن قیامهت راده بی، دنیا به قور ده گیری، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکه گه ره و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابی گوئ بدهینه شوئینه کانی فارسی که ده لئین کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خوئییه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنووسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه رگرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌پروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراپیه‌یه. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوه‌ر رووسیه‌یه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پری پیه‌که‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پی‌نوس و بنوس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشتره.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شیاو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خو‌مان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژوو به‌رن بیان‌ه‌وی یا نه‌یان‌ه‌وی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نوسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌رێژن. یا باشتر بلیتم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نوسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی په‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له‌ ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له‌ وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتان، کارتانه‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانه‌ن راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بو‌خۆی ده‌گرێ له‌ناو ئه‌و جیهانه‌ زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌ر نه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف توانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ ده‌ور و پشتی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شیاووترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تاریکم هه‌ر له‌م گۆواره خو‌شه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جو‌ریک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگنجی. تا ئیستا هه‌ر زام ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بو‌نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بو‌ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌ده‌ن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته‌ تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره‌ ناگرین.

به‌پروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پیش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بو‌ژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پیدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه‌ زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نوسن ئه‌رکی دووه‌میان له‌سه‌ر شان نییه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشتره. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووه‌م ده‌بی به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه تی بکۆشین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی به‌کارین، وشه‌ی داتاشراو فری‌ بدین. له‌به‌ر خو‌مانه‌وه وشه‌ دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خو‌ماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پیش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خو‌مالیتره. بو‌ ئه‌وه‌ی رسته‌کانمان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پیوستندا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیگانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له‌ نه‌بین که‌م بنوسین و باش بنوسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پیش ئه‌وه‌ی نووسین بو‌ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خو‌په‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بو‌ خه‌لک بنوسین. ئه‌وه‌ی بو‌ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کرایه‌وه ناھومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدا نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌لنه‌گرین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بو‌ بو‌ژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته‌ چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌ره‌اتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لی‌زانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کراونه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرای و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لی‌تقه‌وماوی ناژی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسیاوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشت‌ر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی به‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له‌شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆژگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخ‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سربلاوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لۆانی و هیمن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم رێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌ل‌حه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تتاح و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆنده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زمونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لايه‌تی و

۳- زانایان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگێر نه‌سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هه‌یچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جێ و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشت‌ره له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی ره‌وان نانووسی، خزه‌تی گه‌ل له‌ خزه‌تی تاقه‌ که‌سینک چاک‌تره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالێکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملايه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننیریتته ژیر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی رینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌لبێژیری و داوا له‌ زانایان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشت‌رییان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هه‌یندیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتو داینی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانتریان هه‌لبێژیری.

له‌ هه‌مووان گرینگ‌تر ئه‌وه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه‌ جوړبه‌جوړه‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له‌ ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخاڤە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە ماڵ
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپری رەش، کچی دزیو
 بۆ ئاسمان دەرۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتمانی گەھێ، سەنعاتە وەرد و شێو
 رەشمالە ماڵ و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێتێ پر لە زێر و زێو
 ھەر میلە تێک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردێک کە سەر ھەلێنێ دەلێن بۆتە سەربزیو
 بۆ چمانە ماڵ و سەر کە لە سەر سەرورە نەچی
 کوپر نابی قەت بترسی لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا رۆژی غێرەتە
 دەسەندە خەنجەرەن و پیاوانە وەرنە نیو
 سەرچوونی تەخت رۆینی سەرداری پێ دەوێ
 خۆشیمە لەو شەھادەتی شێخاڤە نیو بەنیو
 فیکری لە حاڵی خۆکەن و بگرن بە حاڵی خۆ
 شاھان بە مەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پێی نەجاتی وەتەن با بەنیەر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پێی وەتەن خەمی دەرکردن و جێو

ئەمە نمونە ی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانە یەتی وا دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ئاشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە ی مەسەلە ی کورد گە یشتوو و ناگای لە فیتل و
 دەھۆی دوزمان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. ئامۆژگارییەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی پەروەری خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپتک، چەند خەمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزا دە ی فەیزوللا بەگی لە پیناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی ناژادی گەلی کورد. ئەمەش نمونە
 شیعری ئاشقانە و دلدار ی سەیفە و دیارنییە کە ی گوتراو، شیعەرناس دەزانن چەن
 ورده کاری شاعیرانە ی تیدا بە کار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تیدا بە
 قافیە بەکی ھەلێژاردوو وەک قافیە ی شیعەرە نیشتمانییە کە ی رەنگبێ پیش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لێ نەدا بن.

داوہلی دل

دایم دلەم بە نالە و زاری و فیغان دەلێ:
 خۆش بەو شەو کە رۆژی روخی دل بەرم ھەلێ
 زولفت وەلا دە رووت بنوینە با دەفەعیە
 شەو رابری، ستارە نەمیتن، قەمەر ھەلێ
 تفلێ دلەم گرووی شە کەری لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو بەیخە باخەلێ
 بەو زولفی میروەحەت مە کە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفلێکە دل زەعیف و دەترسی لە داوہلێ
 ئەو قافیەت بەسانی دلێ موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلێ، مەلێ

شاکاری ھەرە بە ناویانگی سەیفی قازی بە لکو یە کیتک لە شاکارەکانی شیعری کوردی
 پارچە شیعری زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگەر، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. مامۆستا لەم شیعەرەدا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژبانی لادی نشین و ئاژەلدار و زەحمەتکیشانی کورد کیشاوە کە بێگومان بێ
 وینە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراو و فەرھەنگۆکیکە لە
 وشە ی رەسەن و پاک ی کوردی، پرە لە ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیشان و دینشینانی کورد. وردبوونەو لەم شیعەرە بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌لپه‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاهه و شینی ده‌گه‌ل گه‌پراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردوه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قهرانیکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلپیان له‌ بن مێچ چه‌قاندوه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌ینام
فرمیسکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وته‌ گه‌یر
دنیا م لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
تا ناھومبێد بووم له‌ هاتنی زووت
جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
به‌ته‌رزه و به‌فهر و باران و هه‌وری
هه‌ردیش له‌بۆ من هه‌ینده‌ی قور پێوا
به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شیاوا
گیاوگۆلی مێرگان بۆم سیسو زه‌رد بوون
بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاوده‌رد بوون
شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
هه‌وریش ناڵه‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چپری
بزن و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هه‌یزی له‌ ترسی سه‌رما
پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
نایه و نه‌یانما هه‌یالانه و هه‌یلکه
له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
سپرووش له‌ سپره و فیته و چه‌ق چه‌قی
پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
دورنای چۆمانان زورنای لێ دره‌
له‌ درزی ئه‌رزی هه‌ویرده دامان
بێ هۆش بوونه‌وه سپروون له‌ سه‌رمان
وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
بۆق که‌ ده‌ی قهراند ده‌ویی کرده‌وه
که‌هه‌ریش زه‌پینی له‌بیه‌ر برده‌وه
مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلی وه‌پرووی کرد
ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
لال بم نابینم له‌ چیا و له‌ پازان
سپیره‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان ههر سهه مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پووشی داپوشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سهه بری
 سهه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران رووی گیابوره
 روژ هه تا شه وی گه وره و بچو و کیان
 خیزانی مالتی گه وره کچ بو و کیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه ونه می گول تاره ق دهر دین
 تاره ق له هه نیان به ریز بزمی ره
 کی دی له ناسمان به روژ نه ستی ره
 له دهوری سهه ریان ده سرۆکه ی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهه پیلان ده سرۆکه ی نوژی
 که ره هه وری گرت له دهوری روژی
 ده سمالتی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاولاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار ده خشان
 رهش بوون وهک شه وه به روژ دهره و شان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکنه نین
 بو چینه وه که له که ی ده که ن
 پولی که وانن که چینه ی ده که ن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهه شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکری ندری زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیری
 نه مه ر ماستی ما ، نه مانگا شییری
 لوک چه مبه ری بوو ، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخشه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 و شتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهه شه وینی
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوینی؟
 کوان شه نگه بییری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان به ری به یانان؟
 قوئیان هه لئا که ن ده لیتی بلووره
 سینگیان دهره خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به روکیان که دین دهرین
 مانگ له ناسمانی بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده که ن به لادا
 روژ هه وری له سهه رووی خووی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان
 کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سهه رخیلی کوردان؟
 له «قولسه نی» را بچیته کویتستان

له کوټیبه (تاغی) ټه و چادری جوانی؟
 تیپ تیپ میوانی سهر سفره و خوانی
 کوانی سهد سهد ټه و مەردی رهشید
 بۆ (ماین بلاغی) بچی به ته مهید
 دیهات لیکدی دهی چادر و هوټانی
 گیر ناکه وی رۆن بۆ چهوره سانی
 وه گیر ناکه وی، ماست بۆ هه وینی
 دۆی هه لگی پیه وه یا بیکوټینی
 په نیر بووه ئیکسیر شیر ئاوی حیات
 هه وهک ټه سکه ندهر که وتینه زولمات
 شه مال و زریان دايم شه ریانه
 ناغاهت شرپن کرمانج قریانه
 زستانی ټه مسال دیاره پینج مانگه
 کا و گیا و مه، پرا له دانگه
 ته ویله و هوټ و هه یوان هه لوه شان
 پووش و قامیش و ئالاش دهرکشان
 دران به گاران وهک وینجهی نوخشان
 خرانه به رمه پرا له دانگه و ههوشان
 کرمانج دهوټه تی پرا و پاتال بوو
 کوچی دی به دیتی به مانگ و سال بوو
 ټه ویش له دس چوو هینده کوچ مه کهن
 کای سهر و نوی کهن جووتی زۆر بکهن
 حاسلی عومر و له زۆر و کهمی
 داتان به کا و گیا له نیو عه جه می
 پتی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری و شتر وهک ټه ستیرانه

کای زهره و رزیو وهک لیهری سووره
 وینجهی رهش و شین پیستی سه مووره
 قیسه تی کایه وهک کاره بایه
 بوته قووتی روح وینجهی سه حرایه
 باخان دابنیت داران بنیژن
 نه جیب و ټه سل و کوټن و له میژن
 حه یفه میلله تی شهش هه زار سال بی
 نوکهری مالان رووت و ره جال بی
 نوکهری مالان عه یبه له بو مه
 کوټان هه لگرین به کوټمه کوټمه
 چیدی دوزمنان به خو خو ش مه کهن
 بو بوو زوو و که په نک بالا پووش مه کهن
 تاکه ی له دهرکان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه وره و سهر بی کلاو بین
 هه کسه ئاره زوی مالانی هه بی
 وه جاغی کوټیر بی مندالی نه بی
 ټه و به دبه ختییه ی له کورد رووی دابوو
 له بهر نه خوټندن کوټیان ساو ابوو
 واجب به خوټندن بو دنیا و دینی
 پیغه مبه ر فه رمووی بوچوونه چینی
 به کوته و شانامان میللهت ده میتن
 به میر و مه زنان شان ده شه کیتن
 دهردی دل ده کهم کورت و کرمانجی
 حه سه ن کرمانجی چت له دیلمانجی؟

***

خوسره و جوانه گا بۆری مردار بوو
 خواردنی فریزوو و گه لای بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گيان شينيان دهگيپرا
 سالح و قادريان دهسه‌ر دهگيپرا
 كه‌ره بۆزيشيان له‌سه‌ر وه‌ستايه
 كو‌لى گريانيان له‌ئوكي دايه
 تازه مالا‌نى تو‌ داخوا چۆن
 ئەوانيش خه‌ريك فريزوو و كا كو‌ن
 دل‌ت ته‌نگ نه‌بي تف‌اقت هه‌بي
 ئەوى تو‌ نه‌بي ياخوا هه‌ر نه‌بي
 عومه‌ر و عوسمان بووبه‌كرى نازدار
 به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار يار
 جي‌ژنى قوربانه خۆم قوربان ده‌كه‌م
 خۆم به‌قورباني عه‌زیز گيان ده‌كه‌م
 تاريخ هه‌زار و سئ سه‌ده و دوازه
 بيستى فه‌روه‌دين داد و بي‌داده

حاجى قادرى شو‌رشيپ

ژيان ناپسيته‌وه، ته‌بيعه‌ت ئەستيور نابى، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دوى يه‌كد
 ريتچكه ده‌به‌ستن. زۆر ئەحمه‌د، چاو ده‌كه‌نه‌وه، ده‌گه‌نى، ژن ديتن و ده‌بنه باوك. زۆر فاتى
 به‌خۆدا ديتن، به‌بووك ده‌چن و زگ ده‌كه‌ن. زۆر قادر له‌دايك ده‌بن، په‌ره‌وازه ده‌بن، پيپ
 ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام كه‌م قادر به‌حاجى قادرى كو‌بى ده‌بن، بوونه حاجى قادرى كو‌بى هه‌ر
 وا سووك و هاسان نيبه. به‌خۆ هه‌لمساندن، با فيشكردن و له‌ خۆبايبيوون پي‌ك نايه،
 به‌چهند دتر نووسين، چهند قسه‌كردن و چهند شي‌عر گوتن ته‌واو نابى. فيداكارى، گيانبازى
 و له‌خۆبووردنى ده‌وى. ده‌س له‌خۆ به‌ردان ده‌گه‌ل سوپرى و تالى راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختى و
 به‌ره‌نگاربوونى ده‌وى. پي‌ويستى به‌چاوى نه‌ترس و كو‌نه‌دان و نه‌به‌زين هه‌يه.

حاجى قادر مه‌لايه‌كى زانا و شاعيريكى ناسك خه‌يال بووه. ئەگه‌ر نيشتمانپه‌روه‌ريكى
 وا دل‌سو‌ز و راست و تي‌كو‌شه‌ريكى وا گه‌رم و گو‌ر و نازاديخوازيكى وا كو‌نه‌ده‌ر و
 نه‌به‌زيش نه‌بوويايه و له‌ گو‌شه‌ى مزگه‌وتتيك يا كو‌نجى خانه‌قايه‌ك ده‌رسى گو‌تباوه و نو‌يژ و
 تاعه‌تى خۆى كردبايه و چهند غه‌زه‌ليكى كوردى له‌پاش به‌جيمايه. ديسان ره‌نگ بو له‌نيو
 نه‌ته‌وه‌كه‌ى خۆى ناوبانگى بكردبايه. - بو‌ئى وامان كه‌من- به‌لام خۆشه‌ويستى حاجى
 هه‌ر له‌به‌ر زانايى و شاعيري نيبه. حاجى كوردپي‌كى پاك، تي‌كو‌شه‌ريكى چاك،
 په‌خنه‌گريكى نازا و بي‌باك بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زيوه، ناھومي‌د نه‌بووه، ماندوويى
 نه‌زانبووه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئيمانى ته‌واوى به‌م شي‌عه‌ به‌رزهى خۆى بووه كه‌ ده‌لي:

مه‌رگ و ژين ميسلى سيبه‌ر و تاوه

ئەوى باقى بميني هه‌ر ناوه

حاجى له‌ قوولاى دل‌ه‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خۆشويستوو و نيشتمانكه‌ى په‌رستوو. شاره‌زاي
 مي‌ژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بي به‌شى و چاره‌په‌شى نه‌ته‌وه‌ى
 زۆرلي‌كراوى كورد كردوو. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زهل و ترسه‌نو‌ك نه‌بووه، گه‌ريده و كارامه و
 نازابوو و هيت و تواناي خۆى بو‌ نازادى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ته‌رخان كردوو.

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه، كو‌مه‌لى خۆى باش ناسيووه، كه‌م و كورپيه‌كاني به‌چاوى
 خۆى ديوه، له‌ ده‌رد و نازاره‌كاني گه‌يشتوووه و نه‌ك هه‌ر ده‌رمانى بو‌ دۆزبوته‌وه به‌لكو
 زانايانه و نازايانه باسكى له‌ تيماركردن و چاركردن هه‌لكردوووه.

حاجی لهو رېنگا پر خه تهرده دا، بهره و نه و نامانجه بهرزه رویشتهووه. هه موو رهنج و کویره وهری و تال و سوپری و گیروگرفتییکی به گیان و دل قبول کردووه. نه وهستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردووه و له داوه لیک نه پیرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداو یک چۆکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شبر و شه کر په روره نه کراوه، له سه ر دۆشه گی په ری قوو پی نه گه یشتهوه، به هژاری و نه داری و به هه تپوی و هه ناسه ساردی گه وره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی وه دووی خویندن و فیروبون و خو پینگه یانندن که وتووه و ده لئ:

به بیرت دئ زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانییکی واقعی، رابه ریکی زانا و مه زن و رووناکبیریکی شویشگیپر و به جه رگ بووه، نه و ویستوو یه تی شویشییکی قوولی سیاسی و کومه لایه تی و نابوری و فره هه نگی له کوردستان به ریا بکا. نه ته وه که ی له ژیرده سستی و کویله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نه و ویستوو یه تی بو به جینگه یانندی نه و نامانجه ی خوئی له هیز و توانای هه موو توپژ و چینه کانی کومه ل که لک و ره بگری.

حاجی بروای ته وای به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکی دیوبه تی کورد له و مافه په وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به ینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هۆی نه م بی به شبیه ی زانیوه و رېنگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هه ره زۆری لیقه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبه. وای گوتووه:

تا ریک نه که ون قه بیلی نه کراد

هه ر وا ده بنه خه رابه ئاباد

نه نوعی میلله ل له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوو یه تی پی به پیتی شویشی سیاسی و جوولانه وهی رزگاربخوازی، شویشی کومه لایه تیش ده س پی بگری. کۆت و زنجیره کان بیسین، ریشوینه کۆن و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وهک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردراره ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کویله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه دهره وونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلئ باشه؟:

بوچی فه رموو یه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چییه؟

گه ر مه لا نه هی فه رموو دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمانیپه رهر، حاجی تیکۆشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و تووریدی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نۆزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی درۆزن و ده سبر و سو فی و ده رویشی بیتکاره و خو پری و ره مال و مارگری ته وه زه ل و مفته خو رگرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه وه یان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکی کورد له زۆر شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وهک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیتم بلین نه فعیان چییه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مه به لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سو فی بلئ به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ر نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بەروونى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بىروبوياى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پىششىناني باش وەرگرتوو: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە بەتەعبىرتكى دىكە خستوو يەتە ناو شىعەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نووتى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسەين و حەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى و پىراى نىشاندانى رىگای شۆرشى سياسى و کۆمەلەيەتى، رىگای شۆرشى
ئابووربىشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشکەوتوو کەى نىشان داو
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىعەرى خوارەو دەدا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى کەم زانای
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنبا نىبە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بيت و لىمبون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتون
لە ئىبە کامتان بوو؟ يەك دوو جار پىک
بکاتە کيسە يەك ياخۆ خەرار پىک

دو پىي لىدا لە کۆلا مىسلى دۆشاو
وہکو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەر ناو
وہيا پىي نىتراروہ چەند نەمام پىک
لە نارنج و تورنج و چەند مەقام پىک
بزانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگای ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

***

بەراو و دىمى ئىبە کىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل کان
گەمەتان زىرە، حەتتا زىوہ، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئى و نەوت و گوگرد
لە کىيوى ئىبەدا کۆيە وەکو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
بەدەردىكى کوشندە زانبوو. تەنانەت خویندنى کۆنیشى بەدال نەبوو و پەخنەى لى گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاکى خنکا لە بەحەرى وشكى ھەوا
سەنعەتى فيرنەبوون لەپاش تەحسىل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نىياز
ئاوروپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىشىلى لە ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

حاجى زۆر بەدرىژى و روونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆنمۇنەى زالبونى نوئى بەسەركۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديە خاك

لەم شىئەرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئندەوئى كىتیبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پىنگەياندى خۆى بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئندەوئى و ئاگای لە وەزى جىھان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتىكى سەيرە. بەداخوئى ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وینەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دواييدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆل»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكىك لە رۆلەى شىرپن توورە دەبى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنى كە مندالى خۆيان نانىرنە مەكتەب و باسى
بىنگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئندن دەنن تا لە ئەنجامدا بىنە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئاميرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتبانى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگرىتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھىتتەو:

وەك مرىشكى كە ئەقلى نەبەيتى
بىتوو جووجكەى مراوى ھەلبىتى

وەك بگاتە كە نارى جۆگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بمرى جووجەلەيەك
جىتى ئەمى وشكە، جىتى ئەوى ئاوە
تيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بىژانەى كە شىئەر و بەيتى كوردیان داناوہ زۆر خۆشويستوون و
رېژى لى ناون و پىتى ھەلگوتوون:

دوو عەلبن شاعىرن وەكو حەسان
بەردەشان و حەرىرە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپىش چا سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بى غىرەتبن و بى عارىن
ئەوى نەخويئندووە لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى داناوہ. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەوہ.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانىوہ و لە نىوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناوہ و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناویش بن
شىئەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسىوہ باسى
مىكروپ دەكا. ئەوہ لە زەمانىك دايە كە دەرمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بووہ.

حاجى قادر لە قوولايى دلپەوہ ئىمانى بەدېموكراسى ھەبووہ. باسى دېموكراسى لە ولاتە
پىشكەوتووەكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ رۆژتىك رېژىمىكى ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوه که ی ئه و، دابه زری:

له ته گبیری ئومووری ملکی خو بان
شهریکن پینه دۆز و شوان و گاو ان
له جۆشین و خرۆشین پووره ههنگن
به من چی کافرن یاخو فه رهنگن

وا دیاره حاجی له باره ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئه وه بۆ من گه لێک جیبی رامان و بیرکردنه وه یه. ئایا نووسینه کانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بی ره کانی ئه وان له و سه رده مه دا به زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی که حاجی له و سییانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کراون؟ یا حاجی به پیری فیری زمانی دیکه ش بووه. هیچ کام له م دوو شکانه دوورن. چونکه ئه سته مبول له و کاته دا ناوه ندی رۆشن بیری رۆژه لات بووه. ئه م شیعرا نه ی خواره وه ته ماشاکه ن تا ئیوه ش وه ک من بکه ونه دوو دل بیه وه:

وه کو بیستوو مه بۆ ده فعی مه سائب
وه های ته گبیر کرد ئه و فکری سائب
هه موو گه وه دی و بیلا به ت بینه ئه حساب
وه کو شه خسیکی واحید بن له هه ر باب
هه موویان بینه یه ک ته علیم و نووسین
وه یه ک به رگ و زمان و په سم و ئایین

ئایا ئه م که سانه ی حاجی به شاعیریکی ناسیونالیستی توند دهناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی له و شیعرا نه، ناکه ن؟ گوتم حاجی قادر زۆر ور یا و بیرتیژ و دوور بین بووه دووری بیرکردۆته وه و باش له مه سائیل گه ییوه. فکری زۆر له پیش خه لکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سه لماندنی قسه که م ده بی گه لێک بگه رتیه وه دوا وه و لاپه رتیک له میترووی خوتیاوی نه ته وه که مان هه لپه ده مه وه.

وه ک ده زانین له ساله کانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ته بایی نیوان ئیمپریالیسته کان شه رتیک جیهانی گه وه و مال و ویرانه کهری هه لگیرساند. پریشکی ئاگری بی ئامانی شه ر که وته کوردستانی خۆشه ویستیش و ولاته که مان بوو به مه یدانێ شه ری نیوان ته زاریزمی رووسیا و داگیرکهری عوسمانی له لایه که وه و ئیمپریالیزمی فیلاوی ئینگلیس و عوسمانی له لایه کی تره وه.

عوسمانییه کان که دۆست و هاو په یمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به ئاشکراییی بۆ

قازانجی ئه وان به شه رده هاتن. ئه و شه ره یان ناو نابوو «خه زا» و به بیانووی دینه وه شیخ و مه لا و مه زنه کانی کوردستانیان فریو دا و کرده نوکه ری بی جیره و مواجیبی خو بان. له و شه ره دا ولاته که مان سووتا و خاپوورکرا. نه ته وه که مان قه بوو و له برسان مرد و گه وره ترین زبانی میترووییمان پیگه یشت.

ته نیا له موکریان چند که س به را به ری سه رداری موکری و شیخ بابا نه چوونه ژیر باری پروپاگه ندا و درۆ و ده له سه ی عوسمانی، سه رداری موکری «حه مه حوسین خان» که نیسه ت به زه مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خوتنده وار بووه. له مه سه له که گه یشتوو وه و زانیویه تی «شه ر له سه ر لیفه ی مه لایه» نه ک له سه ر دینی ئیسلام و ویستوو یه تی ئه وه ندی بۆی ده کری نه ته وه که ی بی لایه ن به یلایته وه. به لام ئالا هه لگرانی ئیسلام و خه زا که ره کانی عوسمانی، ئه و و شیخ بابا و حه مه خانی بانی و سه یفه دین خانی سه قزیان به و تا وانه ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نه مر، حاجی زانا و پیشکه وتوو که له و سه رده مه دا ئیسک و پرووسکیشی رزیون چند له وه ی پیشدا له فیل و ته له که و خراپه ی خه لیفه کانی عوسمانی گه یشتوو وه که ده لی:

ئه مه که مر میزه ده لئین واریسی شه رعی نه به وین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه وره که یان
یا:

تا له ژیر به ندی رۆمیان نه گرن
زه حمه ته قه دری به یتیی من بگرن
یا:

روومی وه کو گرتی موون که س پشتیبیان بی نه به ستی
که وتوو نه داوی خو بان په ژمورده مان و حه بران

گه وره گه وره کانی ئه و سه رده می کورد قه دری به یتیی حاجییان نه زانی و دیمان چۆن له ژیر باری روومیان مردن. دیاره مه به ست له گه وره گه وره کان، شیخ و مه لا و خان و ئاغا و به گ و پاشاکانی کورده. چونکه نابیی له بیرمان بچت که له و سه رده مه دا کۆمه لانی خه لک چ رۆلیان نه بووه.

حاجی ئه و هه موو بی ئاگایی و که مته ر خه مییه ی دیوه. له نه زانی و نه خوتنده واری و دوا که وته یی نه ته وه که ی گه ییوه، که چی نا هو میید نه بووه و به هیوا بووه رۆژتیک له

شيعره‌كاني بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قه‌دري نه و بزائن. خه‌مي نه‌وه‌ي بووه كه نه و رۆژه به‌چاوي خۆي نابيني:

حه‌سه‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجي ده‌مري به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌و چاوه‌نۆري هيچ پا‌داشته‌تيكي مادي نه‌بووه و به‌راستي له پي‌ناوي گه‌يشتن به‌ئامانج‌ي بپروژ و ئاواتي به‌رزي خۆيدا وازي له هه‌موو خۆشيه‌تيكي جيهان هه‌يناوه و له‌و باره‌دا ده‌لي:

من له دل‌سو‌زي نه‌م قسا‌نه ده‌كه‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجي زانيويه‌تي نه‌ته‌وه‌ي كورد، با پاشكه‌وتووش بي، با له كارواني شارستانيش به‌جي مابي، ته‌وژمي مي‌ژوو پالي هه‌ر پي‌توه‌ ده‌ني و به‌ره‌و پيشي ده‌با. جا نه‌وه‌ ده‌مي خه‌لك له قسه‌ي حاجي ده‌گا:

نه‌م قسه‌ي ئيسته‌ عه‌يبي لي ده‌گرن

نه‌وه‌ ده‌مه‌ش دي زه‌مانه‌ي بو‌ي ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌نه‌م ده‌لي كا‌كه

سه‌يري قانوني حاجي چهن چا‌كه

هه‌ر چلۆني ئيشاره‌تي فه‌رمو‌و

وه‌ك كه‌رامه‌ت هه‌مووي وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستي حاجي له‌وه‌ زه‌مانيدا قانونيكي نو‌ي هه‌يناوه‌ته‌ كا‌يه‌وه‌ و خۆشي نخي كاري خۆي زانيوه‌ و تيگه‌يشتووه‌ شيعره‌كاني له كوردستاندا شو‌رش به‌ريا ده‌كه‌ن:

حاجيه‌ و شيعره‌كاني وه‌ك كا‌وه

رۆژي دي‌تن دره‌فشي هه‌لدا‌وه

ديسان له جيگايه‌كي دي‌كه به‌به‌يانكي شاعيرانه‌ و جوان ده‌لي:

ئيتفاقي دل‌به‌ريكي بي كه‌ده‌ر

حاجي نه‌نواعي ليباسي كرده به‌ر

بي جياز و ماره‌يي ده‌يدا به‌شو‌و

له‌وه‌ هه‌موو كوردانه داخوازي نه‌بو‌و

عاقيبه‌ت ده‌بخوازن و نه‌ما ده‌مي

پير بووه نازي، كه‌ل و كو‌مه ده‌مي

حاجي عيشقي گه‌ل و نيشتماني لي بو‌ته سه‌ودا و به‌هيچ جو‌ري خۆي بو‌زه‌وت نه‌كراوه و نه‌يتوانيوه بي‌ده‌نگ دانيشي و قسه‌ي چاكي هه‌ر بو‌كردوون و تا مردن وازي نه‌هه‌يناوه:

به‌سه حاجي دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

پيم گوتي: نه‌م قسا‌نه بي نه‌فعه

چا‌كه هه‌ر چۆني تو‌ده‌ليي وايه

تي‌بگه نه‌م قسا‌نه خۆرايه

قوري كام جي بگه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه ليم بو‌ته عيلله‌تي سه‌ودا

به‌قسه‌ي چا‌كه ده‌ستيان ده‌گرم

ته‌رخي نا‌كه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجي زور باشي زانيوه كه چوارچيه‌وي نه‌زم بو‌ ده‌رپيني بيرو‌راي سياسي و تئوري فه‌لسه‌في ته‌نگه‌به‌ره. يه‌كه‌م شيعر له‌به‌ر ده‌كري و ده‌پاري‌زي و كه‌متر له‌ني‌وه‌ ده‌جي. دو‌وه‌م حاجي ويستويه‌تي زووتر كورد پي بگه‌يه‌ني. جاري هه‌ر نه‌م وه‌سيله بووه. زور ئاشكرايه له‌وه‌ سه‌رده‌ميدا ئيمكاني نه‌وه نه‌بووه هيچ كتبه‌تيكي فه‌لسه‌في و سياسي به‌كوردی بلا‌و بكره‌ته‌وه‌ و له‌چاپ بدری و خه‌لك بيخو‌ينه‌وه. بو‌يه حاجيش له ئاخري ته‌مه‌ني‌دا برپاري داوه هه‌ر به‌كوردی بنووسن نه‌گه‌ر چهن‌د دي‌ره شيعري فارسي هه‌يه ئي هه‌ره‌تي لاوه‌تي و فه‌قيايه‌تي نه‌ون. به‌چي دياره نه‌م ئينسا‌نه خاوه‌ن بي‌ره، بيرو‌راي فه‌لسه‌في و سياسي خۆي نه‌نووسي. به‌لام پاش حاجي چ مي‌راتيكي نه‌ومان پي گه‌يشتووه‌ و ده‌س كه‌وتووه‌؟

حاجي وه‌ك به‌هه‌تيوي و هه‌ناسه ساردی گه‌وره بو‌و و پي گه‌يشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاري و نه‌داري و بي‌كه‌سي له ولاتي غه‌ربيايه‌تي سه‌ري نايه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت نازانين له‌كوي ني‌ژراوه‌ و گو‌ره‌كه‌ي پي نازانين. به‌لام تي‌كو‌شه‌ران و رووناكبي‌راني ئيستاي كورد به‌مامۆستاي شيعري شو‌رشگيرانه‌ي ده‌زانن.

عہلی ناشق

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونہ به یازتیکدا پارچه شیعریتیکی فارسیم خویندهوه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئەگەرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیبه؟ راسته ئەم پارچه شیعره له چاوه سەنعەتی شیعریبه وه زۆر پوخت نییه و شاعیری سەنعەتکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافییه و «افغان» و «شتابان» به قافییه «شایگان» ده زانی، بۆ خۆشم ئەگەرچی وهک جاری دیکهش گوتومه و ده لّیم قافییه له شیعردا مهرج نییه، به لّام کیش مهرجه و ئەوه که شیعر له نەسر هه لداوێری. پێم وایه ئەم شاعیرانه ی، شیعره عهرووزی ده لّین ده بی به ته وای ریعایه تی قافییه و رهدیف بکه ن. ئەمما ئەم پارچه له باری نیوه رهۆکه وه گه لّیک پر و دهوله مه ند و به هیز و ههست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلّداری له رۆژه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بیینی که یادی ئەم گراوی و دلّدارانه ی نه کردی.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئەو لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زۆردار و دهوله مه ند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وهک خۆی دهوله مه ند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هۆبه ی به جی هیشته وه و رووی له چۆل و بیروونان کردوه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوه و شیعره ی به گراوییه که ی خۆی هه لگوتوه.

داستانی له لیلی و مه جنون بۆته هه وینی شیعره ی زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رێگای ئەده بی شه رقییه وه چۆته نیو ئەده بی غه ربیه وه. به پروای ئەده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئەده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفانده وه و گره وی بردۆته وه و ئەو داستانه ی له گشت شاعیران باشتر دارشته وه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بۆ که س ساغ نه بۆته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لّی فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بۆ ده کیشن. تورک ده لّی به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را درده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بۆیه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوه و پازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لّی خوشکه زای خۆمه و ئەم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسهء کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لّی ئەم په نده ی پیشینیان راسته که گوتویانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پێگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لّیم کابرا گوته نی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لّیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆفایه تیه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیرتیکی مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بۆ خۆشی هه سته نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نییه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئەوینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستوه و پاش مردنی چ

شینیکی بۆ گیتراوه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه ده کردنی خالی نه یکردۆته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیگ زمانی زانیین، شیعره کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدایه. ئەدی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زۆر به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئەو ژنه خو شه ویسته شی خو که و لال نه بووه، دواندن و لاواندنهوه و نازکیشانی ویستووه. ئەم چیرۆکانهی دایکی به مندالی بۆی گوتوون به ناشکرایی له شیعره کانییدا رهنگی داوه تهوه وهک له شیعره دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مهزنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی کهم وینهی مه م و زینی له سه ئوسوولی نیزامی دارشتووه، شیعره کانی له سه کیشی له یلی و مه جنونه کهی ئەون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئەم دوو داستانه دا ههیه. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیهی ههردووکیان تا دهستی له سهر دابینی سوار و رهوان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه کهی خانی وشه ی عه ره بی رهقی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئەوهش ههروا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می دهسه لاتی بنه ماله ی سه فه ویدا ژباوه و هه موو فارسی زانیگ ده زانی له وه سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردووه. ده نا زمانی کوردی ئەوه ندهش هه ژار و کهم وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه رۆکه وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئەوهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ردوو ک عه ره ب بوون. ئەویش هه ر چه ند زۆر زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وهک عه ره بیگ شاره زای رپوشوین و چلونا یه تی ژبان و فه رهنگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه کهی له به ی تیکی کوردی وه رگرتووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژار دووه. بۆیه هه تا پی کراره خو ی له ئەفسانه پاراستووه و به ره وه واقع چووه. ته نانهت ئەگه ره بوردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین بۆتان درده که وی له زۆر جیگایان که هاتووه له واقع دوور بیته وه له ئەستۆی خو ی داپنیوه

و ده لئ: «بیستومه، بۆیان گیتراومه وه و یا خهونیان دیوه». خانی هه ژاره په روه ری و دیفاع له بی دهسه لات و چه وساوانی گه یان دۆته راده یه ک که هیندیک که سی دیاره نه زانی هینا وه ته سه ر ئەم پروایه که ئەو سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروبا وه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چه خه ربیک بووبی وهک نیزامی پینج گه نج بنوسی. جا توانیوه تی و شوپنه وه ره کانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بۆمان روون نییه. ههر ئەوه نده ده توانم بلیم ئەو که له چل و چوار سالی دا مه م و زینی ته واو کردووه، ده بی پیش ئەو، به م دلّه پر ههسته و به و ته به ره وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ره به شی ئەوه نده ی مه حته ل نه کردووه تا چل و چوار سالی ههر ئەو دوو شوپنه وه ره ی بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئەگه ره پتر ژیا بی که هه یچ روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئەمما چمان به دهسته وه نییه دیسان وهک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه نده شمان له ده سدا هه یه.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه کهی و ته مه نی خو ی بکاته شیعر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیست و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الی خو شو بو سه ججادی که پاش مردووان ههر ره حمهت باشه، خراب له م دوو شیعره گه بیوه به بۆ چوونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردووه و ئەوه مییش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئەو که سانه ی به گۆ تره شت ناووسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئەو سه رده مه ره شترین سه رده می میژوی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده ولّه تی به دهسه لات و زۆردار و له کنه خو مسولمانی ئەو کاته بووه. شه ری به ینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیکه و ماو کراره. زولم و زۆری سه ته مکاران و لیکه و مان و بی هیز و بی دهسه لات له وه سه رده مه دا ههستی نه ته وایه تی خانی بزواتووه که له دیبا چه ی مه م و زینه که یدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشه ویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سهرکه وتوون.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوونه سهر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیکن جوئی بوونهوه، نیزامی پتی هه لگوتوو یا نه و په پیری گلهیی لی کردوو، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وهری و چه ره سه هری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته نه ستۆی ئەوان.

له باقی مه بهسته کانی پهراویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتیکی لیزان و دلسۆز داوه و نه وهنده به خشنده و به پهرحم بووه که ته نانهت به کره مه رگه وه پری به دفه پری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر و په ز بووی و پتی وای زۆرم درێژد اد پری کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازه ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئه و کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه ری ناردوو نه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و پیا باز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستا وه و نه یانه ی شتوو ه کچه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازه بۆ بۆره پیا و نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوو ه ده گه ل

کیویان بیته هاو ده م. به لام شه و و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه یرانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو ه.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که وتوون. به چه قاله، به لالوو که کیویلکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و په وکه وان نانی په قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی هه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شه و و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پیدا هاتوون و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیتیکی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که وتوو و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رو ییوه و به هه زار زه حمهت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، دهسته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خو شیان بۆ کردوو تا ژبوه له بوته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خو. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلویه رگ و جیازی خۆی بو ی سوار کردوو. سواری کورد ر م باز پتیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاو یشتوو. دهسته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیژنه کان ئاوینه یان به ره رووی راگرتوو، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا ویشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلان گرتوو و به ره و په ردوویان بردوو. له و حاله دا عه لی له بهر بیتلایه راوه ستاوه و دهستی له بنا گو ی ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوون:

مه جلیسی ناشقان گه راوه
ساقی له نیو راوه ستاوه
پیا له ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به چیم زانی که تو هاتی
 به دهنگی تووق و خرخالان
 عه لی عاشق!
 نه گهر عیشقت زمانی بی
 سه د جار عومرت زوو فانی بی
 حه یفه ئیخلاس په نهانی بی
 مه لازاده به خپر هاتی!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مهی له مه یخانان ده گپین
 ناشقان له ری وهرده گپین
 قوریانت بم نهی بای واده
 تارا له سه ره له یلم لاده
 به ده ستووری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه که ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگم به فهره هادی چینی
 خه ریکه له سه ننگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال وهره
 نه و کاغه زهم له بو بهره

بیده به دهستی دل به ره
 ساقیم ده وی شه راب بینی
 عه کسی خوئی تیدا بنوینی
 ئیننالی لای لی بخوینی
 به و چاوه گیانم ده ستیینی

که ده گاته ئیره شادی مهرگ ده بی و گیانی پاکی به خودا ده سپیری و له بهر دهرکی
 په ردوو ده که وی.

نه وه بوو سه رگورشته ی عه لی ناشق مه جروومی کورده واری. له به یته کانی کوردیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کورپه حه بران گپراوه، وه ک شینی زین بو مه م، شینی خانزاد و خه زال بو
 لاس، شینی خه ج بو سیامه ند، شینی سنجان و تایشه گول بو سواری خو یان لیره دا شینی
 کچه مه لا بو عه لی دیار نیبه. ده زانن ده بوو چ شینیتیکی بو بگپیری؟ به ئاواته وه م که ده ننگ
 خوشه کورده کان نه م به ندانه و پرای ئاهه نگی شمشالیتیکی مه جزوون بلتین و شاعیره
 لاهه کانمان نه م چپرۆکه بکه نه داستانیکی شیعی درتژ. بو سه رچاوه ی داستانی مه م و زین
 و له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر به یتیتیکی وانه بووه؟

دهبی بلیم که ئەم مەترسییە هەرەشە لە زمانەکهمان دەکا و زۆریشی پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپێز، دیسان نووسیبویەتی «من بەم چەند وشە پیشەکیبە و بیستم زەمین نامادە بکەم بۆ ئەووە که گلهیی نەکرئ لیم که دەس بدەمە کۆلینەووە له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زەمین نامادە بکا بۆ چاندنی توور و گیتزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیستبوو زەمین نامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شتیا و لە دلی خۆمدا گوتم: خودایا زەمین نامادە بکەم لێردا چ مانایەکی هیه؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوینێ و تارەکهدا مانای لێ داووه.

زەمین نامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەووەشمان دی» تیگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبی (زەمینە) ی فارسی بی که زۆرجار لە کوردیدا بەکاردهێندرئ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیووە مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەردەست باسکی لێ هەلمالیووە و کلکی پەراندوووە و نەرگزی پریووە و نژدی کردوووە؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فییری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. هەر ئەو پەلە پەلە و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕایەل و پۆی تیگداین و سەری لێ شتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکانمانی بەهەلە برد، تا گەیشته جیگایەک شاعیر بی بەهەستیار و شتیر بی بەهەلبەست و قافیە بی بەسەر و خزمەت بی بەراژە و ئیمزا بی بەواژوو و ئیستاش هەر نەپرتەووە و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئیمە فیەر دەکرد که بەهیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ لە عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بیگانە خستە زمانەکهمانەووە که ئیستا بۆمان لەگیتزەر نادرین. کهچی ئیستا خۆی لەباتی وشە کوردی پەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکار دیتنی، ڕەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە من لەکاربان دینم زۆر سواون و بوونە کوردی. بەلام منبیش عەرزێ دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ هەموو پڕوپیرتێتیک نەیدەزانی؟ ئەی بۆ (گیتی) فارسیت لە جی دانا؟

با بیینه سەر ڕایەکی مامۆستا لەسەر پەرورده و زانست، ئەگەر پیتیست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینە کوردی ئەو ڕایەکی مامۆستا راستە نە پەرورده (التربیه) یە و نە زانست (المعرفه) یە. بەلام بەداخووە ئەزبیش پیشیارەکی ئەوم پین

راست نییە. چونکه نە پەروریشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەروریش ناو، چاوگەیهکی فارسییە. ئەم ناو چاوگانە (ش) دەبیته پاشگریان لە فارسیدا یەکجار زۆرن و تاییهتی ئەم زمانەن. دیارە هاتوونەتە ناو کوردیشەو، بەلام زۆر بەهاسانی دەناسرینەو، پڕواناکەم بەو هاسانییەش که مامۆستا فەرمویەتی بتوانین بیانکەینە کوردی. یانی بەلابردنی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆرین.

بەلا لە درۆیهدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دین. بەلام ئەو چەند سالە لە کوردستانی ئیران و عێراقدا وشە شۆریش بوته بنیشتە خۆشکە و لە کەسم نەبیستوووە بلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە پین ڕەوایە که زمانی گەلێکی تر پڕوتینیتەووە و زمانی خۆمانی پین پرازینیتەووە لە چی ڕاوەستاو هەموو ئەم ناوچاوگانە و بەر دەستووڕەکی خۆی بخا کوردی دەولەمەند بکا و فارسی لەسەر ساجی عەلی دا بنی. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نانه بی سوووه. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانی لەباتی پەروریش و شناسایی. ئاموزشت و پەروریش پیتشیار بکا. هەم خۆی بحەسینیتەووە و هەم ئیمە. مامۆستا دەزانی لە ئیراندا (آموزش و پرورش) ئەو چەند سالە جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەووە ئەگەر دەستووڕەکی مامۆستا راست بی فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییە.

لە کوردستانی ئیراندا نەک هەر لە ئەردەلان بەلکو لە زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکاردهین. بەلام ئەو بەلگە نییە بۆ کوردی بوونی ئەم وشەیه. لە کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دین لەباتی کار، بەلام ئیش هەر تورکییە.

مامۆستا نووسیبویەتی «وشە زانست لە پاش جەنگی گیتیگری یەکه مەووە بلاو بوتهووە لە ناوماندا. بی ئەووەی لەکوێو هاتوووە و بەپیتی کام مادە دروست بوو، ئیمە ئیستا پیمان بەووە بردوووە که شکلی زانست غەلەتییکی دەستووڕییه. ئەم وشە غەلەتە، هەبی و نەبی لەلایەن کەسیکەووە هاوپیژراو تە زمانەکهمانەووە که هەرچەندە ناگادار نەبوووە لە فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بوو بۆ بلاوکردنەووەی کوردی پەتی لە سلیمانیدا ئەو کەسە یا فەیلی بوو، یا کەلهووری یا لەکی»

منبیش ئەو نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلیم: ئەو کابرایە هەم زۆر گەریده بوو و هەم زۆر بەدەستەلات چونکه ئەو وشە هەر لە سلیمانیدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پین گرتۆتەووە.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌پهشی کورد، جارێک دهردی دلێ دهکرد و دهیگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌پرده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته مه‌ها‌باده‌وه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابراه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده فراوانه دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته پێم وایه جگه له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانسته به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری پرووناکبیر و پیتشه‌رو نه‌خشیتکی گرنه‌ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپیره‌ خه‌وتالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناروونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال ده‌نگی نیر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌کی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌ه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانباته‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پیتشه‌یلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژییمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشی بۆ پیکه‌یتانی ئێرانیتکی سه‌ره‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیتکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پیتشه‌که‌وتوو هه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه. ئه‌رکیکی گه‌وره و گرنه‌گه، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه. له‌ پیتشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته به‌ئیش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگیرن و له‌گه‌ل ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعیر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆریه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌رێ و

بەزمانییک بنووسی جوتیار و کاسبکار تی بگا. دەبی زمانی شوان و گاوان و سەپان بزانی، دەبی بۆ زەحمەتکێشان بنووسن و ئەوان هان بدا بۆ خەبات. نووسین و شیعری ئەورۆمان تا ساکراتر و بی گری و گۆلتر بی، زیاتر خرمەت دەکا.

شاعیر و نووسەری ئیمپرومان دەبی شوێنەواری شاعیر و نووسەرە، پێشکەوتووکانی جیهان موتالا بکەن و شتی تازە و نوێ فیرین و لە تەجرەبەیی ئەوان کەلک وەرگرن و بەرگی کوردی تەواوی لەبەر بکەن. شاعیر و نووسەری ئیمپرومان دەبی لە دژی رێوشوینی کۆن و ناپەسند خەبات بکەن و لە کوردەویی دزێو رەخنەبگرن و رێگای راستی ژبان بەخەلک نیشان بدەن.

شاعیر و نووسەری کوردستان نابێ ئەوەندە بەرزەفەر بن کە خەلک نەیانگاتی و لەژێرا تێیان هەلبێوانی و لە قەسەیان نەگا. لەبیریان نەچی رۆلەیی ئەم گەلەن، لە باوەشی ئەو چیا و کەژەدا پەرەوازیبوون و دەبی پاداشتیان بدەنەو، پاداشتیکی مەعەنەوی و بەکەلک، پاداشتیکی جوان و ساکار، پاداشتیکی بەنرخ و بی پیچ و پەنا.

بەداخەو ئیستاش لە کوردستانی ئێراندا نووسینی کوردی تاوانیکی گەورەییە و بۆبەش ئەرکی گرنگ و گەورەیی ئەدەبی لە ئەستۆی شاعیرەکانە. شیعەر هاسانتر دەستادەست دەکا، زووتر لەبەر دەکری و چاکتر بلاو دەکریتەو و کەمتر بەلگە دەداتە دەست دۆژمن. نالیین ئەرکی شاعیرە پێشکەوتووکانمان لە هەلومەرجی ئیستادا کە دیکتاتۆری بالی رەشی بەسەر وڵاتەکەماندا کێشاو، کاریکی هاسان و بی مەترسییە. بەلام هەر ئەو قەسە شاعیری گەورە و ئازادیخوازی تورک (نازم حکمەت) وەبیر دێنینهووە کە دەلی: «ئەگەر من نەسووتیم، ئەگەر تۆ نەسووتی، ئەگەر ئێمە نەسووتین چۆن رووناکی لە تاریکی پەیدا دەبی».

شاعیرە نیشتمانپەرورەکانمان دەزانن گەلەکەمان ئیمپرو لە هەمیشە پتر پیوستی بەورینگەیی خەمەرۆین و ئاسمانی ئەوان هەیه. هەستی نیشتمانپەرورەیی و ئەرکی نەتەواپەتی و ئینسانی ناچاربان دەکا لە سزا و ئازار نەترسن و بێدەنگ دانەنیشن.

* رۆژنامەیی کوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزی ۱۳۵۲-۱۹۷۳

وەلامیکی دۆستانە

دۆستیکی زانا و ورد و خوشەویستم کارتیککی بۆ ناردووم و نووسیویەتی:

«ئەم غەزەلە جوانەیی بەم شیعەرە تەری و ناسکە دەس پێدەکا ئی کام شاعیری کوردە؟

هێندە بێزاری کە زانیومە بەزاری نایەو

دووڕ لە بالاکەت سەرینی ناھومییدیم نایەو

من هێندە بەھۆش و گۆش نیم هەر شیعریکی لیم بپرسنەو بەزانم ئی کیتیە؟ بەلام بەھەلکەوت خاوەنی ئەم شیعەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەبەکەو گوتراو.

چونکە رەنگی زۆر کەسی تریش بن نەزانم ئی کیتیە؟ بەم وتارە جوابی دۆستەکەم داو تا هەم ئەو وەلامی خۆی پێ بگا و هەم خۆینەرانیش کەلکی لی وەرگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دیوانی نالیدا چاپ کراو، بەلام ئی ئەم شاعیرە بەرز و ناسک خەیاڵ و نەمرە نییە. بەلکو ئی شاعیری رەنجەرۆ و چارەرەش مەلا سألحی حەریقە.

دیارە شاعیری سەر بەنەتەو بەی بەش و زۆرلیکراوەکان بەختەو و کامرەوا نابن. هیچ شاعیریکی کورد نانسین ژبانیکی خوش و باشی رابواردی. بەلام لە هەمسووان چارەرەشتر، لێقەوماوتر و هەژارتەر حەریق بوو. ئەم شاعیرە مەزنە کە ئەگەر دیوانەکەیی بەرپیکوینکی کۆکرا بایەو دەمانزانی بەکێک لە شاعیرە هەرە باشەکانی کوردە، ژبانیکی زۆر تال و تفت و پر لە کۆپەرەووری رابواردوو، لە تەواوی ژبانیدا ئاهی خوشی لە دلی نەگەر اوو. لە سألەکانی دوايي تەمەنیدا کۆپەر و کۆلەوار و گەردەنشین بوو و کەم بەختی پاش مردنیش یەخەیی بەرنەداو و بەنەناسراوی ماو تەو. بەشی زۆری شیعەرەکانی فەوتاون و ئەگەر نەفەوتابن هیچ نەبی چاپ نەکراون، ئەوی چاپیش کراون ئاداریان بەسەر پادارەو نییە.

چەند سال لەوێ پێش لاویکی بەزەوق و شیعردۆست و زانا بەشی زۆری شیعەرەکانی حەریقی کۆکردبوو، دەتوانم بلیم ریکوینکی بوون و یەکیک لە شاگردەکانی هەرە زانی حەریقیش کە هیشتا مابوو یارمەتی دابوو منیش تەماشام کرد و لیتی رازی بووم و حەریقیش ناسی و پیم وابوو، باشترین شاگردی نالییە وەک بزانی نەیتوانی چاپی بکا، بەلکو لەنیش چوو. حەریق نەک هەر باشترین شاگردی نالی بوو، بەلکو قوتابخانەیی نالی بردۆتە موکریان و شاگردی باشی لەو مەلەبەندەیی کوردستان پێ گەیاندوون، ئەدەب،

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خو‌ی خاوه‌نی قوتا‌بخانه‌یه‌کی شی‌عریبه، هه‌موو شا‌گردی حه‌ریق بوون. ده‌لین مش‌ت نموونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له خواره‌وه چهن شی‌عری به‌نموونه دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خو‌م:

چاوه‌که‌م! دو‌ینن له گول‌شه‌ن گول‌ به‌عیشوه خو‌ی نو‌اند نه‌ک مه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دو‌اند یا:

ستوونی قامه‌تی را‌گرتووه بو‌خی‌توه‌تی دینم خودا بو‌توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره نه‌پسی‌تی یا:

به‌ل‌ه‌ک بوو کیتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌ل‌ه‌ک خو‌ی دزیه‌وه زستان زه‌یستان چو‌ن به‌ری خست ئیتفا‌قه‌ن هیتزی پیتی نابن

حه‌ریق هه‌ر له هه‌ره‌تی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سوزی سو‌فی‌گه‌ری له دل‌دا هه‌بووه، کاتی شاکاره بی‌وینه‌که‌ی نالی بلاو بو‌ته‌وه که ده‌لن:

عیشقت که مه‌جازی بی‌خواهیش مه‌که ئیلا کچ شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ فه‌رقی کچ و کو‌ر ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره ئه‌م فه‌رقی شه‌و و رو‌ژه وه‌ک فه‌رقه له کو‌ر تا کچ مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده به‌عنی له قه‌مه‌ر لاده هه‌م شه‌مس و سو‌وره‌ییا کچ، هه‌م زه‌ره‌یی زه‌هرا کچ بی‌بینه گول‌ی ژاله، هه‌م بی‌به‌ره هه‌م تاله قه‌د سه‌روو و سه‌وبه‌ر کو‌ر، چاو نی‌رگسی شه‌هلا کچ کو‌ر وه‌ک گول‌ی گول‌زاره، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره وه‌ک هه‌نگی چزو‌وداره هه‌نگو‌ینی موسه‌ففا کچ کچ په‌رچه‌می چین چینه دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه وه‌ک شانیه‌یی هه‌نگوینه بو‌له‌زه‌تی دونیا کچ جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه، بو‌سه‌وله‌تی ئه‌عدا کو‌ر نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه بو‌ده‌وله‌تی دونیا کچ

کو‌ر زببی ده‌بستانه کچ شه‌معی شه‌بستانه بو‌به‌زمی ته‌ماشاکو‌ر بو‌خه‌لوه‌تی ته‌نها کچ موو سو‌نوولی ئاشوفته دو‌ر دانه‌یی نا سو‌فته ده‌م خونچه‌یی نه‌شکو‌فته تی‌فکره کو‌ره یا کچ کو‌ر ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه مه‌نزوره گرتی که غو‌باری موو چین‌ی کو‌ر و مینا کچ کو‌ر تازه و ته‌ر مادام ساده، وه‌کو خوشکی بی‌ئه‌ما که روا سه‌بزه دیبا کو‌ر و زیبا کچ بو‌شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه له‌سه‌ر سینی مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو‌یا کچ هه‌م گول‌بونی بی‌خاره هه‌م مه‌زعه‌ی ئه‌زه‌اره هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراره ئه‌سبابی موه‌ییا کچ جه‌ننه‌ت پری ویلدانه خادیم هه‌موو غیلمانه خانم که تیان، خو‌رین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ گه‌ر ئه‌شره‌فی مه‌حبو‌به یووسف کو‌ری یه‌عقوبه کچ بوو به‌خه‌ریداری یه‌عنی که زوله‌یخا کچ سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یووسف که نه‌بی بوو کو‌ر سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ بابی‌کی هه‌یه دونیا بو‌عشقی مه‌جازی و به‌س (نالی) چییه؟ ئه‌و بابه ئاده‌م کو‌ر و حه‌ووا کچ

فه‌قی سالحی لاو جوابی داوه‌ته‌وه جوابی‌کی وشکه سو‌فی‌یانه که ته‌نیا ره‌به‌نیکی دیرنشین ده‌توانن جوابه جه‌نگی ئه‌م شی‌عره‌ی نالی بکا که له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی ره‌وان شناسی داندراوه و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوولتی تیدا گونجاوه. جگه له هونه‌ر و سه‌نعه‌تی شی‌عریه‌که‌ی که گه‌یاندوویه‌ته ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی سالح به‌درو و فریو نازانم. به‌ل‌که به‌ناشیانه و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م. مرؤف له سه‌رده‌می لاوه‌تی و بی‌ئهموونیدا زور پابه‌ندی بی‌روپروای خو‌به‌تی با

بیرو پرواکهشی دهگه لئه قه و زانست و فلهسهفه زور یهک نهگر نهوه. وا دیاره حهریق لهکاتی جوابه جهنگی نالیدا زور لاه و بی نهزمون بووه و بهتهواری پروای بهم قسانه هه بووه که کردوونی. بهلام گوتوویانه، شانامه ناخرهکهی خوشه. نهو فقهی سالحه بهگژ ماموستایهکی زانا و خاوه نهزمونی وهک نالی دا هاتوتهوه و گوتوویه تی:

عیشقت که حهقیقی بی، تالیب مه به ئیللا کوپ
ههم حه زره تی لهولا کوپ ههم یووسفی نهولا کوپ
عشیقی که بهقووه تی بی، مایل به موروه تی بی
نهمدیوه که تالیب بی، ئیللا که تهلهب کا کوپ
سهده حه یفه که تو نالی بهم پیریبه مندالی
«بهم تهرزه له عیشقت نه دویی زیبا کچ و دیبا کوپ»

بهم بیرو پروای وشکه سو فیانهوه خوتندی تهواو کردووه و چوته خانه قای شیخی بورهان و بوته سالیک. سالیک له خانه قا بهو که سانه یان دهگوت که بو ههمیشه له خانه قا داده نیشتن و خهریکی تاعهت و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و ژنیان نه دههینا و بهر به نی دهمانه وه. ته نانه تی وا هه بوون که دهستیان له ژن و مال و که سوکاری خویان هه لدهگرت و بو ههمیشه یا بو ماوه به کی دریتز له خانه قا دهمانه وه.

بو که سپکی وهک حهریق که ته بیعیترین ههستی ئیسنانی به عیب داناه و خوشه ویستی کچی بو پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه نه ژماردووه جیگه له وهی باشتر که قهت چاوی به چاوی کچ نه که وی، باشتر چون وه گیر که وتوه؟ حهریق له خانه قا ماوه ته وه، له کن شیخ ماقوول بووه، خه لک ریزی لی گرتوه، تا بوته ماموستای تایبه تی کوره شیخه کان. بهلام هه وه سی پیاوانه و تهبعی شاعیرانهی حهریق نوقره لی برپوه، نه ییتوانیوه وهک سهید رهشید، مام وسین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و مه محمود دوشاو و دهیانی تر تا مردن بهر به نی بزی و بی ژن و هاوسه ره لکا. به دزی شیخ ژنی هیناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو دور و زه ماناندا هه ن. نه م خه به ره به گویی شیخ گه بشتووه و حهریقی له خانه قا ده کردووه.

سه ره تای چاره رهشی حهریق به تایبه تی له باری مادیه وه لیتره وه دهس پیده کا، له سه ره کچ توشی کویره وهی و دریه دهی هاتوه، عیشقی مه جازی نه گهر بو ههچ که س موجازاتی نه بووی، بو نه و هه یبووه. له زمانی خوی ده گپ نه وه که: «بو په یدا کردنی پاروه نانیک

هه موو شار و گونده کانی کوردستان گه پراوم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکدا کردووه یا نا؟».

پاش ماوه به ک دره به دهی، پیش نویژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که نهو ده می له قهراغ شاری سابلخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیویرا و چ مه لای زانی پی رازی نه بوون. ئیستاش هه ر کولکه مه لایه کی پیش نویژی کویره دیبه کی بدنی، پیش نویژی نه م مزگه وته ناکا.

سه ره رای نه م هه موو سوو کایه تی پیکردنه حهریق هه ر سو فی بووه و عه قیده ی به شیخی بورهان هه ر ماوه و نه گپراوه. بو یه نه م غه زه له ی داناه و بو سه ید ره شیدی دۆستی گیانی به گیانی و شاگردی خوی و ده مرستی شیخی ناردوه. سه ید ره شیدیش له هه لیکی له باردا بو شیخی خوتندوته وه، شیخ به زه بی به حه ر یقدا هاتوه و به خشیویه تی. به لام هه ر گیز جیتی خوی نه گرتوته وه. نه وه ش غه زه له که به:

هینده بیتزاری که زانیومه به زاری نایه وه
دور له بالاکهت سه رینی ناهومییدیم نایه وه
بو پیاله ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنون قابیله
شورش شییرین له ناله ی که هکن فامایه وه
بولبولیکی خوش نهوا بووم، بو نهوای دوری گولت
کی وه کو هود هود حیکایاتی سه با ی گپرایه وه؟
بو که ناری سه وزه بی دوری گولی پروت شین ده که م
خاکی کوی عیشقم به بیژنگی سه رم بیژایه وه
که وته نیو خه رمانی عومرم ناگری تولی نه مه ل
سه د که رهت بارانی وه عزی لی درا نه کوژایه وه
تیری موژگان، شیری نه برۆ، تاق و جووت ده نویتی پیم
تا بزانه روو حی شییرینه ت چلون کیشایه وه
جیتی نه زه بوو حاشیه ی زولفت له سه ر تایاتی پروت
زور موتالام کرد، وه کو دور و ته سه لسلول مایه وه
تاقی میحرابی برۆت جیتی نازه بو نه هلی نیاز
سو فی پیتی وابو که چه، هیند که ر بوو خوی گپرایه وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی پروی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
خۆزگە مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

هیوادارم دۆسته کهم لینی پروون بیتە وه ئەم شیعرە ئی حەریقە و بەهەلە ناوکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیارە بۆ که سیتی زۆر شارەزای شیعی نالی نهیی هەلە که زۆر زەق
نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانە ی نالی بووه.
بەلام بەداخه وه دەبی بلیم غەلە تیکی زۆر گوره و دزیو له ئاخر شیعی غەزە له کهدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبی پیاو چەن بی زهوق
بی تا تووشی هەلە ی وایی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبی چ تامیکی هەبی.

۱- من کچی حەریقم دیوو که پیریژیکی گۆج و ئیفلیج بوو. له دیوی ژنانی خانەقا دەژیا و هەموو
بەتایبەتی شیخ موحەمەدی کوری شیخ و سەید رەشید زۆریان ریزی دەگرت و پێیان دەگوت دیدە.
۲- جارتیک حەریق هەجوی بەکیتیک له کورەکانی شیخ عوسمانی تەوتیلە ی کردوه، ئاغا بەک بەناوی
(اعظام الملک) لەسەر ئەوه ریشی تاشیوه. حەریق شکایه تی بردۆته کن قازی عەلی مەلای ولات،
بەرابەری قازی خەریک بوون ئاغاکی تەمەن بکن. لهو کاتەدا کورە کوردیک له قەباغەندی کچه
ئەرمەنیک هەلگرتوه که باوکی پیاوی پرووسی تەزازی بووه. ئەم کاره پچووکه زۆر گوره بۆتە وه و
خەریک بووه شەری عوسمانی و پرووس و دەولەتە مەسیحییەکانی لی پەیدا بی. سالی کچی
هەرمەنی ماده تاریخ بوو. مەسەلە که ئەوهندە گوره بوو، مەسەلە ی حەریق له بیر چۆتە وه. رۆژتیک
کابرایهک له حەریق دەپرسی ئەری مەسەلە ی ریشە کهت چی لی بەسەر هات؟ حەریق دەلی: بابە لی
ریشی من له هینە که ی کچه ئەرمەنیدا ون بوو.

ئەزمونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن هەستی گرگرتوی دەروونی خۆم دەربیرم، نازانم به چ زمانیک
شوکرانە ی چاکە ی ئیوه ی خۆشه و بیست بیژیرم. زمان و قەلەم له دەربیرن و نووسینی ئەو
لوتفە تان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بی له بەشی دوا یی سەرەتای دیوانە کهم «له کویتوه بۆ کوئی» دا وام
نووسیوه:

«لیرەشدا دەمەوی شتیک بلیم بەپیتچە وانە ی زۆر هونەر مەندی کورد، من له نەتە وه که ی
خۆم رازیم کهس تا ئیستا بی حورمەتی پی نەکردووم. داوای دراو و مالیشم له کهس
نەکردوه تا بزانی دەمداتی یا نا؟ له لیقە و مانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم تەنیا بۆ دەربیرنی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منە تیان بەسەردا
بکه م».

له قوولایی دلمە وه پروام بهو قسە به هیه «کاتیک گەرای شیعیریک له میشکما
دەگوروی و پروواییکی جیهان سەرنجم رادە کیشی، کاتیک مەسەلە یه کی ژیان هەستی
دەروونم دەهارووژین، من بەپەلەم هەرچی زووتره ئەو هەستە دەربیرم، خۆم لهو تەنگە ژە و
گیتاوه رزگار بکه م و بحە سیمه وه، که وابوو چ هەقم هیه منەت لەسەر خەلک بکه م و بلیم
شیعیرم بۆ دانان».

له رینگە ی شیعی و نووسینە وه وهک تاکتیک له کۆمەل تەنیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم
بەجی بگه یەنم و لەباتی ئەوه ی بەزمانی خویندەنم که فارسی بووه، بەزمانی زگماکیم
نووسیوه و ئەوهندە ی له دەستم هاتوه خزمەتی زمان و ئەدەبی کوردیم کردوه. ئەوهش
ئەرکی نەتە وایه تی خۆمه و ئەگەر بەجیم نەگە یاندا، له کن و یژدانی خۆم شەرمە زار و
پرووزەرد دەبووم و دیسان هەقم نییه خەلک منە تبار بکه م و چاوه نۆری پاداش بم. که چی
هەست دەکه م و دەبینم زۆر له رادە ی پتویست، زیاتر له لایەن رۆلەکانی گەلە که مە وه ریزم
لی دەگیرئ هەر ئەم کۆرە گوره نیشانە ی ئەوپەری ریزگرتنی رۆلە پاکەکانی کورده له
خزمەتکارانی پچووکی گەلە که مان و دەبیتە هۆی پتر هاندانی ئەوان بۆ فیداکاری و
گیانبازی پتر له رینگای نامانجی پیروژدا. له «له کویتوه بۆ کوئی» دا که میتیک ژیان و
بەسەر هاتی تال و پر له کویتوه وەری خۆم بۆ گیتاونه تە وه.

دیارە له بنی کوولە که م نەداوه و لیفە م لەسەر هەتیوان هەلنە داوه تە وه و ئەسکویم له

مه‌نجهل نه‌گيرپاره. زور نه‌يینی گرنگ و رازی نه‌گوتراو ههر وا به‌سه‌رمووری له سنگمدا ماونه‌توه و ده‌يانبه‌مه ژير گل. نه‌گهر رۆله‌ی گه‌لیتیکی لیقه‌وماو نه‌بوومايه و له کۆمه‌لیتیکی دواکه‌وته‌دا به‌پری نه‌چوو‌بام. زورم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هیوام نه‌گهر مهرگ به‌ربینگم نه‌گری و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کۆتیه‌ بۆ کوئی) بکه‌م به‌کتیبی‌تیکی سه‌ربه‌خۆ و په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که زیان و قازانجیان ته‌نیا بۆ خۆم ده‌گه‌رپیتته‌وه.

به‌بیرم نایه به‌مندالی قه‌ت بیرم له‌وه‌ی کردی‌تته‌وه که به‌گه‌وره‌یی بیه‌ شاعیر و نووسه‌ر و نه‌دیپ، پیم خۆش بوو بیه‌ دکتۆر و نه‌فسه‌ر و شتی وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم فه‌رقی‌کم له‌ نیوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئینشا و ئیملای و حیساب‌دا ده‌ره‌جی وه‌ک یه‌کم ده‌هیناوه. به‌لام که باوکم هاته‌ سه‌ر نه‌م رایه‌ نه‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ی نویدا بخوینم بۆ دینه‌که‌م زه‌رده‌ ده‌بی بچه‌ حوجره‌ی فه‌قییان و بیه‌ مه‌لا و جیتی باب و باپیرانم بگرمه‌وه و که‌وای ناودامین له‌به‌ر بکه‌م، میزه‌ری سه‌بی بیه‌ستم و سه‌لته و جوبیه‌ بپۆشم. گۆرانی‌کی فیکریم به‌سه‌ردا هات که باری ژبانیشمی گۆری.

نازانم نه‌و زولمه‌ی باوکم لیتی کردم و نه‌یه‌تشت به‌ئاره‌زووی خۆم بخوینم و پیتی بکه‌م و بکا به‌مه‌ندیل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان وای به‌سه‌ر هیناوم، یا هاوده‌می و هاوشینی له‌گه‌ل نه‌و مه‌لا و فه‌قییانیه‌ی شیعی‌ موتنه‌به‌بی و سه‌عدی و نالییان وه‌ک ناو له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌یانده‌زانی حه‌وت جار حه‌وت ده‌کاته‌ چهند؟ به‌ره‌و دنیای شیعی‌ر و نه‌ده‌بی بردم. به‌کورتی بۆم ناچیتته‌وه سه‌ربه‌ک، بۆچی که چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان به‌جاری‌ک گۆرام و ناشقه‌ شیعی‌ر بووم و له‌باتی ته‌سریفی زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خوینده‌وه‌ی شیعی‌ری خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعی‌ری باش و خراپم نه‌ده‌کرد. ههر شیعی‌ری‌ک کیشی سوارتر و قافییه‌ی گرانتر بایه به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیمه‌ که مندالیان له‌به‌ر خویندن ده‌نا له‌ پینشدا گولستانیان پین ده‌گوت (دیاره‌ ههر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هیچی لێ تێ نه‌ده‌گه‌یشت. به‌لام من کاتی‌ک ده‌ستم به‌خویندنی نه‌م کتیبه‌ به‌نرخه‌ کرد، ته‌واوی‌ک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوینده‌واریشم تا راده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چوو‌بوو ما‌مۆستا‌که‌شم زور باشی ده‌زانی و خۆی پتیه‌ ماندوو ده‌کردم. خویندنی گولستان و بوستان ده‌رکی نه‌ده‌بی فارسییان لێ کردمه‌وه.

له‌ شازده‌ حه‌قده‌ سالیدا ده‌ستم به‌شیعی‌ر دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ژیر ته‌ئسیری شیعی‌ری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعی‌ر ده‌گوت، شیعی‌ره‌کانم کیش و قافییه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تیدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعی‌ری شاعیرانی پیتشوو

بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تیدا نه‌بوو.

به‌مندالی ناوبانگی چهند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شیخ ره‌زام بیستبوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعی‌ری کوردیم زور پین خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری نه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا نه‌و حه‌له‌ ههر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قییان بووم. نه‌وانه‌ش ههر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوینده‌وار ده‌کرد.

پووداوی‌ک گۆرینی‌کی سه‌یری به‌سه‌ردا هینام. تووشی زانا و نه‌دیپییکی گه‌وره‌ هاتم، ما‌مۆستا نه‌حه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی نه‌م شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ناووه‌وا خاوتنه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ناواری ولاتی ئیمه‌ ببوو. له‌ کتیبه‌که‌مدا نووسیومه‌:

«ده‌بی بلیم من ده‌سکردی فه‌وزیم نه‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تیکی هه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نوێ دروستی کردمه‌وه، نه‌و ده‌رکی زانین و فیروونی بۆ کردمه‌وه. نه‌و ریگای ژبانی پین نیشان دام. بیکومان نه‌گه‌ر نه‌چوو‌بامه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن نه‌و ما‌مۆستایه‌م نه‌خویندبا ریبازی ژبانم نه‌و ریبازه‌ نه‌ده‌بوو که گرتم و پیتیدا رۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه. نه‌و فیتری کردم زه‌وقی نه‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، نه‌و فیتری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعی‌ر بلیم، نه‌و فیتری کردم ولاته‌که‌م خۆش بوئ و پیتی هه‌لبلیم. نه‌و حالیی کردم، کوردی زمانییکی ره‌وان و به‌ربلاو و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌کرئ نه‌ده‌پیتیکی گه‌وره‌ و دنیای په‌سندی بی، نه‌و حاجی قادری کۆبی، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ریق، مه‌حوی و نه‌ده‌ب و وه‌فایی پین ناساندم و شیعی‌ره‌کانی نه‌وانی بۆ شی کردمه‌وه. نه‌و فیتری رۆژنامه‌ خویندنه‌وه‌ و رۆمان خویندنه‌وه‌ی کردم، نه‌و دیوانی شاعیره‌ شوێشگیره‌کانی فارسی بۆ په‌یدا کردم و هانی دام بیانخوینمه‌وه و شتیان لێ فیتریم. به‌لام سویندی دام قه‌ت به‌فارسی شیعی‌ر نه‌لیم، منیش نه‌و سویندم نه‌شکاند.»

ههر له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا که له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌مخویند ما‌مۆستایه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو که وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی فیتر ده‌کردم و به‌یت و باوی فۆلکلۆری بۆ ده‌گوتم. سه‌ید عه‌ولای من له‌ ده‌رویش عه‌بدوللای ما‌مۆستا (گۆران) - که نه‌ویشم دیوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردی‌کی ناسوپاس بووم و نه‌متوانیوه شیعی‌ری بۆ بلیم.

له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه بووم به‌شاعیر زیاتر هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆم ده‌خسته‌ نیو شیعی‌ره‌وه. به‌لام هیشتا ده‌ستم له‌ گرانترین و بی سوودترین جووری شیعی‌ر، واته‌ ته‌خمیس شیعی‌ری شاعیره‌ مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرتبوو. رۆژیک ناوالیکم گوتی ده‌زانی نه‌و ته‌خمیسانه‌ی تۆ وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک نه‌وه‌یه‌ نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخۆی». ئەو پەخەنەییە وشیارى کردمەووە و دەستەم لەو کارە بى سوودە ھەلگرت و ئەو تەخمىسانەى کردبوومن نەمەھىشتن ھەرچەند ھىندىکيان ناوبانگيان پەيدا کردبوو.

يەكەم شىعەرم لە گوڤارى گەلاوێژ دا بەناوێكى موسستەعارەووە بلاوكردهووە. شىعەرىكى سىياسى پىكوپىتك و پەوانە. ئەودەمى زۆرم شایى بەخۆبوو كە شىعەرم لە گوڤاراندا چاپ دەكرى. كەچى ئىستا خۆم لى بى ساحتىب كرددوو و نامەوى كەس بزانتى ئەو شىعەرە ھى منە. جارێك ماموستا يەك دەيفەرموو سەرگروشتە و نمونەى شىعەرى شەش ھزار شاعىرى كورد (الى ماشالله) كۆكردۆتەووە و خەرىكم چاپى بكەم. ئەو بەشەى كىتیبەكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىعەرى شاعىرەكانى موكریانەووە داووە. دىتم شىعەرەكەمى بەتەواوى وەرگرتوو و چەند دىرێكىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پاراو و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نووسىووە. بەلام مێژووى لەدايكبوون و مردنى شاعىرى نەنووسىووە بەماموستام نەگوت ئەو مەم. تا شەش ھزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دووھم شىعەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پىش چاپ كراو و لەلاپەرەى (۵۲)ى تارىك و رووندا دووبارە چاپ كراو تەو تەنيا شىتێك لە شىعەرەكانى ئىستامى ھەلداو پىر ئەو پىش خۆ ھەلكتىشانىكى لاوانە و پۆشنىبرانەيە. بەكچە كوردىك دەلێم وەك ژانداركى فەرانسەوى پاپەرە. وىستوو مە بەخەلك نىشانەم كە ئاگام لە مېژووى پۆژئاواش ھەيە. دەنا ھىنانى ناوى ژاندارك لېرەدا ھىچ جىگای نىيە.

ھەرچەند لە شىعەرەكانى پىشوو مە سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا رادەيەك بەدى دەكرى، بەلام ئەو سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبرم لى درا و گەورەترىن موسىبەتم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتەر و شاعىرانەتر كەوتە نىو شىعەرمەووە، لە (باپردەلە)دا كە ئەو سالى لە ولاتى غەربىايەتى گوتوو مە وا دەگەل بلبى دەدویم:

منىش ئەى بلبى شەيدا وەكو تۆم
وہا دوورم لە ھىلانە و گولتى خۆم
منىش وەك تۆ لە كىسەم چوو گولتى سوور
منىش ھىلانەكەم لى كراوہ خاپوور
منىش باپردەلەى بەر گىژەلووكەم
دەمىك لەو قولكە، تاوى لەو چلوكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراوم
وہكو تۆ تووشى پۆژى پەش كراوم

ژيانم پىر لە پەنج و دەرد و داخ—
ئەو گىرسامەووە لەو كىو و شاخە
كەسـىك ناپرسى، نازانى چلۆم
لە يادان چومەووە چىرۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرەى شىعەرەكانى پاش ئەو سالەمدا ھەيە و ھەر بەتىنتر بوو. لە فرمىسكى گەش، گرىانى نىوہشەو، بۆسەى پۆژگار، تەپلى ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگارى تەنيايى و شەوى شاعىردا بەجۆشترە. لەو شىعەرەنى پاش تارىك و رووندا، لە نالەى جودايى و ئىوارەى پايز و سازى ناسازدا گرى گرتوو. لە فرمىسكى گەشدا دەلێم:

خۆشەويستى گۆشەيى تەنيايى ھەر ئەژنۆكەمە
بۆيە پۆژ و شەو و ھەا گرتوو مە تە نىو باوہشم
نابىنى زەردە لەسەر لىوى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا دا بەشم
لە گرىانى نىوہشەو دا:

شەوانە گەر نەكەم ئەم شىوون و نالين و گرىانە
دەسووتىنى و جوووم ئاگرى ئەم جەرگە برىانە

لە خونچەى سىسدا كە شىعەرىكى رەمزيە و لە شىنى شەھىدىكى لاودا گوتراو دەلێم:

نالينى من بۆ خونچەيە
بۆ خونچە پەشـىوہ حالـم
ئەم داخە لە دلـمدا ھەيە
بۆيە ھەمىشـشە دەنالـم
ئەو پىش پشكووتن سىس بووہ
بەجوانە مەرگى مردووہ

لە بۆسەى پۆژگاردا دەلێم:

نىمە ئاوالى لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەبى
چاكە ئەو لىرەش وەفای ھەر ماوہ سايەى كەم نەبى
لاپەرەى ژىنم ھەموو ھەلدەپتەووە تىيدا نىيە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىوون و ماتەم نەبى

نیسه باکم نه گهر راوچی شکاندوویه تی بآلی من
 نه مه سه خسته که وا ناگاته گوئی که س ناله نالی من

شیعری وام ههن نه سۆزهشیان تیدا نیبه و بو خوشم لیان رازیم:

من که ناگاته ههفته یهک ته مه نم
 بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

***

وه بهر من ناهیلتی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
 دهن له ولا، شهراب و خوژی با ههر بو جه نابی با
 هه موو عومری نه بهد تیدا نیبه خوژی ده می مهستی
 خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شهرابی با

***

به مندالی له لیوی نالی توم نه ستاندوو ماچی
 به پیریش له ززه تی نهو ماچه شیرینه م له بیر ناچی

***

پیر و زورهانم و ئیستاش دل که هه ده یه وئ
 سه و مالم به فیدای خال و خهت و په رچهم که م
 داستانی مه م و زین کونه کچی کم گهر که
 شکه رانی بگووشم بونی له سینه و مه م که م

***

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
 وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
 ری کتر له گهری په شبه لهک
 خوشتتر له خرمنی کرمهک
 وهک شهراب بگه ری له خوین
 خه مپوهین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
 گهرمتر له باوهشی ژن

***

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژوب
 ئیتر دهستم به داوینی کچی نه م شاره را ناگا

من له میژه غرووری نه ده بیم له خو مدا کوشتوو و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
 فیکری له ناوال و دۆستانی خو م وهر بگرم، هه همیشه شیعر و نووسینه کانم به دۆستانی
 لیزانم نیشان ده دم و ره خه و تیبینی به جی به و په ری سوپاسه وه قبول ده کم. له م
 سالانه ی داویدا به تایبه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهر گرتوو.

تا له دی ده ژیا م شیعره کانم بو لادی بیبه نه خوینده وار هکان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
 لیان دلنیابم.

یه کیک له تایبه تیبه کانی شیعی من نه مه یه که نهرم و رهق و سۆزی نهوین و فیکری
 سیاسی تیکه ل ده کم له «شه نکه بیتری»، «مه ته ریزی شه ره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
 شیعر» و «یاد م بکه ن» و «له بیرم مه که ن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه و گاری
 ته نهایی» و «نالهی جودایی» دا نه م کاره م کردوو، جا نازانم تا کوئ سه رکه و توم!!

مه سه له ی زمانیش به گرنگ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بیتم. نه وه ی
 به نه رکی سه رشانی خو م و هه موو نه دی بیکی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
 کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له نه ده بی ده وله مه ندی فارسیدا که م
 نیبه، کاتی خوژی زۆرم شیعی شاعیره کانی فارس خوینده ته وه و که لکم لی وهر گرتوون،
 شیعی شاعیره کانی خو شمان ده خوینمه وه و کارم لی ده که ن. پی م خو شه شیعی ریک
 بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام نه گهر هه ر لایه کیشی جوان
 بی چیژی لی ده کم. وهک نه م شیعه ری (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

دهورانیه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیژم
 بو به به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
 هه ر په رچهم و پیشانییه فیکری شه و و روژم
 هه ر گهر ده ن و زولفه نه مه لی دوور و در ژم

یا نه م شیعه ری شیخ رهزا که هه ر رواله تی هه یه و قسه یه کی خو شه:

خواستی لیتی ماچتی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیک ئیلهام له‌ شتیک وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالی‌یک مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچێوه هه‌لده‌بژێرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچێوه و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیته به‌ره‌له‌ستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ش یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌رزیه‌ی مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گوزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سه‌وه‌ی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگا‌وره‌نگتر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کهن. منیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌رز پیم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که له‌ باوک و باپیرانه‌وه بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان رێک ده‌کهن. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه گویم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه رها‌تووه و زمانم به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه که ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری رهبش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزیه‌وه نه‌به‌ستۆته‌وه له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوووه.

گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه ئه‌م چێژه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هیتنا گریبان و ناله. به‌کورتی من بپارم نه‌داوه له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌ر پیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه و ئارامی تیدا بگری.

رهنگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابئی، پیم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه که هیچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگوتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لئی جنیویان پیدام، به‌لام ناو‌مید نه‌بووم.

زۆر شت له‌ رهنگه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته به‌رچاو. رهنگه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه و بئی رهنگه‌مانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی دانا‌بوو. رهنگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا که وه‌ختی کار دیاری کراوه و سال به‌سال له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره. له‌ ولاته‌کانی دنیای سێهه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیک دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌به‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکمه‌وه پئی گه‌بشت که له‌ ولاتیکه‌ هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینیی و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه. چونکه‌ خه‌لکی لادییه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه که له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادیی گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من دانا‌بوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان پشتموه‌ بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رپێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناو‌پێژی

دانشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعی ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بیگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه کوردیکم له که‌له‌بچه‌دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه بخه‌مه چوارچۆیه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دیر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم دربرم. که‌چی ئه‌م گره به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وابه به‌رێدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعرم بو‌ هاتوه که نه‌متوانیه بینوسمه‌وه و له‌بیرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعرم له تاریکی و بیده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فیری هیشتا که‌م فیر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له شیعی شاعیریکم باشی کۆی ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ی فیرکردم. له شیعی ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نهرمی سنگ و گهرمی هه‌ناسه و بۆنی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لێو ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لێوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بۆنی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لیره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانێ ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکم چیاکانی هه‌ورامانی کردوه له ترۆپیکه هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیا یانه به‌رزه‌تره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکم ده‌ریاچه ده‌کا که بیگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئه‌م له لێواری ده‌ریا ژیاوه و نه‌ ئه‌و له بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام وه‌رده‌گرێ که له ده‌رووبه‌ری هه‌ن، ده‌یانینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و (خسرو شیرین)ی نیزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ژیر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزاتم. له وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بۆم ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعه‌ری گوتوه قه‌ت ده‌می له شه‌راب نه‌داوه و شیخی نیزامی هاو‌نشینی شا و شازادایان زۆر جار له‌به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر یه‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زادا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له کانگای دل‌مه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوایم.

کورد بۆ گشتی شاعیره؟

ئەم جیهانگەر، رۆژھەلاتناس، جوغرافیازان، مێژوونووس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خۆپین خۆرانە و دیپلۆماتە فیلەزان و چاونەزیرانە بۆ ھەر مەبەستێکی زانستی و ھەر کارێکی لەشکری و سیاسی ڕێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلبەندە سەیر و سەمەرە جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتویان دیوہ و ناسیوہ و چاک و خراپ، راست یا درۆ، دوژمنانە یا دۆستانە شتیکیان لەسەر نووسیوہ و ھەموو لەسەر ئەم دیاردە یە کەدەنگن کە «کورد گشتی شاعیرە».

من ناوێرم وا بەراشکاوی رای خۆم دەربێرم و وشە ی گشت بەکاربێنم، بەلام دەوێرم وەبالیان بۆ بکێشم و بلێم راست دەکەن و کەم کورد ھەبە شتیکی بەناوی شیعەر نەگوتبێ تا خەلک پیتی نەبێژن «شەندە لە مەندە کەمترە».

نابێ وا بەساکاری بڕوانینە ئەم دیاردە یە. رەنگبێ ھەروا بەخۆپایی نەبێ کە کورد ئەوھندە شیعەر دۆستە. ئەم دیاردە یە پەبوھندی دەگەڵ مەلبەندی ژیان و چلۆنایەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی دانیشتوانی کوردستاندا ھەبە.

راستە کوردستان گەرمەسیری قاقەر و کراڵ و پروتەن و دەشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بێ ئاو و کەم باران و دزبۆشی ھەبە. بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزۆینە. چیا سەربەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە دوندیان دە جەرگی ئاسمان چەقیوہ، سەرنجی ھەموو رێبوارێک بۆ لای خۆیان پادەکێشن، ئەم کەلە پیاوانە ی لە گیانی خۆیان ببوورن و بەچنگە کرکە بگەنە ترۆپکی ئەم چیاوانە، گەوالە ھەوران لەژێر پیتی خۆیاندا بەدی دەکەن. ھەوای سازگار و بێ خەوش و ئاوی زولال و سارد و روونی ئەم کویتستان و کەویانە، نوالە زەنوێرەکان و دەخەملێنێ، گولە جوانەکان و دەپشکوێنێ و گیاوگژی مێرگە بژۆینەکان و تیک دەچرۆینێ کە باشترین شاعیریش لە وەسفی ئەواندا دادەمێنێ. خۆ باسی ھۆبە و ھەواری باسەفا، شمشالی شوان بگرە و بەردە ی کابانی نازدار و شەنگەبیری کیل گەردن لە داوینی کویتستان، کوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبێ، سیرە ی سەقر و ھەلۆ، قاسپە ی کەوی کوپادە خواردوو، ورینگە ی بولبولی سەرمەست، جریوہ ی چورە و چۆلەکە، مۆسیقایەکە کە کوێرانیش لە بەزمی بەھار بێ بەش ناکا، لێر و جەنگەلی کوردستان بەو ھەموو زولمە ی لێی دەکرێ ھیشتا فینکایی دلانە، کیلگە و دەشت و کانیاو و رووبار و زێ و زناوی ئەم ولاتە وشکەسۆفیش دەخاتە

گۆرانی چ دەگا بەشەوگەری دلتەری سەوداسەری دەنگ خوش.

زارۆکی کورد دەگەڵ ھاوێژرا سەر پشستی لانک و بەدەسرازە پێچرا و سەرسینگە ی پێ دادرا، گوتی بەناھەنگی بلاوینی لایی لایی دایکی زەحمەتکێش و ھەژاری کورد رادی. کە گیانی لە چەنگ نەخۆشی مندالانە کە بۆ خۆتان دەزانن چۆن کۆریان لەبەر دایکان دەرفینن رزگار بوو، زمانی بە «حلوور بلوور تە کامە» رادی کە گەورە تر بوو چ کچ بێ و چ کور لەنیوزیل و زال و پەین و پال «حیلانە» دەکا و دەلی: «ئەمن و تۆ مندالین، بەجووتە ی دەسماڵین، لەنیو پەین و پالین» ھەر دەستی داری گرت، دەچیتە بەر دەسلەوەر، بز و مەری شەل و نەخۆش و ئەم بەر ئەو بەر شەرە بالۆرە دەکا.

کەم کچی وا ھەبە کە گەبشتە دەورو بەری خۆناسین بچیتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانی ناکەم بەچاوی خۆم دیومە قەیرە کچ نەک ھەر بەرۆژی روون بەلکو بەشەوی تاریک چۆتە بەر مەر و شپۆخوار و شەوینی داوہ و ئاخری مەری باوکی لەچەری لەسەر ھەوشە بەجی ھیشتووہ و رەدواکەوتووہ. بەلام شتی وا کەم ھەلدەکەوی. وەنەبێ کچ کە نەچووہ بەر ماللات بەسیتتووہ، نەخیر شیاکە رشتن، ھەوشە مالین، تەپالەکردن، لێژدەوہ لیدان و دەوہلان دانان کاری ھەرە سووکنی، دەسکەنە، کیشە، گێرە، خۆیان مالین، بالەکەو و گێژەو دەگەڵ باب و برایان دەکا. مەر و بز و مانگا دۆشین و پەنیر کوشین و لۆرک و شیرێژ کولاندنەوہ و مەشکە ژاندنیش دەگەڵ دایک و خوشکان فیر دەبێ. ھیشتا ئەستیرە بەئاسمانەوہ ھەن ھەلدەستێ و ماستی جمک لە مەشکە ی گاوس دەکا و وەبەر گورمانی دەدا و بەو حالەوہ دەس لە شیعەر ھەلناگرێ و پیتی ھەلدەلی:

مەشکە بژی بەیانە
شەدە رەشمان میوانە
قەدری لەسەر چاوانە
مەشکە سووریم نەژاوہ
وہ کەف و رۆن گەراوہ
کابانم لی تۆراوہ
مەشکە مەشکە ی مانگایە
لۆلەپ لە دار خورمایە
شلقە ی گەییە بەغدا یە
مەشکە مەشکە ی گارەشی

ههلمان دا له گاهه شی
مهشکه مهشکه ی له بلیندی
له ده رکی دهوله مهندی
له خړینگی بازبهندي

نهم شيعرانه و زور له وانهش جوانتر دهلی تا مهشکه دهژی و بهر مهشکه رږ دهکړی، نهم
کيږه مهشکه ژينه دهگاتې، باوکی يا ژن بهژنه ی پی دهکا و يا شیربایی ودردهگړی، نوشی
گیانی نه بی، رهنګبی بویه کهم جار شوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوتی بکه نه وه و
چلک و چه پوری له لاق و له تهر و مهچک و زندی دامالن و بهقه ولی خویان بیرازینه وه
و تارای سووری پی دادهن و که بووکنی هاتن بیبهن. دیسان شيعر سه ره له داده اتوه و
شایه دهلی:

نايه ته دهر نايه ته دهر، بووک ياخييه و نايه ته دهر
له چيمه نان، له چيمه نان، بووک ياخييه و نايه ته دهر
دایکی بووکیم دهکورکیني، بووک ياخييه و نايه ته دهر

مانگی هه نگوین و شتی وا که له شاران نیستا باوه له لادی نییه، بووک نهوپه پری سی
رژان له کاروباری مالی مه عاف دهکړی، دووباره، سهوه ی ریخ رشتن، لوله پ و دوزه نگی
مهشکه، ویزبنگی گپزه و له خزمه تی دان، سهرباری نهوه پرته و بوله ی خه سوو، تهوس و
لاتاوی دش و چه موله ی هیوه ژنیسی دپته سر، دیسان بووکی تازه په نا دهباته وه بۆ
شيعر که پیویست ناکا نمونه یان بینمه وه.

هینده ی پی ناچی نهویش ده بیته دایک و به منداله که ی هه لده لی، به پیی ته مه نی ناوی
دهگورې: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه نه ی پی دهگوتری. نهو کچوله ی حیلا نه ی
دهکرد و شيعری به پیکه نینه وه دهگوت که کوربان به نیجباری دهگرت دهردی دلی خوی
به شيعر دهکا و دهلی:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هله وی زولم و زور
ره بی شاپوور شای بری هینامه نه حمه دی کور
یا:

کورم گه وره کرد به قهندی شاری
رهزا شا بردی له بویجباری

ته نانه ت که زور پیر بوو له شینگایاندا شینگیری دهکا و به شيعر به مردوو هه لده لی:
خه لکی به تالانی دهچوه، مهره، بهرانه، یهخته یه، شهکه، نه من به تالانم چوته وه به ژنی
باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که و ابو ژنی کورد دهگه ل شيعر دهژی تا گله بانی چاوی دهکړی. ههروه ها نهم کورپی که
به مندالی دهگه ل کيږه که حیلا نه و شه ره بالوره ی دهکرد که دهستی پاشباری گرت و توانی
هوکانیک و سه ره وه بدا دهکه وینه زه حمه ت کیشان. به دهنگی بهرزی خوی و باوک و
باپیری گاره ش و گابه ش به نه قیزه تییان دهوه ژنی و دهلی: باره، خه ته، هه لینه هوه ره
به قوریانت بم، که گای وچان دا دهنگی خوش بی یا ناخوش گورانی دهلی:

بریا دهرزی بام تیژ و تهنک بام
دهروازه وانی سینگ و مه مک بام

هه واکه ی دهگورې و ده بیژی:

هه لم گرن نه و بهر نه و بهر
ببهنه ماله باب نوکهر
شینم بۆ بکه ن شه ده به سر

دهیکاته نایشیل مامان و دهلی:

به هه وران به هاره
ده بخوین کولاره
یار کوله م لی دیاره

***

چەند نوکتەيەك لەبارەى مێژووى ئەدەبى كوردىيەوه

پۆرژىكى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ كۆنە دۆستىكى خۆشەويست، قسە خوش، خۆپن شیرین، رەزا سووك و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووين، كەس ئاگای لە دلى كەس نىيە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم كە ماوەيەك بوو، بەكتریمان نەدییوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدبىتى ئەو، دلم فێنك بۆوه، كۆل و كۆى دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم رەوى.

لە ژووهرە گەرمەكەمدا كە هەرگیز پانكە و كۆولپىرى بەخۆوه نەدیوه، لە تەنیشت يەك دانیشتین و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانی، كۆپین، لە كەسادى بازار، لە نەفرۆشانى هیندیك شت و لە رمپین و برەوى شتەكانى ديكە نەكرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و هەژارارى و نەدارى بەعزىكى ترمەن بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى كە تا رادەيەك سەرمان لى دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێك جووى بىنەوه. بۆ بىستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان كرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالىك بكەى باس هەر ئەو باسەيه.

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى. چ بكەين هەردووكمان ئاشق بووين، نەخۆش بووين، نا نا گیل و گیل بووين! كەسىك وەك ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیل و گیل نەبى، دەزانى شیعەر و شاعیرى و ئەدەبدۆستى لە كوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو كەسە جگە لە ئاوارەيى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فېش و درۆ و دەلەسە نەكەين، ئیمە ئیستاش مێژووى ئەدەبىيەكى ئەوتۆمان نىيە جىيى متمانه بى. بۆ ئۆنۆنە نالى شاعیرى گەورەى كورد رەنگى دىوانەكەى لە هەموو شاعیرىكى تری كورد پتر چاپ كرابى. بەتایبەتى مامۆستا مەلا كەرىم و كورەكانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دىوانەكەى كیشاوه و ئەوەندەى هێزبان پى شكاوه شیعەرەكانیان شى كردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوەيەكى پروا پێكراومان گیر نەكەوتوو. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوك و كورانه دەكەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربكى تیگەيشتنى شیعیرى نالى بووم، بەخۆبندەوهى

كتیبە بەنرخ و نایابەكەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەكانى هەلكراند. ئەوى هیشتا تارىك ماوهتەوه و بەوتووئى كاك عەزیز و شیخ تەهاش رووناك نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەيه. ئەگەرچى دەلى: «لیوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوودلم ناوى خدر بووى. چونكە بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى ناوەتەوه. ئەوى شاعیریش بى دەزانى ئاوى ژيان و خدر پێكەوه پەيوەندیان زۆره و بە چى دیارە ئەوهش يەكێك لەم داوانە نەبى كە ناویەتەوه. گریمان ناوى خدر بووى، باوكیشى ئەحمەد شاوہیس بووى، ناوى دایكى چىيە؟ كام قورئان و كتیبى پەرزەردمان لەدەس دایە، نەك پۆژ و مانگ بەلگۆ سالى لەدایكبوونى ئەویان لەپشت نووسرابى؟ دەزانین لە كوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتوو و رۆیشتوو. روونە بەخۆشى خۆى نەرویشتوو چونكە بەئاشكرا دیارە زۆرى پەروشى ولاتەكەى بووه. جگە لەم دوو شیعرانەى كە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوهى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپریوه لە شیعەرە ئامال درێژ و پى سۆز و كۆلەكەیدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بادی خۆش مروور

ئەى پەيكى شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپریوه و سەلماندوویەتى دەردى غوربەت چ دەردێكە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنوسن لەو قەسىدەدا كە نالى بۆ سالمى ناردوو و واى گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردوو؟ ديسان تەماشای شیعەرەكە بكەنەوه بزنان نالى تا قافیە مەوداى داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلیمانى خۆشەويستى كردوو، تەنانەت ریشى زوورى كاكە سووریشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالمى نەبردوو كە وا بوو، ئەوه سالمە ئازایەتى كردوو و جوابى نالى داوتەوه. بەلى بەراستى ئازایەتى كردوو: يەك وێراویەتى جوابە جەنگى نالى كردوو كە كارى هەموو كەس نەبووه و پایەى شاعیرى خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلى لە نەمان و بنەپى بوونى بنەمالەى بابان دەرپریوه و سى ئازایانە زۆلم و زۆرى بلحە پۆمییانى روون كردۆتەوه و چەند بەكۆل و سۆزەوه دەلى:

زستانی ئەووەلین بوو، دپا بەرگی شیخ هەباس

رۆمى ئەوەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالى بگا. بەلام ناخەقم نىيە بلیم بەچى دیارە نالى نیشتهجىيى شام بووه؟

«بۆمولكى شامە نامەيى من سوویى نالییە»

ویدهچێ ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوئ ژنی هینابن و ژيانی رابواردین و ههر لهوئ مردبێ و له فلان گۆرستان نیترا بن، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانێ و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بێ ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جێ هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بێ بهشی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لێ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعری نالی هینا موکریان و له وه مه لئه نده ههر کهس شیعری کوردی گوتوو یا ده لێ بێ ئەم لا و ئەولا لهوی فیربووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لێ نووسراوه و گوتراوه به که لک بێ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وهک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هومیدیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینێ له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نهک نهک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه ر خیک له وهی پێش له و دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لو ساوکان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، به لام له سه ره شیعریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلاغ و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید حه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پێش چاویان به و مزگه وته که وتب، ده گه ل من ئە گه ر بلیم برسیا به تی و هه ژاری و نا چاری نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پێش نوێژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبێ پێش سالی ۱۳۲۸ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبێ و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانی ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بێ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بێ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیریکی به ناویانگی لێ هه لکه وتوو که خه یا بانیکی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم له و که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژیان و مردنی وه فایی زانی. ئە گه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لیکی میرزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو میرزایه ش سابلاغی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وهک ئە ده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئە گه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژیاون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بێ له دی فیرین نهک له شار. جا با ئەو شاره، سابلاغی پیتشوو یا مه هابادی ئیستا بێ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بێ له شیعه ر کانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده وری بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیریکی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویتته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره حه فتا ده چم و ورده هه نگای به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلا یه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لێ من پیاو بووم که «شاعیریک» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جێ هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئه گه ر ددان به وه دابنیتین که ئە ده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئە ده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئە ده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیریک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و به و نیوه شیعه ره ده س پێ ده کا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکه می خراوم لێ ده کا» شاهیدی قسه که من. ره نگبێ ئیستاش ئەو ناژانانه مابن که به ئە مری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیوی ژنان،

نیفہ کی رانک و پانتوئل لہ بہرانیان دہسووتاند، فری دہدا، دہدری و دہبری و ٹہگر کہس دیار نہبا بہ بہرتیل رازی دہبوون. کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

دہچمہ سہر چۆم و خہ یابان یہک نہفہس ٹاسوودہ بم
شہ ہرہبانی حازرہ و داوای کلاوم لی دہکا

بج شک ٹہو سجیل نووسانہ زیندوون و ٹہگر ٹہم شیعہرہ بخویننہوہ، تک تک ٹارہق دہرینن کہ بۆ خوین دہزانن ٹہو سہردہم چوینان خہ لک دہرووتاندہوہ کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

سہیری خوشتن من کہ مہعرووفم لہ نیو ٹہم شاردہدا
تازہ ٹیحسائیہ داوای ٹیسس و ناوم لی دہکا

لہ بیرمہ شہوکی لہ دیوہخانی میرزا رہحمہ تی شافیعی، رہحمہ تی خوای لی بج، کۆمہ لیک گہورہ پیاو و شیعرناس کہ ٹہوی لہ بیرم مابج یہکیان مامۆستای مہزن تورجانی زادہ بوو، تاریفی ٹہو شیعرہیان دہکرد. کہ مہلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من بہ ٹہدہب لہ سہر چۆک دانیشتبووم و متہقم نہدہکرد تا گہیشتنہ ٹہم شیعرہ:

جائیہزی شیعرم لہ تو ناوی مہگرہ باری رہزی
تا سہر و پرووی دوزمن و بہدخواہی توئی پئی رہش بکہم

ٹہو دہم و دہدنگ ہاتم و گوتم ٹہم شیعرہ مانایہ کی دیکہشی لہ بندا ہہیہ ٹہویش ٹہوہیہ کہ میرزا رہحمہت ٹہوہندہی دوزمن و بہدخواہ ہہیہ کہ باریک رہژیان دہوی تا مہلا مارف پرویان پئی رہش بکا. مامۆستا تورجانی زادہ تاویک مات بوو و گوتی: «ٹافہریم رۆلہ تو کیبی؟» خۆم پئی ناساند گوتی: «لہکن کیبت خویندوہ؟» گوتم: «لہ خزمہت مامۆستا فہوزی» گوتی: «ٹہوہ بۆیہ شتی وا دہزانی».

بہ لئی مہلا مارف ٹہو کہ سہ بوو کہ بہو ہہموو زانست و ہونہرہوہ بہزگیچک تیر و بہدوو زگان برسی بوو. دواہش کہ مرد و ہک حہریق لہ گۆرستانی مہلا جامی نیژرا و گۆری ٹہویش و ہک گۆری ہہزاران مہلا و سہید و پیاوچاک بہدہستی «وہرہرام» تہخت کرا. ٹای ٹہوانہی مندالن قہبرستانی مہلا جامیان نہدیوہ کہ بیجگہ لہوہی گۆرستانی موسلمانان بوو، ہہزاران کیلی میژووی و جوانی تیدا بوون کہ ہہموو موسلمانان شاردیاننہوہ و لہ نیویان بردن. من بۆ خۆم کیلیکم دیسو کہ نہویکی لوتفعہ لیخانی زہند ہہلی کہ ندبوو و بہخہتیکی زۆر جوان بوو. بہئاوٹم گۆری مہلا مارف لہ حہوشہی مالیک دابی و گولکاری و چیمہن بی.

پیشہ کییہک بۆ ((پیکہ نیسی گہدا)) ی ہہسہن قزلجی

شہو درہنگانہ، بیتدہنگیہ کی بہسام ژوورہ سارد و سړ و چۆل و ہۆل و نیوہ تاریکہ کہی داگرتووم. لہ خویندنہوہی ٹہم چیرۆکانہ بوومہوہ، لہ حالیکدا کہ کاریکی زۆریان کردۆتہ سہر میتشک و دہمارم و وردہ فرمیسیکیان پئی ہہلوہراندووم. بہ ٹہسپایی دہفتہرہ کہ دادہ نیم. چراکہ دہکوژتینمہوہ، لہ جیگاکہم دہخزیم و چاو لیک دہ نیم بہ لکو سہرخہویک بشکینم و خہم و پہژارہم برہوینم.

کہچی خہیال ہہلمدہگری، دہمبا... دہمبا... دہوہناو دہوہن و رہوہزاو رہوہز بہ سہر بہ فری سہری کویستاناندا، بہ نیو دارستان و لیرہ چروپرہکاندا، بہ پیدہشت و گۆر و نہرمانہکاندا، بہ نوالہ زنویر و بژوینہکاندا، بہ بہستینی چۆمی (تہتہہوو) دا بۆ شارہ خونچیلانہ کہی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارہکانی کوردستان، بۆ کانگای ٹہوین و دلداری، بۆ مہکۆی خہبات و فیداکاری بۆ بہر سہلای سہرداری شہہید، بۆ سہر حہوز و کانہ جوان و بہناویانگہ کہی، بۆ تہماشای بہژن و بالا و خال و میل و چاو و برۆ و کہزی و ٹہگریجہ و پووز و بہلہک و سہر و شہدہ و شان و دہسمال و قہد و پشتینی کیژہ بۆکانیان، کہ دہستہ دہستہ و پۆل پۆل و ہک میگہلی مامز و ٹاسک بہلہنجہ ولار و ٹاسکہ تاسک دینہ سہر حہوز، و ہگۆزہ سوور و نہخشاوہکانیان بہ ناز لہ کانی ہہلدہدہن و وینہیان لہ ٹاوینہی روون و بی گہردی حہوزہ کہدا جیلوہیہ کی ٹاسمانی ہہیہ کہ فریشتہ و پہری و ہبیر دہینیتہوہ شعور و زہوق مشتومال دہکا و ہہست و خہیال دہبزوینی.

گویم لہ دہنگی ٹہو مندالہ رہزا سووک و بژۆز و رووتہلہ ہہلوہ فرۆشانہ دہبی. کہ تہبہ کی ہہلوہ دہگپرن و بہہوایہ کی خویش پئی ہہلدہلین و ہاوار دہکەن:

ہہلوای تہن تہنانی، ہہتا نہیخۆی نایزانی

لہ جیگاکہمدا ٹہم دیو و ٹہودیو دہکەم. بہناہومییدیہوہ ہہناسہیہک ہہلدہکیشم و لہ بہر خۆمہوہ دہلیم، خۆزگہ و ہہزار خۆزگہ منیش وا پیر و کہ نہفت و شہکەت و کہلہلا نہدہبووم. ٹہوہندہم ہیز و گوپ و تین و توانا دہما تا پر بہ ٹامیزم لہو چیرۆکانہ ہہلگرتبا و بہہموو شار و لادی و کوچہ و کۆلان و خہ یابان و باژیری کوردستاندا گہرابام و یہک بہخۆم ہاوارم کردبا:

خہلکینہ ٹہگر شتی لہ ہہلوہ شیرینتر و لہ گولالہی نوالان بہبۆن و بہرامہ ترتان دہوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهړی بخویننهوه تا تامه زرۆبیتان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتهر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزلجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێلقاندوو. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگیسی ئەم هونه رمه نده گه وره لیزگه یه کی چۆنی له دوو و گه وههر و مرواری نایاب بۆ هۆنیوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزلجی وهک بێچوو مراری وان ههر له هیلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستیان ئه وه به ئه وی له م بنه ماله بێ، ههر له مندالییه وه زانا و بێتۆله. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لیک رۆله ی بلیمه ت و زانای لێ هه لکه وتوو، که بێ ئه وه ی بۆ خوێان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزلجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئەم بنه ماله گه وره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئه و رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لبژارد و، له باتی خزمه تی ئایین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی وه ئه ستۆگرت ئه ویش چ ئەده بیک؟ ئەده بیک به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله وی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولێ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیبه جێ کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به و هه موو هیزه شه بیتانییه وه. نهک ههر کوردی کۆلنه دهری بۆ نه به زی و دهرۆستی نه هات. به لکوو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هو ی راپه رینیکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمāl و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به لām جلو به رگی کوردی وهک سونه تیکی میلیلی ههر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانته له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمانی کوردی وهک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان ههر پارێزرا. کورد نه تاواه و نا پروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له و سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ریه ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لیک نه یینی له زانایان و روونا کبیران و گه وره پیاوانی کورد به رابه ریی مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سریلوا و گه لیک تر له روونا کبیری ئەو سه ره ده مه پیک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه وره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پیکراودا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بن. ئەوان به تاییه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی روونا کبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزلجی خۆمانه. که ههر له و ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله وی لاچوو، ته مو مژی چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره وی. وهک ئەسته ریه کی گه ش و رووناک و پرشن گدار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خۆی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بێ ئه وه ی سینگ ره پێش خا و خۆ رانی، یه کیک له خۆ شه ویستترین نووسه ران و نیزیکترین دۆستانی پێشه و قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه ره ره وهر بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده بنووسی سه ر نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه و له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پیکه یشتوو بنی رتته ده ره وه تا به قه ولی خۆی چاو و گوێیان بکریته وه و شتی تازه فییرین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وهک زۆر له ئاواته پیرۆزه کانی نه هاته دی.

وهک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاو م ده که ن له بیرم ناچیته وه. رۆژیک سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له دهرۆیشتم جیگایه کی گه رم و گور ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه و له بهر بیتلاکه ی هاتوچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته وهیه و یه کیتک له نووسه رانی رۆژنامه که ی له لایه. خه ربیک بووم فیزمالکی بده می و خۆم ببویرم. دیتمی و بانگی کردم. هیتستا دووربووم فه رمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مهبهستی ئەم پارچه ئەده بییه جوانه یه که قزلجی له م ژماره یه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. کاکێ نووسه ره لئێ دایه و گوته: به لئێ چاک ده نووسی به لام که م ده نووسی. پیشه واه بزه یه کی هاتێ و سه ری پاره شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند
به چهل سال کاسهء چینی
صد بروزی کنند در بغداد
لاجرم قیمش همی بینی؟

که خوالیخوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی کردوه به کوردی:
بیستوومه کهوا له رۆژه لاتا
به چل سال ئەیکه نه یه ک کاسه چینی
له مه رده شت ئەکه نه سه دی به رۆژی
بۆیه قیسه تی وایه ئەیبینی

دیسان رووی له من کرد و فه رمووی: «بریا زۆری وامان هه بان» و پیش ئه وه ی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوته: «ئه گه ر بۆ خۆمان بین زۆری وامان لئێ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه که مان لئێ شیوا، سایه ی ئه و پیاوه نیشتمانپه ره ره و ئەده بدۆست و هونه ره په ره ره و قه درزانه مان له سه ره وه لاکه وت.

قزلجیش وه ک زۆر له نووسه ره و شاعیره کانی کورد بئێ ئه نوا و بئێ داشدار و دلسوژ مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په ریوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لئقسه ومان و ده ره ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیشتووه، چهن دی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه ره اتووه. چهن گه راره و ئازار دراوه، چهن هه ورار و نشیوی پیاوه و ئەم دیو ئه ودیوی پئێ کراوه و بۆ په یدا کردنی پارووه نانیککی بئێ منه ت ناچار بووه به وه ده سته وه ستانیی خۆبه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بکا و سه ر بۆ ناکه سان شوپ نه کاته وه.

ماموستا له کۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتۆته ده ره. له وه هه موو کۆپه وه ره ی و ده ره ده ره ی و چه ره سه ره بییه، شت فیر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ره یه ک ناوه، کۆمه لئێ خۆی باشتەر ناسیوه، هه سته ی به ئیش و ئازاری کردووه و ده رمانی بۆ دۆزیوه ته وه و بۆته فه یله سووفیککی پسپۆر و نووسه ریککی رنالیست و واقع بین.

پالنه وانانی چیرۆکه کانی قزلجی هه یچ کامیان بۆ خوینده ریککی کورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توێژه کانی کۆمه لئێ کورده واری هه لئێ ژاوه وه. کاره ساتی ژبانی ئه وان به کورده یه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کورده یکی نه خوینده وه ار و ساویلکه لئێ حالی ده بی شی کردۆته وه. خوینده ری ورد تی ده گا ماموستا قزلجی تا چ پاره یه ک شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالنه وانه کان ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیانه وه.

ماموستا قزلجی کۆمه لئێ کورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینده ره له م کورته چیرۆکه نه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیککی چه که ره ق، کۆنه به گیککی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویشیککی زه رک وه شین، جووتیاریککی زۆر لئیکراو، باب نۆکه ریککی زمان لووس، کاربه ده سته یکی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریککی سووت خۆری ته ماعا کار، جاسووسیککی نیشتمانفرۆش ته نانه ت، ژنیککی چاره ره ش و بئێ به شی کورد ده بیینی.

خوینده ره پاش خوینده نه وه ی زۆریه ی چیرۆکه کان پئیکه نه بن ده یگرئ، به لام چ پئیکه نیینی؟ پئیکه نیینیکی تالتر له که که ره.

ئه وه ی بۆ کورده یکی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئه مه یه: که ده گه ل ئه وه شدا زیاتر رووداوه کانی نیوه روکی چیرۆکه کان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیش که چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئه وتۆ له وه زعی کۆمه لایه تی کوردا رووی نه داوه که ئەم چیرۆکه نه تازیه ی خۆیان له ده س بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیککی نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات ده س له زه و یوزاری خۆی هه لده گرئ و روو له شاران ده کا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئێ جیوپیه کان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی کۆنه په رست و ده سپر، ده رویشی فریودراوی زه رگ وه شین له کورده ستاندا که م نین.

ئیستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه کانیان، ده س و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارە پەش ماون كە لە بەر
وەزى نالە بارى كۆمە لايەتى، ھەوەس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىبانو حوسىن قولى ھەر بە دەستە وەيە.

خويئەرانى بەرئىز؛ من لەو سەرھەنگ كوردەدا ناتوانم ماموستا قزىلجى بەئىوہ بناسىنم.
خوتان كىتەبە كەى بەسەرئىجەوہ بخويئەنەوہ تا ئەم نووسەرە ھەلگەوتووە بناسن و لەبىرى
بەرزى بەھرە وەرگرن.

با تىكرا فەرمايشە كەى پىشەوای نەمرمان دووپاتە بكەينەوہ و بلىين: «بريا زۆرى
وامان ھەبان».

پىشەكى بۆ قەلای دەم

بەدرئىزايى مېژووى نەتەوہى كورد ھەر كارەساتىكى گرنكى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمە لايەتى بەرچا، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنئىكى گەورە لە ھەر مەلئەندىكى كوردستان قەوماوہ، خۆويژ و خۆشخوانە كوردە
نەخويئەوار و نەناسراوہكان لەسەر كىشى برگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پارا و پەسەن و پەوان ھۆندووينا نەتەوہ و ئاھەنگىكى تايبەتى خويان بۆ داناوہ و پىيان
گوتووە بەيت.

شاھەر و بەيت بىژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى ديوہ خانى مەزان، لە لامىردانى گەورە
پىوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلگى تىنوو
و تامەزرۆ گوتووە. بەم جۆرە ھەم نەيانھىشتووە روداو و كارەساتەكان لە بىر بچنەوہ و
ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەولەمەند و دەولەمەندتر
كردووە.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پشت بە پشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
وہستايى و ناوہستايى شاھەر كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتووە. زياد و كەم كراون
وشەى تازە و نوئ و باويان ھاتۆتە نىو و وشەى كۆن و سوايان لى دەراويژراوہ. بەلام
نپوہرۆكى مەبەست ھەرۆك خۆى ماوہتەوہ.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرئىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتووە. ئىنسان
شەپۆلى ھەوای خستۆتە ژىر ركىف و ئاوەزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشانووە و لەسەر
مانگ داہەزىوہ. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتووە و
نەتەوہى كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماوہ و تەمومى نەزانى و
نەخويئەواری لە ئاسمانى و لاتەكەمان نەپەيوہ. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كوردەواری
رەوناك نەكردۆتەوہ، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىيەكانى كوردستانىش
دەتوانىن بلىين تىشىكى زانست ناراستەوخوا. كوردستانىشى گرتۆتەوہ.

بەرنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلگىيان لە بەيت و
باوى شاھەر و ھونەرمانەكان بى نىياز كردووە. بۆيە مەترسىيە ئەوہ زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىيان وردە وردە لەبىر بچنەوہ و لەبىر چوونەوہشيان زىانىكى
زۆر گەورە لە زمان و فەرھەنگ و مېژووى نەتەوہكەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پرووناکبیرانی کورد له هه‌موو لاره هه‌ستیان به‌و مه‌ترسییه کردووه و هه‌ر کەس به‌پیتی هیتز و توانا و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یانن. به‌لام به‌داخه‌وه ده‌رۆست نایه‌ن و پیتشگرییان بۆ ناکرێ.

یه‌کیک له‌ کاره‌ساته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ و خۆیناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که‌ پاش دابه‌شکردنی ئەم ولاته‌ له‌نیوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه‌، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لای دمدم و شه‌هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین و هاوپه‌یمانان و دۆستانی ئەم سه‌رده‌ره‌ مه‌زنه‌ی کورده‌.

ئەم کاره‌ساته‌ ئەوه‌نده‌ خۆیناوی و به‌سام بووه‌، شا عه‌بیاسی سه‌فه‌وی شای خۆینرێژ و پیاوکۆژی ئێران، ئەوه‌نده‌ی رق له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه‌، ئەوه‌نده‌ زالمانه‌ و زۆرداران هه‌گه‌ل ئەم نه‌ته‌وه‌ بێ ده‌ره‌تانه‌ جوولاه‌ته‌وه‌. ئەوه‌نده‌ی خه‌لک کوشتووه‌ و ولاتی خاپوور کردووه‌ و ژن و مندالی به‌دیل بردووه‌. ئەمیر خانی‌ش ئەوه‌ند پیاوانه‌ راپه‌ریوه‌ و ئازایانه‌ وه‌ده‌س هاتووه‌ و سه‌ری بۆ شوێ نه‌کردۆته‌وه‌ و به‌رگری کردووه‌ و ئەوه‌نده‌ مه‌ردانه‌ شه‌هید کراوه‌ که‌ رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه‌ تۆزی فه‌رامۆشی له‌سه‌ر ئەم کاره‌ساته‌ دابێژێ و له‌پیش چاوانی ون بکا.

شایه‌ر و خۆشخوانه‌کان ئەم کاره‌ساته‌یان به‌شێوه‌ی جوړبه‌جوړ کردۆته‌ به‌یت، لک و پۆپیان لێ کردۆته‌وه‌ و شاخ و بالیان لێناوه‌. له‌ هه‌موویاندا دوو شت له‌ پیش چا و گیراوه‌: ئازایه‌تی و خۆراگری ئەمیرخان و دل‌ره‌قی و بێ به‌زیی شا عه‌بیاس.

له‌ نیو ئەم به‌یتانه‌ی من له‌م باره‌دا بیستوومن هیچیان ناگه‌نه‌ ئەم به‌یتیه‌ی که‌ زانی گه‌وره‌ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له‌ سه‌ره‌تای ئەم چه‌رخه‌دا له‌ په‌حمان به‌کری بیستووه‌ و له‌ (۱۹۰۵) دا چاپی کردووه‌ و ئیستا له‌ده‌س دایه‌. له‌ هه‌موو به‌یتیکدا خه‌یالاتی شاعیرانه‌ به‌سه‌ر واقعیاتی میژوویدا زال ده‌بێ. له‌م به‌یته‌شدا ئەمه‌ ده‌بیندرێ. به‌لام وا دیاره‌ ئەم به‌یته‌ زۆر پاش قه‌ومانی کاره‌ساته‌که‌ نه‌گوترایی، چونکه‌ ناوی هیندی‌ک که‌س له‌ کاربه‌ده‌ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له‌م به‌یته‌دا وه‌ک خۆیان ماونه‌وه‌.

میژوونووسه‌کانی خۆمانه‌ و بیگانه‌ش له‌سه‌ر ئەو کاره‌ساته‌یان نووسیوه‌ و سه‌رچاوه‌ی هه‌موویان «عالم آرای عباسی» کتیبه‌ به‌نرخه‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ر به‌گی تورکمانه‌.

ئەسکه‌نده‌ر به‌گ هه‌رچه‌ند نۆکه‌ر و نه‌ک خورده‌ی شا عه‌بیاس و دوژمنی نه‌ته‌وه‌ی ئەمیرخان بووه‌ و داوای په‌وای ئەو سه‌رده‌ره‌ مه‌زنه‌ی کوردی به‌لاساری و سه‌ره‌په‌چی و ته‌نانه‌ت نه‌ک به‌حه‌رامی و له‌رێ ده‌رچوون داناوه‌ و به‌ناشکراییی جنیوی داوه‌ و ده‌لێ: «ئه‌رکی سه‌رشانی شای ئیسلام په‌نایه‌ ئاسه‌واریان لێ ببری» به‌لام پیاو هه‌ق بلێ

میژوونووسینکی یه‌کجار ورد و وربا بووه‌ و رووداوه‌کانی میژووی سه‌رده‌می شا عه‌بیاسی زۆر به‌سه‌رنجه‌وه‌ تۆمار کردوون. جگه‌ له‌وه‌ خۆی له‌ گه‌مارۆدانی قه‌لای دمدمدا به‌شداربووه‌ و ناگای له‌ هه‌موو که‌ین و به‌ینیک بووه‌.

پراسته‌ ئەویش وه‌ک هه‌موو ده‌سوپیتوه‌ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه‌ و زۆری ته‌شی له‌به‌ر شا عه‌بیاس پرستووه‌ و به‌به‌ژن و بالایی ئەو شا به‌دغه‌ر و خۆینرێژه‌ی هه‌لکوتووه‌ و وای نیشان داوه‌ که‌ تاوانی کوردان بووه‌ که‌ دلێ ناسکی خاوه‌ن شکۆیان شکاندووه‌ و هه‌قی خۆیان بووه‌ قه‌تلوعام بکری و به‌و ده‌رده‌ بچن. به‌لام ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا زۆر زانیاری تێدایه‌ و سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌که‌لکه‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ی بیانه‌وی له‌باره‌ی قه‌لای دمدم و سالی موکری قرانه‌که‌دا شت بنوسن.

کاره‌ساتی دمدم و موکریان که‌ یه‌کیک له‌ به‌سامترین رووداوه‌کانی میژووی کوردستانه‌، که‌ هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیی زانایانی کوردی جو‌شان‌دووه‌، خانی نه‌مر ئەم هه‌سته‌ ناگرینه‌ی چل و چه‌ند سال پاش کاره‌ساته‌که‌ ده‌رپه‌وه‌.

له‌م سالانه‌ی دواییدا زانی به‌ناوبانگ و نووسه‌ری مه‌زنی کورد «عه‌ره‌ب شه‌مۆ» چیرۆکیکی درێژی به‌ناوی قه‌لای دمدم له‌سه‌ر ئوسلوپیک نوێ و باوی رۆژ نووسیوه‌. نووسینی چیرۆکی میژوویی له‌ میژو له‌ناو گه‌لانی جیهاندا جیتی خۆی کردۆته‌وه‌. به‌لام ئەمه‌ یه‌که‌م چیرۆکی درێژه‌ که‌ من به‌زمانی کوردی له‌م باره‌دا خۆیندوو مه‌ته‌وه‌.

به‌داخه‌وه‌ من نووسینه‌که‌ی ئەوم نه‌خۆیندۆته‌وه‌. چونکه‌ سه‌رم له‌ خه‌تی رووسی ده‌رناچی و کتیبه‌که‌ش به‌خه‌تی رووسی چاپ کراوه‌. به‌لام مامۆستا شوکور مسته‌فا که‌ ئەم چیرۆکی هیناوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی کرمانجی خواروو و خه‌تی په‌سندکراوی کۆری زانیاری ده‌لێ: «ده‌ستم له‌ نیوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ نه‌داوه‌ و هه‌ر رواله‌تم گۆپه‌وه‌».

مامۆستا عه‌ره‌ب شه‌مۆ به‌خه‌یالی به‌رزی هونه‌رمه‌ندانه‌ی خۆی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره‌سات و هه‌ست بزویی خولقاندووه‌ و خزمه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ی به‌ته‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردووه‌. سه‌رتاسه‌ری ئەم چیرۆکه‌ به‌تامه‌ پر له‌ هه‌ستی پیرۆزی ئینسانی، نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل خۆشه‌ویستی.

چیرۆکی قه‌لای دمدم نمونه‌ی ئەده‌بیکه‌ی ریشالبستی په‌خه‌گرانه‌یه‌ که‌ له‌ ئەده‌بی کوردیدا ته‌گه‌ر بێ وینه‌ نه‌بێ که‌م وینه‌یه‌. له‌ لایه‌لای دێره‌کانی ئەم چیرۆکه‌دا په‌رده‌ له‌سه‌ر واقیعی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌لایه‌نی باش و خراپدا نیشان دراوه‌ و بۆ ئەو بیگانانه‌ی کورد باش ناسن زۆر به‌که‌لکه‌.

پاله‌وانانی ئەم چیرۆکه‌ هیچ کام بۆ کوردیک نه‌ناسیاو نین. «شه‌باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پتیباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که بین. «دلبهر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شاروکیکی کوردستاندا نمونه ی زوره و هیچ وی ناچ خه یالی نووسه ریک خولقاندییتی. زور «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زور وه ستای نهرمه نی و ئاسوری نامرزی پیوستیبیان بو دروست کردوین. زور «ئه سکه نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه بروای به پر و پوچ نه بووی و په نای بو پر و پیریزنان نه بردی و نوشته ی چه ور و شیرینی و دهمبه سی به مه لا نه کردی. چلدانه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه نی) مان زور دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی ماموستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خوئی زانایانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نهخت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لداری، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لاهه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چنن، رابواردن، داوهت و هه لپه رین. ژوان و دلداری، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وانی، نوپژ و تاعهت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وانی، نان بده یی و میوانداری، ژن زوره ییان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ری و فیداکاری و گیانبازی، خه یانهت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیی خوئیانه دا باس کراون و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. ماموستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندا زیده پوویی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کوشاوه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا بره و پی بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دوست و دوژمنی خوئیان بناسن. دوستیان خویش بووی و کۆمه ک و یارمه تییی بدن و باربووی لی وهرگرن و دوژمنیان ناخویش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خوین هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستوو یه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فییری شوړشگپرانی کورد بکا و ته نانهت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوړشگپرانی کورد له شه ری شه ویدا فییری خوشاردنه وه بکا. له شه ری شه مزیناندا رووداو یک ده خولقیینی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خو یه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازیک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بیگومان ماموستا لیره دا هیند به ته نگ فیترکرده وه بووه زه مان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زه مانی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانهت ئه و پادشایه برایی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیوژی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکاوه هاوتوته ئه وروپا گه بییته ئیرانیس. به لام تو بلتی له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کیش هه بووبن؟ گریمان تووتنیش بووی و قه ننه کیش هه بووبن. خو ره نگیی ماموستاش وه ک من له بیری بی تا ئه م دواییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و ماموستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخه مان فیتر بکا بو یه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخه هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناکری چاویان لی پپوشری.

چیرۆکی میژوویی ئه سلکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پوی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندا هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پاریزرین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژوویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستوی ده که بین. بیگومان ماموستا له من باشته ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خویندوته وه. ره نگیی چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تۆلستوی مه زن ناگی له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه ومانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بو یه خوینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانه ی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیی داخه ماموستای خو شه ویستی ئیمه زور که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ره خه یالی خوئی دارشتووه بو یه هه له ی زور زهق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سیک بیه وی له سه ره قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسفه هان بووه نه ک تاران، شا عه بباسکی له سه رده می ده سه لاتی رهش و زوردارانه ی خویدا زور شاری سووتاندن، زور قه لای رووخاندن، زور په وه ی رفاندن، زور ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی و ارازانده‌وه، و اناوه‌دان کرده‌وه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بباسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خویندۆته‌وه؟ ئەگه‌ر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بباس نووسیویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاوکوژه‌ نیرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکه‌ گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل برده‌وه.

پیت وایه‌ ئەگه‌ر ده‌یزانی که شا عه‌بباس ئەوه‌نده‌ زۆردار بووه‌ که نه‌ته‌نها هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خووشی وه‌جای کوژ کردووه و له‌ سی کوره‌کانی خو‌ی دووی چا و ده‌رینا و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ناگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه‌ به‌لکه‌ گوئی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خووشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمان» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خو‌م ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستوه‌ که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی و ان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌بیه‌وه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه، چونکه‌ بۆ خو‌مان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ نازه‌ربایجان خو‌ش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکه‌ی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولا ق رۆیشت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ نازه‌ربایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌باژوا. ناوبراواته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خو‌ی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری ره‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رزکردوه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌نازه‌ربایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ رازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خو‌ی تی په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خیتله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چاوکرد. هیتنه‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...»

میژوونووسیک که ئەمیرخانی به‌چاوی خو‌ی دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعتراف به‌نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکه‌ی په‌رپوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کردووه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌ پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتووستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیوه، لیره‌دا بینمه‌وه که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شوئینه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سدزێری رۆژگار خاپووری کردووه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیتوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکه‌ی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشتی گا هه‌لکه‌وتوه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بچی، له‌به‌ر به‌رزی پیتووستی به‌شووهر نییه‌ و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریته‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی ریتگایه‌ک به‌نیو به‌ریدا هه‌یه که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌نپیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌اویتیکه‌ی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

پراوه بورجیتی زۆر بهرز و قایمیان لی دروست کردوو که بو خوی قه لایچه یه که . تا ئه و بورجه بهردهس نه کړی سەنگەر بردنه بن قه لا محاله . ئاوی قه لا له حەوزیکه گه ووره پرا دابین ده کړی که به باران پر ده بڼ . به لآم له لای شیمال له نیو گه لیدا نیزیکی قه لا ، کانیه که هه یه . ئاوی زۆر که مه ئه میرخان جوگه ی بو کیشاوه و پتی بو کردۆته وه و ده حه وزه که ی کردوو . ئاوی ئه م کانیه له ئیواره وه هه تا به ره به یان ، حه وزه که پر ده کا . ئاوه که ی به شی رۆژتیکه قه لانی شینه کان ده کا . گومبه زیکیان له ریکه عه رزی له سه ر حه وزه که هه لخصتوو که له پیتش چاوان ون بی . پتی ده لپن (سولق) ، بو پاراستنی حه وزخانه که بورجیکیان به پال قه لاکه وه هه لچنیوه . له لای جنوبه وه سه هۆلدا نیکیان ساز کردوو که به به فر و سه هۆل ده نا خندری . له تهنیش وئ حه وزیک هه یه تا ئه و به فر و سه هۆله ی له هاویندا ده توتیه وه و ده بیتته ئا و به فیرو نه روا و له ویدا کویتته وه و له کاتی که م ئاویدا به کار بی ئه و سه هۆلدا نه ش قه لایه چه به کی له سه ر دروست کراوه و پاسه وان و تفه نگی له سه ر دانراوه . به ویش ده لپن : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریکای ویش وه ک ریکای (سولق) له دهره و پرا ونه .

به کورتی ئه م قه لایه له پینج قه لا پینک هاتوو . یه کبان ئه سلای قه لاکه ، یه ک قه لای خوارئ ، یه ک قه لای سولق و یه ک بوزلق و ئه وی دیکه یان بورجی گه وره ی دهره وه ی دهرگای رۆژه لآت که له پیتشدا باسما ن کرد . هه ر پینج ئه وه نده بهرز و قایم که په یکی تیژپه وی بیر و میرووله ی خه یال ریتیان تی نانا و ویتیان هه لئاگه ری .

پین وایه ئه گه ر مامۆستا هه ر ئه وه نده ی ئه سکه نده ر به گ وه ک دوژمنیک له سه ر قه لای دمدم نووسیویه تی ده خوینده وه ، جا واقیعییه تی میژووی به وه خه یاله بهرز و ناسکه ی خوی دهراننده وه . چیرۆکه جوانه که ی ده گه یشته ریزی شاکاره کانی ئه ده بی به رزی نووسه ره به ناوبانگه کانی جیهان .

له عالم آرادا ئاوی هه مو سه رکرده کانی قزلباش و زۆر له پاله وانانی کورد هاتوون . چهند خۆش بو مامۆستا قاره مانی دهرجه یه کی خه یالی نه خولقاندا بن و قاره مانه ئه سلایه کانی ناوبردا بن . جا که یفی خوی بوو بازرگانی عه ره بی ناو دنا (ئیبین به توته) یا نا . چونکه ده توانین ته ئویلیک بو ئه وه به یئینه وه که ئه و بازرگانه به ناوی جیهانگه ری به ناوبانگ کراوه و مه به سستی مامۆستا ئه و جیهانگه ره نییه .

نامه وی باسی ئه وه ی بکه م که وا دیاره مامۆستا له دوایی چیرۆکه که یدا ماندوو بووه و پشووی وه ک پیتشوو درتیز و له سه ره خو نییه . چاره نووسی به شی زۆری پاله وانه کانی نادیاره . چونکه ئه م شیوه م له زۆر داستانه کانی رووس به تاییه تی شاکاره کانی تۆلستوی

مه زندا دیوه و مامۆستاش که م و زۆر له ژیر تاوی ئه واندا یه بویه هیچ له م باره دا نالیم . به لآم ده ویرم بلیم باسی گه مارۆدانی قه لا و قه لاداری ئه میرخان و خوارگری کوردان و بی به زه یی دوژمنی کورت بریوه ته وه . چونکه به شی هه ره گرنگی کاره ساته که که سه رنجی خۆمانه و بیگانه ی راکیشاوه و ناوی ئه میرخانی له میژووی کوردستاندا به نه مری هیشتۆته وه ئه م به شه پانه .

له نیو کورده واریدا باوه ده لپن ژنی قه لانی شینه کان به تاییه تی ژنه کانی ئه میرخان له قه لاداریدا به شداریوون و له به یته که شدا ئیشاره ی بز کراوه . وه ک ده لئ :

«کئ بوو له خاتوون پهروه ری»

گوئی : کاک ئالی ئه تو ماوی ئه تو ش هه لئ»

ههروه ها مه شهووره ده لپن ژنه کانی ئه میرخان و گه وره گه وره کان پاش گیرانی قه لا و کوژرانی پیاوه کانی ، خویان له قه لا هه لداشتوو تا نه بنه دیلی ده سستی دوژمنی بی شه رم . له به یته که گوتراوه :

«کئ بوو ؟ له خاتوونی خانی

قبوول ناکه ن کافرستانی

خۆمان هه لده دیرین له چل که وانئ»

مامۆستاش ویستویه تی نه خشی ژنانی کورد له خه باتی رزگاربخوازیدا به رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه ویش زۆر جوان باسی ئه وه ی کردوو که ژنه کان خویان کوشتوو . بویه داخم ناچی نه یزانیوه که یه کیک له ژنه کانی ئه میرخان که ئه سکه نده ر به گ نه ک بیزی نایه ناوی به ری به لکو قسه ی سووکیشی پی ده لئ ، شه ش سال پاش گیرانی قه لا سه رله نوئ قه لا ده گریتته وه . دلنیام ئه گه ر مامۆستا ئه وه ی ده زانی چیرۆکه که ی دوو به رگ ده بوو . چونکه ئازایه تی و فیداکاری ئه م ژنه کورده به شه ره فه خوی به رگیک چیرۆک هه لده گری .

مامۆستا باسی عه شیره تی شکاک ده کا که ئیستا له دهره وه ری قه لای دمدم ده ژین ، به لآم له و سه رده میدا هیچ ناویان نییه . که چی باسی عه شیره تی گه وره و به ناوبانگی جه لالی ناکا که به داخه وه له و سه رده میدا ته نیا عه شیره تیکه کورد بوون یارمه تی شا عه بهاسیان داوه و به شی زۆریان له نیو قزلباشدا بوون و ژماره یه کی که میان له سه نگه ری شه ره فدا به رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه تی به ئه نقه ست بلئ شه ری کوردان زیاتر به تیر و شیر بووه به لآم له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تەفەنگیشی بوو، لەباری چەك و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپڕزەوی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گۆتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرەب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شیتووی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەوەکی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتوو. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەرەوا بەهاسانیش ناتوانین ئەم زمانە پێک بێنین و خۆمان لە پاشاگەردانی رزگار بکەین. ماوەیەکی هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردهوه بۆ ئەم کارە بەنرخە تێ دەکۆشن.

دوێرم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگر تۆوه و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شیتووەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگیری و بەپروای من لەم کارە پڕ سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تێ دەکۆشێ کام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێت. لە بەرکارهینانی وشە داتاشاراوی نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریت. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکییەر، زۆر گەراوه، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆپەرەوهری کیشاوه و ئەزمونیکی تەواوی وەسەرەک ناوه. لە سایە ئێم ئەزمونەدا گەیبووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شیتوویکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پڕ وشەبێ بەتەنێ ناتوانی بێت بەزمانی ئەدەبی نەتەوهکەمان. جا بۆیە ئەم رێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکھینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی راویزی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیاندوووتە تروپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گۆتم ئەم چیرۆکە لەچاوی نێوڕۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وینە نەبێ کەم وینەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادەبینم بۆ ئەم لەچاوی ڕوالت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەبێک لە پێشەکیی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەرەسالی وام نەدیوو، هەوری رەش و چلکەن بەریبەنگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەران نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. رۆژ نەبوو چەند رەهێلەیی توند نەهێنێ و شەو نەبوو چەند رێژەیی بەخوێرەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نێوپر... بریسکەیی دەدان...

لەنگێزە و باسریشک و قوروقچلپاو و جلیتاو برستیان لەکەل دەپری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و رێویان جەمگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەپ و تووشەدا و لەو رۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کیتو سەر بەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەرە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قورماوی پڕ لە جۆلاتەنەیی حوجرەیی کۆنە مزگەوتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوەندە سال لێک دووری و هەلبێران و تامەزۆویی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لێقەومان هەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەمان کردبوو. ئەو ئەستور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوری لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکەیی سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لێفە شێ و پەتوور، سەر سەری پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریەکە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانیک و دوو پیاڵەیی ڕووکیش و ئاوخۆرەوهیەکی گلینە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژووڕەکەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایەکەوه زگیان داوو.

هیچ دیویکی سواغ نەکرابوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرەواوی بوون و چەکەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشەکی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لێ دەهات... هێندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هێند تاریک بوو بەنیوەرۆ چرای دەویست. هێند نەوی بوو، تێیدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسەیی خۆمان بێ زۆریش تێر و پڕ نەبووین. دەگەل پێشمەرگە جوان و جەحیلەکان لەسەر

خوانییک کۆ ده‌بوینه‌وه و ژهمه‌نامان یه‌ک بو، زیده‌پاروی چه‌ور و نه‌رمی پیری چلیس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرا‌بو... گوزهرانمان پی‌که‌وه می‌خۆش بو: ترش و شیرن تیکه‌لاو بو، یادی رۆژانی رابردوومان ده‌کرده‌وه و دوارۆژمان به‌راورد ده‌کرد... ئە‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌سه‌ر دل و می‌شکدا تی ده‌په‌ری که وه‌ک ده‌رویشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گرایین و پێ ده‌که‌نین، گریانمان به‌پیکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلێین زۆر زۆر پێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گرایین. شه‌وگار شه‌ق ده‌بو، له‌ بیداری بیتزار ده‌بووم باویشک ده‌میان گه‌زێک پیتدا ده‌چه‌قاندیم به‌وه‌نوز و ورده‌ویژینگانه‌وه ده‌بیره‌خه‌و راده‌چووم و ده‌لیفه‌ شه‌که‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخه‌ویک بشکینیم و شه‌که‌تی و کفتیم نه‌میتنی. ئە‌و تازه‌وه‌خۆ ده‌که‌وت: چوار می‌رده‌کی له‌سه‌ر ته‌خته‌ بێ به‌خته‌که‌ی به‌پانه‌وه داده‌نیشت، کاغه‌ز و قه‌له‌می له‌سه‌ر کۆشی داده‌نا، که‌وله‌ تیسکه‌که‌ی به‌خۆی داده‌دا. ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولی که‌ سیبهریان ده‌خسته‌ سه‌ر دیوار، ئە‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌بیر دینامه‌وه که‌ دایکم به‌ساوایی لیبی ترساندبووم.

دیاره‌ من لیم نه‌ده‌پرسی چ ده‌که‌ی؟ ئە‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م به‌لام ده‌م‌دی: شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌تێرمان چاوه‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازینیان به‌سه‌ردا ده‌کردن. هه‌ر له‌بن لێوانیشه‌وه پرته‌ و بۆله‌ی ده‌هات و ورته‌ ورتی بو. جار له‌دوای جاریش جیره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات... به‌وه‌دا ده‌زمانی خه‌ریکی وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌یه... که‌ وه‌ختی خۆی به‌فارسی له‌سه‌ر می‌ژووی کورد نووسراوه‌ و به‌چهند زمانیکیش ته‌رجومه‌ کراوه. به‌لام وا دیاره‌ هه‌یج کوردیک به‌پیتستی نه‌زانیه‌وه - یان ده‌خۆی رانه‌دیوه - بیکاته‌ کوردی...؟ چونکه‌:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی یان بلێین فارسی شه‌ره‌فنامه‌ زۆر سه‌خت و گرانه‌ و ئە‌م‌رۆ له‌ناو فارسی زمانانیشدا هه‌موو خۆتنده‌واریک تیبی ناگا... بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌م راستییه‌ روون که‌ینه‌وه ده‌بێ تۆزیتیک به‌ره‌و پاش وه‌گه‌رێین و سووکه‌ ئاوریتیک له‌ تیرانی زه‌مانی سه‌فه‌وی بده‌ینه‌وه.

سه‌فه‌وییه‌کان زۆله‌ کوردی تازه‌ ترکی له‌رێ ده‌رچووی دووره‌گ بوون و به‌مله‌سوری و گه‌لۆری ده‌ژیان، له‌ژێر په‌رده‌ی ئایین و به‌ناوی وسیتن و هه‌باسه‌وه شه‌ریان به‌خه‌لک ده‌فرۆشت و له‌ کوشتار و تالان و برۆ به‌ولاوه نه‌یانده‌زانی دنیا چ باسه... گولله‌ تۆپیکیان به‌سه‌د کتیبی باش نه‌ده‌گۆریه‌وه، هونه‌ری جوان و شیعری پ‌ر مانا و ره‌وان له‌لای ئە‌وان شیر و مه‌تال و تیروکه‌وان بو، ئە‌گه‌ر کاریان بکه‌وتبا نووسینیش، نووسه‌ریکی وایان ده‌ویست که‌ به‌پاروه به‌رماویک و چنگه‌ دراویک کلکه‌سووته‌یان له‌به‌ر بکا و کیتچیان بۆ بکاته‌ گا و به‌که‌ر بلێ شیر و کوپه‌ر به‌چاوتیژ دانی و دز و بێ و یژدانان به‌خدری زینده‌ قه‌له‌مداد بکا...

نووسه‌ری هونه‌رمه‌ند و کارامه‌ و بروا به‌خۆ شه‌رمیان له‌خۆیان ده‌کرد و پیتیان زۆر شووره‌بی بوو ئاوروویان به‌ئاوه‌رۆ داکه‌ن و ویژدان به‌گیرفان به‌فرۆشن... به‌ناچاری خزینه‌ گۆشه‌ و که‌نارانه‌وه و هه‌له‌وه‌ی شاران بوون و هیندیک له‌ هیند سه‌ری هه‌له‌دایه‌وه و گه‌لێکیش بێ ناوونیشان توایه‌وه...

خوێری و تۆریش که‌ بېسونه‌ گۆشتی سه‌ر چه‌په‌ر، به‌بلوێری خاوه‌ن زێر و زۆران که‌وته‌نه سه‌ما و سه‌ر و گوێلاکی ئە‌ده‌بی فارسییان له‌به‌ر پیتدا پلێشاهه‌ و خمی لێ شیاو له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وشا و ره‌تینرا و نسکۆی برد و ئە‌گه‌ر سه‌فه‌وی گۆریان گوم نه‌بووبا... له‌ مردن نه‌ده‌گه‌رایه‌وه. له‌پاش ئە‌وانیش هه‌تا دره‌نگ هه‌ر خۆی به‌سه‌ر پیتوه نه‌گرتوه...

شه‌ره‌فخان له‌و رۆژگاره‌ ئە‌نگوست له‌چاوه‌دا چاوی کردۆته‌وه و له‌ناو ته‌پ و تۆز و گێژه‌لووکه‌ی سه‌فه‌ویدا به‌خۆدا هاتوه‌وه، له‌ مالی شادا ئە‌و فارسییه‌ دزیو و بن شه‌ری پێ خویندراوه! به‌لام ئە‌و کابرا بلیمه‌ت و هه‌لکه‌وتوه‌و زۆر به‌ده‌خۆ رادیوی باسکی لێ هه‌لمالیوه‌ و له‌و گێژاوه‌ خۆی په‌راندۆته‌وه و هیناویه ئە‌ده‌بیاته‌ بێ زه‌له‌ته‌که‌ی ئە‌و رۆژه‌ی به‌با کردوه‌ و له‌ که‌وی داوه‌ و به‌ردبژێری کردوه‌ و به‌دانسته‌ سپی کردوه‌ و توپکلی فری داوه‌ و کاکلیکی پاک و خاوتن و تیرگۆشتی لێ هه‌لبژاردوه‌ و له‌سه‌ر په‌ری شه‌ره‌فنامه‌ی داناوه‌ و به‌مونه‌ی ره‌وانی و جوانی پیتشکه‌ش به‌فارسی دۆستانی ئە‌و زه‌مانه‌ی کردوه‌. به‌لام له‌ راستیدا ئە‌و کاکله‌ جوان و به‌رچاوه‌ش چونکه‌ به‌ری داری ئە‌و دیمه‌کاره‌یه‌، هینده‌ ره‌ق و چیره‌ ددان ده‌شکینێ... جا من هه‌رچه‌نده‌ ده‌زمانی هه‌ژار فارسی ده‌زانێ و زۆر باشیشی ده‌زانێ... به‌لام له‌ دلێ خۆمدا پیم وا نه‌بوو ده‌توانێ ئە‌و گابه‌رده‌ له‌سه‌ر شان دانی و له‌و که‌ل و به‌نده‌نه‌ رۆژ و کوره‌ سه‌رکه‌وئ!!

وه‌رگێرانی ئە‌و کتیبه‌ ره‌ق و زله‌ پشووی درێژ و جیکلدانه‌ی گوشاد و له‌ کارنه‌وه‌ستان و ره‌نجی فه‌ره‌ادی ده‌وئ... پیاوی ده‌وئ به‌دریژیایی سال و مانگ سی سه‌ره‌ی له‌سه‌ر هه‌له‌نگه‌رئ و هه‌تا ئە‌و که‌لاوه‌ هه‌راوه‌ له‌ هه‌موو لاوه‌ سه‌ر نه‌گرئ کاری به‌کاری که‌س نه‌دای... هه‌ژاری وا شل و شه‌ویق و په‌رژوبلاو، له‌ لایه‌که‌وه به‌بنکه‌ رابگا و له‌ لایه‌که‌وه ده‌سته‌ چیه‌لی گری شوێش بۆ ئیژگه‌ کۆ بکاته‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ که‌رسته‌ی رۆژنامه‌ و شه‌ونامه‌ ئاماده‌ بکا... سه‌ره‌رای هه‌مووانیش وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانیش سه‌ریار بێ و ئە‌ویش راپه‌رینێ؟ هه‌یه‌وو!! چی به‌سه‌ر چیه‌یه‌وه؟ بروام وا بوو هه‌وايه‌که‌ له‌ که‌له‌لی داوه‌ و کرمیکه‌ له‌سه‌ریدا ده‌جوولیته‌وه‌ هه‌ر سه‌ریکه‌ و لیبی وه‌ره‌ز ده‌بێ و وازی لێ دینێ.

به‌هار پیر بوو، باران وه‌ستانه‌وه‌، هه‌ور ره‌وین، تاو خۆی نواند، ته‌م و مژ بوونه‌ هالاو و ده‌گه‌ل به‌فری پار چونه‌وه‌، گزوگومبه‌ت گه‌رما شالاوی هینا و جروجانه‌وه‌ر، ژبانیه‌وه‌ و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هارپوژان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌بهر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و تهق و تۆق و شه‌وانه له‌بهر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆراوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژوووه‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیلانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

بهر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راپین و هه‌ریه‌که‌ بۆ لایه‌ک بازه‌به‌بوین و وێرایی که‌وه‌دری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌بهر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ده‌وری ئاورگی پر له‌پۆلوی داره‌په‌روو دیسان ژبانی دوویراله‌ ده‌قی جارانی گرته‌وه...

ئیمه‌ی و اسویر قسه‌ هه‌یشتا له‌چه‌نه‌چهنی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه‌ له‌کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبزمه‌وه‌ و گوتی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر په‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پیم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گه‌یه‌نه‌ و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌به‌ر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خۆتینه‌وه‌ و ده‌گه‌ل ما‌که‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گه‌پمه‌وه:

پیاو هه‌ق بلی ده‌باره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه‌ و ده‌ستی بۆ بردوه‌ خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سپاکی راگوێزراوه‌ و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه‌ و جوان و قازاخ شو‌راوه‌ و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه‌ و به‌خشل و زێر و سسله‌په‌له‌ و خه‌رنکه‌ و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر ده‌بینی هه‌زار قورعان ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتیبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه‌ سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه‌.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تیده‌گا که‌ هه‌ژار له‌وه‌نه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه‌ و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فیر بووه‌؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه‌ ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه‌ له‌ کوئ ژباوه‌ و له‌چهند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه‌... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه‌ باری خۆبه‌تی:

به‌په‌روای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیک و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌په‌روای زۆره‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و یه‌ش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانییدا شیوه‌ی موکریان له‌هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه‌ و وشه‌ و راوێژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه‌. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه‌ سه‌رتۆپه‌... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌ و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌هه‌لکه‌ نه‌جوولاو‌ته‌وه‌ له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا بلیتی په‌وانه‌...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راپوو، کرمانجی و سو‌رانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باه‌ه‌ زمانی گرتوه‌ و قسه‌ی خۆش فیر بووه‌ و دل و میشکی به‌شیر و چیرۆکی کوردی راهاتوه‌...

له‌دی گه‌وره‌ بووه‌، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داواوه‌، ده‌گه‌ل کیژۆلاندان له‌وه‌به‌ر له‌وه‌به‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌کتر هه‌لداوه‌... شه‌ره‌جنیو و فیر پیکدادان و ته‌وس و په‌لار و توانجی پیرێزانی بیسته‌توه‌... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانی ده‌خه‌و راچوه‌، به‌یانی به‌وهرینگه‌ وهرینگه‌ دلته‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه‌... له‌مژگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه‌ و ئازیزه‌ و پایزه‌ و سوارۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه‌...

به‌میرمندی له‌خانه‌قای شیخی بوهرانی خۆتینه‌وه‌ که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه‌ و هه‌موو توخم و تۆیگی لێ کۆبۆوه‌. هه‌ر شیوه‌ و زاراوه‌یه‌کت بوسته‌تایه‌ ده‌به‌رده‌ست دا‌بوو... له‌ په‌ریز و خه‌یروکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محه‌مه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه‌ و گولی هه‌لگرتونه‌وه‌... که‌ پێش گه‌یشتوه‌ دۆست و هاو‌نشین شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا ماری و خاله‌مین و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موهته‌دی بووه‌ که‌ له‌و باو‌خۆشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دیری پێشه‌وا، «قازی محه‌مه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌ره‌ردا فیری رۆژنامه‌نووسی بووه‌ و شیعری به‌کۆماری کوردستان و شو‌رشه‌که‌ی هه‌لگوتوه‌ نازناوی شاعیری میلی پین دراوه‌...

له‌ژیانی ئاواره‌بیشدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فیری شیوه‌ لیک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه‌. له‌ژیانی پێشمه‌رگه‌بیدا شه‌ره‌زای شه‌ره‌زور و شه‌ره‌زور و شه‌ره‌زور و

گهرمیان و بیتوتین و ههولیتیر و کوو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و ههر پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتوووه زۆر بهوردی دۆزبویه و ههرچی له دهمیانهوه دهچوووه قۆزبویهتهوه و نه هه مووهی کوکردۆتهوه بهکاهه خو له بیژینگه داوون و بنژیلی جودا کردۆتهوه و ساغ و پتهوی ههلبژاردوووه و بهمیشک و دلّی خوئی سپاردوووه... ئیدی بو سهیره که ههژار کوردی زانیکی ههلبژارده بی؟

ههژار بو تهونی ئه و کره له بار و سفتهی خوئی، شیوهی موکریانی کردۆته تهخت و بوو نهخش و وینهکانی وشه ی رهنگین و خوهرهنگ و جوانی هه موو زاراوهکانی تیهو داوه و تا بوئی کراوه خوئی له رایه له و پۆی وشه ی نامۆ و بیگانه و کوردی داتاشرای ناقلۆ و نارسه نی تازه پیداکهوتوو پاراستوووه.

سهیر له وه دایه ده لّیی شه ره فخان و ههژار لیکیان گهراوه تهوه. له رۆژگارێکدا که ههژار شه ره فنا مه ی کردوو به کوردی؟ زمان و ئه ده بی کوردی له بهر بی سه رو به ره بی و به ره لّایی خه ربکه به مه ره دی زمان و ئه ده بی فارسی، زه مانی سه فه وی بچی... له سایه ی نه زانانی خو په سنده وه ئالۆزی و شیواوییه کی زۆری تی که وتوو و مه ترسییه کی گه وره هه ره شه ی لی ده کا!

بیگومان هه ژاریش هه سته به و مه ترسییه کردوو و لام وایه مه به سته هه ره گه وره ی له وه رگه پانی شه ره فنا مه بوو ژانده وه ی زمانی کوردی بووه و ده یه وی له مردنی بیاریزی... جا چونکه مه ی دانیکی فرت و فره وان و پان و به رینی شی بو هه لکه وتوو و توانیویه به که یفی خوئی قه له می تیدا باژوی و خزمه تیکی هه ژا به زمان و ئه ده بی کوردی بکا... هه یج به دو وریشی نازانم که هه یندیک له و که سانه ی چه ند سه لّه ده گه لّ ئه و خم لی شیوانه ی زمانه که دا راهاتوون نووسینی هه ژاریان به دلّ نه بی... ئه وانه ی له ده باغخانه دا کار ده کن به بوئی گولا و ده پشمن و سه ره گه یژه ده گرن و تا فیتر ده بن ماوه یه کی ده وی.

من له و بروایه دام که شه ره فنا مه ی هه ژار ده بی بکریته به ردی بناغه بو کوردی ئه ده بی و زمانی یه کگرتوو مان. هیوادارم هه موو کوردیکی، کوردیخواز و دلّسۆز که لکی لی وه رگری و هه ژاریش هه ره به و نه ده وه نه وه سته ی و دره یژه به خزمه تکردنی زمانه که مان بدا و دره یخی نه کا...

۱۹۷۱

پیشه کیهک بو دیوانی نالی

هه موو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلّسۆز و ئه ده بدۆست، ئه گه ره بدل و گیان خوئی به منه تبار و قه رزدارای مامۆستای هه یژا و زانای کورد مه لا عه بدولکه رمی موده ریس نه زانی ناهه قی ده کا. چونکه مامۆستا و کورده کارامه و لیژانه کانی به هه موو هه یز و توانای خو یانه وه به هه یج باریک له خزمه تی کوردی چاره ره شی، دووره به شی هه ژار دره یخیان نه کردوووه.

به راستی ئه م خزمه ته به نرخانه ی ئه م بنه ماله چاکه، به دین به فه ره نگ، به زمان، به ئه ده ب و ئا کارای کوردییان کردوو شایانی ئه و په ری ریژ و سوپاسه. یاخوا له م لایه له به لای لابه لا دوورین. به ردی سارد و گه رمیایان وه بهر پی نه یه و له ولاش وه بهر ئالای پیغه مبه ره که ون و حه شریان ده گه لّ حه شری پیواچاکان بی. پیماویه خزمه ت به کوردی زۆر لیتره چاکه یه که که له پیش چاوی بینانی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامه تی ده بی.

گه ری ده بی و ده ره ده ری ئه م سووده ی بو من هه بوو که له نیژیکه وه به خزمه ت مامۆستا بگه م و ده سته موباره کی ماچ بکه م و بزانه کۆگای نور و ده ریای بی سنوووه.

جاریک ده گه لّ چه ند مامۆستای گه وره و ماقوول له باره گای حه زره تی غه وس له حوچه ته نگ و چکۆله که یدا له خزمه تی مامۆستا دانیشتبووین، من ئه و بیرم به میتشکدا ده هات ئه گه ره هه موو نووسینه به نرخه کانی ئه م مامۆستا کورته بالا، ره زاسووکه، خوین شیرین و قسه خو شه بیینی و له تابه کی ته رازووی باوی و جه سته ی لاوازی خو شی له تابه کی دیکه بخه ی ئایا سه ری وه میچی حوچه که ی ناکه وی؟

دیاره ئه و نیکی پر سۆز، ئیمانیکی پیرو ز و ئیراده یه کی قه وی و پته و ئه م پیره خاوینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانست، به ئه ده ب، به ئیسلامییه ت و ئیسانییه ت خافل و بی ئاگا و شه که ت و ماندوو نه بی.

باسی یه که یه کی نوو سراوه کانی مامۆستا وه که ته فسیری قورئانی پیرو ز و شه ریعه تی ئیسلام و... نه به منی بی ده سه لات ده کری و نه له و کورته باسه دا ده گونجی، ئه م ئه رکه له ئه سته ی مامۆستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپۆزانی زانسته که هیوادارم که مته رخه می نه کن و شوینه واره به که لک و باشه کانی مامۆستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریعه تی ئیسلامیدا رای مامۆستایه کی شاره زام پرسی، فه رمووی هه ره که سه بو

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو ههموو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیبیه؟» ئیجازهه لئ وهرگرت و چوومه ژووری کاکه ههمه، ههرچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه ره وینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناهومیدبوون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴دا گوتوویانه دوور نییه نهزه دار بی که له شیعه ره که دا بی مانا نییه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه ههمه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتۆر (موعین) مان به ته وای له ده سدا نییه. ویده چی ئەو ئەم وشه ی گرت بی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتۆر موعینم له به ره ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لام وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی ره نگبئی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هه له یان تۆمار کرد بی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئ. فیرده و سی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئ:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروه ها زیاد ی دهکا و ده لئ وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا ساببقه ی نییه و بی شک موحه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslara) به مانای (شه رکهر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار).

دۆزینه وه ی ئەم وشه منی خسته سه ره ئەم باوه ره که (نه ی سهوار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعه ره کانی دهرده که وئ که نالی زۆر ئەهلی خویند نه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ره ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وهک به ئیشتبا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ر واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئ ناکرئ. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئ وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعه ره بکه ن تا بزائن من بی به لگه وا نالیئم.

نالییا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه ده مه سنه وی لویی لویابی نادهم

***

نییه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی به ندی تۆیه هه ره که سی ئازاد و ئازابن

***

که دیتم رهنگی سه ده رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیدهنگی گوتم شیپووری شاپوره

به لئ به م شیعه رانه را که ئەگه ر پریم کردبان زۆر پتریان جئ ده گرت دیاره که نالی هه موو جو ره کتیبیک که ده خلی به مه لایه تییه وهش نه بووبی خویند وه ته وه. که سیکی ئەسه که نده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسئ، ئاشکرایه که شانامه ی فیرده و سی زۆر جار سه ره وین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ر ئەوه ی زانی بی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زهمانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعه ره که له ئەسلدا ناو ابووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زهمانی جه مشیدی ریزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیبیه وه وهرگیران، (ئون) (بوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نییه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیبیه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی وا ته به قه به ندی نه کردوه و ئەو شیعه ره پر ره مزه ی پاش نهمانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالییدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشى ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالییدا نییه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیته تایبه تییه کانی کوردی بۆ کردوه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم دهکا نوئ» نالی به پیچه وانه ی بۆچوونی هیندییک شیعه نه ناس که گوتوویانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعه ر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه پرۆک، شاعیری به ته وای مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بۆ دهر پرینی ئی حساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر یژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بەش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سوژی ئاشقانه و کۆلوکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلوکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانه مرکاوه قەلەمی تا و داوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دهگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دهزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعری نالیدا نییه یا که مه، توخودا خۆتەری خۆشه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سألحی حەریقه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا برهوی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تپه رپوه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه راسته کانی چه رخی رابرد و دا شاعیریک له نیو کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوارچیوه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و پوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یه ته سابلاخ که موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شوژ و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعری نالییان پتوه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئارایییه وه خه ریک بووه تا نیوه رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیهی لی بوون گوتم توخوا ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆزانه که فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پیتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دلرەق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعری وا له تیفمان له عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له ده س ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ئەوی له چاپکردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسیوی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیوسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز رندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراچوه، قهوزهیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهراو بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهنده پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوئه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقی زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمهکار و ئیشکهکهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپین، چهنده پریشکی بلاویان وهراندا، دلئ شکارتهکهیلی بی زهویان داخوریاند و ترسان نهوهکوئه وندووکه دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خهزهلیان دا، میرگ و چیمه بی دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه رپچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریبواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهپان، گیابهزوه بوونه ئیشکهک، دروو بوونه نهشتهر، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گالهوهپینی پیخواس ههلهچوون و گردهنشینیان کرد، بابردهله وهک لهشکری بهزیو و شکاو رتیترا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسهنووک و دووره پهریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نهدیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپهسیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و لهبن میچی قورماوی نران، دؤدانه و شیر مهشک له خهواره کونان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ داکران، نیرهی بی خیر ههلاوهسران، گوربس و پهتک ههلهویرنران، شهنگهپیری قولچاغهیان دارنی، بووزهله و بهریبنکهیان شانوشان کرد، جامی مهردوش و گادوشکهیان لهبن پیپرک و ههرزالان ناخنی، بیژینگ و دهستاریان وهکار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش بهبا کهن، بو دراو لی بکهن. کاکي شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه دهچهقاوه و دهمی دهلهوهری پر و تهر و ناسک دهن و یهکی له یهکی دهرنهدهچوو، بو خوئی لهسه رهردیک دادهنیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیی ددها لیی نهدهداوه و پاشای بهسهپانی خوئی نهدهگرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لور و دهغهزداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکهتهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کراپ دادهمهزری و دهچهقیتهوه؟ له دهشتی کاکي بهکاکیدا په رهلهداوی، پهپه پهپه دهبی، ههر کرتکهی روو له لایهک دهکا، شوان نهگه رهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهلهو و ساغ له نارانی بی لهوهر چوون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کوپر دهبهستی، شیوهخووران رادهوهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر دهبی؟ شوان دهبی چاویکی بیسته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز ههمیشه له کهلیندایه شوان بخافلینی، سهگ بخیحینی، تا کهلاک بستینی، کام مهری شاز و قهلهوه برپینی و نهگه ره خودای نهخواستنه شوان له خهو بیینی و دهزینی نهگرتی میگل رابدا و یهکی نههیلی و ههمووی بخنکینی، جا لهو حاله دا شوان کوا مهجالی ههیه له بلویر بتوورپینی و عاله میک وهجوش بیینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دیهات کهم دهبوو، سواغ و پینه و پهروئی بان و دهرک و دیواران تهواو دهوو و ناوردوو دادهخرا، جهنگه ی راوه تازی دههات. راوه تازی له میژه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووهمی ئهه چهره زور بهداب و دهستوور دهکرا، ههرچهنده ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام بهرهو نهمان دهچی. دیاره ههر رپوشوینیک بهسهر چوو، ئهه وشه و زاراوه و نامرزانهی په یهه نندیان بهم رپوشوینهوه ههیه، لهسه زار و زمانان نامیتن و ورده ورده لهبیر دهچنهوه، تهنیا له بهیت و باواندا دهمیننهوه که تیگه یشتنیان بو بهرهی داهاتوو دژوار و نهستهه و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فهرهنگ نووسیکی نهوتومان نهبووه و قامووسیکی وامان نیبهه ئهه وشه و زاراوانه ی تومار کردی و له نهمانی پاراستی، ئهه رۆژانه بو نووسینی ئهه وتاره په نام بو فهرهنگی تاقانهی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی ای نووسیوو کابرا گوته نی: «ئهزی تیدا شهرمه زار بوومهوه». بویه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیی دهزانم لهو باردها بنووسم تا قامووس نووسی دوار ژمان که لکی لی وهر بگرن و نهو لاوانه ی که وهک من نهدهبی فولکلوریکی کوردی بهخه زینهی زمان دهزانن سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی توره مه سهگیکی درپژ، ناسک، شووش و لهسهر لینگه. پیستی تهنک و نامال رووتهیه، جوان و ژیکه لهیه، گوتوویانه: «تازی نازادهی سه گانه» توند و توله، باش لینگ ددها و بهدهوامه و بهکه لکی راو دی، تازی تا زهنگه ی بهرزتر، تهنگه ی گورجتر، که فلهی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، پهنجهی شووشتر، سهر و

که‌لله و دهم و له‌مبۆزی باربکتر و په‌قتر و درپژتر بڼی په‌سندتره.

وهک ههموو تۆره‌مه سه‌گیک به‌نیری ده‌لین گۆل و به‌می ده‌گوتری دپل، گۆل ههمیشه بو جووتبون ناماده‌یه، به‌لام دپل جارپک یا دوو جار وه‌با دئ، زۆر پیشتر نیشانه‌ی وه‌با هاتنی دیاری دده‌ا، جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی بخوازی زووتر با بگری باشتری تیر ده‌کا تا قه‌له‌وبی و نه‌گه‌ر به‌پیتچه‌وانه نه‌یه‌وی ئاوس بڼی نه‌وه له ژوورپکی تاریکدا ده‌بیه‌ستیته‌وه تا له‌ر و لاواز بڼی و له‌با بچیتته‌وه. جووتبونی تاژیش وهک ههموو جسنه سه‌گیک «پتوه‌روانی» پت ده‌لین، دپل و گۆل پتکه‌وه ده‌نووسین و تا ماوه‌یه‌ک لیک جوئی نابنه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ زمانی کوردیدا به‌زایی ههموو نینۆکدار و گوانداریک «جگه له‌ مالۆس که‌ سمداره» ده‌لین تره‌کین - له‌ شیره‌وه تا مشک - په‌نگه‌ بویه بڼی که‌ زۆریان بیچوو ده‌بڼ. تاژیش و سه‌گیش له‌وان هه‌لئاویرن، ده‌لین دپله‌ تاژیش به‌حفتا شه‌و و رۆژ ده‌تره‌کت. به‌وه‌نده توتکه‌ی به‌زگیک ده‌بی ده‌لین کۆخیک، دپلنیک له‌ سیوه تا یازده توتک ده‌ین، دپله‌ تاژیش هه‌شت گوانی ئەم به‌ر نه‌ویه‌ری هه‌یه، توتکه‌ تاژیش له‌ پیشدا چاوی نووساوه و نایین، پاش چهند رۆژ چاوی ده‌پشکوئی، به‌قسه‌ی کۆنه راوکه‌ران هه‌وه‌ل توتک و ناخر توتکی کۆخیک له‌وانی دیکه‌ باشتر درده‌چن، توتکه‌ تاژیش زوو فیری تیکوشین خواردن ده‌بی و ئیتر نیازی به‌شیری دایک نامین، دپله‌ تاژیش تره‌کیو پتویسته زۆر باش به‌خپو بگری و تیر بڼی، ده‌نا زبانی خور و مالانگه‌ر ده‌بی و په‌کی راوکردنی ده‌که‌وی، توتک که‌ ژبوه‌له بوو، گوجوکی پت ده‌لین و له‌خویه‌وه فیری راوپیچکه‌ ده‌بی، راوپیچکه‌ کردن ته‌مرینی پتکه‌وتن و راو فیربونه. گوجوکیک بو‌نه‌وانی دیکه‌ هه‌لدئ و نه‌وی تریش پتی ده‌کون. راوکه‌ری کۆن ده‌لین هه‌ر گوجوکیک هه‌لات دیاره... له‌ خۆی پاده‌بینی و به‌گه‌وره‌بیش له‌وانی دیکه‌ چیتتر و خیراتر و به‌کارتر ده‌بی، گوجوکیک به‌ساله‌وه‌ختیک سونوو یا سونوی دپته‌وه و پتی ده‌لین شه‌ک، نیشانه‌ی سون هاتنه‌وه نه‌ویه که‌ گۆل له‌ کاتی میزکردندا لاقی هه‌لدین، پاش سالنیک ده‌بیتته‌ خه‌رت و نه‌مجاره ته‌مه‌نی به‌خه‌رت حیساب ده‌کری. خیرایی و خویریا‌یه‌تیی تاژیش تا نه‌بیتته‌ خه‌رت دیاری ناکا، وا ده‌بی شه‌ک نۆره‌ش ناکا و که‌چی به‌خه‌رتی زۆر چت ده‌بی و به‌پیتچه‌وانه شه‌کی خیرا خویری درده‌چت.

په‌نگه‌کانی تاژی:

تاژی په‌نگی جوژ به‌جوژی هه‌یه، سپی، ره‌ش، سوور، نه‌باتی، شی، خه‌زال، بوژ، تاله، شله، خورمایی، خه‌نه‌بی، گورگی، پلینگی، قه‌زوانی، بازوو، بوژقاجی و به‌له‌ک، په‌شبه‌له‌ک، سووربه‌له‌ک و شین به‌له‌ک.

ده‌نگه‌کانی تاژی نه‌مانه‌ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن. سیفه‌ته‌کانی تاژی:

چت، خیرا، تیش، په‌ل، په‌شکوژ، خۆشپست، به‌درست، هه‌رزه، قرخه‌مه‌په‌س، ده‌مسارد، ده‌مگه‌رم، به‌هه‌لم و به‌ده‌وام.

تاژی به‌کاری راوی ئاسک و کیتی و که‌رویشک دئ، چیتترین و باشترین و به‌کارترین، تاژی ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له‌ ده‌شت و گه‌رمیان ده‌ژی و له‌ راهه‌ ئاسک شاره‌زانیم. مامۆستا عه‌لامی په‌حمه‌تی له‌ کتیی «کوردواری» باسی راهه‌ ئاسک ده‌کا من به‌نه‌زانی خۆمه‌وه به‌دلیم نه‌بوو، پتیم وابوو هه‌له‌ی تیدایه، ئەما پیره‌ به‌گیتی جاف جارپک باسی راهه‌ ئاسکی بو‌کردووم نه‌وه بو‌تان ده‌گتیرمه‌وه، راست و درۆی وه‌بال به‌ستۆی خۆی ده‌یگوت: زه‌مانی ده‌سه‌لات و باوی به‌گ و پاشاکانی جاف که‌ کۆچهر و په‌وه‌ند بوون باشترین تاژی و په‌سه‌نترین ئەسپ له‌نیو جافاندا هه‌بوو، له‌ موکریانیش ناویانگی ئەسپی جافان بووه - په‌نگی راست بڼی چونکه‌ له‌ عه‌ره‌بان نیزبکن و جسنه ئەسپی عه‌ره‌بیش له‌ دنیا‌دا مه‌شه‌هوره - ده‌یگوت: «پاشاکان تپیه سوارپکی باشیان هه‌لده‌پژارد، تاژییه‌کانیان وا فیرکردبوو که‌ راویان داده‌به‌ست و رسته‌یان هه‌لده‌کیشا و تاژی خۆی داوینته پیشکۆی سوار و مات ده‌بوو، که‌ ئاسک هه‌لده‌هات سواران به‌و ئەسپه‌ خۆشبه‌ز و به‌کارانه‌وه دیان په‌تاندا تا ده‌یانزانی شه‌کت بوون ئەمجار تاژییه‌کانیان به‌رده‌دایه تا له‌ خۆلی ده‌گه‌وزاند، ههموو راوکه‌ریک خه‌نجه‌ری ده‌به‌ردابوو و، کیردی ده‌بان و تیزی له‌ دیوی ژووری خه‌نجه‌ردا له‌ کالان چه‌قاندبوو به‌و کیرده‌ سه‌ری ئاسکیان ده‌پری و رفیسکه‌یان کون ده‌کرد و له‌ به‌ن ساموړته‌که‌یان هه‌لده‌کیشا و به‌ته‌ریزه‌ی ئەسپه‌وه هه‌لیانداوه‌سی.

کورد به‌ههموو گیاندارپکی گواندار و سمدار که‌ که‌وی و رام نه‌بڼ ده‌لن کیتی، له‌ کیتوه سه‌رکه‌ش و شاخه‌ سه‌خت و رژد و هه‌له‌مووت و زه‌رد و ماهه‌کانی کوردستاندا کیتی ده‌ژین، که‌له‌کیتی، گاکیتی، شور، یه‌کجار که‌م بوون و له‌وانه‌یه په‌گه‌زیان له‌م حاله‌دا له‌ مه‌ترسیدا بڼی و هه‌ر نه‌مپن و نه‌مبیس‌توه نه‌وانه به‌تاژی راو بکرتن، بیستووتانه که‌ کیتی به‌تایبه‌تی رۆژانه له‌ شاخی هه‌ره سه‌خت و په‌وه‌زی نه‌سته‌م ناییتته‌وه، ده‌لین هه‌ر جیگایه‌کی شاخ بارانی وی بکه‌وی کیتویش ده‌توانی پیندا بپروا، دیاره تاژی له‌ جیگای وا کار ناکا.

بو‌راهه‌ کیتی به‌تاژی به‌ره‌گه‌ ده‌نینه‌وه. کیتی که‌ له‌م شاخه‌وه بچیتته‌ شاخپکی تر تیره‌گ به‌رنادا، یانی به‌جیگایه‌کدا ده‌روا که‌ هه‌ردووک دیوی کیتی لئ دیار بڼی، جا راوکه‌ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگهی لی دروست ده‌کهن، ئەگەر گوینی و گیا به‌رزلی لی هه‌بێ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس ده‌دن، ئەگەر ئەوه‌یان بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه‌ چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رپه‌ته‌وه‌ شاخی ئەوه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه‌ هه‌له‌نگوی، ئەگەر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له‌ دوو جیگاوه‌ به‌ره‌گهی بۆ ده‌گرن. تا ئەگەر تاژی پێشه‌وه‌ راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گهی دووهمدا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بێ نه‌ ده‌گاته‌ کیتی و نه‌ ده‌ویری خۆی لی‌دا، به‌ران و نیتری قه‌یره‌ ده‌س ده‌که‌نه‌وه‌ و به‌گژ تاژی‌دا دینه‌وه‌ و به‌شه‌قۆن تیی هه‌لده‌ده‌ن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بێ ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دێ و که‌ بۆی هه‌لکه‌وت، باتووی ده‌گرێ و پرستی ده‌برێ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی ئەوه‌ی تاژی ده‌گاته‌ کیتی، ئەوه‌یه‌ کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ئاوران ده‌داته‌وه‌ و مه‌حتهل ده‌بێ، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره‌، کیتی به‌ته‌له‌ و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیی باس نییه‌.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شانهره‌قه، شه‌کگه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه‌ که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قوله‌یه، تووکی نه‌رمه، درێژی له‌ به‌رزایی پتره، پێشوی له‌ پاشووی کورترن، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوپی زۆر درێژن، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندرپه‌ته‌وه، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژوینترین کۆیستانانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌بستاندا ده‌ژی، به‌بێچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه‌ بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پێ ده‌گوتری، به‌روالته‌ به‌کجار به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه‌ و له‌به‌ر هه‌یچ گیاندارای چوارپێ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دوژمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا بنی به‌زه‌ر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌وه‌ ده‌گه‌رپێ و ده‌له‌وه‌رپێ، هه‌یچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه‌ وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لییه‌ و به‌ته‌پکه‌ و ته‌له‌ و خورده‌ و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره‌ که‌ هه‌ر ساڵه‌ کونیتی له‌بن کلک ده‌بێ.

نیزیکه‌ی سی، چل ساڵ له‌وه‌ی پێش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بێ، دیاره‌ ئەم کاره‌ش به‌سته‌ به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه‌ بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ئاوریشمی ره‌نگاوه‌رنگ ده‌هۆنییه‌وه‌ و گولینگی سیم پیتی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته‌ یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده‌ هه‌لده‌کیشا. ئاغای دێ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه‌ ده‌چوو ره‌وا، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه‌ سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پێش سواراندا بی و چاوی له‌لای خورای بی تا ئەگەر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیبه‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، ئەو ده‌بوو راسته‌ و راست له‌ پێشدا بی، ئەگەر تاژی خواره‌وه‌ نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته‌ سه‌رراو ئەو تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتت، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌وه‌ژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستت تا که‌رویشک که‌میکی لی رته‌ ده‌بێ، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی پێ بی و که‌میکی له‌ دوا سوارانه‌وه‌ بی تا ئەگەر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیبه‌ردا، سواره‌کانی دیکه‌ که‌ نیوانیان پێنج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پێ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه‌ له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هه‌یچ بنچک و به‌ردیک نه‌بویر، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه‌ یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه‌ و کویره‌ و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی ئەوه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌وره‌به‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خوردرترین، ورد پروانن و نه‌یویرن. که‌م وایه‌ که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکوپیکی و سواری ئارام، بویرێ را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌بینیته‌وه‌.

ئهو سه‌رده‌می داب بوو ئەگەر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه‌ ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پێ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت و ابوو ئاغا و خزمه‌کانی ته‌مالانه‌ بدن به‌و راوکه‌ره‌ و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له‌ ده‌ره‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیزه، گولت گولت، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی ده‌دا، ئەگەر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره‌ بۆ سه‌یر ده‌چوونه‌ راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئەسپيان وەسەر دەپەراند كە هەلئى و تاژىبى تى بەردەن، دوو يا سى تاژىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرنەدەكرد و هەلئى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىبى رۆدەهات تا هەر خۆى يا تاژىبەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و هەلىيان دەگرت، تاژىبى رەسەن كە كەرويشكى هەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىبەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و وەبەن سامورتهى دەخست، ئەگەر تاژى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشكى رزگار دەبوو، ئەگەر باشتر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشكى هەمىيشە بۆ لىقەومان كونىك رەچا و دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت و دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داویشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەهينا، لە هيندىك مەلبەند بەتەمال دەلئى «دپاردى».

خۆشترىن كاتى راو كەرويشكى پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازە لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشكى لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا هاسانە، جگە لەو بەر پىبى تاژى كە روت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالىە درانى نامىتى، بەرپىبى كەرويشكى كۆلكنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىبى دەلئى كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و وەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشكى لان بەرەژىرى كردهو و رەپستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار هيند قەلەو دەبى كە دەلئى گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و رەقدا وا هەلدى هەر وىزەى لەبەر پىبى دى، تاژى لە ترسى هەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئى توند رابكا، هەر تاژىبەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى هەوئەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوتى دەگەرى و بەپىشوى كورتهو هەر دەرنەچى. ئەو گياندارە بەرپالەت گىل و گىزە كە زانى شوتى دەگەرى زۆر فىلەزان دەبى، شوتى جووتەيە، پاشوى بەجووت وەپىش پىشوى دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوپن هات دەزانى كەرويشكى يا چۆتە شەوگەر يا گەراو تەو و بەپەلە دەيگىرى تا دەگاتە «دوولايى»، دوولايى ئەوئەيە كەرويشكى بەسەر شوتى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلئى داوى و لەسەر كەلەكىك يا قەدى رەوئىك دەكەوى، دەبى راوكەر بەقەراغ دوولايىدا پروا و نەيشىلئى تا بزائى كەرويشكى لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازە نەبى، «هەزارە» هەر وەك دوولايى وايە، بەلام كەرويشكى چەندىن جار بەشوتى خۆيدا هاتوچۆ دەكا، وا دەبى

هەر لەنىو هەزارەدا دەكەوى، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داوى و لەهەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوتىگىرى باش لە فىل و هەزارە و دوولايى كەرويشكى دەكا و دەيدۆزىتەو. «كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشكى داوى هەزارە و دوولايى بەقەد جى جىخونىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەر لە شوتى ناكسا، راوكەرى شوتىگىرى دەبى زۆر بەسەرئەو دەورەى كوتە بدا، كە نەرىبىبوو ئەو ديارە لەنىو كوتەدايە ئەو دەم دەبى وەنىو كوتە بكەوى، تا يا بىدۆزىتەو يا ناچارى بكا هەلئى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشكى رونوو بەفر دەكۆلئى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەلئى «خوزە»، كەرويشكى لە خوزەدا بەو ديارە كە جىبى هەناسە هەلكىشانى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فىلئىك دەكا بەن بەفردا رەهەندىك دەكۆلئى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەدى ئەو فىلەشى لى بىرن، يەكىك بەتاژىبەو لە نىوئەراست رادەوستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زياتر ناوئى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشكى تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوو نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى بادەن و بەم دارە دەلئى «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەهاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشكى داوى دى، هەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نابى هەم با دەگرى، بەناوبانگترىن چىشتىكى لە گۆشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان بىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتاژى

كام مندالى كورده ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلورى كوردیدا هەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو هەر مەپرسە وەك: رىوى خۆى لە كونەو نەدەچوو قانگەلاشى بەكلكىهەو دەبردە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەبگوت ترشە، رىوى كىچى دە كەولى كەوتوو، رىوى خۆى لە ناوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىبە و سەبرى لە راو رىوى خۆشترە، وەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فىلاوى و مەكربازە، نەوسن و بەزەرە، هەموو شت دەخوا ميوە و گۆشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشكى و مشك و بالئەدە بەتايبەتى بالئەدى پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشكى بۆ باغەوان و وەرژىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالئەدى كەوى و مالى رادەگرن جىگاي مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مرىشك و جووچك هەر ناھىلئى، لە كىتوبىش هەمىيشە لە كەو و سوتسكە و

ئەگەر ئەویش بۆى نەھاتە دەر تەلەى لى دادەنیمەوہ ئاخرى پىتوہ دەبى .
رېبوار گوتى:
- كەوابوو، بۆ رېتوى خودا ماوہ و بەس!

زىرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىە، تەنیا كارى چاكى خواردنى مشكى كىوى و بەچە كەروپشكە، بەلام ئىنسان فىلى لەویش دەپرى، بەراستى راوہ رېتوى سەبرى خوشە، رېتوى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلین راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو و ناشىرىنە، دەلین وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلین «سەبرى لە راوہ رېتوى خوشترە» راوہ رېتوى زىاتر بەپىادە دەكرى، رېویش وەك كىوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىو دەگرى و بۆ كىوتىكى دىكە دەپەرپتەوہ. ديارە لە كىو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگايەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىومال كىوتىك دەتەقېن و ھەرا و ھۆربايەكى زۆر دەكەن تا رېتوى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىومالەكان رېتوى وا دەتەقېن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەودەم بەرەگەر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەوہ، گازى لى دەگرى، بەنىنۆك دەپرنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستوى رۆبى و رايوھىتى تا لە كارى دەخا يا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبەدىر تا برستى لى دەپرى. بۆ راوہ رېتوى پىويست ناكا تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكوژ و چى لە رېتوى بەرنا دەن تاژى رېتوى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج.

دورە يا «دوورەگ» بۆ راوہ رېتوى باشتەر. دوورەگ وەك لە ناوہكەبەوہ ديارە جسەنە سەگىكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بوو، جا فەرق ناكا گۆل، سەگ بى يا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورەگ جوانترە. دوورەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلینگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جسەنە سەگىك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىرايان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوہ كىوى و كەروپشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خوشەويست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلتىكى خوشت بۆ بگىرەمەوہ، كەمىك بىبەوہ سەرەخۆ، دەلین رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تولەبەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەبەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوہ رېتوى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېتوى لەبەرم ھەلات، ئەوہ تاژىبەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كۆنەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبەتەنمە دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولەكەى لەبال دەكەم.

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پيرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. ميژوونوسان دەلێن ئەو رۆژه كه ئاور دۆزراوه خەلك كرده جيژن و ناوى نا نەورۆز، يا دەنوسن ئەو رۆژه كه كاوهى ئاسنگەر له زەحاكى خويىخۆز و زۆردار راپەرى و دوايى بەدەستهلاتى زۆردارانەى هینا، كرا بەنەورۆز.

تەنانەت له هیندیك برادەرى شيعەم بیستوهه كه حەزرتى عەلى سلاوى خواى لى بى لهو رۆژەدا لەدايك بووه. هيج كام لەم بۆچوونانە بۆ رەتكردنەوه نابن. دۆزینەوهى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپەڕینی كاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاكى زۆردار و لەدايكبوونى حەزرتى عەلى ئەو سەرداره بەناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیه دەبن جيژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونىكى لادىيانە و کرمانجانەيه. لەوهش ناترسم ميژووزانەکانى شارستانی پيم بلین كەرە کرمانجی ميژوونەزان و نەخویندەوار ئەوت له كوئى هیناوه.

من پيم وايه ئەم رۆژه پيرۆزه و ئەم جيژنه گەورەى زۆرەى گەلانى رۆژەهلات پيوەندى بەئابووربەهه ههيه.

جا ئیجازه بدن بەكورتى لەو بارهوه بدویم. تا بزائن منى كەرە کرمانج كەنگى و لە كویم دەرسى ئیقتساد خویندوه تا قسەى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواریش بم! خو ئەوەندەم له خویندەواران بیستوهه كه ئەو گەلانى بەزمان گەلى ئیرانى دەدوین له رۆژگارێكدا كه نه من دەزانم كەنگیبه و نه ئەو كەسانەى خویان بەمیژووزان و میژووناس دەژمیترن بۆیان ساغ نەبۆتەوه چەند هەزار سال دەبى له قەفقاژهوه سەرەوژیر بوونەوه و هەر یەك بۆ لایەك رۆیشتن.

ئەم گەلانى هەموویان شوانەویله و مەردار بوون و ژيانیان بەپيست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خوین شیرین و بەستەزمانە كه زۆر زوو دەستەمۆ بووه، دابین کردوه.

پروونتەر بلیم خۆراکیان له شیر و پۆشاکیان له خوربى ئەو حیوانە بووه. جا بۆیه خۆشیان ویستوه و گەرمین و کویتستانیان دەگەل کردوه و بەدواى هەوار و لەوه رگەدا ویل بوون و گەراون. نه زۆر شارەزای نووسینهکانى «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مینیۆسكى» و «زیرنۆف» و ئەوانەم كه بنهچەكەى كورد بەرمهوه سەر كاردۆخ و ماد و نازانم كئى و كئى؟...

بەلام دەزانم كوردیش یەكێك لهو گەلانىه لهپیشدا شوانەویله بووه ئیستاش ئەگەر كارساتى رۆژگار لینگەرێ كەیفى له شوانەتیبیه و ولاتەكەشى بۆ ئاژەلدارى یا بەزمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرورەى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى له كوردستاندا بەداخهوه زۆر كەم بووه و دامپەرورەكان كاتى بەران تیبەردانىان گۆرپوه، بەلام ئەو دابه هەر نەگۆراوه، هەر كەس كەرتكه مەپێكى بى ئەو رۆژه بەران دەمەپرى دەكا، میواندارى له جیرانان دەكا، میوژ و خورما و شیرینی دەدا بەمندالان و ئەگەر خەلاتیكى زۆر باش بۆ شوان له ئەستۆى بەران نەكا، كاكى شوان نایەلێ بەرانى رەنگاو بچیتە نیو میگەل.

بەلام زۆر دوور نییه هەر بەبیری من مەردار له ئاخ و ئۆخرى مانگی میهر بەرانیان دە مەپ کردوه و جيژنى میهرەگانیان بۆ کردوه. دیاره ئەو جيژنه ئەوەندە، گەوره بووه كه عەرب وەریان گرتوه و کردووایە بەمیهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلێن میهرەجان.

مەپ بەپینج مانگ دەزى پيشینیان دەلێن بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن كەم دەپیتەوه. جيژنى سەدە كه ئیستاش له زۆر شوینی كوردستان دەیکەن و پتی دەلێن «بیلن دانا» پتوهندى دەگەل ئەم باسە ههیه. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەكاتە پینج مانگ و له شەوى ئەوێلى بەهاردا زەوى مەپ دى و جيژنى هەرە گەورەى مەرداره.

پیم وانیه پتویستی بەروونکردنەوه بى بەرخى مەسته شیر پاشى سیتزده رۆژ دەبى له کۆز دەرکړى و بەزاوهماک ببهیه لهوهر. ئەوهش سیتزده بەدەرەكەمان.

ئەوهیه بۆچوونى منى كەرە کرمانج كه له ژيانى باوكم بەسەر مەپ رادهگەیشتم و گەرمین و کویتستانم دەکرد و بەپسپۆرى ناوبانگم ههبوو. بەلێ ماوهیهكى زۆر وێراى شوانى شەوگەر و شەنگەبیری توند و تۆل له کویتستانە جوانەکانى كوردستانى رەنگین ژيانم راپواردوه.

زۆر پالینیان له مندارە مانگدا بۆ ئەوهى شوانەكائمان نیوهرۆ، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەپ برهتین بۆ خۆم دەستم داووته گۆچان و چوومه بەر مەپ و لەو وەختانەدا بووه شیعرم بەتەبیعت و خۆرسک و ژيانى كوردهوارى هەلگوتوه.

جوانترین دیمهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لوی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دوورایش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رپوی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌ده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیده‌م. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم بریوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و تهرت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ری و لاپالان هالاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار تاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زیی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌رو و گه‌رو و گایان تاواووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی تال و شه‌وه پاریزراوم، گوژه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و موورو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌هه‌لاوه‌سراوه، داره‌دارم کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نبر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ناوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوله و په‌په‌وازه بووم، له‌نیو باخ و باخچه‌تالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌بۆرم خواردوه.

له‌داره‌گوژان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خوشاردنیککی و هه‌یجۆبه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌پاکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریزی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و پراو بووم، ریمبازی و شه‌پرانخپوی و ته‌راتم کردوه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌گیراوه‌ته‌وه، شوینم گیراوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌پراوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌پای نه‌و وه‌رزیش و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ی خه‌ریکی کار و کاسی بووم، تاوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گیراوه، گیره‌م لی خو‌ریوه، خوینام هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زرینگاندۆته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رزه» دا چوومه‌هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شالم له‌سه‌رکانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خو‌م له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخمی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخم چه‌لاندوه و له‌به‌ر خو‌مه‌وه به‌یت و لاوک و سه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌حه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ورگی دز و چنۆک و درنده‌به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌ویتان به‌پرووتنی مه‌ری ده‌سبیتی راپه‌ریوم و به‌وریایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش‌گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگام داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژیکی باگر بو‌نووستن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی می‌گه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نیری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ژیانی من بوو له‌کوردوه‌واری. به‌پرواله‌ت ژیانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغووتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راند و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌ به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانابوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپالم و راکیت به سهر سهریدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتاو دین. گه لیکم تهرمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کرووزهی هه تیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رۆله کوژراو و هه ناسهی هه ژاری لیتقه و ماو بیست، گرمهی تۆپ دایانچله کاند، ویزهی گولله له په سیوانی خزاندم.

له و ماوه دا وهک حه ریق ده لئ: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه ریم جا نازانم سهرم به هه موو مالتیکدا کردوو یا نا» له سوونئ را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوو مه وه بو به رزاییبه کانی پشت هیرۆ و داگه راومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکابه تی. له سهرچاوه ی زه لئم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره ناته واوه).

بووکی به کشه وه

هه ستا چوو ه دیوه تاییه تیبه که ی خۆی، زوو جله کوردیبه جوانه که ی داکنه د و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیتته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لئو ژاردنی دیوی بهر ده ستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوئی:

- ئه یرو پهری به و جلانه وه ده لئتی بارۆکه ی کلک کیشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لئسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیوارئ دره نگ ها تمه وه نیگه ران مه به و دنیا ت لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رۆ دیمه وه. ره نگه با پیریش بیته وه. دوینئ ته له بفوونی لئ کردم و گوئی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوئی:

- رۆله گیان! برۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاو چاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچیبه. به خوی تا ده گه رپیبه وه هه موو رۆژی دلم له مستیدایه. ئه ما رۆله تۆقه بریکی بابت تیی چوو ه هینده نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیتته وه و دلئ دیشئ، گوناخت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تۆ ئه و گیتله ده بنه وه بره ت نه ناسیوه. به قه سستی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وهک ماری سووجه به گژ ئیمه دا دیتته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیشئ و شورت و شۆمان ده ردینئ و کاریکمان پئ ده کا با به ده واری شری ناکا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوو ه؟

- کچی ده مه یرپسه ئه و ژنه فه قیره میشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وهک تۆ ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالیبه وه ده گه ل نیرگسی ده سته خوشکم قه مان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

دهکەى نيزگس به راستى ژنيتكى چاک و دلپاکه.

ئەوێ گوت و خودا حافىزى له داىكى كرد و رۆيشت. تا گهيشته دەرکى حەوشه داىكى له پهنجەرەوه تىبى دەفكرى و دەيگوت:

«دەك داىكت به قوربانى ئەم گفتولفته خۆشه، ئەم بەژن و بالا بەرزە و ئەم رەوت و لەنجە جوانه بى. يارەبى رۆله ئەوئەندەى منت لى رازيبه خوداش ئەوئەندەى لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قيامەت بى. به بهختى چاک بى، داىكت مەرگت نه بينى. خودايه شوكرانه بژيرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندمەوه، ئەم جووتە گولە، ئەم كچ و كورپه باشەت داومى.

كاك سوارەى مێردى ديد ئەستى و باوكى پەرى و باپير، پياويكى باش، خيروه مەند، قسه خۆش و تىگه يشتوو بوو. ئەگەرچى نه خويئەندەوار بوو، بەلام به قەدە حەوت مەلايانى دەزانى. چونكه بۆ خۆى زۆر زرينگ و وريا بوو و هەميشهش وهختى بيكارى خۆى له حوجرەى فەقيبان يا له خزمەت مەلايان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هەر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شەوانەش بى شەبووێر دەچۆوه حوجرەى فەقيبان و بەو دەنگه خۆش و زولالەوه لاوک و حەيران و بەيت و باوى كۆنى بۆ دەگوتن و شت لەوان فير دەبوو. بەيانان پيش مجيئور دەچۆوه مزگەوت، چراى هەلەدەکرد. كوررەى پيئوه دەنا و بەرمالى رادەخست و كه نوێژ دەبوو بانگى دەدا. كه جەماعەت سەفى دەبەست ئەويش قامەتى دەکرد.

كاك سوار دەولە مەندترين ئامپاي ئاوەدانى بوو، بەلام چلكن دەولە مەند نه بوو، سەخى و بەدل و دەس بلاو بوو، حەوتوو جاريك مامۆستا و فەقيكانى بانگهيشتن دەکرد. له هەموو كاريكى خيئرا پيشه ننگ و پيشه دەم بوو، كه بخودايه كى باش بوو، خەلك ريزيان لى دەگرت و قسه يان قەبوول دەکرد، كيشه و نيوان ناخۆشى ئاومالانى عادلانه جيئەجى دەکرد. ئيرەبى به كەس نه دەبرد.

كاك سوار هەميشه خاويئترين و باشترين كهوا و پانتۆلى دەبەر دەکرد. مام و سووى براى به سەر كشتوكال و مەر و پاتال رادەگەيشت و كاكه سوار كاري زۆر سووكى وهك پاراو و شتى وا نهبا چى نه دەکرد.

كاكه سوار پياويكى كه له گەت، به شان و باهۆ و سوارچاك بوو. هەميشه ئەسپ و ماينى زۆر رەسەن و باشى رادەگرت و له جليت و رىمبازى و شەپانخوييدا كەس نه يده گەياندى. كه مەدرەسە يان له گونە كە يان دانا كور و كچه كەى خۆى نارده فيرگه. موديرى هان دەدا كه دەرس باش بلتى و هيندەى ئيحترام دەگرت و چاكەى دەگەل دەکرد كه

مودير شەرمى دەکرد به قسهى نهكا. مندالەكانى زۆر زيرەك و هوشيار بوون و چاكيان دەخويئند. سالى ۱۳۴۷ كه «ئووهيسى» كوشتارگاي له جلدیان دانا و مام و سووى به سته زمانى به تاوانى ئەوێ كه دەسته يەك چهكدارى شهويك له تاولى راکرتبوو گرت و پاش چەند رۆژ تيرەبارانى كرد، كاكه سواريش مەر و پاتال و ئەسپ و ماينەكانى فرۆشت و دەستى له جووت و ئازەلداری هەلگرت و لەنيو شار خانوويهكى گەرە و خۆشى دروست كرد و دووكانىكى به ققالتى دانا. لەويش له خيئر و چاكه و هاتوچۆى مەلا و فەقيبان كەمى نه كردهوه. هەر پيئنج فەرزەى به جەماعەت دەکرد. بەلام دەستى له گوتن هەلگرت. دووكانەكەى بوو به مەكۆى ئەدەبۆستانى شار. ئەو كەسانەى ئاشقە ئەدەب بوون، ئيواران له دووكانى كاكه سوار كۆ دەبوونەوه، ئەو نوكتەى شيرين و قسهى خۆشى بۆ دەگيئرانەوه و بەيت و لاوك و گەلو و حەيرانى فير دەکردن ئەوانيش شيعرى شاعيرەكانى كورديان بۆ دەخويئندەوه. سەير ئەوه بوو، ئەو پياوه نه خويئندەواره ماناى زۆر به ريتوجيئى له شيعره جوانەكان دەداوه و رەخنەى زانايانەى له شيعرى هينديك شاعير دەگرت كه به راستى جيئى سەرسورمان بوو.

كاك سوار تانويۆى له سەرورپيش كەوتبوو. بەلام هيچ شويئەوارى پيرى پيئوه ديار نه بوو. دووكانەكەى زۆر به ريمين بوو چونكه هەموو كەس تى گەبيبوو كه راست و دروست و بى فروفيل و هەرزان فرۆش و دەس خاويئە. هەموو خەلكى ديئەتاتى دەوروبەر و رووناكبيرى شارەكەمان سەودايان هەر لەوێ دەکرد. كاكه سوار ديگوت راسته ئيعدامى مام و سوو پشتى شكاندم، ئەوێ ئەو له كشتوكال و مەردارى دەيزانى من نەمدەزانى، بەلام هۆى دەس له جووت و گا و ئازەلداری هەلگرتەم ئەوهبوو كه بتوانم به مندالەكانم بخويئم تا پى بگەن و تى بگەن.

خوا هەلناگرى كچ و كورەكەشى جگه لەوێ ئيستيعدادى باشيان هەبوو چاكيشيان دەخويئند. تا ئينقلابى پيرۆزى ئيران دەستى پى كرد. هيچيان زۆر ناسراو نه بوون، بەلام له سەروبه ندى ئينقلابدا خويان دەرخت. به تايبه تى پەرى كه هەزاران شيعرى حەماسى كوردى له بەر بوو. هەميشه له ريزى پيشه وهى خويشاناندا بوو و به خويئندەوهى شيعرى شاعيره شوپشگيئەكانمان خەلكى هان دەدا. دەنگخۆشى و زمان پاراوى له باوكى به ميرات گرتبوو. تۆلەى ماميشى لهو ريتيمه بۆگەنه له بىر نه چووبۆوه.

پاش ئينقلاب بۆ دريژەدان به خويئندن چووه تاران و بوو به نيرس و گەراره بۆ شارەكەمان كه ژيان ليئردا بى مەترسيش نه بوو. بەلام پەرى خزمەتى خەلكى بى دەرەتان و هەژارى به لاوه گرینگ بوو. له بيمارستان كەس نه بوو دوعاى به خيئرى بۆ نهكا و خۆشى نهوئى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بیسته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بومبارانی شاره‌که‌ماندا له‌بهر دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خوی تازه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خوش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌بهر دهرکی بیمارستان دانراوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هارداوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لێغه و سپیاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو دی. له‌میترده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سێ مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه چاوه‌دیربیا بکا.

پهری لێوی خوی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌وه‌حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره نیوه گیانه‌که کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیوستی به‌موعایه‌ی دوکتۆره‌ی رای ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌وه ژنه‌حالی باش نییه و په‌نگ بۆ عمه‌لی بوئ و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرێ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرنی له‌سه‌ر لیوان بوو، میتردی ژنه برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌وه‌ده‌می که له‌ژیانی ژنه‌که‌ت دلنیا نه‌بووم دل‌مه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌وه‌ته‌ماعه هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسیبه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌بیمارستان نه‌جاتیان هات و وپکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که زۆر له‌بیمارستان دوور بوو وه‌رێ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشیه‌که‌ی له‌خوی وه‌رگرتبوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعری به‌ده‌نگیکی به‌رز خوینده‌وه:

هیند مونت‌زیری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قیبوو

ئه‌م شیعره ئه‌وه‌نده جوان و به‌جی بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسیایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بێ کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه هه‌ر ده‌قه‌سه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. په‌نگه ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا‌بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌وه شه‌ره دندووکه که چوونه ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌سال بێ یه‌کتریان نه‌دیبه‌ که‌وتنه رامووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه‌م شیعره جوانه ئی کام شاعیره؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعره جوانه ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاربان کرد و پیکه‌وه بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعری کوردی دوان، هه‌موویان له‌شاره‌زایی و شیعرناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه‌سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خویان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازینیکه رانه که موهه نندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ له وهی پیتش موهه نندیس کاغه زیککی بهئه دهه و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لێ کردبوو ئه گهر پیتی خوش بێ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهه نندیس نه دیسیوو له ولامدانوه په له ی نه کردبوو و کاغه زه که ی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستیککی باش و بهئه زمونیته تی نیشان دابوو. کاک شههاب بێ ئه وهی ئه م رازه له کن که س بدرکیتنی ته حقیقی ته وای له سهر موهه نندیس کردبوو و بۆی ده رکه وتبوو که موهه نندیسیش وه ک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بۆته موهه نندیس کشتوکال و مالی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وه ک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وه ک پهرییه و چند رۆژ پیتشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببینن و قسه ی خویان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قهراریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهه نندیس بچنه خوازینینی و تامی زاری دیدنه سستی و موهه نندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه و میوانییه ی به و مه به سته کردبوو که پهری ئه و رۆژه له مال نه بی.

بهئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی بهردهستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سهر دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژووور که وت ههرسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی و اشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیککی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سهری داخست و په کسه ر چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه و له دیوه که ی خۆی وه در نه که وئ. به لام زۆری پێ نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مالی بابم له وئ به ته نئ چ ده که ی وه ره ئیره.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی بهردهستان و بهئه دهه دانیشت. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازینیکه هاتبوونه سهرت؟

- به لئ دایه گیان ئاگام لئ بوو.

- وه للا کچم دایکی ژنیککی ویتچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازنم بۆ خۆت ده لئیی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بدهینه وه. باپیر هه لئ دایه و گوتی:

- خوشکئ گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیککی زۆر بهئه دهه و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلئ خۆت ده زانی.

پهری له بن لیوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زائن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لئیی مانگی شه رمیتته. له که نگتیه و شه رمیتون بووی ره پ و راست بلئ میتدی پێ ده که م و رزگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه و مه وزووعه یان نه کرده وه. چند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قئ و پیره پیاوئیککی خاوتن و ره زا سووکی دته اتی وه ژووورکه وتن، په کتیک له دوو فه قتییه کان ده فته رتیککی گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ر چۆکان دانیشتن. مامۆستا سیغارتیککی داگیرساند و رووی له موهه نندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیمه له ئیه هه ر خزمایه تی گه رمان ده وئ و ئیحترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورتی بپینه وه، ئه وئ رۆژی په ربیان له موهه نندیس پیرانی ماره کرد. چند رۆژ پاشان خه نه به ندانئیککی خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وه ک که وئ شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه بهر هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له بهر نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مالی بووکی بوون. نیرگس وه ک خوخله هه لده سوورا و په زیریایی له خه لک ده کرد و جارجاره چه پۆکیککی به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لئ دنا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ر پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به دادب و ده ستووریککی کوردانه و موخته ره مانه

ئيوارهى جومعه بوو و ئيداره نه بوو. له مالى دانىشتبووم و ته ماشاي ته له ويزيونم ده كرد. له پر گرم و هوڤر پهيدا بوو و تووز و خوډل بهرى ئاسمانى گرت. هه واپه يماكانى به عسى شاره خونچيلانه كه يان دا بهر راكيت و بومب. ئيمه به په له خويمان له ژيرزه مين هاويشت. هاره و زرمه ي فرۆكه ي دوژمن و ته قه ي دهر سرتى دژى هه وايى خويمان زراوى ده توڤاند و گوڤى كه ده كرد. وهك پوژى قهره وهيس باب ئاگاي له كورپ نه بوو. پاش نيو سه عات كه هاتمه دهر دوو كه له شينكه له هه موو لايه كى شار هه لدهستا و له بهر بوڤنى بارووت و تووز و خوډل پشوو هه لنه ده كيشرا. به تالووكه خوډم گه يانده مالى كاكه سوار. ديار بوو سه ده مه ي نه ديوو. به لام دهركى داخرا بوو، كهس له مال نه بوو. به نيو خه لكى سه رليشيو او و چاو به گرياندا به غاردان چوممه ماله موه نديس پيرانى. به داخه وه خانووه تازه و جوانه كه ي ئادارى به سه ر پاداره وه نه ما بوو. كاك شهاب و نيرگس و ديد ته ستى و باپير، له حالتيكدا بانگ له سه ر بانگيان لى ددها، خه ريكى لابردينى خشت و بهرد و گل بوون، منيش وهك ئه وان له گابوڤم دا و خه ريكى كار بووم. ورده ورده خه لك هاته يارمه تيمان. له لاي نيوه شه ودا جه نازه ي زاواى تازه و بووكى به كشه وه يان له بن خاك و خوډل دهرينا.

هه وارى خالى

شه و راشكابوو، موسه جه له كه مان كارى ده كرد، شريته كه ئارام ئارام هه لده ويزندرا. گورانييه كوردييه خو شه كانمان يهك له دواى يهك ده بيستن. هه ر من و ئه و بووين. كهسى ديكه مان به ده ووره وه نه بوو. پيره مات و بيده ننگ بوو، چاو له ليل و سيسه كانى ليك نابوون، جگه ره له نيو ته نگوسته رهق و ته قه كانيدا دوو كه لى ده كرد و به خوڤرايى ده سووتا. دهنگى حه سه ن زبه رك و خاله قى و مه لا حوسينمان گوڤ لى بوو.

شريت گه يشته سه ر دهنگى «مامليڻ» كه ده مزانى زورى پى خو شه. كه چى له پر وهك گوزنيكيان ئاوى سارد پيدا كرديڻ. تيكره بوو، داچله كى چاوى هه لپى، ده ورو به رى خوڤى به سه ر كرده وه و به ده نكيكى نووساو و له رزوك كه ده تگوت له بنه بانى ته شكه وته وه دى گوتى.

«كاكه به سه تو خوا بيده نكي بكه».

ده سه جه ئه نگوستم له سه ر دوگمه ي موسه جه له كه داگرت. به لام سه رم سوڤما و له دلى خوډما گوتم:

«يانى چى؟ بو واي به سه رهات؟ بو رهنكى بزركا؟ بو په شوڤكا؟ بو تكاي لى كردم موسه جه له كه بكوژنيمه وه؟ خو ئه و دوستى نيزيكى ماملتيه، ماملتي زور خوڤ ده وى و گوزانييه كانى گه ليك پى خوڤن. جارن كه گوزانييه كانى مامليمان لى ددها سه رتاپاي ده بوو به گوڤ و مووى لى نه ده بزووت، ده بوو ئيمه ش ورته مان له بهر نه يه ته دهر، دهن ليمان توڤره ده بوو، ده يگوت: دهنگى زولال و ئاسمانى ئه م هونه رمه نده خه مم دهره ويني، كول و كوم داده مرگيتى ئوخونم ده خاته نيو دل و دهر وون».

ئه دى چونه ئه مشه و گوڤاره؟ بو نايه وى گوڤى له دهنگى ئه م خوڤخانه مه زنه بى؟

دوو مژى توندى له جگه ره كه دا دوو كه لى به زار و تفنكدا هاته دهر، به توڤره بى له ژير جگه ره كه يدا كوژانديه وه و هه لى پرواند. ديسان مات بووه، هه ناسه يه كى سارد و دريڤى هه لكيشا، لىوى كرۆشت، ده ستى وه بهر چه نه ي دا و چاوى بى ترووكان له سووچيتكى ژووره كه برى خه ميكي قول، ئازارتيكى بى نامان و دهرديكى گراني له سيمادا به دى ده كرا. وهك پيره هه لويه كى بال و هريوى چه ننگ شكاوى له راو كه وتووم ده هاته پيش چاو. وى ده چوو بيه ر له رۆژانى خوڤى و هه رته ي لاوه تى خوڤى بكاته وه كه تازه به هبوا نيه به گه رپته وه. له ميژ بوو هاو دهم و هاو دهنگ بووين، باشم ده ناسى و ده مزانى ئه و كاته ي

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا پهنگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدوین.

جاری وا به جیم ده هیتشت، لیتی ده گه رام به ته نی له نیو خه مه کانیدا بتلیته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیته وه. به لām ئەمجاره لیم بوو به وه سوه سه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملی زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که مییک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملی زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نا ره سه ن بێ».

- له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی ره خه شی لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نا ره سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملی خوشخوانیکی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لām خه لک پیشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نا ره سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لām ته عبیرییک له شیعی سهر به ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ده دا و گه لیکم تازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به ورد بوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه بییه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژیله مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا».

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلیم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چهند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زورهانه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کۆتیره وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژیاندا زۆر جار تا لیواری گۆر ریشته وه. نه مده ویرا بیهارووژینم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لām ده داته وه، که م وا بوو پر تیسکه ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدر کیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیده نگ شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ ره نگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوه م بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بر وا به روو هه لمالاوی پیشم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ده دا؟».

چرژا، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی کترین که سیان ناگپیته وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ نا که وئ».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لām ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرنه ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نابسته وه، ده و ره بۆت بگپیمه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیتشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژیان زۆر ساکار تر بوو به تابه تی و لا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیتشتا له دپهات چرای رۆن گه رجه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و ناهه مواره کانیدا راده بردن. به لām هیتشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازدە، حەقەدە ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومەو دەستی. باوکم ئەسپتکی زۆر جوان و باش و تفهنگیکی راوییی دامی، وەک هەموو دنیا هەبێت و بوو، زۆرم شاییی بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزرادا دەگەڕام، پاش نیوهرۆیانیش دەستم دەداپە تفهنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پیره راوکه ریتک پیتی گوتم کەو رەو دەستی پێ کردوو، کەویکی زۆری تەرە کەمە لە فلان کیتو کۆبوونەو کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمی دەپۆن و لە کبیس دەچن. بەیانی دەستم دا تفهنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانە چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئیوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەو یەکەم جار بوو توورە کە ی راویم ئەو نەدی نیچیر تیدابێ، لام دا سەر کانیاییک کەمییک بحەسیمەو. تەماشام کرد رەشمالتیک گەورە لەسەرچاوە کانیە کە هەلداو. ریتگام بەبەر دەرکی تاوڵە کەدا بوو، دیتم کیتیک بالابەری، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راوہستاو و تەشی دەپرسی. لیتی نیزیک بوومەو، بەراستی حەپەسام و پیم لە بەند چوون، بەشەرمەو سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم ناداوە و خۆی لە ژووری داوی. کەچی بەروو خۆشی جوابی دامەو، بەگەرمی بەخیرها تنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیاڵە یەک چا بخۆو. گوتم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمەو، بەزباید بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پێ خوش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاویک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کیتە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفرم، کە هەر ئەمجار چاوم پێ کەوتوو و نازانم خەلکی کۆتییە و کچی کیتی؟ خەریک بووم برۆم و تپەپەرم دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیردانی، لێفە یەکی خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووە کولێنی هیندە فووی لە قەننە ی کە کەولتیک نان و جامتیک شیرتێژ و پۆن و تاستیک دۆی ترشی ساردی لەپیش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاوڵی دا و راوہستا. تا پتری تێ دەفکریم زیاترم پێ جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لێ بتروو کینم. ئەویش چاوی لە من نەدەتروو کاند، گوتم بۆ راوہستای دانیشە. بێ پەروایانە زۆر لە نیزیکم دانیشت، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من مێرمنداڵ، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرم شکا و لیم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکاو و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان ریتگای چوار رۆژی کاروانی لێرەو دەوور بوو بەدوای لەوەرگەدا گەییونە ئیرە. گوتی: چوار بیرییم دەگەلن ناروومە ناوردووان. خۆم پێ رانەگیرا و گوتم: خۆش دەویی. بەنازەو پیکەنی و گوتی ئەبەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە ویلداش). کورتی بپرمەو لە ماوە یەکی کورتدا نامۆبیمان لە نیاواندا نەما.

بەلێنی پیدام هەموو رۆژی پالینی بۆم بیتە بن بەردتیک کە لەو دیوی چادرە کە بیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوهرۆی بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەرێ چاوەنوارم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەو کە پیکەو رمانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. رۆژتیکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تفهنگ و لە بەندنە هەلبووم. هەواراز و سەر بەرە ژتیرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەویتەو، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورە کە ی لە نامییز بگرم. چاوی لە چاوە جوانە کانی بپرم. لیتو، ناسک و ئالە کانی بژم. مەمکە تورت و خری کانی بگوشم. دەمەویست گوتیم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەوینە کە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن ریتگاکەم زۆر نیزیک نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیاندێ. پشوووم سواربوو هەناسە برکەم گەیشتی. چوومە بن بەردە کە سی لێ نەبوو دلەم داخووریا، بۆ نەها توو؟ بۆ دیار نییە؟ لیم نەتۆرابی؟ نانا دوینتی بەخۆشی لیتک جووی بووینەو. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە ی لێ دامەو. باوکی بەکەین و بەینە کە ی نەزانیی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامتیکم بۆ نەدەدۆزرایەو، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتووم، حەجمینم لێ هەلگیرا، ئۆقرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابووم، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماوە؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەما بوو داگەرام بۆ جێ هەوارە کە ی، لەوی دانیشتم. لیت ناشارمەو تیر و پر گریام و شینیکی باشم گیترا، قەت هەمینم نەدیتەو. نازانم ماوە یا مردوو؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوو و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانە کە ی ئەو دەمییم دیتە پیش چاوی. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربوو و پیری دزیو و ناشیرینی کردوو. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوو. منیش دنیا زۆر قوونە کەو کردوو و لە تالی و ناخۆشییان راها تووم و رۆژگار خاړاندوومی. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوو بەخۆم نەبوو

گريابوم». مامه پيره ههستا بروا له حالتيكدا كه گرياني له ئهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوئيك رۆيشت و ئاورتيكي لي دامهوه و گوتي: «بۆيه گوتم ئهه گورانييه لي مهده!»

هههاباد

لهوهتي تووشي ئاوارهيي بووم، لهوهتي ولاتي خوشهويستي خۆم بهجي هيشتوو، لهوهتي له يار و ديار و كهسوكاري خۆم ههلبراوم. ههموو ئيتوارهيهك بي نيوير خه ميتيكي گران، ئاوازيكي بي ئامان و ژان و بركيكي بي دهرمان، روو له دل و دهررووم دهكا، ئوقرهه لي ههلههگرئ، ئارامه بي ناهيتلي و برستم لي دهپري.

ناتوانم له ژوورئ دانيشم، پيم خوش نيبه كهس بهدهوره مهوه بي، ههز به ته نيابي دهكهه، بيدههنگيم بي خوشه، پيم خوشه ماوهيهك دهگهه خۆم، دهگهه ههستي خۆم رايبووتم. هههه بي يا سامال، گهرم بي يا سارد، خوش بي يا ناخوش وهدهردهكهوم. كه ميك به پييان دههه ريم و بيردهكه مهوه. خو ئه گهر بتوانم له ئاوه داني وهدهه ريكهوم، كه له گوتي كهدالتيك، لهدهه رووبارتيك، لهسهه بهردتيك، لهبن دارتيك دانيشم و له ئاسو راميتم، زور زوو سووك دههه و دل دهكرتتهوه و جاري وايه ههست به شاديش دهكهه.

لهه رۆژانه دا وهك هه موو رۆژتيك په ژاره سواري شانم بوو، خهفهت دا يگرتم، ئازار هيرشي بو هينام، هه جمينم لي هه لگيرا و ناچار بووم وهدهه ركهوتم. ههوا نههه و خوش بوو، له ئاسماني ساوي زستانيدا په له ههه ورپيكي پچووكيش به دي نه دهكرا. هه تاوي بي تيشك و تين وهك ته شتتيكي پر له خوين له ئاسويهكي دووره دهههت به رهو ئاوبوون دهچوو. كي دهزاني ئه مرۆ لهو دنيا پر شهه و كيشه دا خويني رژاوي چهند كهسي بي تاواني ديوه و ناله ي چهند برينداری به جيماي بيستوو؟

جگه رهيه كم داگيرساند. به جاده دا رۆيشتم. ئه وهنده ي با نه دههات دوو كه لي سيغاره كهه دارفيني و گه لاي داره كاني ئهه بهه و ئهويههري جاده كه بيزويني. لام دا كو لا نتيك كه له جاده كه راستتر و ئارامتر و بيدههنگتر بوو. چهن ژن به جلي مالتيوه له بهه دهركتيك ليك هالا بوون، هه ژدهه هه ژدهه قسه يان دهكرد، قاقا بي دهكه نين. به كي؟ به جي؟ بۆجي؟ نازانم - به لام خو هه موو كهس وهك من ئيتواران خه ميار نيبه. تا پتر هه له دهكشام بيدههنگي زياتر دهبوو.

سه گيكي گه رۆكي، وريا و قووت و رهوهك كلكي له گه لۆزي گرتبوو، مل و مۆي دهكرد. قه په گو ليكي گهوره له ولاتر له سهه چينچه كان هه لئرووشكا بوو، گوتي خشت برابوون پير و كه نههفت بوو، له بهه لاوازي هه موو په راسووي دهه پتران، له مبووزي بۆزي و بناگووي و نيوجاواني شويني كه لپ و كو نه بريناني پيوه بوو، دياربوو رۆژگارتيك در و شه راني بووه.

دیلّه به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتوه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بی وهفا، به ره لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سه ره یهک دانابون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جحیللی و خوشه ویستی و به ده سه لاتتی خۆی ده کاته وه. تیتی رامام، زگم پیتی سووتا، خه می نه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پیتی کوچه یهک وه ده رکه وت، ژنیکتی شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوخته، قژ زهرد و چاو کال و سوور و سپی و پرومه ت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مکه خه رکه کانی، بلتووه تهنگ و ته نکه که ی هه لدا بوو، به له نجه ولار ده رۆیشت نه و هیه چ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاویکی کربارانم به سه رتاپای داگتیرا، هیه چ نه ندامی له شیم نه بوارد. ده لئین «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیه چ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیتی فکرم، من له رۆیندا په له ناکم، ده گه ل نه وه شدا نه و نه یده توانی جیم بیتلی. چونکه دهستی کچیتکی پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه ته وه بوو و پیتی به پیتی نه و ده رۆیشت.

پشیله یه کی سووره له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیاربوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لوتی به رز کردوه. له پر کچه که دهستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی نه م کپزه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکتی زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی نه وه نده خوش و پیرۆز یا هیه چ نه بی به لای منه وه، خوش و پیرۆزی به زار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژیانم، ژیانی پر تالی و سویری، پر له رهنج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیرهاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) نه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شوژه ژنه که نه به یه یشت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پتی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو نه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یه وه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زه رده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیک بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیتی گوت: «شه یتان!» نه مجار به زمانی خه لکی شاره که سوپاسی منی کرد، به کوردی گوتم: «من سوپاسی تو ده که که ناوی و اشیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر نه و پیاوه پیره هه وه سبازی چه ن ده قیقه له وه ی پیتش نه بووم، بوومه وه نه و لاوه تازه

پیتگه یشتووه ی سی سال پیتش که سو فیکه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وهس ته ماشای نه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیتش چاو. حه یف نه و نه یه یشت زۆر به پاکي بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکتی به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هیه چ زبانی بو نه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیتش خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چه ن هه نگاوی تر پیکه وه رۆیشتین ده رکیتکی کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

نه و چۆه ژووری، منیش پیتی خۆم گرت چوومه بن نه و تاقه داره ی که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتووم. نه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسکه ی دلیم له بن کردۆته وه. نه م دۆسته بی زمانه ی ناگای له زۆر راز و نه یینی ژیانی ناواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی نابیس.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکتی توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکولانه که ی ده می دیم وه بیرهاته وه، خه یالیم زۆر به نه و نه گیرساوه. چووه بو لای شاری مه هاباد. نه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. نه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له وئ و له ده وروبه ری رابواردوه، نه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سبویکی ویم. نه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆشم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه وی تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کاغدا کرد. سه ری هه موو دۆست و تاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناو بانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سنی تاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن نه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حموود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیرهاته وه که له میژ ساله نه لیتی ده ترسم و نه بیبری لی ده که مه وه. «مردن!» نه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن نه م داره بنیژریم.

هه وداى خه يالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مداما شكامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «ئهمه چ ئاواتيکه مه گهر ئه تو نه بووى ده تگوت پاش مردن پياو ههر چو نتيک بنيتري و له ههر جيگايه ک بشاردريته وه فه رق ناكا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نيبه مردو زهوى له زيندووان داگير بکا. ئه گهر له باتى ههر مردوويک نه مامتيک بنيتري و كه لاکى مردو وه كه بسووتيتري و خو له ميبشه كه له بن نه مامه كه بکري تا پي به قه وه ت بي خزمه تى مرو قايه تى زياتر تي دايه.»

جوابى خو م داوه:

«راسته من وام گوتو وه و ئيستاش پاش ئه وهى به ليته واره كانى كوردستاندا گه راوم و ئه م راستييه م بو روون بوته وه كه به داخه وه مردو وه كان له زيندو وه كان باشتر دارستانه كانمان بو ده پاريزن، ديسان له سه ر پرواى خو م ههر ماوم. به لام ئه م ئاواته شم هه يه. پاش مردن خو له ميبشى من ده بن دارى مه محمود كانى بکري تا به خو له ميبشى من ئه م داره به قه وه ت بي كه كه س نازانى چن ساله به قه دى كپوه رووتنه كهى خه زاييوه دياره؟»

له رۆژيكي پاييزدا

بو ماموستا شلماشى

پايزه سارده، ره شه باى پايزه كه قه دييمان گوتويوانه چ به سه ر ده وارى شري ديتي! وهك هه ميبشه بارى سه فه ر ده به ستم، تووره كه يهك پر له كاغه ز و قه له م و دوو سي نان... كورگه ل پيم ده لين نه وسن، وهك پيره ميترد كه ليتى ده گيترنه وه هه ميبشه بابوله ي نان و كه بابى له گيرفاندا بووه. منيش له ده ره وه بابوله ي نان و په نيرم له گه لدايه گه رچى ده زانم هينديك دوورتر، له لادى، ده رگاي ههر مالتيك بكه يه وه پيتلاوت له سه ر چاوى خاوه ن ماله. نانى گهرم و په نير، يان ماست و ههر خوارده مه نييكي دى كه شك به رن له ميوان شار دراوه نيبه.

خه لكى ئيمه ده لين ميوان حه بيبي خوايه و ته نانه ت هينديكيش له سه ر ئه و پروايه ن ئيستاستا ميوان دانه به زيوه، رۆزى ئه و له لايه ن په روهر دگاره وه هاتوته ماله كه وه. دواى هينديك ري رويشتن، چن د لاپه سيو و هه وراز و نشيويك و ديتنى پروانگه ي سروشت و ديمه نى جوانى ئا و هه وه لين قو ناعم گونديكه كه خو م ناوم ناوه مه لبه ندى نازايان. (شلماش) به لى شلماش. له داوينى زنجيره چياى هومل چن د ره شمال له په نا يهك دان و هينديكيش جيا له يهك، وينه ي گونده كانى ليك بلاوى هو له ند و دانمارك و بيروت. له گه ل خه لكى ئى نازا و نه به زيو و هه ولده ر، سالى دوانزه ي مانگ له هه ول و تيكوشاندا ن. له هو له ند و پاريس و لبنان و وارشه و، هه رچى شوينى جوان و به ديمه نه بو م مه لين! كه دلگير ده بم، چونكه شلماش له سه رووى هه مووانه و له هه مووى ئه وانه جوان و رازاوه تر و به ديمه نتره.

له وانه به هينديك كه س به وه تاوانبارم ده كه ن كه له نووسين زياده ره ويم كردو وه و وهك ده لين قه له م له ده ستي دوژمندايه، به لام من بو ئيسپاتى ئه و داوايه م چن د شاهيديك هه ن، كه يه كيك له وانه بولبوليكي مه هجوره و به داخه وه ئيستاستا ده ستم بي ناگا ئه و ئيستاستا له گه ل هينديك له ياران له ولا تى غوريه ت دايه... چاوه پروانى رۆژيكيه ئه و سه رماوسول و ره شه بايه له عنه تيبه له ولا ت باركا و سري و سپيالى تيك نى و بو نه به د له و ولا ته گو رى گوم بي، ئاخى ئه و په روهر ده دى ئه و خاكه جوانه يه.

ئه و بولبوله ده نگ خو شه له (سه ربانه و سابنى و هو مه ره و دارنيشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاو ئاميز و ده س له مل بووه و ئه غيار وهك گو رگى چاوبرسى به غيليان پى

بردووه، وهك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپين، ئەو بالئدانه كه له كاتى گه رانهوه بۆ گهرمپين بهسهر شلماشدا تى دهپهرن شاهيدن. سهرقافله كه يان وچانتيك دهگرئ و هاوارى هاواله كانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئيمه له سياكيو به فيرۆ چووه، هاوالان دهلپن بوچى، سهرقافله دهلى سهردانه وپين و ته ماشاييتكى خواره وه كهن و ئەو ديمه نه جوان و پاراوه بيپين. وا چاكه بچينه خواره وه و پشوويك بدهين. بهلام به داخه وه و ديسانيش به داخه وه، كاتتيك دپنه خوار و نزيكى زهوى دهبنه وه بزيان دهرده كه وئى كه سهرما و سۆلتيكى چۆن بهسهر ئەو مهلبه نهددا زال بووه و له وهش خراپتر ئەو راوچييه بى بهزه بيپانه كه دهستيان لهسهر ماشه ي تفهنگه و ها ئيستا گرمه ي لى بيتن ها تاويكي دى، ئەوهيه كه بهگورجى تى دهپهرن و له چاو گوم دهن و بهرهو گهرمپين دهپۆن و دهپۆن...

بهلام بههيواي رۆژتيكن كه له گه رانه وهدا دوور له چاوى راوچى و سهرما و سۆل و رهشبا تاويك لهو مهلبه نده وچانتيك بدهن. بهلام ئيستا رۆژ بهرۆژ تووشتر دهبى و دهره تانى ئەوه نييه.

بهلام بههار... رۆژى مهوعود... رۆژى ديدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزينه وه و چاو ليكه وتنى هاوالان، رۆژتيك كه سهرما و زمهه ربرى زستان دهروا و گۆرى گوم دهكا، خۆزگه بۆ نه بهد بايه! گوله كان سهرله نوئى سهر له زهوى دپينه دهري، له جارن چاتر و زۆتر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گوله ميلاقه و وه نه وشه... ههريهك له لايهك. ئەو كاته شلماشيش وهك هه موو مهلبه نديكي كوردستان دهبيتته وه مه كوئى ياران، بولبولى دوور ولاتيش دپته وه مال و سهرله نوئى به ديدارى گول شاد دهبيتته وه.

دهروانه دهو ربه رم له ژيتر چناره گه وهى سهرچاوى له پيشه وهم هينديك به ولا وه تر گۆرى پيرۆزى خوالتيخوشبوويك ده بينم كه بى شك ئەهلى ئيمانه. مورشيدي گه وه مه لا حه مه ده مينى هه مه وه ند، هه زاران فاتيحه و ره حه مت پيشكه ش به رۆحى پيرۆزى و هه زاران هينده ش له كورپه قاره مان و نه به زه كه ي، ده مه وئى قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا ئەو رۆژه... بههار... بهلام له گه ل ئە وه شدا و به شار دنه وه ي قه له ميش سيلاوى ئەسرينم بۆ ناشارد رپته وه. چونكه دهلپن كاسه كه پر بوو له سه ريه وه ده رپئى، سه رم داده نوپتم و به دزيه وه فرمي تسكه كانم پاك ده كه مه وه، هه تا ئە غيار له رازى ده روونم تى نه گهن و به تر سنۆك و بى ورم دانه نين. نا ئە من... هه رگيز تر سنۆك و بى ئيراده نيم وهك ئەو كي وه ي پشتم پۆلايين و سه ركه شم. بهلام ئيستا ليم گه رپين به و فرمي تسكانه كه له نووكى خامه ده رپينه سه ر كاغه ز، به فرمي تسكى چاوم بلتيسه ي تاگرى ده روونم بۆ ما وه يهك

خامۆش كه م و وهك تاگرتيك له ژيتر خۆله مي شدا له كوره ي دلم راي گرم، چونكه ده زانم به كزه بايهك ديسان ئەو تاگره بلتيسه ي لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گرپته وه.

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا ئەو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هيجم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م هه ر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه. ده روپشم و دهلپن ده روپش له هه ر جينگايهك شهوى به سه ردا بى، لى دپته وه. بهلام له خه ويشدا هه ر له ببرى هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى ده رپيم و دهلپن بى ده رپى هه ر دوو گه زى جاو له خه وئى دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* ئەم نووسينه ي هيمن موكرىانى له بنه رپه تدا نامه يه كه له ۲۰ى خه زه له وى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرينى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشيى ناردووه. بروانه: سديق صالح، گۆفارى ئيستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

ده پروا، رۆسته م له سیستانه وه به ره مازنده ران ئه سپی راده دا ئاره ش له سه ر ترۆپکی ئه لهورز زبئی که وانی ده کیشا ئاگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

کتایون به پال لای سه ودا سه ری خوراسانیه وه روونیشت:

- ده زانی ئه مۆرۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیرده ووسی ده سته نه مره کانی له نیو ده سته خۆی گرت و گوتی:

- ئاسکۆله ی ده سته مۆی من ده بلتی! بزانه خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوو به ته تی تو له سه ربانیکی بلند هاوار ده که ی و ده نگت ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیرده ووسی ده سته به ره و ئاسمان هه لئینا و گوتی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو پروا ناکه ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین) پرسیده ته وه، ئه ویش وه لامي داوه ته وه و گوتوو به:

«ئه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو رۆژگارێکدا». لاوه که گوتی له و قسانه گرت و که وته بیه کردنه وه.

له و رۆژه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلتسه ی ئه ستانده بوو، ئه م ئاگره ده یسووتاند، ده بیژاند، ده یکرده ژیله مۆ، ئه م ئاگره ئه ستیره بارانی ده کرد، ئه ستیره و ئه ستیره...

فیرده ووسی خۆی ده خوارده وه، ره نجی ده کیشا، هه سته ئاگرینی ده میتک دانه ده مرکا. لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپه روه ر بوو، زانا و به رزه فر بوو.

ئه گه ر له نیو شاعیره کانی ئییراندا بگه رپین، که س له فیرده ووسی مه زنتر نادۆزینه وه. هه ماسه بیژتیک بوو که تابلۆی دلپاکان و میرخاسانی ده کیشا. شیری به ده ستیکه وه بوو و هه تاوی به ده سته دیکه وه. شیرکه ی جه رگی ناپاکانی ده نجنی و هه تاوی ده روونی پاکانی رووناکتر ده کرده وه.

وه نییه هه ر من و تو بیناسین، کتیبه نه مره که ی فیرده ووسی له سه رانه ری جیهاندا ناسراوه. لیره دا که برتراند راسیل، پاش له به ر یه ک رانانی هه ماسه کانی فیرده ووسی و «هۆمیرۆس» راستگۆیانه ده لتی:

«هۆمیرۆس ته نها هه ماسه بیژتیک بوو، به لام فیرده ووسی هه ماسه ی مرۆف و مرۆقایه تی ده ژیانده وه».

فیرده ووسی فه لسه فه ی گه وره ی ئینسانی ده رازنده وه له پیتاوی ژیانده وه ی میژووی گه لیکدا تی ده کۆشا و ده گه ل جه بری زه ماندا به ره ره کانی ده کرد.

با بچین له سه ر گۆره پیرۆزه که ی فرمیتسک برتین، کۆل و کۆ دامرکینین. له به رامبه ر ئه ودا چۆک دابه دین. به پیاویک هه لبلتین که پاک بوو، مه زن و له دوایی ژبانیدا ته نیا و ده س ته نگ بوو، داخدار و ملته بار بوو که چی به و حاله وه گه وره ترین هه ماسه ی خولقاند.

فیرده ووسی به وپه ری ئه وینه وه خه ریکه ی هۆندنه وه ی شانامه بوو. هه رچه ند پیتش ئه و (ده قیقی) ده سته به و کاره ی کردبوو. به لام تازه ده سته پی کردبوو که به ده سته کۆیله که ی خۆی کۆژرا و کاره که ی به ناته واوی به جی ما و فیرده ووسی درتیه ی به و کاره دا.

ئیترا که م که س رۆله وه رزتری تووسی له کووچه و کۆلانان ده دی ئه و له ده ربایه کی قوول و بی بندا، له باوه ش شه پۆلان باسکی داویشتن. هه رچی له کاری شانامه دا پتر ده چوه پیتش وه ک پشکۆیه کی شه بیگه شپیتته وه زیاتر گری ده گرت، بلتسه ی به تینتر ده بوو، دنیا و ژبان و هه بوون و نه بوونی ئه و له وشه یه کدا کۆکرا بووه ئه ویش «ئیران» بوو...

رۆژتیک کتایون کچی چاوپه شی خوراسانی که کۆلمه کانی خړ و خال و چاوه کانی بادامی بوون و دوو گۆی بلوورین له سه ر سینگی ده له رینه وه به ئه سپایی له پلیکانی ئه و بالاخانه ی فیرده ووسی تی خزابوو سه رکه وت. په رده ی هه لداوه که میتکی تی فکری. فیرده ووسی خه ریکه کاری خۆی بوو هیچ ناگای له ده رووبه ری خۆی نه بوو، کتایون به ته وه سه وه گوتی:

- تو...؟! خۆزگه قه ت ئه م کتیبه م بۆ نه ده هیتنای. فیرده ووسی به و ده نگه ناسک و شیرین و پر توانجه راجه نی و گوتی:

- ناخ کتایون ئه وه ئه تۆی؟ گۆلی سه د ره نگم، ده گه ل ئه م کتیبه کۆنه که دوو هه زار سال له ته مه نی ده گوزه ری وا خه ربکم که پروا بکه خۆشم له بیهرچۆته وه. ناخ تو نازانی چ خه زنه یه کی دارماله؟

شادی له روخساری فیرده وسیدا به دی ده کرا. کتایون سوور هه لگه رابوو، به شیرینی لیتوه ئاله کانی ده گه ست و به ناز گوتی:

- مه نسوور، به هار ده سته (تابران) ی گۆلباران کردوه. شینکه ده رووی، گۆل ده پشکوی هه ور ده گری، هه موو لایه ک پر له جوانی و له چریکه و گۆرانی و سترانه، به لام تو ته نانه ت ئه وین و دلداری و ژوانیشت له بیهر کردوه.

کتایون ئه م قسانه ی ده کرد و هات له کن دۆشه کچه ی فیرده ووسی دانیشت و به تووره یی و

نازهوه کاغهزهکانی تیک وهردان، دیار بوو ئیرهیی پی دهردن. دیسان بهتوسهوه پیی گوت:

- تۆ له بیرت چۆتهوه بههار هه‌ره‌تی شادی و دلداری و خوشی و ئاهه‌نگه.

فیردهوسی له چاوه ره‌شه‌کانی کیه‌ژۆله‌ی تووس راما و به‌ئارامی گوتی:

- گو‌له‌که‌م! سویند ده‌خۆم به‌خالی ره‌شی گو‌شه‌ی لیوت که ده‌لێی جادووه له‌سه‌ر کانێ ژبان پ‌و‌نیش‌تووه. دنیا له‌به‌ر پیی تۆدا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێر و زیو ده‌پ‌ازینمه‌وه، تۆ نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بی و له‌ چاوی من نه‌که‌وتوه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستیران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌وینێکی به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیردهوسی له‌سه‌ر رانی خۆی دانا، ده‌ستێکی به‌کا‌کو‌له ئالۆزه‌کانی داهینا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره‌ بنوو سه‌ر وه‌سه‌رینی رانه‌ نه‌رمه‌کانی من بکه.

فیردهوسی به‌ناره‌ ناره‌ گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتیبه‌ تۆ دات به‌من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله‌ ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی منه‌وه، ئاسمانیکی به‌رزی پر ئه‌ستیره‌یه.

ناگری ئیره‌یی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی کتایوندا بریسکایه‌وه و به‌توورپه‌یی گوتی:

ئه‌دی ئه‌ستیره‌کانی چاوی من؟

فیردهوسی که‌زیه‌ نه‌رم و درێژه‌کانی له‌ چه‌نگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له‌ ئاسمانی چاوه‌ ره‌شه‌کانی تۆدا هه‌زار ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌ده‌ره‌شیته‌وه. رووناک، پاک و بی‌گونا‌ه.

چاوه‌کانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له‌به‌ر رووناکی ئه‌واندا مروارییه‌ نه‌سماوه‌کانی شانامه‌ ده‌سم و ده‌بانه‌ۆفه‌وه و به‌رموورپه‌یی نایاب دروست ده‌که‌م و له‌ ئه‌ستۆی بووکی شیع‌ر و خه‌یال نا، له‌ ملی میژووی ئیرانی ده‌که‌م.

کتایون به‌ناز و شه‌رمه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌دی بووک و زاوايه‌تی ئیمه‌؟

فیردهوسی پینکه‌نی:

- بیست رۆژی دیکه‌ مانگی محه‌ره‌م دوایی دێ، جا په‌نجه‌ بلوورینه‌کانت له‌ خه‌نه ده‌گرم، تارایه‌کی هه‌ری، سووری ته‌نکت به‌سه‌ر داده‌ده‌م، په‌ردووت به‌گو‌ل و وه‌نه‌وشه ده‌خه‌ملینم.

کتایون له‌ خۆشیان وه‌ک مندا‌لان شاگه‌شکه‌ بوو و گوتی:

- ده‌ی قسان بکه‌ ده‌ی، ئه‌و قسانه‌ی تۆ چه‌ند جوانن چه‌نه‌ شیرین.

فیردهوسی له‌ دووره‌ ده‌سته‌کانی ده‌شتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه‌ جوانه‌که‌ی تۆ ده‌روانیتته‌ به‌ره‌به‌یانیکێ دوور، دوور ده‌روانیتته‌ ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ گزنگ که‌وت. ئیتر من نه‌مام مه‌نسووری تۆ ئیتر بو‌ته‌ خاک و خۆل، بو‌ته‌ تۆزی رینگای ئه‌و کاروانانه‌ی که‌ شه‌ودره‌نگان له‌ ده‌روازه‌ی تووس ده‌رده‌که‌ون به‌لام شانامه‌ی من نه‌مه‌. ناکتایون من نامرم، نامرم له‌ دوارۆژدا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ی له‌ خوراسان رابوو، مه‌شخه‌لێکی له‌ ناگری زه‌رته‌شت بلێسه‌دارتری داگیرساند، له‌به‌ر رووناکی ئه‌و مه‌شخه‌له‌، تۆی ئه‌ده‌ب، نا میژووی ئیرانی چاند. هه‌تا هه‌تایه‌ زیندووه‌ و نامری.

کتایون! ئه‌و کاتی خه‌لک ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ له‌ سالێ ۲۲۹ی کزچی هاته‌ سه‌ر دنیا. رۆژه‌ وه‌رزپه‌رێکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده‌په‌رست بای نه‌ورۆزی له‌ شنه‌ی به‌هه‌شت پی خوشتر بوو. بی‌په‌روایانه‌ له‌ ده‌ریای شیع‌ردا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌ئیراده‌یه‌کی مه‌حکه‌م، مه‌حکه‌متر له‌ چیا به‌دۆل و شیو و رکه‌ و به‌رده‌لاند راده‌برد، له‌ سه‌رما و گه‌رما له‌ دیو و درنج نه‌ده‌ترسا: نه‌به‌زی تا گه‌نجینه‌ی شیع‌ری دۆزیه‌وه‌ و پینکه‌شی خه‌لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیع‌رم چاندووه‌.

رۆژ هاتن و رابردن، سال به‌سه‌رچوون، چۆن سالانیک؟ ئه‌و سالانه‌ی ژبان و ته‌مه‌ن و مال و سامانی فیرده‌وسییان وه‌ک هه‌زیا هه‌لده‌لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه‌مابوو، به‌ره‌و پیری ده‌چوو بی‌هیتز و که‌نه‌فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به‌لام به‌ده‌سته‌ی ئه‌و شووره‌ی کۆشکینکی به‌رز دارپه‌ژرابوو که‌ به‌خه‌تێکی نوورانی له‌سه‌ر ده‌رکه‌که‌ی نووسرابوو:

«کۆشکه‌ به‌رزه‌کان ویران و خاپوور ده‌بن، به‌ری با و باران و گه‌رما و سه‌رما ناگرن، من کۆشکینکی به‌رزم له‌ نه‌زم دامه‌زراند که‌ با و باران زبانی پی ناگه‌یه‌ن».

ورده‌ ورده‌، ته‌مه‌نی فیرده‌وسی به‌ره‌و ژوور ده‌چوو، پیری په‌لاماری ده‌هینا، هیچی نه‌ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و روژئی له کن نه بوو هه میسه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خوئیندنه وه و ده بهوئندنه وه تا پیری و ده سته نگی به جارێکی شپزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت راگرتوه!

- بوچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به ختیه ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- روژگار له باتی جلّه و، وه کازی له ده ست نام.

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شتوا.

فیرده وه سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سوولتان مه حمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به پیری داهات شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به ددیه و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فیری فیرده وه سی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وهرزیری خوراسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لئ له مائی هه لّنه ده ستا و ئاورگی له دلی ناهومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژیر پیتی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سوولتاندا زێر و زیویان وه سه ر یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نیشتمان په روه ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیکه نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دل بوو:

- چ بکه م ئایا شانامه ی به دیاری بو سوولتان مه حمود به رم؟

- ئایا داچیندراوی سه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیرم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگرێکی نه مر له دلی مندا بلّیسه ی ئه ستانده وه.

له و سه ره روبه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شته ر، له دل راچوو. روژه سی و هه وت ساله که ی نه خۆش که وت. نه خۆشیه که ی درێزه ی کیتسا، له سه ر سه رینی ئه و لاوه دوو دل ده کوئین و ده یان کورکاند. دلی کتایون و دلی ئه بولقاسمی فیرده وه سی.

شه وپکی ره ش و تال و گرژ و مؤن بوو، سیبه ری مه رگ به سه ر سیمای لاوه که کشابوو،

کتایون یه ک به خۆی قیزاندی:

- ته ماشای که هیچ ده نگ نایه، هه موو بیده نگن هه موو خامۆشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی روسته م و سوهراب و بیژن و مه نیژه و سوودابه و سیاوه ش و کیوه مه رس و هۆشه نگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیرده وه سی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه ومان و دهد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لئ پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ ده ستی له ئه وکی نابوو گوته یه؟

هیشتا شه و په ر و بالی ره ش و شوومی هه لّنه ویزنیبوو که کور پشووی لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیتست و پینجی هه لّبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوودیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی روژه خۆشه ویسته که م بکه مه وه

نۆره ی من بوو بروم ئه و لاوه رویشت

له به ر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیرده ا بوو که ناچاری ته نگی پی هه لّچنی و قورسایه ی باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوینه ی ره نج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سوولتان مه حمود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کوری ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیکه مۆمی نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه وپیک ده ستی کتایونی به ده سته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و تۆش ئاوا بوو!، کتایون که کولمه کانی چرچ و بی ره نگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مۆمیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه.

- هیشتا دلّیک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیتشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعر، شپست ههزار زێری پی دهن.

به یانی پیری چیرۆک بیت به رهو غه زنهین کهوته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه ما بوو و ده رکرا بوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانیتی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیماوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ره تاریکی و تاریکیه؟

فیردهوسی به پلیکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده کهوت، سه ره ره ز بوو وهک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وهک خه زنه یه کی دارمال له گه وه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاوه تی و په نج و ژان و دهرد و کۆیره وه ری پیری خۆی تیدا ده بینئ. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوه وه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده و روبه ری خۆیدا گێرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەه بولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیبی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چه ند شیعرێکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وهک رۆسته م هه یه.

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ربه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیماوی وهک رۆسته م هه یه؟ به لّام ئەوه نده ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆبی، سولتان مه حموود به وه زبیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه. به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیره یی نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ربه نجاند هیتندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماو خراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ره ده بی چه ند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه سی سه ند، هه ستی کرد ناپیماوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وهک کۆنه شوو رتی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هیتنا. له توورده یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه ین وه ده رکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیتبه ری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه نده ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه.

شه ویکی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده شتی بیدهنگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیتسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کۆی چون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەسته ریه و وجودی من به تال و بیدهنگه. ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله، هیوام به جارێک با بردی.

رۆژی دیکه تپه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته ریه ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گپراو، خراپه و دوو روویی و فیلبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیتک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ره له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیره تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زبیره کانیان گه یانده به ره ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت
وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی...
به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری بته‌وی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و
هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌ریه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا،
هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌ر و مه‌زن و ده‌ره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میرتیکی
زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌کرد. که‌ ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست
براکه‌ی خۆی ده‌رتنابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که
تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی
وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیپه‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وی ده‌گه‌ل چه‌ند
دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیکه‌ی شاد و ئازاد و بی‌ده‌ردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی ده‌ینه‌ جوانه‌کانی
خۆرسک ده‌په‌واند. ئاوی سارد و روون و بی‌خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین
و سازگاری زه‌نویرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و پتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و
که‌ره و هه‌نگوینی کویتسانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیژه‌کانی کۆشک باشته‌ پی
ده‌که‌وت. ده‌رد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی،
لیتقه‌وماو و ده‌رکراو و راوئراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و ده‌وره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی
زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ ده‌رکراوه‌ کیژتیکی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار
بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌فت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو
«روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه
به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه
هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری
یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی به‌کتر.

چیپۆکی ئیمه‌ لیروه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژیک وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا»ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ازبان لێیه ئه‌وانیش بینه ته‌ماشاش.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له‌ پیش چاوی میر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانیش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده‌ به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا»ش که زۆر وه‌رز و دلته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که‌ له‌باتی وه‌رزه‌بان بشکینێ پتری خه‌مبار کردن. چونکه‌ دیتیان میر مندالێکی ریوه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه‌ ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زمون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کداچونه‌ نابه‌رامبه‌ره‌ خه‌فه‌تیاره‌ پیشبێنی بکا. که‌چی لاوه‌که‌ هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پتیه‌ دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وێ و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که‌ چۆ پیش، نیگای دل‌پیتن و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پیتی گوت:

«ده‌س له‌م کاره‌ مندالانه‌ و شیتانه‌ هه‌لگه‌ره، چونکه‌ ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌ته‌هیتێ و ژبانی لاوه‌تی تۆ بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه‌ نه‌ناسیاوه‌که‌ به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆزگاری ئه‌م که‌چه‌ نازداره‌ له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه‌ و ئه‌گه‌ر تێداچووم، له‌م دنبا پان و به‌رینه‌دا تاچه‌ که‌سێک نییه‌ ده‌نکێک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه‌ له‌ چاوه‌ پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که‌ بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانێ ده‌س پێ کرا، «سلیبا: به‌ئاواته‌وه‌ بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وێ. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه‌ خودا لاوه‌که‌ له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره‌ بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه‌ دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژبانیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که‌ له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هینایه‌. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلتی پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکیتشا که‌ چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌زووت و پشوو لێ برا.

چه‌پله‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرێ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه‌ کوره‌ گچکه‌ی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کێک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که‌ له‌ بنه‌وه‌ ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌مزانێ رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه‌ به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وێ. به‌پاراوه‌ به‌ئاه و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هینا».

هه‌ردووک چوونه‌ لای کوره‌که‌ که‌ له‌ بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه‌ و دل‌خۆشی دایه‌وه‌. که‌ هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئهم یادگار هه‌ر چه‌وه‌که‌م لێ وه‌رگه‌ره. من له‌ مالى دنبا چیدی شک نابم، ده‌نا تۆ بۆیه‌ ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پیشکێش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌ره‌وای داگیرکه‌ر که‌ وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که‌ بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ نازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهرمانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داوييني باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئەمشهوهش پيئكهوه رابوێرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خویشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاويكي توند و تۆل و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبييدا بهدهركي نهيتي كۆشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چييان بهسهردئ و رۆژگار چ بۆسهيهكي بۆ ناونهوه. ريباز ناديار و دارپۆژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوڭگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبييدا بهنيو سهدان ريبواردا تيبهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانييان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخۆن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكهترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرتاي ژيانهوه رۆژگار ژههرى ناکامي له جامي کردبوو، هيشتا زارۆكيكي پچووک بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتبوو و چارهنووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاويكي سووك و خوش رابویر و له خوڭايي بوو. بهپيچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوڭي و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بۆ خوي چاك و دلپاك بوو بهپيکاره و دهستهوهستان دهرنهچوو، باش پيگهيشت. لاويكي بویر و نهترس و بههيتي لي دهرهات. ئهوه ههستي ئيرهبي و بيژاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوړتيك بي سهري له ناخي رۆكا و لهنيوي بهري.

بهم مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالواناني بههيتز و بي رهزا بيئي بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهختهوههوانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه لهم كاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكارى باوكي كه بهشي زوري تهمني له خزمهتي ئهمنهالهدا بردبووه سهر، لهم رازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكوتي چند سالهي خوي دايه و بۆ خوشي رهگهلي كهوت.

كه گهيشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي لهين سيهري دارتيك دانا و بۆ خوي بهباريکه رتيهكي ليرهواردا رويشت تا گهيشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرموي دا و بهرووخوشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخۆ».

«ئورلاندو» لهكاري خوي پهژيوان بووه و داواي لیبوردني كرد، پاشان سهرگوزشتهي خوي بۆ گيپراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيروهري زور خوشي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهراتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو ناردی پيره پياوهكهشيان هينا و لهژير بالي خوي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسهر ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگهلهدا رانهبردبوو، رۆژتيك «روزليندا» بهبن پيره دارتيكدا تيبهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكه ندراره. بهلايهوه سهير بوو...

ههروا دهگهرا و تهماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكهوهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بۆ نهچوه سهري يهك ئهوه چيبه؟ ئاخري هاته سهري ئهوي لهم ليرهوارهدا فرشتهيهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خهيالهدا بوو كوتوپر تووشي لاويك هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيراما «ئورلاندو» ناسييهوه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزركا، ليتي نيزيك بووهوه و گوتي:

«ناوت چيبه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئهویش ئه‌وینیتی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئه‌ودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئه‌دی تو ناوت چیه؟»

– «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌هۆش بچێ و خۆی له‌نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئه‌قل تیبی راخویری، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاکی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاری چه‌نده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چوه‌ کن دۆسته‌ تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نیو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشت کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیتی زوو تازه‌ گزنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌ دیداری دۆسته‌که‌ی رۆیشت. ته‌ماشای کرد که‌ابراهیم که‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور»ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئه‌و فیلباز و ترسنۆکه‌ لیته‌ ده‌بینی؟ ئه‌و زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لات بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌ری و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئه‌نگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌وه‌ ئه‌و ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خۆینی براهه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئه‌و ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌برتیکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خۆیناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئه‌ویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئه‌ویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی په‌شی لێ پری.

«ئیلور» که‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ی دی ئه‌سربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئه‌وه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پیتی براهه‌ی و داوای کوشتن یا بوردنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلتیکی پاک و بیستیکی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پاربدووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خۆتپه‌ژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئه‌ویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزاندنه‌وه‌ی باسکی و هه‌ساندنه‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ئه‌وه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بپه‌چوه‌ پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تبه‌! تو دێله‌ شیری سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیا»ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور»ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که‌.»
ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئه‌وینی ئه‌م کیزه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئه‌وی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیا) بپته‌ ژنی ئه‌و.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیبان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگیتره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئه‌وینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لیته‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا پر مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه‌، وه‌ره‌ بنکه‌ی میر. ناردوو مه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، میر، ئیلور «ئورلاندو» و ئه‌وانی دیکه‌ چاوه‌نۆز بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا میرد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه ر که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

رێزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزبی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانیتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سویمانوه دیتم داها ته وه و هه لی گرتوه و پیش ئه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی ئه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم ئه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نانیتک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پێخوست. به لām ئه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه م ورکه ت که ره نگه ی پیسیش بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندیک مالان به پتی فیلان. ئیمه ش لیره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوا یه ئه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لا و بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبک له دوستانی کۆنم دۆزییه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده کۆری لوانی کۆمونیست ئه گه رچی ده ترسام به لām چالاکی و هه لسه و رانی ئه م لوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی ئه واندا بلێسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرێک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم.

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. ئه م لوانه ده یانویست ده گژ ئه و راجن. که م که م له وان نیزیکتتر ده بوومه وه و ئه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیتله ر و حیزبی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتیم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته یه کی خۆینمژ هه ره شه مان لێ دهکا و چ چاره نووسیتکی شووم و دزیومان له پیتشدا به و دوا پۆژیتکی چهن پر مه ترسی چاوه روانمان دهکا.

ژیان و کار منی له م لاوانه هه لبري، ترس وای هه موو کهس داگرتبوو که من نه متوانی دۆستانی خۆم بدۆزمه وه. نه وه ندهی پێ نه چوو شه ره هه لگيرسا و منیش که ئیتر پزیشک بووم ناردامه جه بهه. ده پۆیشتین و پیمان له هه ره جیتیه که دنا. چاره ره شی، مالتیرانی، برسیایه تی و نازار و جه زه به و ناگر و سووتمان و کیم و خۆین و نه خۆشی و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد. من به تاقی ته نه ئ له نیو نه وه هه موو نه فسهر و سه ربازانه دا که به کرده وهی خۆیان ده نازین، خه فه تم ده خوارد. ته نیا کاریکی نه ختیک باش که له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه پیتی یارمه تی گرتوه کان بدهم. یا نه وه که سانه ی به زوری و به پیتگار خزمه تی خۆمان پێ ده کردن نازار نه دم و پارووه نانیک یا تۆزه ده رمانیکیان به دزی و فزی بده می.

زۆر زوو گه یشتینه ولاتی پان و به رینی شووره وی، له وی جاری وا بوو چهن مانگ له جیتگایه ک ده ماینه وه، من خه ربیک بووم له فه رمانده کهم نیزیک بیه وه. تا له سایه ی دۆستایه تی نه ودا نازادی پترم هه بی و بتوانم خواردن و ده رمان بدهم به و ژن و کچانه ی خزمه تمان ده کهن و نه وه شم بو کرا. ئیتر هه موویان خوویان به و کاری من گرتبوو جاروبار سه ربان داویشته سه رم پیتیان ده گوتم دلته ره، جاری واش بوو ناویان ده نام دوکتوری سوور. منیش به کاوه خۆ کاری خۆم ده کرد و گویم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت. چونکه کارم باش ده کرد و له کارکردنم رازی بووم نه فسهره به رزه کان ده گه لم دۆست بووم. منیش ناگام له دزی و ده سپیسی نه وان بوو، بویه کهس ویم نه ده رست و نازاری نه ده دام و دۆسیه ی بو دروست نه ده کردم. دنا شو فار و دووزمان و جاسوس یه کجار زۆر بووم ورده ورده زمانی رووسی فیترووم.

«پۆژیتیک یه کییک له و کچانه ی ده مناسی به په شوکاوی و سه رلیشیتواوی لیم وه ژوور کهوت و گوتی: دوکتۆر ده ستم به داوینت نه گه ره ده توانی یاریده م بده. گوتم چ قه وماوه؟ چ کاریک له دهس من دی؟ گوتی: دایک و باو کم سه ربان دیتش و زۆر سه خله تن و ئیمه نازانین چ بکه یین و چمان له دهس نایه، ماله که یان به په نا مالتی ئیمه وه بوو. کاره کانم ته واو کرد و ده گه لی چووم بریک ده رمانیشم برد. باش ده مزانی نه مان سه ره له برسانه، چوینه نیو مالتیک ئیتر چی تیدا نه ما بوو چهن سیپال، چهن ته خته ی له ت و په ت چهن د قاپه شکاو و کۆنه سه ماوه ریک و، چادانیتکی گاوکراو و، چهن پیاله نه بی، خانویه کی بچووک بوو که شه ری شووم و ئیمه ی داگیرکه ره بی ره حم گه سکمان لێ دا بوو. له ته نیشته نه وور پیریتژن و پیره پیایوتکی نیوه زیندوو تخیل ببوون. له روخساری نه واندا ته نیا

دوو چاوی پۆچوو بریسکه یان ده دا. به په نا یه که وه راکشابوون. وه ک مردووان زه رد هه لگه رابوون. بی هیتز و له ر و لاواز بوون، نه یانده توانی قسه بکه ن یا ببزوون. دوو سی زارۆکی ره شوووت و کز و مرده لوخه به ترسه وه ته ماشای منیان ده کرد. ته ماشام کردن پرسیم: چهن د پۆزه چییان نه خواردوو؟ که چه که به کولی گریانه وه گوتی: هه وتویه که زه وادیان نه پریوه، به نیگه رانییه وه گوتم: چما چتان نه بوو؟ بو زووتر به منت نه ده گوت؟ من نه وشه وه له به شی خۆم شتیکت ده ده می ده رخوا ردیان بده.

که چه که گوتی: دوکتۆر تو زۆر دل سوژی، به لام هه رچی ده کهم نه م دووانه هیه چ ناخۆن ته نیا جار جار چۆر پیک ناو نه بی. نووزه ی پیریتژنه کهم گوئی لێ بوو چوومه سه رینی تا باشتر، گویم لێ بی. ده یگوت ئیمه به شی خۆمان ژباوین نابێ پاروو له زاری نه م زارۆکانه بگیتربینه وه. هه رچی هه بی با نه وان بیخۆن، تا بژین، تا گه وره بن تا پۆژی خۆشتر بیین دایکه بیده نگ بوو، دیتم نه م دوو پیره فیداکارانه ده سستی یه کتریان گرتوو و چاویان لیک ناوه، ده تگوت به م کرده وه دلی یه ک ده ده نه وه و پیتشی ناله ی خۆیان ده گرن. نه و کم گیرابوو، زمانم له به ند چووبوو، له به رامبه ر نه م هه موو خۆراگری و پیتداگرییه دا چم پێ نه بوو بیلیم. نه وان به گیان و دل به پیر مه رگه وه ده چوون. چهن د حه بی ئیسپرینم دانێ تا که میتک ژانه سه ره که یان که م بیه ته وه. ته نیا تا واتم نه وه بوو وه ک ئالمانییه ک بن رتسمه ی ده رکی نه م ماله خاپووره ماچ بکه م و له راست نه م هه موو زیبک و غیره ته دا چۆک دادهم، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانی له به ره نه واندا که ئیتر نه ما بوون سه ردانوینم.

له و پۆزه وه مه رجم کرده وه خوارده مه نی هه رچی بی نرخیش بی زایه نه که م و تا هه م له سه ره مه رچی خۆم راده وه ستم. من له نیزیکه وه به لێ زۆر له نیزیکه وه دیوه زمه ی برسیایه تیم دیوه.

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەوہكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوینپىژى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلآوہرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەوہ بۆ نىو مال و مندال و كەسوكار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوہدا تەنبا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشاي «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خواى دەربايان ھەلۆەدا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) رۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىبە. سال و مانگ تىپەپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناوہ و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كرددوہ و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوپنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و بۆ گەرپانەوہى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دېكەوہ بەيارمەتى «مىنروا» خواى ئەقل، كورەكەى و دەواى شووہكەى خستووہ گىژاوى توند و تىژ و بى بەزەبى دەريا جارىكى دىكەش پەلامارى شىتسانەى بردە سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەوہى كەشتىبەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بدۆزنەوہ. كەشتىبەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىژى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسىپو» بوو. ھەر لە يەكەم نىگادا دلئى چوہ سەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنيتتەوہ. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دىكە بوو. ئاواتى گەرپانەوہ بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەوىست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و رۆلە نازدارەكەى دەیتواندەوہ. بۆبە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەيانە. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماوہى ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنیشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبووہ رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خواى دلرەق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمركاوہ. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

رۆژى «مىنروا» خوداى ئەقل پىتى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىژى لە پىشدايە و وا زوو ناگەرپتەوہ بەھەلى زانى و ئۆلىسى سوارى تەختەبەك كرد و ناردىوہ بۆ ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدبەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەوہ كە ئەوہى دى چاوى چوہ پىشتى سەر. يەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بدەن و شورابە بەر بدەنەوہ و يارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلووكە وەرگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نايەوہ كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرياي بى نامان و وەپەلەقارژەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەريايى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە رووپۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاوئىشت و گوتى:

«لە نىوہدى خۆتى بىستە دەتگەبەمە وشكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كرد. بەلام بوورايەوہ و ئاگاي لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەوہ خۆى لە بەستىنى دوورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەوہ «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فىناس) خواى خوايانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىوارى دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كردبوو. كە دىتيان كەلەپىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىرە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەوہ چوو و ماندوو نەبوونى لى كرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراوہ. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پىر خوارد و ئاھىكى ھاتەوہ بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشسوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش رۆژىك ھەسانەوہ سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراوہ:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لائىرتىس» پاتشاي ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه و هه موو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه ریمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه ماروی تروادا دواپی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کردهه. به لام هه له یه کهم رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ نیمه ی وه که زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوئی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دوپرگه یه که ئی هۆزی «سیکون» بوو له پیشدا نیمه هیرشمان برده سه ر ئه و هۆزه وه حشییبه و تالان و ده سکه و تیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوره کوره ی هۆزه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی نیمه که وته ری هه و نهرم و خووش بوو و هه تاوی به تین و گهرم تیشکی زپین و جوانی خوئی به سه ر ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه و نه ده پی نه چوو هه و ئالوز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لوول، گیزه نه یان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به رهنگاری نازایانه له به ستینی دورگه ی «کنار خوران» له نگه رمان گرت. له م دورگه دا هۆزی «کنار خوران» ده ژین. به شکی نیمه دابه زین و چونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاو پیک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خواردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گیز و ویز بوون و له بیره خه و راپوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یاندماننه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه که فیری خواردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فهری نیمه له ده ریای توفانیدا هه روا درپزه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دوازه هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وئ تووشی ئه شکه و تیکی زور گه وه بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خبگه روونی لی داندرا بوون. له خو شیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاو هریی خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زوری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی او پکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا چاو پکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوئی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیکی وه که هه وره تریشقه که هه موو نه دمانی له شمائی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپوه هاتوون؟ لیره چ ده که ن؟ نیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خوئی مه زن نیمه پو لیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ما وه یه که ریگامان لی گوزاوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و نیستا په نامان بو نیمه هیناوه که له ریگای «زئوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه و به رقه وه بو نیمه ی لبقه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه نیمه به هه له چون که پیتان وایه نیمه به نده ی زئوسین خوی نیمه نپتونه. ئه مجار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه وره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبرژاردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی نیمه زور به نیشتیاه خواردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دوایه له سه ر لوده کایه که که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابووه له سه ر گازه رای پشت راکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ناره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دوایه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم و ابوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ر دلی رۆکه م. به لام دوایه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده پی هه موومان له م ئه شکه وته دا بمرین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوئی که س ئه م به رده ی بو له ده رکی ئه شکه وت ناکریتته وه.

به یانی زو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی نیمه ی برژاندن و خواردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆزه ی هه ر ئه و نه ده مان پی کرا شینی دوستانمان بگیرین. دوا ی زور لیکدانه وه بیریکم به میشک داهات. له گو شه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زور گه وره ی زه بتوون هه لپه سیردرا بوو. ده گه ل دوستان به زحمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو هاته وه. چوومه لای و گو زه یه کی شه رابی توند و کوفمان پی ما بوو بوم برد و گو تم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ریه وه نا و گوتی: شه رابیکی زور باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چیبه تا من وه بیرم بیتته وه. گو تم: قوربان ناوم هیچکه سه دوستان هه ر پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تو له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوئی کرد، خوی کرده وه، گیز بوو و به پشتته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. نیتر خوگنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و نه شکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئه و غوولانهی له م دهووبه ره بوون داوه رووکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غووله کان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ ئه و که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وه لامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆسته کانی وای بو چون ئه م به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس ئه وان نایه و رتی خۆبان گرت و رۆیشتن.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر به ردی زارکی نه شکهوتی لایه. تا مه ره کان برۆن. دهستی به پشتی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتیان هه قایم نه کردوه؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لām ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانه کاند هه لآواسی بوو رزگاریمان هات. مه ره کانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیگی گه وه ری هه لکه ند و تیی هه لکردین. باش بوو دوو رتر له ئا و کهوت، ده نا له وانه بوو که شتی به که مان غه رق بکا.

له وێوه به ره و مال گه راینه وه. به لām سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درێژهی کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دو ره گه یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکه ی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه ره اتی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بو گپراوه. هه مبه انه یه کی پر له بای دامی. گوئی: به هیزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوه، به لām نه که ی زارینه زیینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لآلا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری به لām دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو رپیکانم بیریان کرد بووه وه که «ئایوولوس» بپگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بو من له هه مبه انه که کردوه و په نگبێ، به شی وانی لی نه دهم. خویان پێ رانه گیرابوو و زارینه که یان کرد بووه. له پر هه و گۆرا با هه لی کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولاوه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو ره گه ی «سه یره» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و امان به سه ره ات له گپراوه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله کهش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دو ره گه ی «ترزباس» شوانی میرخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولاهه. به لām هاو رپیکانم ئه وه نده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تا و ئه و نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بردبووه بهر «زئوس» خودای خودایان پریری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که ئه و

دو ره گه مان جی هیشته تۆفان که شتی به که مان ی تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو ره گه ی «ئوژیژی» هه شته سال له وی ده سه سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئه وه لیته م ده بینن).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوا یی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بو ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئه قل خوی گه یانده ی پپی راگه یانده که هه ر ئیستا ته واری دوژمنانی له کۆشکه که ی ئه ون و ئه گه ر به ئاشکرای بیچینه وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرای بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بیچینه کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وی لایکی جوانچاک و رپیکوپیک و به شان و باهوی چا و پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وی به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خوی. که له ده رکی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سوال که ریکی خوی زانی ئه و رپواره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نایه که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بو (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. ئه و ئه گه رچی پروای به سوال که ره که نه کرد. هه ستا و چارابایه کی به هیزی خوی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره یی هه ستاوه و خه ریک بوو تۆله ی بکاته وه. به لām خودای ئه قل تیبی راخوری. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه وه ره که ی ئولیس ی به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر کهس توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیریکی پێ باوی شوی پێ ده که م».

هه موو ئه م پێشنیاره یان قبوول کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لām هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ولیان دا نه یانته وانی که وان بکیشن. تا له دوا پیدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو زورهان ده به وی هیزی خوی ده گه ل هیزی لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لām به پپچه وانه ی بۆچوونی ئه وان که وانی تا ناخر کیتشا و تیریکی توندی هاویشته.

ئه مجار جله شه کانی له بهر خوی داری و نه راندی:

«ئهی زۆردارانی خۆبه رسته ئه و که سه ی له بهر امبه ر ئیوه دا راوه ستاوه کهس نییه،

ئۆليس نەبىي كە پاش گەلىك سال دەگەرپتەو مالى خۆي و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكيش بەجلى زىركفت و رەنگاوپرەنگەو ھات و لە تەنىشت باوكى راوہستا. ئۆليس
كەوانەكەي راکيشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خۆتىنى خۆي گەوزى.

كە ئەو كوژرا ئەوانى دىكە وەخۆ ھاتنەو. بەلام ھەرچى لە نىزە و شىر و مەتالى خۆبان
گەران نەياندۆزىنەو. چونكە تلماكى ژىر و وربا لىتى شارديوونەو مەيزيان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و رامالىيان بۆ ئۆليس برد. بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچووبرى ئەودا خۆبان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچوو ھەموو لە خۆتىنى خۆياندا
تلا نەو.

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەي لە ئامىز گرتەو و پاش بىست سال ئاوارەيى،
بەختەو ھەرى رووى تى كرنەو.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنوئىر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەرزادىك راى
دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەي نەبوو. بەلام لە بى بەزەبى و
دلرەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەي ئەودا خەلك ژن و
پىاو، پىر و لاو، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەرزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا؟ بۆ ئورگى توورەبى بلىسەي بەرز بۆو؟ بۆ ھاتە سەر ئەو ھى بەگژياندا بچى؟
لە پىشدا بىرى كرنەو توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان پرووخىتى
خانوبەران بىرمىتى، كۆخان تىك تەپىتى، كەپران رابىتى، تاو و رەشمال و چىغ و
چادران رارفىتى تا شوپنەواری ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىو نەمىتى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان بپرووكىتى، ھەموو گىا شلك و
تەرەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا. تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لایەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و رەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتلىن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەو ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، رەزا سووك و خۆتىن
شىرىنەكان بكا تەرموزنەي دزىو، پىرئىنى سەر بەسۆدرە، يال يابووى لاجانگ بەرشك،
پورە گولنەتەلەي ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى، ژوان و شەوگورد و چاوپرەكەن و تاسكە
تاسك، دەسبازى و راز و نىازى دلدارى دوايى بى.

بەو شەو ھەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشكى و خۆلەمىش، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر و لاتدا ببارىتى و ھەموو زىندەوارىكىيان
و ھەن دا.

پاش ئەو، خەيالىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژيانەخش بتارىتى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆبان
بكەن و گىانلەبەر نەھىلن.

ئاخەرەكەي وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىوارپرىكى چاوپنۆك كەلنى دۆزىبەو،

پاش وردبوونهوه و بېر لیکردنهوه بریاری دا رسته په کی ئینسانی و سې وشه ی ناسمانی له بېر همموان بهریتنهوه:
«تۆم - خوښ - دهوئ».

له هه وه له وه خه لک نه یاننده زانی چییان لی قه ومواوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چوئیان تانو پو لئ تیک چووه؟ ته نیا هیئتیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پئ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پهرده ههستیان ده کرد که ده بئ رسته په کیان پئ بگوترئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هیچ له بیریان نه مابوو، ده یانزانی له م رسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و تاوات و راز و نیاز و ههست ده بزوئینی و ئوین ده جوولئینی. له ما زمانیاں گری درابوو. په شوکابوون، سه رسام بوون ده یانوبست بېرسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هموو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیان به بیردا نه ده هات.

زه مان تی ده په پری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه ر زیده تر ده بوو. گشت نه وه ند ه هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خوئیان به سه ردا دابیشتونون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له ده س داوه و رولنه ی لی ون بووه. هه رچی ده یانکرد ره مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودای دؤستایه تی پسا، بلتسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکوئی ناشنایه تی ژیله موئی ناموئی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردوئگی و دوژمنایه تی سه ری هه لدا، وشه باو و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیزه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رولهم، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بېر چوونه وه.

گراوی له کوره حهیرانان توران چونکه ده یانوبست رسته خوشه که یان لی بیسن و نه وانیش چاریان بیچار بوو. کابان میردانیاں ری نه ده دا سه رجی چونکه پییان وابوو، سارد بوونه وه. بوئه له م چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چول بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی تودا، بی ههستی نهوین، هیچ شت تام و بوئی هه یه؟ نایا نه گه ر نه و په ریزاده رق نه ستور و خو په رسته، نه و مه لبه ند ه ی به یه کجاری ویران و خاپور کردبایه باشت نه بوو له وه ی ههستی نهوینی تیدا برئینی؟

له و مه لبه ند ه دا شاعیرتکی لاه و دلته ر و خاوه ن هه ست ده ژیا. حالی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشت نه بوو به لکو په شیتوتر و تالتر بوو. بو دربرینی ههستی ناگرینی دهروونی خوئی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پیش نه وه ی پهری دلاز و به دناکار. نه و بریاره ناهه مواره بدا و نه و کاره ناله باره بکا. نه و غه زه لیکتی ناسک و پر سوئی ده س پئ کردبوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاه ی، دامواوی، دلسووتاو، ناته واو مابووه چونکه رسته پیروزه که ی نه ده هاته وه بېر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ناوه دانی له بن دارتیک له سه ر جواریتیک دانیشتیوو و بیری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتووه؟ بو بېر شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ناورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دلرفینه دا پهری تیژیا ل و بی خه یال و، دلره ق و به دفره هاته له م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمزئ، تا بوئی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گوئی لی بی، ورینگه ی بلبلان بیسی، خوره و هاژه ی شه پوئی چومی خورین دلئ شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دلئ داچله کی، ته زووی به له ش داهات، ده ربای نهوینی خرؤشا، شیت و ویتی شاعیری لاه بوو. خوئی هیئا سه ر په نگی کیژوله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالییه وه دانیش. به نیگای پر هه وه س و به ناز و عیشوه ی دلرفین به له نج و لاری شوخانه، دلئ ته ر و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ناویشته نه ستو و لیوی به لیویه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خوشی و کامه رانیدا نوقمی کرد. شاعیری بی به ش و ناکام، به م نهوینه کوتوپره. به م لاواندنه وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کوئی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه ری. پهری له نامیزی گه رم وه رتینا گیان و له ش و دل و دینی پیشکش کرد.

به فهرمانی پهری ده روازی ناسمانی شین کرایه وه، پهری و شاعیر وه ک جووته کوئرتکی سپی تیژیا ل به ره و ناسوی بی سنور هه لفرین. نه ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانتیک له لماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زتری مرواری کوت که نه سپتکی سپی بالداری تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ناسماندا گپران. بو خوشیان نه یانزانی له م گه شت و گه رانه له م شادی و سهیرانه چه ندی درتزه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ر له و میترگ و چیمه نه نارامیان گرت،

شاعیری لار و ویرای جربوهی مهلانی سهرمهست غهزهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بو پهری خویندهوه که ناگری له دهروون و ههناو بهردا و ئوقرهی لی بری پهری ههگیز دهنگی و زولال و قسهی و خوشی نه بیستبو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و پهزارهی لهسهه روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستی و هک مرواری له چاوان ههلهوهی، شاعیر بیدهنگ بوو، سههری سورما و، بهشله ژاوی بهسهه پیبانی داکهوت و گوتی:

(ئهئ فریشتهی جوان، ئهئ ئارامی دلان! چت لی قهوماوه، چ رووی داوه؟ پاش ئهه ههموو خوشی و راباردنه بو دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پت گوتوی ئایا کهس دلئ ناسکی شکاندووی؟ ئایا کهس خه یالئ ئارامی شیاندووی؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستی لهسهه کولمهی له گول ناسکتی دهسپهوه گوتی:

(بهلئ خوشهویستم، بهلئ! له ماوهدا که ئیمه پیکهوه رامانبواردوو تو ههموو شتیکت گوت مهگهر شتیکت نه بچ که ههر له ههوه لهوه گیانی من تینوی بیستنی بوو. تو له نیو ئهه ههموو قسه خوشانه و شیعره ته رانهدا، جاریک نه تگوت تو خوش دهوی).

هیشتا پهری قسه کهی تهواو نه کردبوو که شاعیری دلتهه ههراي شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد بههله پهرین و سهما، ون بووه کهی دۆزیهوه که ئهه ههموو رهنج و نازار و مهینهت و کویره وه ریهی له پیناودا کیشا بوو. وهک مهلیکی بهرزهفر بهسهه میگر و چیمهه و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه یشته شار و له گۆشه یهک دانیشته و غهزه له کهی تهواو کرد. ئهه مجار بو خه لکی خویندهوه، خه لک به بیستنی شیعره که کهوتنه سهما و ههله پهرین، ژبان دهستی پت کردهوه، ئهوین له دلاندا پهیدا بووه. دل بهر و دلدار، گراوی و کوره ههیران دۆست و دهزگیران پیکهوه نامیزیان بو یهک کردهوه. کیژه سرک و پهوه که کان بهرهو ژوانگه بوونهوه، ههتاوی بهخته وهری تیشکی هاویشته و تاریکی و سهرمای نه هاتی و ناهومیدی نه هیشت.

بهلئ له دنیا پهیدا ئهگهر شیعر نه بووبا، هیوا، خوشی، ئهوین، دلدار و پیک گه یشتن مانای نه بوو و ئهگهر شاعیر نه بووبا تا په بامی ئاسمانیان بداتت سهرما و سۆلی ژبانی جیهان رهقی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه
۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بسی خیر ده مه ند

بئزاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جهه رپراح و توپکاری هه ره به ناوبانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژتیک به ریکهوت به مه یدانئ (سین سوولپیس) دا تی ده پهری. مامۆستا کهی خۆی دی که بو کلیسا دهچت، سهعات نۆی به یانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکهی تایبه تی ده گهرا، به پیتیان بوو و له لای کۆلانی (پووتی لیوون) را دههات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سییک دهچوو که بیهوی خۆی له یه کییک لهو ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستا کهی خۆی باش ده ناسی و ده یزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. پروای به تاین و مه زه ب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییه. ههر بو یهش سههری له م کاره سورما و به ئه سپایی شویتی کهوت و چوو کلیسا دیتی مامۆستا کهی که به قه دهر نووکی ده رزی پروای به دین و تاین و کلیسا و که شیش و نوژ و دوعا نه بوو، ئهوا له سووچیکی کلیسا له به رامبهه کۆته لی حه زه تهی مر به مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نوژ و پارانه وه یه ناگای له خۆی و ده ورو به ری نه ماوه. به راستی پیتی سههیر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستا کهی بیینت و لای وای بی شاگرده کهی شویتی ده گپرت و کیشکی ده کیشی. ههروهک به ئه سپایی چوو بووه ژوور ئارام و بیده نگیش ده رکهوت و پتی خۆی گرت و رۆبیشته. ئهه ریکه وته چاوه پروان نه کراوه بیری ئارووژاند به لام گوپی نه دایه و فه رامۆشی کرد.

سئ مانگیکی پت چوو رۆژتیک مامۆستا یه کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سهه شان دانا و گوتی:

«هاورئ! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سههیر بوو؟ بو م نه چوو سهه ریهک له وینده ری چ ده کهی ئاخه تۆ و کلیسا؟»

دیپلۆن وهلامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یهک بکه م که ئه ژنۆی ئاوی هیتاوه و ده بی عه مه ل بکرت و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلئ ئاوی نه خوارده وه، ده یزانی نه خوشی و له کلیسا ته ماشا ناگری به خۆی گوت: «دیسان بو نوژ و پارانه وه چوو.»

لهو کاته وه بریاری دا ههر چۆنیک بی سه ره ده ری له م گرت پووچکه ده ریکا. له بیبری بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیانشوونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیانشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیهته ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

دهورهی شاگردی بیانشوون ته واو بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆربندا راده برد. به دللی داها ت که رهنگی مامۆستاکی له وئى بئى. چوو ژوو، به لئى دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیانشوونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لئى کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جهساره ت نه بئى رازتیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خۆشت نه بئى که س ناتوانی هه لیبیتن»

نه قلله که ی له سه ره تا وه بۆ گتپرا وه و له سه ری رۆیی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاوی و ئاشکرایى ده لئى پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه رستن نییه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لئواری گۆره و هه یچ پتوبست ناکا ئەم رازه که ده گه ریته وه بۆ سه ره ده می لا وه تی و ده ورانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیانشوون شان به شانى جه رپراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وه ته رپى. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانوبه رتیکى ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، راره ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نه هوومی شه ش سه رکه وتن له وئى گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیره وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی به کجار سه خت و ژیانیکى زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه ریب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکى باش و جلو به رگیکى خاوتیم، نه بوو. ئەم رۆ که چل په نجا سال لهو سه رده مه تی په ربه وه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیتو نه چووم. له پاریسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رجی خۆتندن و کرینی کتیب هه یچ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایى چیه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تووره و تۆسنی کرد بووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیتش چاوته نیشته جئ بووم و ده رسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزموون ئاماده ده کرد، وام گوریس گه یبووه هه یچکان، که نه ده متوانی بچه م پیتش و نه بگه رتیمه وه دوا وه و بریارم دابوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه نندو که درا وه ش بۆ ئەوان چه ند دژواره. پوو رتیکى پیرم بوو. سندو و قیکى کۆنى جلو به رگی کۆن و نوئى له سندو و قخانه که یاندا دۆزیبو وه وه بۆی نارد بووم. هه یچ نه بئى خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کرێبارم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربه گر مه وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرکم ده دا به لکو بتوانم سندو و قه که وه ربه گر مه وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ ده رچئ. له م ژوو ره ی هاوسیمدا پیاییکى ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بووژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ر ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو هاوسئى سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ر ئەو پیاوه پتیی راکه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه دا وه. ده بئى ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شتوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نئى نى، منیش ده رده کا و بیانووی ئەوه یه کارى ئاوفرۆشى ده گه ل وه زعی ئیره رتیک ناکه وئى و دانیشتوانی خانووه که ی وه زاله هینا وه. ئەو شه وه سه ختترین شه وى ژیانى من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستام، بېرم ده کرده و خاویا ئەم سر و سپیاله بۆ کوو بەرم؟ خەریکی خواردنی نان و شیر که تەنیا خواردنی من بوو، بووم له پر بووژارت وەژوور کهوت و گوتی: ئاغا گچکه! تۆ دەخوینی و دەچییه زانستگه. من مندالی سەر ریگام له هەتیوخانە گەورە بووم و دایک و باوکی خۆم ناناسم و قەت ئەوەندەم دراو نەبوو بێتوانم ژن بێنم و مالا پیکهوه نێم. بۆیه وەک تۆ بیکەس و تەنیام داشقە یەکم هەیه بچ شک دبوته لەبەر دەرک رای دەگرم و ئاوفرۆشی پچ دەکەم ئەم خرت و پرتە ی من و شتومە که کانی تۆی تیدا جی دەبیتەوه. ئیستا که لێرەمان دەر دەکەن دەرۆین، بە لکو بێتوانین پەسیویک بۆ خۆمان بدۆزینەوه و سەر پیکهوه نیین. کورە خۆ ئیمە کۆشکی پاتشایه تیمان ناوی هەر هینده تیتیدا بحاوینەوه بەسه و نوایەک بچ له با و بارانمان بپاریزی شوکری خوا دهکەین. گوتم زۆر سوپاست دهکەم، بەلام من سێ مانگ کرێی ئیتره قەرزدارم و جگه له مە سندوو قیتکیان کۆنە بۆ نار دووم که دەبی کرێباری بدم و وەری گرمهوه و هەموو نەغدینەم له پینج فرانگ تپپەر ناکا. گوتی: گوئ مەدبەه خوا شوکر کیسەم بەتال نبیە بەشی ئەوانم هەیه، خەم مەخۆ خوا گەورەیه، هەستە خۆت خری بکەوه تا پرۆین.

قەرزەکانی دامەوه و خرت و پرتە کافمان له داشقە نا و تەنای هاتیشته شانی و پرۆیشتین له هەر جیگایەک نووسرابوو (ژوور بۆ ئیجاره) رادهوستا و پرسباری دهکرد. کرێی ژوورەکان زۆر گران بوون و بۆ ئیمە نەدەبوون هەرچی هەلمان دا له گەرەکی (کار تیه لانین) که گەرەکی خویندکاران بوو ژوورێکی هەرزان پەیدا بکەین گیرمان نەکهوت ناچار بووین چاو لهویندەرێ پپوشین درەنگانی، ئیوارێ له پاساژی بازگانی له بەشی (هەوشە ی پروهان) دوو ژوورمان که لەم بەر و ئەوبەری پلیکان بوون بەشیتست فەرانگ ئیجاره ی سالانه بەکرێ گرت و بووینە ئاومال. بووژارت هەرچۆنیک بوو پرۆژانه سەد شایێ پەیدا دهکرد و سەد (ئەکز) یەکیشی پوولی نەغد بوو و ئاواتی ئەوهبوو که بتوانی ئەسپیک و چەلەنگیک ئاوفرۆشی پەیدا بکا و ببی بەئاوفرۆشیک ئابروومەند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواته که ی هینا و گوتی: تۆ دەبی. بخوینی و کاری تۆ له کاری من واجبتره. ئیتر لهو پرۆژەوه خەرجی منی و ئەستۆ گرت. هەر پیتی دهگوتم ئاغا گچکه. شەوانه که له کار دهگەر اووه له ژوورە که ی من داده نیشته و بەتاسهوه سەیری خویندنهوه و موتالای منی دهکرد. ئەو پیاوه باشه که تەمەنی خۆی له چل سال ددا سەر تا پچ هەست و عاتیفه بوو، نەیدەزانی هەستی خاوینی خۆی چۆن دەر بیری، دهیگوت لەم دنیا پەیدا هیچ زیندەوارێک منی خۆش نەویستوه سەگیکێ بەرەللا نەبی، ئەویش پیتش ئەوهی دهگەل تۆ ئاشنایه تی پەیدا بکەم لەبەر بیری تویی. بووژارت ورده ورده، هەموو ئاواتی ژبانی لهسەر

من ساغ بۆوه بەجۆریکی وا که تەواوی که سوکار و هیوا و ئارەزووی بەتەنی له مندا کۆبۆوه. بۆ من له دایک دلئسووتر و بەبەزەبیتر بوو. ئەوی باش بایه بۆ منی دەویست. حازر بوو خۆی هیچ نەخوا و هیچ لەبەر نەکا تا پیدایهستییه کانی دەرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جیبه جی بکا. ئیمە پەپرەوه کانی ئایینی مەسیح هەمیشە له باره ی خۆپاریزی و چاکی و پاکیبهوه دەرۆین. ئەم پیاوه ئاوفرۆشه هەموو ئەم سەیفه تانه ی تیدا کۆبوونەوه. بەرۆژ که له کۆلان و خەیا بان تووشی یەک دەبووین له حالیکدا که تەنای داشقە که ی بەشانهوه بوو و بەدوای خۆیدا دهیکیشا بەوپەری مەزنایه تی و دلئسووبیهوه بزە ی دهاتنی دیاربوو که چەند بەساغی و سەلامه تی و پاک و خاوینی من دلخۆش و شاده.

کەم کەم خویندنم تەواو بوو و دەستم بەکاری پزیشکی و جەرپراحی کرد. دەبوو وەک پزیشکیاریک له نەخۆشخانه بێنمەوه. ئەم دووربوونەوه ی بەلاوه گران بوو. بەلام وەسەر خۆی نەدەهینا و باسی نەدەکرد. پتری زەحمەت دهکیشا و خەریک بوو دراوی پەیدا بکا و مەداتی تا من بێتوانم - تیزی - دوکتۆرام تەواو بکەم و لەچاپی بدم، بەلێتی دابوو هەر دەر فەتی بچ، سەرم بدا.

که چیرۆک گەیشته ئیتره پرۆفیسۆر بەشاگردی پیتشوی گوت: بیان شانوون ئەگەر ریساله ی دوکتۆرای من تەماشای بکە ی دەبینی که ئەوم بەناوی ئەو پیاوه جوامیرە نووسیه و پیتشکیشی ئەوم کردوه. کەم کەم له نەخۆشخانه داها تیکم پەیدا کرد و توانیم دراویک بۆ هینانه دی ئاواتی له مپیشینه ی ئەو پاشه کهوت بکەم و ئاخری ئەسپ و چەلەنگم بۆ کری له لایه کهوه دهتگوت دونیایان داوه تی که بۆته ئاوفرۆشیک ئابروومەند. بەلام له لای دیکهوه له حالیکدا ئەوپەری راستی و دروستی و پاکی و خاوینی پیتوه دیاربوو پرتە و بۆله ی بەسەر مەدا دهکرد و دهیگوت: ئەمە چت کردوه؟ تۆ تازه سەر هتای کارته و پیدایهستی بەهزار شت هەیه و دراوت پچ دهوی و له راستیدا ئیستا تۆ له من موحتاجتری. شوکر لەشم ساغه و شانم زامی نەهیناوه و نیازم بەئەسپ نییه. که چی دیاربوو له خۆشیا ن خەنی بووه و له پیتستی خۆیدا ناحەوتیهوه که دەبینی من، منی بچ دەسلات و پروت بۆ خۆم بومە پیاویک و داها تی خۆم هەیه. ئەمجار وازی له من هینا و بۆ لای ئەسپه که چوو، دەستی بەیال و بژ و شانی و بدهوگه و پشت و کهفەل و لاق و له تەریدا دهکیشا و چاوی له خۆشیا ن گرشه گرسی بوو. جاریک دهپروانیه من و جاریک له ئەسپه که ی دهفکری ئامرازی جەرپراحی من ئیستاش هەر ئەو ئامرازانن ئەو بۆی کرپبووم و بەیادگارێکی خۆشهویست هەل م گرتوون. ورده ورده نوابانگم دەر کرد و بەگه وره ترین جەرپراحی فەرانسە و جیهان ناسرام. بەلام ئەو پیاوه جاریک بەرووی دانه دامه وه و له کن

کەس بە زاریدا نەهات کە لە سایەی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانای ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نە دەبوومە پیاو و نە دەگەیبمە هیچ بە لێکو لەوانە بوو هەر نە شمیتم.

پۆزیتیک خەبەرم پێ گەیشت نەخۆش کە وتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگرت و خۆم گەیانده سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخهوه پاش دوو سال نەخۆشییەکی هەلی داوه و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتیباندا نەنووسراوه. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوه. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەمک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخهوه هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تیکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دوو هەم یا باشتر بلتیم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکی بەخەتی عەریزەنووسێکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بە پیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مالتی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پڕووهان تازە بێسوونە ئامالتی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەوهاره خێوی ئیمان و بروایەکی یەكجاری پتەو بوو حەزەرتی مریه می گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەل ئەو شەدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەل ئەو جیاوازه و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشته سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریهستی بیروپروای من نییە. لە قوولایی دلمهوه دەلێم: ئەی ئەو کەسەیی پیت دەلێن خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچنی، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیا نیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بوو کە دەبێ سەزا بدری. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بە پیتی ئایینی مەسیحی بینیتۆم. دلتیام کرد کە داواکەیی بینمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپتەوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیکوت: دەترسم بۆم و نەمتوانیب، وەک پتیبستە ئەرکی سەرشانم ئەنجام بدم. بێچارە لە هەموو ژیا نیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتێ ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسیکی دەگەلی چووه سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دلتسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوه کە چۆن چاکەیی بدمهوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوه دێری خۆمەوه. وەبیرم هاتەوه زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بێر نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواهیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بدم. بەلام خۆم هاتمە سەر ئەم بیره کە تەنیا لەم ریتگایهوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەیی بدمهوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرامۆشی ناکەم کە ئەو ریتوشوێنەیی پاش مردنی بۆ جیبەجێ بکەم. بۆبە دەگەل کاربەدەستانی کلیسای سین سولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالتی چوار جار وەک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن پۆزی یەکەمی هەر چوار فەسلی سالتی خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەوره و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دل حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جیگایهیی پیتی دەلێن بەهەشت.

کە چیرۆک گەیشته ئیره دیپلۆن تاوێکی بێدەنگ بوو و دوايه سەری بەرزکردهوه و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسیک کە خاوەنی بیروپروایهکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بیرهدا نیم کردەوهی من لەلایەن خواوه پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆشم دەوی سوتند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بدم تا بتوانم ئەو بیروپروایهیی بووژارت لە میتشکیدا بوو لە میتشکی خۆمدا بگونجینم».

پاش ماوه یەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەرینی مامۆستای پایه بەرزای پروفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرەیی خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلی مامۆستا دیپلۆن کە پۆیی بەئیمانەوه نەپۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەوره نووسەری فەرانسەیه. من لە پروی گۆپینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردوو مەتە کوردی.

تهنیا هه‌میشه تهنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژهمیکی تیروپر هه‌موو شاد و دلخۆش بوون، یه‌کینک له‌وان دۆستیکی کۆم گوتی:

«پیم خۆشه که‌می‌ک له‌شانزله‌یزه بگه‌رپین».

وه‌ری که‌وتین به‌بن ئەو دارانه‌دا که هیشتا تاک و تووک گه‌لایان پیتوه مابوو، رابردین هیچ ده‌نگی‌ک نه‌ده‌هات جگه له‌و زه‌نا زه‌نایه‌ی هه‌میشه له‌پاریسدا هه‌یه و ناب‌پیته‌وه، شنه‌بایه‌کی فینک روومه‌تی ئیمه‌ی ده‌نگاوت. کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌کان به‌ئاسمانی شبن و ساماله‌وه گرشه‌گه‌ریان بوو و پرشنگی زیونیان داویشت. دۆسته‌که‌م گوتی:

«نازانم بۆ شه‌وانه لیره‌دا له‌هه‌موو جی‌یان زیاتر به‌ئاسووده‌یی هه‌ناسه‌م دئ و ده‌چی؟ بیرم پان و به‌رین ده‌پیتۆ، له‌پر برووسکی‌ک می‌شکم رووناک ده‌کاته‌وه که بۆ تاویک ده‌مه‌وی له‌هه‌موو رازه‌کانی جیهان بگه‌م».

پاشان رۆچنه‌ داده‌خندری، هه‌موو شت ده‌برپتیه‌وه. هه‌ر وا ده‌رۆیشتین جار جار دوو سبیه‌رمان ده‌دی که له‌سیله‌ی دیوارێک ده‌له‌رزین یا به‌لای ته‌ختیکدا تی ده‌په‌رین که دوو ئینسانێ له‌سه‌ر بوون و پیکه‌وه نووسابوون و ده‌تگوت دوو په‌له‌ی ره‌شن. ئاواله‌که‌م ده‌یگوت: «بێچارانه، نام ئارووژیتن، هه‌ر ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ست به‌به‌زه‌یه‌کی توند و قوول ده‌که‌م».

له‌نیو رازه‌کانی ئەم جیهانه‌دا تهنیا له‌یه‌کیان وردبوومه‌وه، چاره‌ره‌شی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئیمه له‌ژیاندا ئه‌وه‌یه تا هه‌ین تهنیان، هه‌میشه هه‌موو تیکۆشمان ئه‌وه‌یه له‌ده‌س ئەو تهنیاییه‌ رابکه‌ین «ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئەم ته‌ختانه دانیشتون وه‌ک ئیمه و وه‌ک هه‌موو که‌سی دیکه ده‌پانه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ تاویک به‌ته‌نی نه‌ژین، که‌چی هه‌تا هه‌تایه تهنیان، هه‌موو که‌س که‌م تا کورتیک له‌وه‌گه‌بشتوه».

من ماوه‌یه‌که ره‌نجی تهنیایی ده‌کیشم دلنیاشم هیچ شتی‌ک ناتوانی دوا‌یی به‌م ره‌نجه‌ بیتی. گویت لیبیه هیچ شتی‌ک، هه‌ر کاری‌ک بکه‌ین هه‌ر چه‌ندی تی بکۆشین قسه‌مان چه‌ند نه‌رم بی و باوه‌شمان چه‌ند گه‌رم! هه‌میشه هه‌ر تهنیان. من ئه‌مشه و تۆم بۆیه ده‌گه‌ل خۆم گه‌را تا به‌ته‌نی نه‌چمه‌وه مال. چونکه زۆر له‌ته‌نیایی بیزارم. به‌لام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ ده‌که‌م تۆش گویم بۆ راده‌دیری، پیکه‌وه‌ین که‌چی تهنیان، تی ده‌گه‌ی ده‌لیم

چی؟ له‌کتیبی پیرۆزدا هاتوه: «چه‌ند به‌خته‌وه‌رن ساویلکه‌کان، ئەوان خۆ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانن، ئەوان هه‌ست ناکه‌ن تهنیان. ئەوان له‌و تهنیاییه‌ شوومه‌ی ئیمه ناگه‌ن. ئەوان وه‌ک ئیمه سه‌رلیشیاو نین» ره‌نگ بی پیت وایه که‌می‌ک شیتم وا نییه؟

گوئی هه‌له‌خه له‌و کاته‌وه هه‌ستم به‌ته‌نیایی کردوه. پیم وایه هه‌موو رۆژی به‌ره‌و تاریکخانه‌یه‌ک ده‌چم که دیواره‌کانی نابینم و نازانم به‌بانی له‌کوتیه؟ به‌و تاریکخانه‌دا ده‌رۆم، بی ئه‌وه‌ی که‌س رابه‌رم بی که‌س به‌ده‌وره‌به‌رمه‌وه بی و که‌س وه‌ک من ئەم کویره‌ری باریک و تاریکه‌ پیتۆ.

له‌م تاریکخانه‌دا جگه له‌ده‌ستی خۆم هه‌ست به‌هیچ ده‌ستی دیکه ناکه‌م. ده‌زانی چ ده‌لیم؟ چه‌ند که‌سی‌ک له‌و ژیانه بی ئامانه‌گه‌بشتون. ئالفیرد دوو مووسه ده‌لی:

«کتی دئ؟ کتی بانگ دیتلی؟ هیچ که‌س تهنیای تهنیام. ئەی تهنیایی ره‌ش و شووم».

به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ من بره‌وه‌کی ته‌واوه بۆ ئه‌و گومانیک پتر نه‌بوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تاپۆ و تارمایی ده‌خولقاندن ئەو به‌راستی قه‌ت به‌ته‌نی نه‌ده‌ماوه که‌چی من تهنیای تهنیام. (گوستاو فلۆبیر) که‌یه‌کی‌ک له‌چاره‌ره‌شته‌ترین مرۆفی جیهان و رۆشن‌بیرترین که‌سی سه‌ر زه‌وی بوو ئەم رسته‌کورتی بۆ دۆستیکی خۆی نووسیوه:

«ئیمه له‌چۆلی‌کدا ده‌ژین که‌س که‌س نانسئ».

ئایا زه‌وی ده‌زانی له‌و ئه‌ستیرانه‌دا که ئه‌وه‌نده له‌ئیمه دوورن هه‌ر پرشنگیان ده‌گاته ئیمه؟ چ روو ده‌دا؟ به‌لئ ئینسان زۆر له‌وه‌ش که‌متر له‌هه‌ستی ئینسانیک دیکه ئاگاداره. ئیمه وه‌ک ئەم ئه‌ستیرانه لیک دوورین. زیاتریش ته‌ریک بووبه‌وه. چونکه ناتوانین بیکردنه‌وه‌ی یه‌کتر شی بکه‌ینه‌وه له‌رازی یه‌کتر بگه‌ین. تۆ هیچ شتی‌ک له‌و ئینسانانه‌ی خۆ تیک هه‌له‌سه‌وون به‌لام ناتوانن یه‌کتر بناسن چاره‌ره‌شته‌ر ده‌بینی؟ ئیمه ئه‌وه‌نده‌مان یه‌کتر خۆش ده‌وی ده‌لی زنجیر کراوین. به‌ئامیزی ئاوه‌لاوه له‌په‌نا یه‌کترین بی ئه‌وه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ین. تاسه‌ی نیزی‌ک بوونه‌وه به‌ته‌واوی هه‌ست ده‌که‌ین. به‌لام هه‌موو بی که‌لکه. هه‌موو په‌له‌قازیه‌که‌مان بی سووده، ده‌ردی دل‌مان، له‌باوه‌ش گرتن‌مان، لاواندنه‌وه‌مان خۆراییه‌. ده‌مانه‌وی ئاوێزانی یه‌کترین، لیک هالین. خۆ له‌ئامیز هاتیشتمان تهنیا ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی تیک هه‌لنگوین.

من هیچ کاتی‌ک له‌و کاته خۆم به‌ته‌نیاتر نازانم که رۆچنه‌ی دل‌م بۆ دۆستی‌کم ده‌که‌مه‌وه. چونکه باش ئەم په‌رژینه بی که‌لینه ده‌بینم که له‌نیوانماندا هه‌یه. ئەم دۆسته‌ی به‌رامبه‌رمه‌،

چاوه رووناکه کانی ده بییم که له منی بریون. به لّام گیانی له پشت ئه م چاوانه وه نابینم. گویم ده داتی، به لّام بیر له چ ده کاته وه؟ به لّی بیر له چ ده کاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناکه ی؟

رهنگ بی لیم بیزاری، رقی لی هه لگرتیم، یا گالتم پی بکا؟ ئایا بیر له وانه ده کاته وه ده یان لیم، تیزم پی ده کا، یا به گیشم ده زانی؟ چون بزائم بیر ده کاته وه؟ چون بزائم له چی بیر ده کاته وه؟ چون ده توانم تی بگم ئه وه ندهی خوش ده ویم که خوشم ده وی؟ و له و سهره پچوکه خرده دا چ لیکدانه وه یه که هیه؟ چ رازیکه سهر به موره بیره کانی نه ناسراوی ئینسانیک. بیر بزر و نازاد، بیریک که ناتوانین سنوور و ریبازی بو دیاری بکه یین. ناتوانین به سهریدا زال بین یا بیبه زینین.

هه موو شتیک له قوولایی تاریکی (من) دا راده گرین، له و قوولایی به دا که کس دهستی ناگاتی، کهس رپی تی نایا، کهس بو نادوزریتته وه. چونکه کهس نیبه وه که من بچی، که سیش نامناسی.

هیچ نه بی تو ئیستا ده مناسی؟ نا به شیتیم ده زانی، تاقیم ده که یه وه، دوورم لی راده وهستی له خوت ده پرسی:

«ئه مشه و بو وای به سهره هاتوه؟ ئه ری تیت گه بیوم؟» رهنگه بتوانی بو تاویک به خته وهرم بکه ی. ژن ئه وی دووره په ریزی خوم باشت نیشان ده دن.

چاره رشی، داماوی، حه په ساوی، ئای چه ندیم ئه وانه له دهس ژنان دیوه چونکه زور له پیاوان پتریان ههستی ته نیا نه بوون بو په یدا کردووم.

کاتیک پیاو تووشی ئه وین ده بی ههست ده کا له جارن بلاوتره، ههست به به خته وه ریبه کی به رزتر له به خته وه ری ئینسانی ده کا. ئه م ههسته ی له کوپه په یدا ده بی. له وپرا که پیاو ههست ده کا ئیتر ته نیا نیبه، ته ره که مه بی دوا بی هاتوه، چ هه لّیه که؟

ژن که تاسه ی ئه وین له ئیمه دا تین ده دا درۆیه کی گه وره یه، بیره خه وه. من ئه وکاته شیرینه ی ده گه لّ ئه و که زه یه درۆیه، کولمه سووره، چاوانه که نیگای هوشی پیاو ده فریتنی رای ده بویم. ده زانی چونه؟ چ تراویلکه یه که چاوم فریو ده دا؟ چ بیره خه ویک ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تاویکی دیکه ده بینه تاقه که سیک به لّام ئه و ده مه قهت نایه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانی، هیوا، شادی، خوشی، رۆژیک خوم له هه میشه ته نیاتر ده بییم. پاش هه ر ماچیک، پاش هه ر دهسته ملان بو نییک، پاش هه ر له ئامیز گرتنیک ته نیایی پتر ده بی. شاعیریک (سوورلی پرودهام) ده نووسی:

«لاوانده وه یان، دلّخوشی دانه وه یان، جگه له تاسه یه کی به سام و په له قازده یه کی ناکام نین که ده یانه وی یه که تی نامومکین له نیوان گیان و له شدا پیک بیتن». پاشان خواحافیز، ته واو براوه، پیاو هیشتا ئه وه ی بو ماوه یه که هه موو شتی ژبانی بووه، نه ناسیوه و له ههستی ده روونی بی خه به ره. له وپه ری نیزیک بوون و تیکه لاویدا له قوولایی گیانی بی خه به ره. وشه یه که تاقه وشه یه که، هه لّیه پیاوی روون ده کاته وه. وه که بریسکیک که له تاریکیدا بریسکیک ئه م که ندالّه ره شه ی که له نیوانماندا هه یه نیشان ده دا. ده گه لّ ئه وه شدا جوانترین ده می ژبان ئه و ده مانه ن که شه ویک له پال ژنی خوشه ویستماندا بی ده سبزیوی رای ده بویم. با به رزه فری نه بین، زیده ره ویی نه که یین، چونکه هه رگیز دوو ئینسان نابن به یه که. به لّام بوچی رۆچنه ی دلّم ناخنیوه، هه رگیز ئه وی له دلّمدایه، میتشکی خه ریک کردووه، باس ناکه م چونکه باش ده زانم حوکمی ته نیایی هه تا هه تایه م دراوه. سهرنج ده ده مه هه موو شت بیرو رای خوم ده رده برم. بیرو راکان، کیشه کان، دیمه نه کان بو من گرنگ نین. ناتوانم له هیچ کام له زه مینه کانی فیکریدا ده گه لّ هیچ کهس هاویه ش بم. چه ند وشه ی زور ساکار و کورت بو وه لّامی پرسیاره کانی رۆژانه به کاردینم جاری واشه زه حمه تی وه لّامدانه وه ش ناکیشم و هه ر بزیه که لیوه کانم لیک هه لّده پچرن. تیم ده گه ی؟ له مه به ستم حالی ده بی؟

شه قامی درۆیمان تا تاقی نووسره تی «ئه توال» پیوا. چونکه دۆسته که م ئه م قسه ی به په راویزه وه - که من ئیستا له بیرم نه ماون بو کردم - ئه ویش زور به کاوه خو. دوا یه راوه ستا له پر دهستی بو لای ستوونی (کرانیستی) میسری که سه رگوزه شتی ولاته که ی به خه تیکه سهر له پایه ی نووسراوه و له پاریس له نیو ئه ستیره کانداندا بزهره، راداشت و قیزاندی «ئیمه هه موو وه که ئه م به رده یین».

بی دنگ و بی مالایه بی هیشتم. مهست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده که مه وه هه قی بوو جاری واشه پییم وایه ئاقلی شتوا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له دهره‌وه‌ی شار له ئەشکه‌وتیکدا ده‌ژیا. وا هات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه خودا له‌باتی زارۆکیکی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له که‌لینه به‌ردیک پرۆکرد و لیبی گه‌ران.

پرۆژی گاووان ماندوو و مردوو له به‌نده‌نێ هاته‌وه و له ته‌نیشته‌ ژنه‌که‌ی رۆنیشته، له پر کووله‌که وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تێکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(١) چوو؟»

سه‌به‌ینێ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه. کچی ئه‌میرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که گوتی: «له‌ باره‌گای ئه‌میرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کیکی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئه‌وی بۆ مائی دونه‌یا یا نیازتیکی دیکه‌ بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زیو، ئه‌وی بۆ خوازیبێنی بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه گوتی: «رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئه‌میرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.»

کووله‌که به‌توور په‌یبه‌وه گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه.»

سه‌به‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئه‌میرم کرد له‌ تالار و سه‌ره‌سهرایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشته و گوتی: «چش با ئه‌میرم له‌سه‌رم دا و پرزگاریم.»

ئه‌میرم به‌فیه‌زه‌هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازیبێنیکه‌ران دانیشته‌وه زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم ته‌نگه‌ده‌ست و بی ئیرووی^(٢) ده‌لێم بێ به‌شته نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ته‌ بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئه‌میرم گوتی: «زۆر باشه مه‌رجیکی هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئه‌گه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مه‌ت ده‌ده‌می.»

- فه‌رموو

- سوۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و، چل نیه‌زی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکاو و چاوی پر ئاو گه‌راوه دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالییه‌وه دا و، ئه‌ویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئه‌مروم له‌سه‌ر ئه‌م دنیاام روونه‌ ماوه، به‌یانی ئه‌میرم کام له‌ پیستتی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: «چی گوت؟! گاووانه‌که گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و^(٣) له‌گه‌ل چل نیه‌زی سووردا لی وستم!».

- بابانم ویران بی!

کووله‌که گوتی: «ئه‌وه چ شین و شه‌پۆرتیکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه زۆر گه‌وره‌یه، پیتی ده‌زانی؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تیدایه، بچۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه بنی و بلێ: «ئه‌حمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانی برات سلاوت لی ده‌کا و ده‌لێ: سه‌به‌ی پیش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه بنییری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئه‌میر، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپییری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه و گه‌راوه! کووله‌که گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ به‌سه‌ره‌وه، خودا که‌ریه. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و بپراوه ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کرد و گینگلی دا.

ئه‌میرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئه‌و مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌وم به‌ستوووه نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ.» تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیریی سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و چل نیه‌زی سوور ریزبان گرتوووه. ئه‌میرمان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لی بردیه‌وه و کچی لی ئه‌ستاندی»، ئه‌میرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌ریه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئه‌میرم، ئه‌گه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه ئاماده‌یه، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه.

کووله‌که پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئهدی له‌ چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بینه.» گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچەکە ی سوارکرد و گاوان جلەوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاووان و ژنەکە ی چوون بۆ ئاوه‌دانی، کچ بەتەنێ و بەخەمناکی لە ئەشکەوتدا مایه‌وه. لە پەر کۆولەکە شاتلۆرە ی بەست تا بەرپیتی کیشەکە. کچ راجەنی و گوتی: «خودایه ئەوه چیبه؟» پاش تاویک کۆولەکە قەلشی و لاوچاکیتی لێ هاته دەر. کچ نەک بەدلێک، بەسەد دل ئاشقی بوو. موحەمەدخان گوتی: کچی ئەمیری دلت دەمگری؟ کچ بەشەرمه‌وه گوتی: «بەلێ». لاو گوتی: دەهسته قاوه‌م بۆ لێ بنێ بەلام وریابه هەلنەچن، هەلبجی پینک نابریین. کچ گورجانە ههستا قاوه‌ی وه‌سەرنا، بەلام وای چاو لە لاوه‌کە بریبوو هۆشی نهما و قاوه هەلچوو لە پەر موحەمەدخان بزر بوو، کچ حەپه‌سا و ئەو شەوی تا بەیانی بەبانگ و سەلا گریا و لە خۆی دا.

بەیانی کالە‌ی ئاسنی لە پین کرد و گۆچانی ئاسنی بەدەسته‌وه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحەمەدخانێ حەلالی دنیا‌م لێ حەرام بێ، حەوت سال بەو دنیا‌یه‌دا گەرا و گەلێکی کوپره‌وه‌ری و چەرمه‌سه‌ری دی، کالە‌کانی سوان و گۆچانە‌کە شکا و سۆراغی دۆسته‌کە‌ی نە‌کرد. رۆژتیک بیری کرده‌وه و گوتی: ده‌گه‌رپه‌مه‌وه و بەباوکم ده‌لیم کۆشک و میوانخانه‌یه‌کم له‌سه‌ر حەوت‌رتیانیک^(٤) بۆ دروست بکا، هەر ریبوارتیک هات سه‌رگوزشته‌ی خۆی پین ده‌گه‌رپه‌مه‌وه به‌شکم ئەو که‌سانه‌ی دنیا گه‌راون خه‌به‌رتیکی موحەمەدخان بزانی و رەنجەرۆ نە‌بم.

کچی ئەمیری گه‌راوه. باوکی که وا‌کز و که‌له‌لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژه کرد؟».

باوکه گیان! گه‌رانی رۆژگار و سوورانی ده‌وران ده‌گه‌ل ئازادان یه‌ک نبیه».

ئەمیر گوتی: «کچم چت ده‌وی؟».

باوکه‌گیان چم له‌تۆ ناوی ئەوه نە‌بێ که له‌سه‌ر حەوت‌رتیانیک له‌ ده‌شتی کۆشک و میوانخانه‌یه‌کم بۆ دروست بکه‌ی تا هەر ریبوارتیک به‌وی داها‌ت چیرۆکیکم بۆ بگه‌رپه‌تته‌وه. - «هه‌ی به‌سه‌ر چاو کچم گیان!» ئەمیر وه‌ستا و کرێکاری وه‌کار خستن و کۆشک و میوانخانه‌یان دروست کرد. غولام و قه‌ره‌واشیشی^(٥) دانێ.

کچ هه‌موو رۆژی له‌ به‌یانه‌وه تا ئیواره‌ی دره‌نگ له‌ هه‌یوانی داده‌نیشت و به‌دوو‌ربین ته‌ماشای ده‌کرد، هەر ریبوارتیک به‌وینده‌رتیدا رابردبا به‌زۆر یا به‌خواهیشت رایان ده‌گرت و میوانداری ده‌کرد و چیرۆکی پین ده‌گه‌رپه‌یه‌وه.

رۆژتیک له‌ رۆژان پیاوتیکی کوپر، که کورێکی حەوت ساله‌ی خۆی ده‌سکیتشی بوو، له‌م گونده‌وه ده‌چوو بۆ ئەو گوند، ئیواره بوو گه‌ینه رووبارتیک که تاته‌به‌ردتیک گه‌وره‌ی لێ

نیزیک بوو، پیره‌پیاو به‌کوره‌کە‌ی گوت: «رۆله‌گیان! خه‌وم دێ سه‌رخه‌وتیک ده‌سکیتیم وریابه مار پیمه‌وه نە‌دا» کوره‌که له‌کن باوکی دانیششت و ئەویش خه‌و‌بردی‌ه‌وه له‌ ناکاو ده‌نگتیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌وه هات و کوره‌که له‌خه‌و راپه‌ری، ترسا و گوتی: «ئوه چیبه؟» بینی وا مه‌نجه‌لێک له‌ به‌رده‌که به‌ریۆوه و سه‌ره‌به‌ژیر هاته خوار و له‌ رووبار که‌وت و پر له‌ ئاو بوو و تی هەلبۆوه و چوه‌وه نیتو تاته‌به‌رده‌که‌وه، هه‌تیو چوو له‌ قه‌راغ رووبار راوه‌ستا و بیری کرده‌وه: ئەگه‌ر جارێکی دیکه مه‌نجه‌ل هاته‌وه خۆی تیراده‌که‌م و ده‌چم بزانی نیتو ئەو تاته‌به‌رده چی تیدایه؟!

کوپر یه‌شکی کیشا تا دیسان مه‌نجه‌ل خلۆربۆوه، له‌نیتوی دانیششت و چوه نیتو تاته‌به‌رد، ته‌ماشای کرد ئەشکەوتیکی زۆر جوانه و دیواره‌کانی هه‌موو به‌ردی مه‌ر مه‌رن و چل ته‌ختی خه‌وی لێ دانراوه. چوو له‌ بن ته‌ختیک خۆی شارده‌وه. پاش به‌ینتیک چل کۆتر لووربوونه‌وه ئەشکەوت، په‌ر و پالی کۆتربیان دامالی و هه‌موویان بوونه لاوی جوانچاک، هه‌ریه‌که له‌سه‌ر ته‌ختی راکشا، یه‌کیان خه‌مناک بوو ته‌نبوورتیک ده‌س دایه و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و به‌سۆز و کولی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هەر که‌سه به‌شی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هیتا و گوتی: «رۆله! ئەوه حەوت سال پتره بۆ خاتری پیره‌ژنیتیک خۆت به‌و درده‌ بردوه و هه‌موو شه‌وی ده‌کرووزیبه‌وه و ئیمه‌شت وه‌ته‌نگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتتیک بخۆ».

- دایه! شیوه‌که‌م بۆ له‌بن ته‌خته‌که‌م دانێ که هیتور بوومه‌وه ده‌بخۆم.

دایکی شیوه‌کە‌ی بۆ وه‌بن ته‌خته‌که‌ نا.

بە‌یانی هەر چل لاو بوونه‌وه کۆتر و رۆین. کوره‌که وه‌ره‌ز بوو و بیری کرده‌وه: خودایه! ده‌بێ مه‌نجه‌ل که‌ی بجیتته‌وه بۆ ئاو تا من خۆم رزگار بکه‌م؟ بێ شک باوکم هه‌ستاوه و ده‌مکوتی.

کوپره‌ش وه‌خه‌به‌ر هات. بانگی کوره‌کە‌ی کرد چ جواب نه‌بوو، وای خه‌یال کرده‌وه که له‌ ئاو که‌وتوووه و خنکاوه. هەر هه‌رای ده‌کرد و ده‌گریا. به‌یانی که مه‌نجه‌ل له‌ تاته‌به‌رد ده‌رکه‌وت کوپر خۆی تی هه‌ویشت، دیتی باوکی به‌کوپره‌ کوپره‌ لیتی ده‌گه‌رپێ و هه‌رای ده‌کا. بانگی کرد: باوکه! چیبه؟

- له‌ کوپری؟

- من چوو بوومه ئەم گونده‌ گۆشت بکرم. باوکی هه‌ره‌شه‌ی لێ کرد و گوتی: «منت له‌و چۆله به‌جی هیتتوووه و به‌ئه‌ستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ له‌ خودا ناترسی؟!» کوره‌که زۆر شه‌یتان بوو. دل‌خۆشی داوه و خاوی کرده‌وه، ده‌ستی گرت و رۆیشتن. که

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هوت پێیان کوره‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپکی وه‌به‌ر چاوه‌هات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا سال ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەم‌شه‌وه هه‌ر چه‌پۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نێزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نێزیکانه ئاوه‌دانی نییه ئەگه‌ر ناتهووی له‌ چۆلی رابووێری وهره ئەم‌شه‌وه میوانی من به».

کوپه‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ رابخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانه‌وه، کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌ه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپه‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپه‌ گوتی: له‌باتی ئەوه من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چه‌پۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه شتیک بلێ! کوپه‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوپیژت چهند خۆشه» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نێزیک ئاوه‌ دانیشتن باوکه‌ خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وهره له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ دهر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاوه‌ بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناوه‌ تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چله‌ ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چله‌ کۆتر هاته‌وه‌ په‌ر و بالیان وهراند و بوون به‌ چله‌ لاری جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبوویریکی ده‌سه‌ دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «هه‌وت سال پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیتمه‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه. ئەوه گوتی: دایه‌گیان خوارنه‌که‌م بۆ له‌بن ته‌خت دانی دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیا‌ن دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌وه‌ ئاوه‌ چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وئ هاتمه‌ دهر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «بیلله‌ کوره‌که‌ت بێ ئەوه تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه کۆشکه‌ و هه‌رچی تێی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت نازابن» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیواری (٦) له‌وینده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌وه‌ رووبار خلۆر بۆوه، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نێو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌وه‌ کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چله‌ کۆتر هاته‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوویری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌گیان! ده‌بخۆ هه‌وت ساله‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايه‌ ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی (٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپه‌ هاتووی؟

- هه‌وت ساله‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سه‌به‌نیته‌ موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەم‌رۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه رۆژه‌ی نه‌چووه‌ دهر و خۆشیا‌ن رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وئ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیک قه‌وما‌با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بێ شتیک له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما‌بێ که‌ ئەم‌رۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریژن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابهرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەم‌جار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایکه‌ کوره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووکه‌ بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیریژن بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریژن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیریژن بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی به ئه سپ نالین: «سور»، به لکو ئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی ده لین: «کویت»، خو ئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی ده لین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوار پیمانم بیستوو.

(۵) قهره واش: وشه یه کی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیه کی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه ئامادهی کردوو

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروهها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وه کورۆ له ییکی کۆلنه دهر و خه باتگیری کورد ناسراوه، وهه لکه وتنی شاعیریکی وا به توانا و له ناو میلله ته که مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه ی میلله ته که ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوو به ئه وه ی زیاتر خوئی بو خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا بکات (ههروه که له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته واوه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به باوه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت وتوویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بو به هه شت وتی: ئاخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیته دا به ئاشکرایه دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بو خوئی هه لباردوو. هیمن (سه یید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری ئازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ره و پاراوه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بو ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفستوگۆیه کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بو دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکه ش به خوینهرانی به یریزی هاوکاری ئه که ین:

* له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوو ناوی دوور و درێژم له کۆل بوته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه یینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاته‌ی که بووم به‌حیزی من هه‌ر شاعیر بووم وه‌له‌به‌ر ته‌بیعه‌تی شاعیریم ناوی نه‌یتیم کرد به‌ه‌یمن که به‌ته‌بیعه‌ت هه‌ز له‌ بیده‌نگی و سولم و رابواردنم پێ‌خۆشه‌ بۆبه‌ ناوی ه‌یمنم هه‌لبێژاردوه‌.

* به‌لام شاعیر ه‌یچ کاتیک ه‌یمن نابیت...!؟

- به‌ته‌بیعه‌ت هه‌ز له‌ ه‌یمنی ئە‌که‌م به‌لام ئە‌گه‌ر ه‌یمنی بۆم نییه‌ ئە‌وه‌ جیا‌یه‌.

- یا وه‌ک سالم له‌به‌ر نه‌خۆشی ناوی خۆی ناوه‌ سالم... تۆش له‌به‌ر ژبانی ئاواره‌بیت ناوی خۆت ناوه‌ ه‌یمن.

* دوای ده‌رچوونی دیوانه‌که‌ت، ئایا ه‌یچ شیعری ترت وتوو؟

- پاش ده‌رچوونی دیوانه‌که‌م شیعری‌کی درێژم وتوو که‌ که‌م جار شیعری وا درێژم وتوو، وه‌ ئە‌م شیعره‌ ته‌ئسیری شیعری فارسی تیدایه‌ وه‌ هۆی وتنی ئە‌وه‌بوو که‌ هه‌ستم به‌جودایی و غوربه‌ت ئە‌کرد وه‌ توانیم له‌م شیعره‌دا ئە‌وه‌سته‌ ده‌رپرم که‌ تیا‌یا ده‌لیم:

بشنو از نی چون حکایت میکند

واز جدائیها شکایت میکند

ساقیا وا بادوه وا بادوه

پوو له‌ لای من که‌ به‌جامی بادوه

نابئ قه‌ت ناله‌ی جودایی بئ ئە‌سه‌ر

جا چ نه‌ی بیکا چ پیاوی ده‌ره‌ده‌ر

بۆیه‌ ناله‌م تیکه‌لی نه‌ی کوردوه

شیوه‌نیکم کرد که‌ نه‌ی نه‌یکردوه

شیوه‌نی من شیوه‌نی ئینسانیه‌

بانگی ئازادی و گروی یه‌کسانیه‌

شیوه‌نی من شینی کوردی بئ به‌شه

ئو گه‌له‌ی حاشا ده‌که‌ن لیبی و هه‌شه

دوای ئە‌وه‌ش شیعری‌کم وتوو له‌ مناجاتی مانگدا که‌ له‌ژێر ناوی (تریفه‌ی سارد) ده‌لیم:

به‌لینی راگه‌یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه‌ بن ئە‌م پارده‌ غارده

له‌ جی‌ژوانی له‌می‌ژه‌ چاوه‌ریتیم
نه‌هاتی کیژی جوانی هه‌لبێژارده
ته‌زووی گه‌رمم به‌له‌شدا دی ئە‌گه‌رچی
ته‌زاندی شان و پیللم به‌ردی پارده
وه‌ره‌ با ره‌نگ و روخسارت ببینم
به‌من چی تیشکی داوی مانگی چارده
گری ئە‌م روومه‌ته‌ی تۆ جوان و گه‌رمه
تریفه‌ی مانگه‌شه‌و جوانیش بی سارده

* له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی دل‌داریت نه‌کردوه‌ ته‌نیا ماوه‌ییکی زۆر کورت نه‌بئ به‌لام شیعره‌ دل‌دارییه‌کانت وه‌کو ئە‌وه‌ی که‌ ته‌جره‌به‌یه‌کی دوور و درێژت هه‌بئ، ئە‌مه‌ به‌چی لیبی ئە‌ده‌یته‌وه‌؟

- هه‌رچه‌ند له‌و ماوه‌یه‌دا دل‌دارییه‌که‌م لئ تیک چوو به‌لام هه‌ستی راسته‌قینه‌ی ئە‌و ماوه‌یه‌ له‌ ناخدا ماوه‌، چونکه‌ بئ به‌ش بووم له‌م نیعمه‌ته‌، (حرمان) وای لیبم کردم که‌ شیعره‌کانم به‌م جۆره‌ بیت.

* ئە‌گه‌ر ئە‌دیبه‌ نه‌بوویتایه‌ هه‌زت ئە‌کرد ببیت به‌ چی؟

- زۆر دل‌م خۆشه‌ که‌ ئە‌دیبم وه‌ ئە‌گه‌ر نه‌بوومایه‌ به‌ئە‌دیبه‌ هه‌زم ئە‌کرد بێم به‌ئە‌دیبه‌.

* به‌رای تۆ ئە‌دیبه‌ی ئیستای کورد تا چ راده‌یه‌ک له‌ مسته‌وای مه‌سئولیه‌ت دایه‌؟

- زۆریان توانیویانه‌ بگه‌نه‌ ئە‌نجام به‌لام که‌مان توانیومانه‌ مه‌سئولیه‌تی خۆمان جێبه‌جێ بکه‌ین، زۆربه‌ی ئە‌دیبانێ کورد باری سیاسی رێگه‌ی گرتوون و اتا هه‌ر خه‌ریکی ئە‌و دۆخه‌ ناله‌بارهن که‌ کورد تیا‌ی بووه‌ و وه‌ ویستویانه‌ له‌م لایه‌نه‌وه‌ بگه‌نه‌ ئە‌نجام بۆیه‌ باری کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌بیر چوو که‌ لایه‌تیکی گرنگی ژبانه‌ و ره‌نگه‌ به‌لامه‌وه‌ عه‌یبه‌ که‌ بلێین له‌م سه‌رده‌مه‌ له‌باری کۆمه‌لایه‌تیدا دواکه‌وتووین. به‌لام ئە‌بئ به‌ره‌و باشتری به‌رین.

* شنه‌ نه‌بزیوی سه‌ه‌ری بسکی ره‌شی

که‌ له‌سه‌ر روومه‌تی ئارامی گرت

گوئ مه‌ده‌ ئە‌و قسه‌ کۆنه‌ی که‌ ده‌لئ

له‌شکری کافره‌ ئیسلامی گرت

ئە‌م شیعره‌ت به‌ چ مناسه‌به‌تیک وتوو؟

- ئەبى سەھلى مومتەنيع بنووسى، وانا شتتيك بنووسى كه خەلكە كه تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بگا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزىتتەوه، وەنابى زۆر پرواى بە بەرھەمەى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكە وه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکە وتووبى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەوه بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر لە شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى لە خەيالەم بىت (كاروانى خەبات) م لە شىعرە ھەر چاكەكانمە لە بەرئەوھى ھەستى راستەقېنەى خۆم دەرپرېوھ بەرامبەر بەرەفېقىكى خۆشەويستم وەلام واىه تىايدا سەرکە وتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتووێژ دەگەل مامۆستا ھىمن

لە بەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زاينى) لە شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرپىز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعەرىكم وەدەست كەوت كه لە رۆژى پىنجشەمە ۳۰ى خاكەلپتەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زاينى)دا، لە شارى مەھاباد بەرپتەو چوو بوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبىاغى، حوسەين شەریف پەناھى و ژمارەيەكى ديكە لە شاعىرانى كوردستانى ئىيران بەشدارىيان كرد بوو. لە ماوھى ئەو سە سەعاتەى كه شەوى شىعەرەكەى تىدا بەرپتەو چوو، ھىندىك پرسىارى ئەدەبىيان لە مامۆستا ھىمن كردوو و ھەمىشە بەو پەرى دلتۆزىيەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژىرەوھ چاوتان بە پرسىار و وەلامەكان، دكەوئى و لەگەل ھىندىك بىرواى مامۆستا ھىمن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالىخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبىاغى (حافز) شىعر دەخوئىتتەوھ لە مامۆستا ھىمن دەپرسن كه بىرواى سەبارەت بەم شاعىرە چىيە. مامۆستا ھىمن دەفەرموئى:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جىئى شانازىيە بۆ شارەكەمان، يەككە لە ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبىنم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش نالىم كوئىر و رۆشندلە، بەلام لە شىعەرەكانىدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبىنم. ھەتتا جىئى تەعەجووبە بۆ من! من جارىكى لىيان پرسىم كه مامۆستاي شىعەرى تۆ كى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فېربووم، كاتى شاعىر شتتيك نەبىنى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پىم واىه ھەموومان خوئندوو مانەتەوھ. منىش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوئندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

رىگ ھامون و درشتىھای او

زىر پايىم پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو حىسى كوئىرانەيە تىدايە، لەم سەھ. ھىچى تر نىيە، بۆنى دەكا، حىسى دەكا لەبەر پىيدا. كەوابوو باسى دىتنى تىدا نىيە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەي زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوئى شىئەرى شاعىر، گوئى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەي كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بە عەقىدەي من هونەرتىكى يەكجار گەورەيە. لىرەدا دەمەوئى نوكتەيەكتان عەرز بكم. دوكتوئىكى رۆشندلمان هەيە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتوئە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بە راستى بى يارمەتى ژنەكەي هېچى بۆ ناكري، ژنىكى خويندەوئى هەيە كە هەم ژنەتەي و هەم مونشيبەتەي... ئەگەر شىئەرى بۆي زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەيلت، ئەو دەينووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەو دەش مەحروومە (هەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەيەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتوئە هەيە. رۆژتىكى پىكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بو، ديارە ژنەكەي خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقوليشە، چاوساغىتى. رەفقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىي پرسیم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرئى؟ گوتم ئەو عەساي مومسايە بۆمە.

لىرەدا كاك شەرىف حوسىن پەناهي شىئەرىك دەخويندەو و پاشان مامۆستا هىمن دەفەرئى:

شىئەرى ئەو برايه مان درىژ بو، شىئەرى (ملوانكەي شىن)، و ئەغلب شاعىرە لاوكانمان دەيانەوئى شىئەريان درىژى. پىيان وايە بەدرىژ و كورتىي چاكە. ئەم شىئەرى بەعەقىدەي من ئەگەرچى درىژ بو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بو، چونكو پترى دەبو وەسفى زىبار و شتى وا كردبا. بەوئى شىئەرىكەي عەبىدار نەدەبوو. دەمەوئى لىرەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكم، پىيان وانەبى شىئەرى بەدرىژىي چاك دەبى، شىئەرى ئەوئە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بتوانى مەتلەبى گەرە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەي من كورتە. دەنا دوئىنى ئەو شاعىرە لە منى پرسی كوتى: تو كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئى؟

من كوتم: نزيك بەچل سال لەوئى پىش شىئەرىكم گوتووه، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زياد نەبووه هەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتووه. هەر يەك شىئەرى، مەنزورم ئەوئەبە شىئەرى فېرن، دەلېم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچه كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەيرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەوئەيدا ئەوئە ئىحساسم بووه كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆي دىلى ئىجتىماعى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوئى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىرەدا بەرپۆئەبەرى كۆرەكە دەلتى برىاربوو بەپىي تەمەن، مامۆستاكان شىئەرى بخويندەو، ئىستا كە دەمەوئى داوا لە مامۆستا هىمن بكم كە شىئەرىمان بۆ بخويندەو، دەترسىم پىي وابى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا هىمن دەفەرئى:

- وەللا پىم وايە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستاي گەرەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پرسی شاگردەكانت كى بوون؟ هىمنى بەشاگردى خۆي قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندال بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەككىم لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەرەيە.

ئەوشۆكە رەفقىكى باسى ئەوئە دەكرد كە ئىو بۆ ئەوئەندە ئەهەمىيەت بەشىئەرى دەدەن. بەهونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وايە ئەو لەبەرئەي نىيە ئەمە هونەرەكانى دىكەي كوردمان لەبەرچا و نەبى بەلكو لەبەر بى دەرتانىيە. كورد پەناي بردووه بۆ شىئەرى كە زووتر بەگوئى خەلك بگا. ئەوئە بەشىئەرى دەلېتەن ئەگەر بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گوئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەرۆژنامە هەيە هەتا بتوانىن هونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەين. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان هەبا، دەبوو ئەوئە پىر ئىفتىخارى پى بكمەين. بلېين چى؟ رەنگە هەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عەلمەيدا ئى وا هەبى چىرۆكى چاك بنووسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوئى بلاوكردباو؟ چۆنى بلاوكردباو؟ ئەوئەبە كە ديسان پەنامان بردووه بۆ شىئەرى كە زوو لەبەر دەكرى و زوو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەرى و شاعىرى ديون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و ديومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوئىگر پىيان چاك بو (ئەوئە بۆيە نالېم داواي چەپلە بكمە ها لە بىرتان نەچى!) چەپلەي بۆ لى دەدەن بۆئە دوو جارى بخويندەو. يەككىك لە شىئەرىكانى مامۆستاي كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرآنە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەباو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى هەر شاعىرىكتان لەوئە پاش پى چاك بو پىي رابگەيەنن دوو جارى بخويندەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەي كۆم يانى بۆ نالەي جودايى كە لەوئە شىئەرىكتان بۆ دەردىتم.

بىگومان مامۆستاي هەموو شاعىرە نىشتمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پىي بلېين نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتەي تىدا بزوتووه، بەلام هەر دەردى كوتووه دەرمانى نەكوتووه. دەلتى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیترا، ئەما ئیمه شاعیریکمان هه بووه به ناوی حاجی قادری کۆبی که ده بی هه موو به حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه ل شاعیره که ئەحه مدولیللا موجه سه مه ی بو دروست کرا. من هه رچهند شاعیری مونا سبات نیم و، له مونا سباتدا شیعەر نالییم به لام ئەو که سانه ی تاریک و پرونیان خویندۆ ته وه ده زانن که شیعەرێکم بو موجه سه مه ی حاجی قادری گوتوو. به لام به داخه وه جارێکی پاش موجه سه مه که چومه کۆبی و دیتم سه ری موجه سه مه ی حاجی قادری گولله یکی وئ که وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه حیسسی منی زۆر بزواند و غه زه لیکم گوتوو که رهنگ بی زۆری ره مز تیدابی. بۆیه له سانسۆر ده رچوو و له ناله ی جو دا ییشدا چاپ بووه. ئەگه ر زۆری ره مز تیدا نه بووبا پیتم وایه ده رنه ده چوو. به ئیجازه ی ئیوه ئەو شیعره ده خوینمه وه.

له کۆ ئە سرین ده بارینم له بو کوردی په راگه نده له گه رمین غه رقی ئاره ق بووم و چاوم هه ر له سامه رنده منی زنجیر پسین لیره ئە سیری بسکی جوانیکم زه مانه گه رچی ئالۆز و په شیه، که ل به موو به نده کوتی ئیواره بازاری وه ره ماچت ده می نه م و بیست هه لۆی کویتسانی کوردستانم و نازییم به ده سه تهنده دلم سه د هیندی دیکانه به ناز بشکینی ده نگ ناکه م چ سوودیکه هیه، کیه په پرسن داد و گازه نده جیهان و هه رچی خیر و خوشیه بو هه لباژدانه به قانونی ته بیعه ت پاشه ره کخۆره ئه ی گه نده ئەگه ر تاوانی بی هیزی نییه بوچی له دنیا دا به شی من ماتهم و شینه، به شی خه لکی زه ماوه نده؟ به مر دوو بیس نیشانه ی گولله یه ئەو که لله پر شو ره ئەو یستاش ده رسی سه ریازی ده لئ ئەو شاعیره ره نده سه ری ته عزیم له بهر تو دانواندن فه خره بو هیمن بژی حاجی که کیوی هیمه ته سه د هیندی ئە لوه نده لیره دا به رتیه به ری کۆر پرسیا ریکی له مامۆستا هیمن ده کا و ده لی:

مامۆستا تکایه بفرموون که جه نابتان زۆتر ده چ حالیکدا، یانی زۆتر له چ کاتیکدا

شیعەر ده لئین؟ هیندیک وه ده زانن شیعەر له وهخت و سه عاتیکی تاییه تدا ده گوتری ده مانه وی ئەوه ی بو شاعیره لاوه کان پروون بکه یه وه؟

ئهو وهختی منیش لاو بووم، پیتم وابوو شیعەر یه عنی قسه یه ک که وهزن و قافییه ی هه بی. منیش داده نیشتم و کاغز و قه لئه میکم به ده سه ته وه ده گرت و وهزن و قافییه یه کم ده نه زه ر ده گرت و شیعەر ده کوت. زۆر مه منوونی باوکی خۆم که دیوانه که ی مندالی لی سوو تاندم ده نا ئە لعان به ده سه ت خه لکییه وه ما با گالته یان پی ده کردم. به راستی شاعیری هه روا وهزن و قافییه نییه، شاعیری ده بی سۆز و ده روون و کول و کۆی ئەو شاعیره بی بخریته قالی نه زم و ئاهه نگه وه. من زۆر جارم گوتوو هه رچهند بو خۆم بریکیش قافییه سازم به لام زۆر ئەه میه ت به قافییه ناده م ده شیعرا، به لام بو وه ی شیعەر و نه سر لیک بکه مه وه مو عته قیدم به مۆسیقا و ئاهه نگ و وهزن ده شیعرا. من وهختی شیعەر ده لئیم که به راستی شیعەر زۆریم لی بکا. تا زۆریم لی نه کا، تا له خه وم هه لئه ستینی، تا خه و و خواردنم لی نه تۆرینی، من شیعەر نالییم. چونکو من ده توانم مه قاله یه ک بنووسم، ئەگه ر به وی و تاریکی سیاسی بنووسم به نا به رین شیعەر شتیکی دیکه یه که کول و کۆی ده روونی خۆمه ده و وهخته دا ده یلییم. نازانم توانیومه لاوه کان حالی که م یا نا؟ به لی، شیعەر شو عار نییه، ئە ورۆ بیلیتی و سه به نیی بمرئ. شیعەر ئە وه یه که هه رنه بی پاش شاعیره که ی به نییک مینیته وه. زۆر شاعیری وام پی شک دی شیعره کانیا ن ده پیش خو یاندا ده مرن. ئەما زۆر شاعیری وا هه بووه هه ره کو نالی، ئیمه تازه ده زانین، تازه تی گه بیوین ئەو نامری و قه تیش هه تا تاریخ هه یه نامری، که چی هه ر شیعری عاشقانه شی کوتوو، شیعری نیشتمانی و شتی که متر کوتوو، ئیلا شیعریکی زۆر گه وه نه بی که به شاره که ی خوی هه لکوتوو:

«قوربانی تۆزی رینگه تم ئە ی بادی خۆش مروور

ئە ی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوور»

که ره نگبی ده که م زیاناندا قه سیده ی هینده وه سیع و جوان هه بی.

لیره دا به رتیه به ری کۆره که داوا له مامۆستا هیمن ده کا که له باره ی ئەو شاعیره لاوانه ی که له ماوه ی چهند رۆژیکدا که کۆره که به رتیه چوو، شیعریان بو کئ به رکیتی ئە ده بی نار دووه، قسان بکا «مامۆستا هیمن، مامۆستا هاوار (عه لی حه سه نیانی) و کاک مه جیدی نانه وا داوه ری ئەم شیعرا نه بوونه». مامۆستا هیمن ده فه رموی:

ئهو سی که سانه ی که ئیوه هه لئان بژاردوون، شیعری شاعیره لاوه کان ته ماشاکه ن، ئەو سی که سه ن که مو عته قید به شیوه ی نوئ و کۆنن. ئەگه رچی ئەو ئیستلاحه ره نگه بریکیش غه له ت بی «کۆن و نوئ» شیعەر ئەگه ر چاک بوو هه میشه تازه یه قه ت کۆن نابئ. به لام

هه موو جوۆره جلوه‌ی گه‌یگی کوردی تیندا به‌دی کرئ. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریگی گۆقاری سروه له شاری کرماشان دابندرئ له‌گه‌ل زۆر ئاواتی ترکه به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه شیعیره‌که‌ی سنه برای شاعیر و نووسه‌رم کاک سه‌ید «سمایی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک ئه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئیستا سه‌ره‌رای سپاس له‌ کاک سمایل، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پیشکه‌ش به‌ره‌وانی پاک‌ی مامۆستا هێمنی خۆشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی

وتووێژیکی بلاونه‌کراوه ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن

- له‌باره‌ی شیعیر و شاعیریدا

- سه‌باره‌ت به‌زمانی یه‌کگرتووی شه‌ده‌یی

- چۆنییه‌تی دابه‌زراندنی گۆقاری («سروه»)

سه‌ید سمایل: ئیستا پیمان خۆشه‌ له‌م فرسه‌ته‌ که‌ ده‌ستی دا و ئه‌م هه‌له‌ که‌ که‌وته‌ ده‌ستمان (به‌خته‌وه‌رانه‌ له‌ خزمه‌ت تاخمیک له‌ ئه‌ده‌ب‌دۆستاندا کۆبوینه‌وه‌ و به‌تایبه‌ت مامۆستا هێمن ئه‌ستیره‌ی پرشنگداری ئاسمانی ئه‌ده‌ب و شیعیری کوردی) که‌لک وهرگرین، لام وایه‌ ئه‌مانه‌ی که‌ سه‌روکاربان له‌گه‌ل ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیاتدا بێ، که‌م تا فره‌، گومانم نییه‌ هیچ که‌س هه‌بێ ناوی مامۆستا هێمنی نه‌بێستبێ، شیعیریکی له‌ مامۆستا له‌ به‌ر نه‌بێ و به‌تیگراییی ئه‌م شاعیره‌ پایه‌به‌رزه‌مان نه‌ناسێ...

ئه‌مانه‌ی له‌ خزمه‌تیان داین: بریتین له‌ ئاغای که‌رمی قه‌ییومی و ئاغای جیهانی که‌ به‌زاراوه‌ی کوردی شیمال به‌حسمان له‌گه‌ل ئه‌کا و، هه‌روه‌ها ئاغای ئه‌سه‌دی که‌رمی له‌ مه‌نته‌قه‌ و ناوچه‌ی کرماشان.

مامۆستا هێمن له‌گه‌ل به‌خیره‌تنتان، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ به‌رمووی یه‌که‌مین پرسیارمان وا مه‌تره‌ح بکه‌ین که‌ جه‌نابتان له‌ چه‌ند سالییه‌وه‌ ده‌ستتان داوه‌ته‌ شیعیر؟

مامۆستا هێمن: له‌ ته‌مه‌نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا ده‌ستم کرد به‌شیعیر گوتن. به‌لام شیعیرم نه‌ده‌ناسی که‌ شیعیرم ده‌گوت، پێم وابوو شیعیر ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌زن و قافییه‌یه‌کی له‌باری هه‌بێ و ئه‌وی دیکه‌ هیچ نییه‌. خۆشه‌ختانه‌ ئه‌و شیعیرانه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا گوتبوومن به‌ده‌ستی باوکم ده‌ ئاگر خران و ئه‌گه‌ر مابان ئیستا خۆم ده‌ ئاگرم ده‌خستن. به‌لام ده‌ بیست و یه‌ک سالییدا هه‌ستم کرد که‌ شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له‌ بیست و یه‌ک سالییدا، یه‌که‌م شیعیرم ده‌ گۆقاری

«نیشتمان» دا بلاو بووه‌، که‌ پێم وایه‌ شیعیره‌. ره‌نگبێ له‌باری شیوه‌وه‌ نه‌گه‌بیسته‌ باری شیعه‌کانی ئیستا، به‌لام له‌باری ناوه‌رۆکه‌وه‌ کۆلوکۆی ده‌روونی خۆم بووه‌ و ده‌رم برپوه‌. چونکه‌ من پێم وایه‌، شاعیری واقیعی که‌سیکه‌ که‌ ئیحساس و کۆلوکۆی ده‌روونی خۆی ده‌رپه‌ی و بیه‌تیتته‌ سه‌ر کاغه‌ز. ده‌نا قافییه‌ ریک‌خستن و وه‌زن دروست کردنم پێ شاعیری نییه‌. دیاره‌ وه‌کو که‌ لامیکی زیبا به‌لامه‌وه‌ خۆشه‌ویسته‌، به‌لام ده‌ ئیستلاخی خۆمدا پێی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شیعه‌ به‌شتیکی دیکه‌ ده‌زانم. ئه‌وه‌ نه‌زه‌ری منه‌، له‌باره‌ی شیعه‌وه‌. وه‌ک عه‌رزیشم کردی له‌ ده‌ دوازه‌ سالی را ده‌ستم پێ کردووه‌، به‌لام شیعیری کرچ و کالم ده‌گوت.

سه‌ید سمایل: مامۆستا! که‌وابوو به‌مروری زه‌مان، ئینسان هه‌رچی ده‌ زه‌مینه‌ی شیعه‌دا کار بکات ئه‌و کرچ و کالی و به‌ئیستلاخ ئه‌و خامییه‌، پوخته‌ ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته‌ مه‌رحه‌له‌ی ته‌کامل و ره‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟

مامۆستا هێمن: وه‌للا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه‌ فره‌قی هه‌یه‌، شاعیریش وه‌کو هه‌موو ئینسانیک فره‌قی هه‌یه‌، هیندییک شاعیر، به‌جه‌وه‌لانییک له‌ ژیانیدا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل. وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جره‌به‌ بێ. ده‌ورانییک له‌ ژیانیدا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل و ته‌واو بوون، وه‌کو مامۆستا گۆرانی گه‌وره‌، که‌ له‌ ده‌ورانیکی عومری خۆیدا پێم وایه‌ شاعیری وا به‌رز هه‌ر نه‌بووه‌ و نابیتته‌وه‌. ئه‌گه‌ر برۆا به‌رموون، زۆر جه‌ساره‌ته‌ ئه‌وه‌ی عه‌رزده‌که‌م، شیعه‌کانی ده‌ورانی ژیانی ناگاته‌ شیعه‌کانی ناوه‌راستی ژیان...

سه‌ید سمایل: مامۆستا شیعه‌ هه‌یه‌ که‌ بۆ مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان و تراوه‌، یانی به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟ باش وا نییه‌ شاعیر شیعه‌که‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانیک باش بێ، یانی واقیعییه‌تیکی مه‌لمووس بێ که‌ هه‌موو زه‌مانیک قاییلی ده‌رک بێ؟

مامۆستا هێمن: عه‌رزت ده‌که‌م، ئه‌من ئه‌و شیعه‌ی که‌ بۆ زه‌مانیکی تایبه‌تی ده‌گوتی به‌شیعیری نازانم، به‌شوعاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه‌ که‌ شیعه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاش مردنی شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌کو ده‌زانین سێ سه‌د سال له‌ وه‌فاتی ئه‌حمه‌دی خانی مه‌ رابردوو، ئیستا شیعیره‌کانی هه‌ر به‌تام و خوین. هه‌روه‌ک بۆ ئه‌و رۆژه‌ی گوتبن وایه‌، قه‌تیش کۆن نابن. شیعه‌ریک که‌ ئیحساسات و عه‌واتفی ئینسان به‌یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه‌وه‌ شیعه‌، ئینسان ئه‌و شیعه‌ی ده‌وێ. هه‌تا شیعه‌رمابێ و ئینسان مابێ، ئینسان ئه‌و شیعه‌ی ده‌وێ. زۆر شاعیری وا هه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان بمرن، شیعه‌کانیان مردوون. زۆر شاعیری واشمان پێ شک دێ - با هه‌ر باسی کورد نه‌که‌ین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهڵ ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمنه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشکر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

نايا نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قیدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نهوه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نهوه برپك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نهوه ل دهنگيكي شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په ريوته شيمال... شيخ نه حمه دى جزيرى و فهقى ته يران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمه دى خانى به زاراوهى شيمال شيعريان گوتووه. به للام نه حمه دى خانى ئيتر دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مه نته فهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جهه دياناتى تاريخى و
به هه رحال مه وقه عيه تى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي لهو له هجانه به مروورى
زهمان قابيلى نهوه نهمين، به عزيكيشيان به هه و ل و ته قه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كورد بيه كانا كامت پى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژ موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نهوهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و ته عه سسوبيان نه گوتووه. ماموستا جه ميل رۆژبه يانى
ده فه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رتيان) ه، يانى رتيگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جتيگاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و هه ربه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيه هيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزيك سوله يماني. دياره له هجهى سوله يماني تا
حه دديكى له گه ل له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يماني - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قیدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكه ينه بناغه بو نه وهى زمانى به كگرتووى
كوردى لى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشترو پاراو تره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراوهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفى نيهه. به للام شيعرى ههرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قیدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ر لهو وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى هه ربه كه له له هجه كانى كوردى تيدا يه، جا ناسك
خه ياليشى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تا يبه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقا يه سه نيهه له گه ل هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم رهنگه له بهر
بى بوژان بخوښمنه وه:

دهورانييه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بو يه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانييه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى برپك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى ده وى... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نه وه م زۆر گيپرا وه ته وه، جارتيك كوژتيكى نه ده بى بوو، براى عه ره بى لى بوو، پيم گوتن
برا عه ره به كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتووه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيبه رى دارخورمادا په روازه بوون، نايا بو خوژتان شيعريكي وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى ده فه رمووى:

دهخیلت بم نهخیلی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلرّهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازه بفرموی شیعریکی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوئی ههلتاوهسیوه، سهر موعهلهق؟!»...

مامۆستا هێمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکهی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(بهپیتکه نهینهوه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: بهتیکرایی نالی له سه نهعه تی بهدیی ئیمتیازیکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره بهدیی هاتیا، مامۆستا گیان... نیما، قسهیهکی ههیه، ئیژی
ئەشی ئینسان موسهلهت بی بهسه قافیهدا، نهک قافیه موسهلهت بی بهسه ئینسان. من
وا ده رک ئەکهم لهم قسانه، که حهقهمن وهزن و قافیه ئەبی ههر هه بی، مونتهها نهک
حاله تی تهقلیدی و عهرووزی هه بی، بۆچوونی جه نابتان لهم بارهوه چییه؟

مامۆستا هێمن: منیش قسهیهکم ههیه، دهلتیم شاعیر ده بی شیعەر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئهزمونی شاعیریدا» که پیم وایه چاپکراوه لهویدا دهلتیم
ئەگەر من نالهی جوداییم له وهزنی مهسه ویدا نهگوتبايه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دا برکتیم، بهلام ئەگەر «په ری شیعەر» م ده وهزنی ههجا ییدا نهگوتبايه ههچ تامی نه ده بوو،
ئه وهیه پروای من. من شاعیریکم ده پێشدا چوارچۆیه دروست ناکه م بۆ ئەوهی شیعریک ده
چوارچۆیه و وهزن و قافیهیه کدا بلتیم، لێده گه رتیم شیعەر بۆ خۆی ده بیینیته وه. ئەگەر شیعەر
بی ده توانی بیینیته وه، وه زنیش بیینیته وه، قافیهش بیینیته وه. مامۆستا گۆران شیعری
کوردیی نوێ کرده وه، گۆران په نای برده وه بهر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعری گۆران تو
هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وهزنی نه بی؟ بۆ نمونه، شیعریکی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلاودۆل پیتوم، نه له شار و
نه له دی، نه مدی کهس، وهک تو جوان بی، تویت و بهس، کهچه کوردیک دل پیتی شادیی،
وهک فریشته و په ریزاد بی...». بهلام تو ته ماشا ده کهی له به یته کانی کوردیدا ئەم وهزنه
هه یه.

که ریم قه بیومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هێمن: به لئی، به پیتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تیدا یه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئەتو له بیتره؟ به لام ئەگەر هه مووشم له بیر نه بی، شتیکم له بیره که
ده لئی:

سه د وه ستام بۆ بی له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بی له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بی، نهرم و شلک بی

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه ههر ئەو وهزنه نییه؟ ئەما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه قافیهش مه تره ح
بووه. ئەگه رچی ئەمن بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعەر. وهزنم پیم مه رجه،
قافیه م پیم مه رجه نییه. ئەگه ر ئەتو فۆلکلۆری کوردی چاتر متاله عه بفرموی ده زانی که
ئەوان قافیه یان ره عایهت کردوه. تیکراری قافیه یان، وهکو له شیعری عهرووزی یا
تهقلیدیدا که ئیوه ده فهرموی، کردوه. ئەوه یان پیم عه یب نه بووه، بۆ ده برینی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیه کردوه.

ئومیده وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فه ربیه) که پێشکەش کراوه به که رترین شای ئییران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پیم ده که نن) و ههر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فه ربیه یه،
به ده ستان بگا و بزانی که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده ولّه مه نده.

ئەم رۆژانه ئەده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی نالی ئەحمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو ده ردین»...

که ریم قه بیومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هێمن: به لئی، شه رتیکمان به ست... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه رووی مرده ن)

جه لالی نالی ئەحمه د گوتی: ئەی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه که کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه یین.

سهید سمایل: باسی وهزن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زهرم لیره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه روه کو به یت ئەخویندری
(ده گوتری). ئاهه نگتیک تابه تی هه یه. مونتهها سه ر به ئەو یستایه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا له کۆنا به ئاههنگی تایبتهت خویندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه ر له هۆرئامه نانی ئەو ئیستاییه وه بووه. جا چه ز ده که یه که بیرو پای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزاین که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگی که ده یی هه ر ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لām له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه وره مان «زه ییحی» یه، که پیموایه راست ده کا که ده لێ هۆره هه ره که کێک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئەهۆر و مزما، ئەهۆر و مزدا دیته بهرچاو. پیموایه ئەو که لیمه هه ر ماوه ته وه.

سه یه د سمایل: به لێ، ئەهه نیش ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگێکی مومته د (کشاو) هه ر به کار نه بری. ئەهه ته هۆره ش هه ر ده نگێکی مومته ده. ئەمن له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانه ی فارسیش هه ر پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاو ئیستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لێ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کو ردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که وابوو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ر بووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریف (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ر داها تووه و وایان لیتها تووه.

سه یه د سمایل: مومته ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به لێ به مانای دو عا کردن هاتوو. مومکینه هه ر به مانای دو عا کردن بی. سه یه د سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ر ئەو حاله تی که ده یییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ر حاله تی کۆنی که ده یییه.

که ره یه م که ییو می: شیوازی گوته ی هۆره و خویندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه ک نه وه عیباده ته، یه ک نه وه لا واندنه وه یه، یه ک نه وه پارانه وه یه، ئەهه ن له حنی سیستی می گوته که ی موشه خه سه.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەهه ر ئیجا ره به ره مووی له زه مینه ی کاری ئەده بی خۆتان پرسیار بکه یه ن. ئیستا به چیه وه مه شغو لێ، خه ربکی کام کتییێن؟

مامۆستا هیمن: عه رزت بکه م وه لā ئەمن ئەهه ن کاره ی تایبه تیم نوو سینی کتیب نییه.

ئەمن ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده که م که به زمانه ی کو ردی خه ربکین له ورمی بلاوی که یه نه وه. به داخه وه کا درمان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ براکانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان به دن و، به راستی یارمه تیشیان دا یه ن. به لām بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له وه وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سه انه ی که نامه یان بۆ نار دووین له سه ر ده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیبه که جوایمان بۆ ده نوو سینه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کو ی ئاواره بوون. ئەما ئەوه ی که ئیبه ئاره زو ومانه ئەوه یه که موجه له یه کی فه سلێ لانی که م بلا وکه یه نه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کو رد ئەو مه سه ئوولیه ته ش با وینه سه ر ئەسه ئو ی من. به لām ده مه و ی من ئەو موجه له یه به زمانه ی ئەده بیی کو ردی بلا وکه یه نه وه. ئەما ئەوه ده لیل نییه که ئیبه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کو ردیمان له بیر بچیته وه. ئیبه تکا له هه موو قه لām به ده ستان ده که یه که شیعر و په ندی پێشه یان، ئاداب و رسومی کو ردی به له هجه ی خۆیا مان بۆ بنیترن که ئیبه له گو ئشاره که ماندا بلاوی بکه یه نه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کو ردستان بلا وکه یه نه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کو ردی بی که مه سه وه ر (ره نگی) ده بی، جا ئیوه و هیمه تی ئیوه.

سه یه د سمایل: به لێ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نین ناویکی تایبه تی بۆ دروست که یه ن، ئەهه رچی هیندیک له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لām چونکه موجه له یه کی فه سلیه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه وره تر له ناو.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئەبووی جگه له م موجه له یه کاری تری فه ره نگی ئەکا؟

مامۆستا هیمن: به لێ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئەهه ن له ژیر چاپان، که یه کێک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره یی مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کو ردوو. ئەوه ی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیرێکی مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ر ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کاتمان بزاین ئیبه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ده ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئەوه ی ده ژیر چاپان کو ردین. پیموایه زۆر زو و ده که ونه ده سته خوینه ران ئینشالā.

سه یه د سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی به دن و کو ره که هه ر کاری ئەده بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیریبه‌ به‌ و نه‌خۆشییبه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارئ بکه‌م، له‌و کۆرهدا کارئ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلیم ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئه‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئیمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئیمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئه‌و کۆرهدی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرهدا خاوه‌ن نه‌زهری. له‌به‌روه‌ی تکا له‌ هه‌موو ئه‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئه‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئه‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئه‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بده‌ن. ئه‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئه‌م که‌موکۆریانه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمییه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موه‌یم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مری و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قمن چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئه‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئیمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخییه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئه‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پیم وایه‌ شاعیریش ئه‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پیم وانییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئه‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئه‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟

ماموستا هیمن: نه‌خپێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیته‌ ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جیبه‌، له‌باره‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هیتنی

بیت و جوجکه‌ی م‌راوی هه‌لیننی

ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک

ناچیتته‌ شوینی که‌ بمری جوجه‌له‌یه‌ک

جیبی ئه‌وی ئیشکه‌، جیبی ئه‌ویش ئاوه

تیده‌گا هه‌ر قون درانی پتی ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: ببوره‌ ماموستا، زۆر به‌جیبه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئه‌لبه‌ته‌ بۆ ئه‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرا‌نه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌ویییه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌من پیتی ده‌لیم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بێ که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تیدایه‌ و تیدایه‌ ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بە قەوەتتەرە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکەسمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیه، هەم لە نەسردا و هەم لە نەزەدا، بەتایبەتی دە تەرجمەدا. یانی من تەرجمەمی خەیا می مامۆستا هەژارم پێ لە ئەسلەکەمی کەمتر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نەکەن بەسەر تەعەسسویەو، پیتموایە لە ئەسلەکەمی خراپتر نییە، چونکە هەم مەفھوومی شیعرەکانی خەیا می هیناوەتەو و هەم خزمەتی بەزمانی کوردی کردووە کەوابوو دوو خزمەتی کردووە ئەو لەویدا.

سەید سەمایل: خەلکیش تا ئەندازەبەک لەو باوەرەدان کە خۆیتندنەو هیئەکانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییەکە. باوەکو عەلاقەشیان پیتبەو هەیه، بەلام لەبەر پاراوی شیعرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بخویننەو.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعرەکانی خۆشم هەرچەند قابیلی نییە، قەتەبەک ئەخویننەو:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم دا بە ناق ئیمشەو
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشەو
لە کونجی نائومییدا لە پیمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن رینگەمی ئومید بپریم کە ماوم پێ لە فاق ئیمشەو
کە رۆیی، دین و دلەمی برد بەجاری ئەو بەبێ رەحمی
لە دلدا لی ئەدا تاسەمی دیار و ئیشتیاق ئیمشەو
لە مەیدانی ژیاندا بەرەو ئاوات و ئامانج
چیئە ئەسپی مرادی من کەوا نادا وزاق ئیمشەو
لە هیجری ئەو مەلەک شێو بەشم هەر دەرد و نالیئە
خودا کەمی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فراق ئیمشەو
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم رینگەمی بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشەو

مامۆستا هیمن: پیتموایە ئاغای حوسینی تەوازوعەکەت بێ جی بوو، ئەو شیعرە لە ریزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سەمایل: تا ئیستا شیعرم قوربان بۆ کەس نەخویندۆتەو، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعرم هەیه. مەنزوریش لە خۆیتندنەو ئەو، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیزارە نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سەمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆرەمی جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعریکمان بۆ بخویننەو.

مامۆستا هیمن: شیعریک کە بۆ خۆم خۆشەو، شیعریکە بەنیتی (ئیوارەمی پایز). هەرچەند بەداخەو لەگەڵ ئەم فەسلە بەک ناگریتەو، دەبێ ببورن لیم کە شیعرەمی ئیوارەمی پایز لە بەیانی بەهاردا دەخویننەو، بەلام خۆم پیم خۆشە:

لە ئاسۆبەکی دوورە دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جی دێلی بەزیزی
پەلە هەوریککی چلکنە
گرتی سووچیککی ئاسمان
گەلای زەردی داریک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سەمایل: خۆش بی مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرەک خۆت ئەزانی بۆ ریزلیتان بەبۆنەمی حەفتەمی موعەلیمەو، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعریکاکە لە هونەرستانی سەنەتیا ریک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەو چ بوو؟ ئەو شەو شیعرتان بەدل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدل بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەو پیتشەرەفتیککی زۆر گەورەیه، ئیمە دەبێ قەدری بزاین.

بەلام لەبارەمی شیعرە شاعیرەکاندا، بەراستی شیعرەمی وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەرەو شاعیری چاکیشمان دی کە شیعرەمی خۆیان لەویدا نەخویندەو، بۆمەیان خویندەو کە بەراستی شیعرەمی زۆر چاکیان هەبوو.

به‌لام هه‌ر ئه‌و شه‌وه، كه ده‌و به‌نامه‌یه‌دا دوو شی‌عیری زۆر درێژی من خویندرانه‌وه، وه‌سیه‌تیك ده‌كه‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌كان، تا پێیان ده‌كری شی‌عیری كورت بڵێن با خۆینه‌ر و گوێگر ماندوو نه‌كهن. چونكه ئه‌و برا كاشانییه‌ی كه شی‌عیری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راكیشا، كه داوا‌ی شی‌عیری دیکه‌یان لێ‌كرد ئیدی ئه‌و تام و خوییه‌ی نه‌ما...

هه‌ر ئه‌وه به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئیتمه‌ عاده‌ت بکه‌ین شی‌عیری كورت بڵێن. چ له‌وه‌ی چاکتره‌ كه گوێ نه‌ده‌ینه‌ قه‌وه‌اعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌وه‌اعیدی شی‌عیر و له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی ئی‌حساسی خۆمان ب‌راوه، قه‌له‌مه‌كه‌ دانێین و چیدی‌که نه‌لێین.

دیسان نالی نه‌مر موینه‌گیری ئه‌و شته‌یه‌ كه غه‌زه‌له‌ جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شی‌عیرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تی‌که بۆ شاعیره‌ لاوه‌كان كه حه‌شو ده‌شی‌عیریاندا نه‌بێ، دياره‌ شی‌عیر به‌پیاوی نبیه‌، ئی‌حساس به‌شاعیر نبیه‌، وا ده‌بێ ناب‌رێته‌وه و درێژ ده‌بێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌كان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له‌ راه‌نوما‌یی‌تان هه‌روا له‌ وتووێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تییینی:

۱- له‌کاتی ئه‌و وتووێژه‌دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرابوو.

۲- که‌رمیی قه‌ییوومی که‌ له‌م وتووێژه‌دا ناوی هاتوو. نووسه‌ری‌کی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌هاباده و ماوه‌یه‌کی زۆر پیاوانه‌ شان به‌شانی مامۆستا هێمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هێمن کۆچی داوی کرد، ته‌له‌فۆنم له‌ که‌رم کرد و پرسیم سروه‌ چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاری‌کار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه‌ وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ کرماشان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن ناهێلم نه‌مانی هێمن ببێته‌ هۆی نه‌مانی سروه. له‌ زه‌مانی مامۆستا هێمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلاوکرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ربوانییه‌ و ئیستا له‌ سنه‌ ده‌ژی.

له‌ گۆفاری «گزی‌نگ»ی ژماره‌ ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلاوکراوه‌ته‌وه.

له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، داوی نی‌زی‌که‌ی ده‌ سال دوورکه‌ته‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له‌ ورمی چوومه‌ ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوی و گۆفاری سروه، که ئه‌و ده‌م تازه دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هێمن، که ده‌ سالی رێک بوو چاو‌م پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌کمان بینی‌وو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکی‌کی خۆشی هه‌یه، هه‌وادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستێکدا میوانی ماتی مام هێمن بووین. ئه‌و شه‌وه تا دره‌نگی دانیش‌تین و قسه‌ و باسی‌کی یه‌ک‌جار خۆشمان کرد. ئه‌م گه‌توگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیش‌ته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا‌وا‌ییم له‌ مام هێمن کرد و چووم بۆ سابلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه‌ له‌ لایان مێنمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئیدی چاو‌م پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گه‌توگۆیه‌که‌ بلاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هه‌یوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه‌ به‌رچاوی خۆینه‌ران.

فه‌هاد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله‌تانی دیکه، ده‌زانی شتی‌ک هه‌یه پێی ده‌لێن فه‌ره‌ه‌نگی ناوداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له‌ فه‌ره‌ه‌نگی ناوداران کوردا ناوی هێمن بنوس‌ری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوس‌ری، چۆن بنوس‌ری؟!

- پ‌روا بکه، بنوس‌ن شاعیری‌کی لادی‌یی کورد بووه که فه‌ره‌ه‌نگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چارچێوه‌ی شی‌عیردا به‌خه‌لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پێم وایه هونه‌ری‌کی دیکه‌م نبیه‌ (جگه له‌وه‌ی) که ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانی‌یم، ئه‌وه‌نده‌ی شی‌عیر ئی‌جازه‌ی دا‌بم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرم‌یدا بێ...

* یانی له‌ ریزی شاعیراندا باس بک‌ری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوووه کتیبی گه‌وره‌ بنوس‌ی، یا رۆمان بنوس‌ی، یا

داستان بنووسی، حه تتا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیرم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باشه به‌لای تۆوه شێعر چیه‌یه‌؟!!

- به‌لای منه‌وه، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیه‌که. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته ده‌بیته شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که به‌داخه‌وه، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه، چ بکه‌م؟! وه‌ختیه‌کی من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه، هه‌ر نییه، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه ئیلهام، به‌وه مه‌عنا کۆنه‌ی که ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیه‌کی من ئەوه‌م گوتوو، یا شه‌یتانیه‌ک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه. به‌لام پێم وایه، دیتنی ده‌یه‌نیک یا بیستنی داستانی، شتییک له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که ئەوه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه، وه‌ختیه‌کی، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه ده‌یگێرمه‌وه، من به‌شاریه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیواریه‌کی پایز رویشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئەمه منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بلێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه. به‌لام ئیواره‌یه‌کی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شێعره بلێم. به‌لێ من ئەوه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تاکه تیکستی، با بلێین بۆ تاکه شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابراکه ده‌بیته شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقیعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه که وه‌کو وێنه هه‌لگرتیک وێنه له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێته‌وه. به‌پروای من شاعیری واقیعی که‌سه‌یه که له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌روبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه گوتومه و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌روبه‌ری خۆی به‌جێته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شێعرییک له‌سه‌ر سویدیکی، که نه‌مدیوه، بیلێم، پێم وایه شێعر نییه، خه‌یالییه‌که بۆ خۆم کردومه... شتیکی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیه‌کی من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بلێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دێته‌وه یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه، له‌ جێگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گوێم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بیری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شێعره‌م گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه

خه‌یال ده‌مباته جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەما

خه‌رینگی بازنه و خرخال و به‌رمووری ئەوم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته، له‌و ده‌روبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شێعره‌ی گوتومه، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه کوردستان و بازنه و خه‌یالی که‌چه کوردیه‌ک.

* تۆ پێت وایه بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیه‌کی تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوینیه‌ته‌وه، له‌ویدا نووسبومه، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چیه‌یه. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریازیش و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیه‌کی چومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندنی، له‌وی زۆر باسی شێعر و ئەده‌ب ده‌کرا، و من له‌ پێشدا ئەوه شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چیه‌یه‌؟!!

پێم وابوو وه‌زنه و قافییه‌یه و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانت‌تر بێ، شێعری چاتر ئەوه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه شاعیری چیه‌یه (نووسبوم) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه به‌لا به‌سه‌رمه‌وه، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه که باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئىستا، بههرحال، ئەگەر خۆت ويستبیت یا نا، یه کینکی له شاعیره گه وره کانی کورد. بهلام که ئیسته ئاور بۆ دواوه ئەدهیتهوه سهیری شیعرى خۆت ئەکهی، پیت وایه چیت خستۆته سهر شیعر، چیی تازەت هیناوه؟!

- له باره ی قالبی شیعره وه پیم وانییه شتیکی تازەم هینابیته گۆرئ... وه کو بۆ خۆم له جیتگایه کی دیکه شم گوتوه و ئەلعانیس تیکراری ده که مه وه، وهختیکی خه یالیتی شاعیرانه بهربینگم پین ده گری شیعر تازاد ده که م بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته وه. من قهت ده پیشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیه ته وه تا شیعر له و قالبه دا بلیم... له بهر وه ی له باره ی قالبدا ته نیا شیعرتیکی، پارچه شیعرتیکی که من پیم وایه پیش من هیچ شاعیرتیکی کورد ده و قالبه یدا شیعرى نه گوتوه (شهنگه بیتری) یه که مه، پیم وایه له پیش مندا هیچ کهس ده و قالبه دا شیعرى نه گوتوه... با ئەوهشت له پیشدا بۆ ته شریح که م، که هیچ یه که له شاعیره کانی مه، قالبیکی نوییان نه هیناوه ته گۆرئ، من ده توانم به دریتزی بۆت سابیت بکه م، که مامۆستا گۆران، که ئیمه به شاعیرتیکی نویی ده زانی، هونه ره که ی ئەوه بوو گه راوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی، که وه زنی هیجایی وه زنیکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنی کورده، یانی گه راوه ته وه بۆ وه زنه ی.

* هه مو وه زنه کانی گۆران...؟!

- ته قریبه ن، هیچی نییه له فۆلکلۆردا نه پین... یانی نه هه مو وه زنه کانی دیوانه که ی، ئەوه ی پینی ده لئین شیعرى نوییه که ی. ئەوه ی شیعرى نوییه که ی، ئەتۆ توحفه ی موزه فه ریبه ی چاک پروانه، هه مو وه زنه کانی تیدایه. بهلام ئەوه برتیکی کورت و دریتز کردوونه وه. مامۆستا گۆرانیتیکی ده لئ:

کوردستان گه رام

دۆلا و دۆل پیوام

نه له شار و نه له دئ

نهمدی کهس

جوان پین وه که تۆ

تویت و بهس

کچه کوردئ وه که گول واپین، کوردستان پین ئاوابین...

برۆ ته ماشای توحفه ی موزه فه ریبه بکه، ده لئ:

سه د وه ستام بۆ پین

له لای شیرازی
دووسه د شاگرد پین لای دربازی
کراسی بدروون بۆ بووکه نازی
ده بلا ته نک پین، ده بلا شلک پین
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئەوه زنه نییه؟! مولاچه زه بفرموو هه ر ئەوه زنه یه. مامۆستا گۆران هونه ریکی کردووه، گه راوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی. ئەمن ته ئیدی ده که م که ده فه رمووی ئەم وه زنه له گه ل ته بیعه تی زمانی کوردی پتر ریک ده که وئ. وه به عه قیده ی من پتریش ریک ده که وئ. ئەمنیش عه قیده م ههروهک وی وایه لیته دا. ئەما من پیم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئەوه که سه ی که پیم وایه قه رنی بیسته م شاعیری له وی چاتری تیدا نه بووه له بیرت نه چن، ئەوه ده لیل نییه که من نه قه د ده گرم یان باس ده که م، له ئیراده تی من نیسه بت به مامۆستا گۆران که م ناکاته وه مامۆستا گۆران، به عه قیده ی من، بریاری خرابی دا له ژبانی خۆیدا، که ده فه رمووی ئیدی تازە من ناچمه وه سه ر قالبی کۆن، پیم وابوو ده یته وانی شیعرى دیکه ی وه که ده رویش عه بدوللاش هه ر له قالبی کۆندا بلئ و میلله ته که ی ئەلعان ئیستفاده ی لئ بکا. خۆ مه حدوود کردنی شاعیر ده قالبیکدا، یا ده چهن قالبدا، پیم وایه کاریکی ناقلا نه نییه، به لئ...

* من پرسیاره که م ئەوه بوو که چیت هیناوه ته شیعرى کوردیبه وه، چیی تازەت هیناوه، تۆ باسی شه کلت کرد، بهلام ئەوه شتی تر؟!

- چی تازەم هیناوه؟! وه للاهی... ئاخه ر من بۆ خۆم بلیم چی تازەم هیناوه... به لئ شتی تازەم هیناوه رهنگی له پیش مندا هه بوون، شاعیره غه ریبه کانی کوردستان، که به داخه وه هه ریبه که ی کهس نازانی له کوئ مردوون، وه که حاجی قادر، یا وه که نالی، که باسی ده ردی غه ریبه تیان کردووه، بهلام من پیم وایه زۆر نویترم له وانه له (نالهی جودایی) دا باس کردووه... رهنگی، پین ته ئسیر نه بووی شیعرى به هاره که ی حاجی قادر یا شیعره که ی نالی بۆ سوله یمانی ناردۆته وه، رهنگه ئەوانه هیجیان پین ته ئسیر نه بوون ده میتشکما جوله یان کردین، بهلام منیش ده ردی غه ریبه تی خۆم له نالهی جودایی پیم وایه زۆر چاک ته شریح کردووه. ئەوه شته نوییه که که من هیناومه. زۆر شتی نویی دیکه شم هه یه که نازانم، ئەلعان له وه خته یدا، نه کتیبم له پیشه و نه چی... بۆ خۆم ئەلعانه کانی، بیر ده که مه وه که هیچ ناتوانم شیعر بلیم، چونکه هه رچی ده بوو بیلیم گوتومه، وهختیکی من گه رمه شین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچهند ده‌کهم له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پیم وایه، بلیم.

* له‌وه گهرمتر...

- له‌وه گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وهختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پیم وایه ئیدی نه‌ققاشییهم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وهختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌کهم... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه بلیم؟! هه‌رچی بیلیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوی... شتی زۆر نویم هه‌تاوه... نویمان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئیسته زۆر که‌س پیتی وایه تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه کردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه شتیرییی که تۆ به‌کاری ده‌هینی، چ وه‌کو وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک ده‌رپین. هه‌ندێ ده‌رپین هه‌یه، راسته، کۆمه‌لێ وشه‌ی ئاساییه و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که به‌شیه‌یه‌کی تازه پیکه‌وه‌ت نا، ده‌رپینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئه‌وه‌ت زۆر وه‌ستایانه کردوه. به‌لام ئه‌مه‌ت چۆن کردوه؟ ئه‌مه‌ت چۆن بۆ دێ؟!

- ئه‌وه هۆی ئه‌وه بووه که من بیچوه‌وه لادایی بووم، وه زانیومه ئه‌و وشه‌یه خه‌لکی نه‌خوینده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دین. وهختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژيام زیاتر شتیره‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوینده‌وه تا بۆ رۆشنییریکی بخوینمه‌وه، بزانه‌مانه‌که‌م چاک پیکه‌وه هاتوه، یان نه. و من لێرده‌دا مه‌منوونی دینشینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیره‌ناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هیمن شاعیر نییه، شیلاناوی کردوویه‌ته شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلاناوییه‌کدا ده‌ژيام که هه‌ر چی له‌ شتیره‌کاندا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئا وه‌لدێر ده‌لیم، نازانه‌م چ ده‌لیم، ئه‌وانه هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئه‌و گولانه‌ی که باسیان ده‌کهم له‌ نێو شتیره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه ئه‌گه‌ر براهه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌ریده‌با، کوردستانی گه‌رابا، ئه‌ویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکات. ئه‌لعان من، نووسه‌ریک که په‌نگی تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که تۆ لێی، دیم، نووسینیکم دیوه، ئه‌و وشانه‌ی که من له‌ شتیره‌ی خۆمدا به‌کارم هه‌تاوه، ئه‌ویش به‌کاری هه‌تاوه. ئه‌و به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه عه‌رزم کردی، دێهاتی به‌کاری دین. مامۆستای من دێهاتی بووه.

* له‌ پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله‌ی جوداییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، په‌نگه به‌لای زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئه‌و په‌رۆشه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئه‌گه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جوداییشت هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلیم به‌ره‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئه‌و شتیره خۆی چیه‌؟

- په‌نگی بریک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه ئه‌م شتیره وه‌ک برووسکیک به‌میشکمه‌دا هاتوه و، له‌ ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئه‌ویش، به‌لێ، عیله‌تیکی هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ڵ یه‌ک دوو په‌فیقی زۆر فه‌قی به‌جێ ما‌بووم و، په‌فیقه‌کانی دیکه‌م، که ئه‌و ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چوو‌بوونه ئه‌وروپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه به‌جێ هه‌شتبوو. وه په‌فیقه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبوون، کورده‌کانی عێراقی، ئه‌ویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئه‌و غه‌م و داخ و ده‌رده وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک په‌رۆژدا به‌میشکمه‌دا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیره‌که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری توول کێشا.

* یه‌که‌م جار که نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربه‌ن، ده‌توانم بلیم ئیسکلێته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوا‌یه زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش بروانا‌که‌م که هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئه‌و حه‌قیقه‌ته بلیم، ئه‌گه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که خه‌یالی ئه‌م شتیره له‌ مێشکمه‌دا هه‌بوو، ئه‌گه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، په‌نگ بوو ئه‌و شتیره به‌وجود نه‌یه، ئه‌گه‌ر مه‌سنه‌ویم خویندباوه...

* ئه‌و که‌ف و کوله.

- ئه‌و که‌ف و کوله‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده شتیره‌م له‌به‌ر ما‌بوون که له‌وی ئیستینام پێ کردوون...

* به‌کارت هه‌تاوه...

- به‌کارم هه‌تاوه... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دابا ئیدی که‌ف و کوله‌که‌م ده‌پۆی. ئه‌وه‌م بیستوه که ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په‌فیک حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئه‌و پیاوه گه‌وره. گوتی: وه‌للا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کوله‌که‌م بوو به‌فرمیسک، نه‌بوو به‌شتیره‌م. من پڕوام به‌و حه‌قیقه‌ته هه‌یه که ئه‌گه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیره‌ی بۆ ناگوتی.

* ئه‌م باسه‌ی که ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئه‌وه رانه‌کیشتی که بێر له‌ ته‌کنیکی شتیره نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کولتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوینده‌وه‌ی مه‌ولانا‌یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ھەيە ئەوانە ھىچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەو تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لاي تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاكي دەكەى؟! دەنوسى و وەكو خۆى دەبەيتەتەو، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپیتشدا كەف و كۆلەكەم دپنە سەر كاغەز... بەلام زۆر كەس وا بوو ھەيتىقادى لئى كرووم كە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدى. من تا جىگايەك كە لىنى بىزار دەبم ھەر دەستى لئى دەدەم، ھەر كەلىمەى دەبەمە پىشەو، دەبەيتەمە پاشەو، قافىەى جوان دەكەم، قافىەى ناھىلەم، نازانم... يەكەك لە رەفلىقانى قەدەم، كە رەنگىي ئەلعان، ئەو دەعەى نەھىتەى من بەرەفلىق بزانی، دەيگوت جارى وا ھەيە تۆ شىعەرى خۆت خرا دەكەى. ھىندەى دەست لئى دەدەى، خراى دەكەى. من بەخۆم نىيە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پىم واىە، بۆ خۆم پىم واىە چاكي دەكەم، خەلكى واش ھەيە پىم دەلئىن خراپى دەكەى. زۆرى دەس لئى دەدەم، بەلام...

* پىياو كە «لەكۆتو ھە بۆ كۆئ» كەت دەخۆيتەتەو و، ئەو پىشەكەيەى كە بۆ تارىك و پرونت نووسىو، يان نالەى جودايىبەكەت دەخۆيتەتەو، وا ھەست ئەكا تۆ زۆر لە ولات دووركەوتووتەو... يانى وەك بەلئى ھەزاران مىل كەوتوتە نىوان تۆ و ولاتەو، كوردستانەو... بەلام لەھەر لايەنەىكەو لىكى بەدەيتەو، تۆ لە كوردستانى عىراق بووتە، نەك تەنبا لە عىراقى عەرەبا، كە ئەوئەندە ھەست بەغەربى بگەيت. ئەى بۆچى ئەو ھەستەى كوردستان واى لئى نەكرووى كە كەمترى بكاتەو بەلئىن ئەوئەندە ھەست بەغەربى نەكەى، وەك پىياو لە شىعەرەكە و لە پىشەكەيەكەدا دەبىنى؟!

- وەللأھى، كاكە، من بەراستى با ئەو ھەقىقەتە بەلئىم، من نە تەنبا لە كوردستانى عىراق ھەستم بەغەربى نەدەكرد. بەلكە پىم وابو لە مائە خۆم. وە بەتايەتەى ئەگەر دەچومەو ھەشارەكانى كوردستان، ئەو زۆر دەردى غوربەتەى لە مندا دەكوشت. بەلام عاتىفەى ژن و مندا... من شاعىرەكى رەبەنى وەك حاجى قادر نەبووم... تاقانەيەك بەجئ ھىشتبوو كە زۆرم غەم بوو... ديارە ھەر كورە كوردەكانم زۆر خۆش دەويستن، بەلام جىي وىيان بۆ پر نەدەكردمەو. خوشك بەجئ ھىشتبوو، برام بەجئ ھىشتبوو... ئەوانەش... پىياو با زۆر درۆزن نەبئ، ھەرچى كورە كوردەكەم زۆر خۆش وىستبئ، پىم وانىبە بەقەد كورپى خۆم خۆش وىستبئ. بەلام ئەو شىعەرەى كە زۆريان بۆنى غەربى لئى

دئ ھەر ئەو شىعەرەن كە من دەسالى ۷۴-۷۵دا كوتوومن... ناويزم... بۆچى بەنىو بەلئىم... تەنبا موسەكەيىكى ھەمبەو، ناوئەكەى نابەم، كابرەك بوو، كوردەكى كە پىم واىە نەويزابو بچتە شاخى، دەنا كئ ھەبوو نەچووتە شاخى...

* ناوى مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... وەللأھى... ئىدى ئەو تۆ دەبەيتەى... دەچوم دەردى دلى خۆم لەك نەو كەسەى ھەلدەپشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمودىش لە شاخى بايە شىعەرى چاترېشم دەكوت... رۆژئ دەچوم لەك نەو وى خۆم دەخافلاندا... ئەو مەلەوونە نەيدەھىشت بىتە شىعەر (پئ دەكەنئ). با خاترەيەكى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگىرەمەو. رۆژئەك لە يەكەتەى نووسەرانى كورد دانىشتبووم... مامۆستا عەبدورزاق بىمارىش لەوئ دانىشتبوو، بۆ خۆشى لەوئ بوو... سئ چوارەك لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئ بوون. ئەو كابرەك دەستى كورد بەكەرنامە خۆتەندەو. دەپىش ھەموو شتەكدا گوتى: كەر گيانلەبەرىكى ھىمە... كورە گوتم، ھەتو ھەژار نىيە، بۆ زامدار نىيە (ھەموو پئ دەكەنئ)، ئاخىر، بۆ بىمار نىيە، بۆ ھەر ھىمە...؟! يەكجار زۆر خەجالت بوو (ھەموو پئ دەكەنئ).

* بەشىكى زۆرى تەجروبەى غەربىت پتوئەندى بەو ماوئەو ھەيە كە لە عىراق، يا لە كوردستانى عىراق بوو... ئىستا ئەو تەجروبەيە چۆن دەبىنى؟!

- مولاھەزە بەرموو، شىعەرەكانم تارىخىيان ھەيە. من ئەو موددەتەى كە لە كوردستان بووم، لە ژئەر ناپالم و تىزابى دوژمندا بووم، يەك شىعەر نىيە كە باسى غەربى تىدابئ... مەتەرزى شەرەفم لە شەردا گوتوو، بەلام دەلئىم ئاوارەنم، وا دەزانم لە مائە... بەلام نارەحەتەكەى من ھەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەكانم بخۆتەنەو، ھەر ئەو وەختەيە كە من ھەست بەغەربى دەكەم، كە لەبەغدا بەتەنئ بەجئ مابووم...

* كەواپئ ئەم غەربىيە، ئەم غوربەتەى لئىرەدا باس دەكروئ، غوربەتەى زمانە، يانى پتوئەندى بەزمان و فەرھەنگەو ھەيە، فەرھەنگى نەتەواپەتەى مىللەتەى...

- بەلئى...

* يانى تۆ غەربىيەكەت زياتر لەو دابو كە لە ولاتتەكدا بووى، لە پرووى زمانەو ھە پرووى فەرھەنگەو لئىو ھە دوورى... وا نىيە؟!

- بەلئى... ئەو كامىلەن واىە... من كە نىزىك بە... نازانم دە سال... يا ھەشت يا تۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوئەندە غەربى فئ نەبوووم كە بتوانم ئىحتىاجاتى رۆژانەمى پئ رەفەكەم. ديارە ئەوئەش موحتاج نەبووم. راستىيەكەى ئەوئەبوو كە دەمتوانى ھەمىشە

بهشی ئهوهنده كوردتيك په يداكهم كه ئه گهر قاتيكت بكرم ببيته ديلمانج و بوم بكرئ. دهن پيم وانيسه هيندهش نازيرك بم كه زمان فير نه بم... به لام... وه لاهي ئيستعدادي زبان فيربونيشم كه مه... ها... ئهوت پي بلتيم وه دوايه به راستي من نه مدهويست ئه دهبي عه ره بيش فيريم، چونكو ته ماشام كردبوو كه قهت نامه ئه دييكي چاكي عه رب، ئه دهبي عه ره بي، ئه دهبياتي عه ره بي بخوينمه وه، يا نووسيني عه ره بي بخوينمه وه، مه گهر خه به رتيك زورم ئيحتياج پي بووي، خومم عه زيهت دا بي، دهن قهت گو قار و شتي وام نه ده خوئنده وه. عيلله تيشي ئهويه كه بو خوت ده زاني ئه دهبي عه ره بي چه ندي زهره له زباني كوردي داوه. با حقيقي تيك بلتيم، دياره ئه وه مې من نووسينه كورديه كاني عيراقم زور ده خوئنده وه. تا له كوردستان ده بوون، به ئيستلاحي ئيره ده بيرستان، يا به ئيستلاحي وي سانه وي و شتي واتان ده خوئند، هه موو كورديه كي خاليس و جوان ده نووسرا. له گه ل ده بوونه دوكتور، ماشالا عه ره بيتان فكر ده كرده وه و كورديتان ده نووسي. واي چ به دبه ختيك به سه ر زباني كورديدا هاتبوو... ئه وه عه ره بي فكر كردنه وه، هه ستام به و كاره (پي ده كه ني)... يه قوومو بيهازه له مه مل... به راستي زهره ري گه وره ي داوه.

* با جاريكي دي بيينه وه سه ر مه سه له ي دهر به دهر ي، يا ئا واره يي و دوور كه وتنه وه له ولات... ئايا پياو ده تواني بلتي يه كي له هوي هه ره سه ره كييه كان له شيعري تودا دهر به دهر ي و ئا واره بوونه !?

- نا عه رزت ده كه م ئه وه بو زه مانتيكي مه حدووده. شيعري من ئه گهر غه مناكه، هه موو له به ر ليقه و ماوي، چاره ره شي، به دبه ختي ميلله ته كه مه تييدا مونه كيس بووه، نه ئي خوم، وه ختيكي من له ته مه ني بيست و دوو سالي ده ليم:

گه رچي تووشي ره نجه رويي و هه سرت و دهر دم ئه من

با وه ر بكه ن كوره ده وه له مه نديكي زور تير و پي و پاك و خاوين بووم، به لام ميلله ته كه م تووشي ره نج و دهر د و هه سرت بوو... (ئه من) ليره دا (هيمن) نيه، (ئه من) ميلله تي كورده.

* به لام ناتهوي ئه وه ش بلتي كه جوانترين شيعرت ئه وانن عه ربي پي گوتوي!!

- با... نه ئه وه له به ر وه ش بووه كاكه، له به ر وه ي بووه من ته جروه ي شيعرم زورتر رويته پيشي... هه ر عه ربي نه بووه، من ته جروه ي شيعريشم زياتر بووه... ئه زموني شيعرم هه تا ته مه ن به ره و ژوورتر چوه، به ره و پيشتر چوه.

* ئه ي كه واته سه رچاوه ي شيعر، لاي تو، جگه له وه ي وتمان، كه ره نكه دهر به دهر ي

جوانترين شيعري پي گوتبي، چي ديكيه !?

- وه لاهي... جوانيش زوري ته ئسير له من كردووه، جواني دياره به هه موو مه عناي كه ليمه وه. به لام جوانترين شتيش له نه زه ر مندا ژن بووه، يان ئينسان بووه، كه دياره جينسي موخاليفه، له هيچ شيعريكي مندا، تو پيم وايه، بو نيكي وا ناكه ي كه من ته مايوليكي غه يره ئينسانيم تييدا بووي... به لي... به لي... تو هه ر ناله ي جودايي ده بيني له شيعره غه ريبيه كاني مندا، ئه دي... شيعري وام هه يه كه ناله ي جوداييش نيه، به لام بوئي غه ربي لي دي، كه ده ليم: يادم بكه ن، زور سه يره... به راستي ئه وه شيعره ي من كه م كه وتووه ته به ر ليكو ئينه وه و ئينقاد. من پيم وايه له وه شيعره يدا زور شتي نويم هينا وه ته گو ئي. كه له پيش مندا هيچ شاعيريكي كورد لانه قه ل - نه يكو تبي. من ده ليم:

له وه ده مه يدا گر ده گري مه يل و تاسه

له وه ده مه يدا تيك هه لده نگوون هه ناسه

پيم وايه «تيك هه لده نگوون هه ناسه» ره نجبي ئه وه ته عبيره زور كه م پي له شيعري شاعيراني كه من بياناسم. ئه وه ش هه ر نه وعيتك له دهر ده غوره ته كه م... به لي... جواني له هه موو شتيكي دي... جوانيش يه كيك بووه له وه شتانه كه مني هان داوه بو شيعر گوتن... جواني ته بيعه ت... دياره پتر له جواني ته بيعه ت، جواني ئينسان... ئينساني جينسي موخاليف.

* تو بلتي ليره باسي ته عبيرت كرد... له وه ده مه يدا تيك هه لده نگوون هه ناسه...

- به لي...

* ئه مه ئه گهر به راورد ي بكه ي له گه ل ئه وه دهر پرينه ئي حساساتيه ي كه له ناله ي جوداييدا باست كردووه، ئه وه يان زور به ئاشكرا پيوه دياره كه زياتر شتيكي ئي حساساتيه يه و ره گه زتيكي ماددي تييدا به دي ناكري. به لام «تيك هه لده نگوون هه ناسه» شتيكي زياتر ماددي نيشان ده دا. ئه مه به ره ئي تو، دوو ته جره به ي جياواز نيشان نا؟!!

- با... با... به لي... به لي دوو ته جره به ي جيا وازه. به عه قيده ي من ليره مه حروومييه تيكي ديكه نيشان ده دا، له وي مه حروومييه تيكي دي. ئيدي پيم وايه زوريش شكافتير نه ليم... (پي ده كه ني)... چونكو هه ر ماچي كچه سوله يمانيان تيري نه ده كردم به ته نيا (پي ده كه ني)... چونكو باوكانه بوو... وه كو عه رزم كردي، ماچيان نه ئه دا به شاعيره لاوه كان، ده ياندا به من، چونكو پييان وابوو بي نازارم (پي ده كه ني). بي نازار نه بام بو ده ياندا (پي ده كه ني)... نازارم تو ئه وه شيعره ي منت ديوه، كه خه لك ره نجبي زوري فكر لي نه كرد بيته وه:

وهره ماچم دهيه ماچی خودایی

که بیتزارم له ماچی سینهمایی

لیزه دا ماچی سینهمایی ئه و ماچانه که وهکو بابیتک ئه و خه لکه منیان ماچ ده کرد... پیم وایه ماچی بابانه بوو (پئی ده که نئی) کردوومه ته ماچی سینهمایی...

* جگه له دهره دهری جگه له خوشه ویستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش رۆلێکی زۆری له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت ده کهی... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر ده بی چی بی؟!

- پرسسیاریکی زۆر گرانه، رهنگه گوئیان لئی بی (پئی ده که نئی) به لām چ بکه م، ده بی جوابت بده مه وه. من پیم وایه ئافره تیک به راستی بۆ ئینسانیتیک... یا ژنیک... من که لیمه ئی ئافره تیشم قبول نییه، له بیرت نه چن، پیم وانیه له «خودای جوانی» را هاتبی، پیم وایه له (عه ورت) ی.

* منیش له م کاغه زه دا ههردوو وشه که م نووسیوه...

- به لئی... با تۆ خواکهی ئیمه بریک له سه ره وهی برۆین... کیشم زۆر له سه ره وهی بوو، ده مکوت ئافرهت «عه ورت» که له ئه ده بیاتی فارسیدا فه و قولعه ده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... حه ره م... یه عنی ئه م که سانهی که نابج خه لک بیانینی... که و تۆته زمانی کوردیه وه. له کوردستانی ئیراندا ته نیا ئه و که سانهی پێیان عه بیه باسی ژنه کانیا ن بکه ن، ئه وان بانگی ده که ن ئافرهت... ده نا ئه گه ر ناوی ژنه کهی بویری بلئی: فاتم، ئایش، نازانم... گوئی... چی... نالئی ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه کهی ده کا.

زۆر سهیره... رۆژیکی ده گه ل یه کیک له مامۆستا کان کیشم بوو. ده یکوت ژن به مه رحه له یه که له ژیا نی ئافرهت ده لێن که کچیتی نه مینئی... گوتم یانی ئه گه ر که سپیک بچیتته حه مامی ژنانه، حه تمه ن ده بی کچایه تی نه مابئی (پئی که نین)... یا کابرایه ک که ده لئی که وشێ ژنانه ده فرۆشم، ئیدی ئه مه هه ر ده بی به کچی نه فرۆشی... نا وانیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیا وه. که و ابوو ژن هیندهی که لیمه که ناسکه، هیندهش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لām به و حاله وه به لای منه وه موخته ره مه. یانی ئه وه نده به لای منه وه موخته ره مه که ده گه ل ئه و هه موو خوشه ویستییهی من ده گه ل ژنم هه یه، خۆت له من باشتر ده زانی، یازده سال من دهره دهر بووم، ژنیک دیکه م نه هینا، چونکو پیم و ابوو ژنیک بۆ ئینسانیتیک به سه. ده نا پیت وانه بوو ئه من له و کوردستانی عیراقه پیرێژنیکم وه گیر که وئی...

* ئه گه ر به (سیغه) ش بوایه...

- (پئی ده که نئی)... ئه گه ر به سیغه ش بووبا... به لئی...

* ئه وه پاشان دیمه وه سه ره ئه و باسه... به لām شتیکت باس کرد که تۆ وا دیاره ئه وهی خۆت له بهیر چۆته وه. ئه و سه ره تا دوور و درێژهی تاریک و روونت نووسیبوو، له یه ک شوینا باسی خیزانه کهی خۆت به ناو نه کردبوو... دواییش له سه ره ئه وه ره خنه یان لئی گرتی...

- به لئی

* ئه وه چی بوو...؟

- عه رزت ده که م... من له و ره خنه دا جوابم داوه ته وه، ده لیم ئه وه پاشما وهی ژیا نی چینایه تی بووه که ته ئسیری کردووه له مندا و، به ئیستلا حی فارسی، نازانم به کوردی بلیم چی، (ناخودا گاه) من باسم نه کردووه، دوایه له مه قاله یه کی بچووکدا مه عزه ره تم خواستوه...

* ده لئی «نه چوه بچن»...

- نه چوه بچن... به لئی... به لئی... ئه وه پاشما وهی... جا ئه لعان که ئه وه له مندا نه ما وه... ئیستا که زه مان وای کردووه پیک که یشتووینه وه، دیسان هه ر له شارێکی غوره تین ئیدی...

* به لئی...

- ئه گه ر من جاریکی مه وئ کۆمه کیکی... وه کو ده زانم ئه تۆ له ئه و رو پایه... ره نگبی... به ماله خۆت بکه ی... ئه گه ر من مه وئ... ئه و مال ده مالن، بلیم بیده به من بریک که سک لئی ده م، ئه و پاشما وهی چینایه تی تیدا ما وه، ده لئی تۆ چۆن کاری ژنانه ده که ی؟! (پئی ده که نئی)... ده نا من پاشما وهی چینایه تیم تیدا نه ما وه...

* باشه... ئه گه ر وای باشه... به هه ل سوکه وت له گه ل ژندا، بابلێن بۆ شاعیریک... پیت وایه له ریگه ی دلداریه وه پیا و باشتر ژن ده ناسی، یا ژن هه ر وه کو خۆی له ته بیعه تدا هه یه...

- وه للاهی، کاکه، من وه کو کوردیک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده زانی داب و روسوومی کوردی، دلداریه کی... دلداریه که ش هه ر مه حدووده، وه کو ئه و دلداریه ی که ده زانم ئه تۆ ده لئی چی... و من به و شکافته یی بلیم... وه للاهی پیم وایه، پیا و ته نیا وه ختیک ده توانی ژن ده رک کا، که ئیزدیواجی کردب، یانی ژنی هه بی، ئه و ده می ده توانی ده رکی کا... پیم وایه له دلداریدا پیا و بتوانی ئه و ته جروه ی بیته ده ستی وه کو ژنداریک هه یه تی... عیشقیک، ئه وینیک یا عیشقیک پایه داره که ئه خلاقیشی له گه ل

بئی. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هیناوه...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بلێی... کە دەکەنە تەقربیبەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هیناوه. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعەرەکانم بکە، شیعەرە دلداریبەکانی من هەموو پاش ژن هینان گوتراون، ئەوانی کە تام و خویبەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کیت و توون...؟! *

- کە وابوو زۆری شایبە بەخۆ دەبێ، قسەکاغان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وای نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتبێ...

* هەندێ بیرورای جیاوازی لە بارە پێوەندی ژن و پیاووە هەیه، سیکس بەردەوامی دلداریبە، لووتکە ی دلداریبە یا دلداریبە، یا دلدارێ لەگەڵ سیکسدا دەمرێ... تۆ چۆنی دەبینی؟! *

- من پێم وایە دلدارێ لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبێ و دەرواته لای سەرور...

* یانی بەلای تۆوە لووتکەیه؟! *

- بەلای منەوه، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم برۆا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتیبەوه دیمەوه سەر تۆزێ تاییبەتیتەر، دەربارە تەجرووبە خۆت. دایکی سەلاح، با بلێین خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەبەنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نیوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژياندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبێ...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبێ ها...؟! *

- بەلێ گوێی لێ نەبێ، زۆر غورور دەبێ (پێ دەکەنێ)... با غورور نەبێ... بەلام بەلای منەوه لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بوو لە ژینمدا... و ئەلعانیبە تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گەورەدا موبارەزەم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبێ لەسەرم بکەنەوه (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبێ... تەجرووبە تۆ... نازانم ئێوه چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟! *

- ئێمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەبەکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزده یا دوانزده ساڵ کە مونهووەری بینیبەوه... ژنەکی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایهوه... ناردیبەوه... ئیدی نەشیدیبەوه... تۆ چۆن بووی؟! *

- وەللاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینەوه... تا ئەوێ پێی دەلێن مەرگە و هادیموللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەوه، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بێمەوه، راستیبەکە ی ئەوێه. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەوهشم ئیتر شیعری دلداریم نەگوتوو و هەر مانایشی نەماوه بۆ من و، ڕەنگبێ پرانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماوه پێی بلێم. ڕەنگە ئەوێش مەسەلێک بێ، کە ئیتر من چ بلێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعری ئەو ڕۆژەدا ئەوێ من لە بارە ژندا دەلێم:

بەریشی بۆزەوه سوجدهی دەبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی و لەتیفم نایەتەوه خەیاڵ و لەبەر وەدی دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومە لەو بەینانەدا شیعریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بلێم کە پێم وایە شیعریکی خراپ نەبێ، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوێنمەوه.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر پادەکیشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هێمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هینان بەلای تۆوە چۆنە، یەعنی شاعیر دەبێ ژن بەیئێ؟! *

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزم کردی، من پێم وایە هیندێ کەس، دەگەرێمەوه بۆ پرسیارەکی تۆ، هیندێ کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هینا دادەمرکێ و، هیندێ کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هینا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟ *

* تۆ پێت وانیبە مامۆستا گۆران پاش وەدی دایکی رووناکێ بوو (دەبێ مەبەستی دایکی هێرۆ بێ، نەک دایکی رووناک - ف.ش) ئیدی شیعری دەربارە جوانیدا کەم کۆتوو؟! *

- جوانترین شیعره‌کافی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دوای ژن هینانەکانی گوتوونی...

گوتووبەتی...

- بەلێ...

* نازانم، چونکو تاریخیان نییە... بەداخووە شیعی مامۆستا گۆران عەبێتکیان هەبە کە پیاو نازانی... بیستوومە ژنە عەرەبەکە ی زۆر جوان بوو، من کە نەمدیووە. پیت وای نییە دامرکابی پاش وە ی ژنە عەرەبەکە ی بوو؟!

- وەللاهی، وەک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی لەبەرئەوێ تاریخەکە ی پینووە نییە، پیاو نازانی...

* بەلێ... بەلام من شاعیریێک دەناسم، ئەلعان دەتوانم لێرە باسی بکەم، ئەمما پیم خۆش نییە لە زمان منووە، ئەووە بکوترێ بۆ خۆت قسە ی لەگەڵ دەکە ی. ئەمن پیم وایە مامۆستا هەژار لەگەڵ ژنی هینا ئیتر شیعی جوانی نەگوت. لەگەڵ ژنی دوووەمی هینا شیعی عاشقانه ی جوانی نییە... بەلێ، لەبەرەو موکریاندا، کە دووربووتەو، بۆ ماوێهکی لە براژنم دووربووتەو، پریک شیعی عاشقانه ی جوانی تیدا هەبە، کە ئەویش بۆ ماوێهکی موخته‌سەر بوو. یا لە بابا هەژاری موکریانیدا پریک عاشقانه شیعی دەلێ، بەلام تۆ پیت وای نییە زۆریان تەقلیدین!

- وایە... راستە...

* بەلێ...؟!

راسته وایە

- بەلێ... و من لەبیرمە کە هەژاریکی زۆر مندال پیت وە ی رەنگی ئەو شیعرانه ی لە ئالەکوکدا بلاو بووبنەو، پیت وە ی ژن بیتی دەتوانی شیعی عاشقانه بلێ...

چاوت کە گۆشه‌دارە وەکو رۆژی نیشتمان

پەیدا دەکا هەرایه‌کی لەو کوردەوارییە

ئەو شیعی زەمانی زۆر مندالی مام هەژارییە، زۆریش جوانە. ئەو مەربووتە بەئەو رۆژە ی کە لە پشتی گۆقاری نیشتماندا چاپ دەکرا، تەماشای دەکە ی ئەو شیعی زۆر جوانە...

* وایە...

- بەلێ...

* ئەم دوو سێ پرسیاره ی دوای هەستیکی وای بەپیاو دەدات، وەک بلێ شاعیر، کۆمەلێ قانون هەبە کە دەبێگرتەو، یا کۆمەلێ چوارچێو هەبە کە تەنیا بۆ شاعیرە و رەنگە بۆ خەلکی تر نەبێ. من بەش بەحالی خۆم ئەوێندە باوەریم بەو نییە قانونی تاییه تی هەبێ بۆ شاعیر، کە خەلکی دیکە نەبێگرتەو.

- بەلێ...

* بەلام، بەهەر حال، دیسان یەک دوو پرسیاره ی لەو بابەتە ی دەکەم. بەلای تۆو پینوێندی نیتوان شاعیر و نازادی چییە و... چۆنە؟ رەنگە وای راستتر بێ بلێن نووسەر و نازادی، چونکە مەسەلە تەنیا شاعیر نییە... (ئەگەر ئەم پرسیارەم ئەمۆ بکردایە دەمگوت هونەرماند و نازادی - ف.ش).

- بەعەقیدە ی من... بەلێ... ئەفسووس... لەوێتی من قەلەم بەدەستەوێه قەتم هەست بە نازادییەک نەکردوو کە قەلەمی خۆم بەکەیفی خۆم بەردەم... پیم وایە قەید و قیوودیک هەمیشە هەبە کە شاعیر یا نووسەر ناتوانێ ئەو نازادییە ی جیسی دەکا...

هەرچی دەکەم ئەو خەیاڵی پیتی مەستم (لەراستیدا - هەرچەند - ف.ش) بۆی بێتە سەر کاغەز. سەیرە... ئیو پیتان وایە شاعیرەکانی غەری یا ئەوورپایی، نووسەرەکانی غەریش تونایوانە بەو هەموو نازادییە ی، بەرەللائی، یا... نازانم چی شیعی بنوسن...؟ رەنگی هەموو کەس پیتی وای ئیعترافی رۆسو زۆر سەریحە.

بەلام تۆ فکر دەکە یەو رۆسو شتی شاردۆتەو یا نه؟! من پیم وایە زۆر شتی شاردۆتەو... لە هەموو کەس سەریحتری نووسیو، بەلام ئایا شاعیریێک ئینسان نییە؟! ئینسانێک جاریک، بلێ رۆسو، دەعومری خۆیدا جاریکی زگەشۆرە ی نەگرتی... تۆ تەوای ئیعترافاتەکی بخوینەو، قەت باسی وە ی تیدا هەبە...؟! (پێ دەکەنی)...

- جوانە...

- کەواوو، کاکە بەراستی قەت ئەو نازادییە ی کە ئیدەئالە بۆ شاعیر و نووسەر... بەتاییه تی شەرقی، ئیدی بۆ خۆت دەزانی شەرق ئەو پەری... بەعەقیدە ی من، ئەو نازادییە، هەلنەکەوتووە. جا ئەو جار بۆ من پترە، چونکو من...

- بەلێ... لەپیش هەموو شتیێکدا چونکو کوردم... ئەو جارەکانە ماوێهکی دوور و درێژ، خۆت دەزانی... ئەو هشت با پێ بلیم، ئەگەر نەکەوتبامە عیراق و، چا پەم نییەکانی عیراق شیعیەکانیان بۆ چاپ نەکردبام و هەر دەمەتبووعاتی حیزبدا چاپ کرابایە. زۆر لە شیعیەکانم دەفەوتان. من نالە ی جوداییم دەدا بەئۆرگانی حیزبەکەمان، دەبێگوت بەمن چ مەربووتە تۆ مەشرووب دەخۆبەو یا نه... (هەموو پێ دەکەنی) و رەنگی لە نالە ی

جودایی چاتر من شیعریکم ههیه بهنیوی (سووری دهوران)، بهراستی هه له ناله‌ی...
... ناله‌ی جوداییبدایه...

تیبدایه...

* به‌لتی...

- من له‌ویدا پیشبینی رووخانی شام کردوو... دوو سی سال پیش رووخان... پیم
وابوو...

به‌ئه‌فسانه‌ی دهزان سووری دهوران

غولام و ورتکه‌خوری ده‌رکی گهوران

به‌لام رۆژتیک ده‌بێ دهوران بدا سوور

له‌به‌ر گهوران نه‌بێ پشتی خه‌لک کوور

* بیوره... پیش ئه‌وه‌ی بچمه‌ سه‌ر پرسیاره‌که‌ی تر...

- به‌لتی... من له‌ویدا زۆر...

* بۆچی پیت وایه ئه‌مه‌ پیشبینییه؟! خو هه‌ر زۆر که‌س وای وتوو و واش ده‌لتی که
زۆرداری نامینتی، هه‌ر ده‌بێ پرووختی... یانی بووه به‌قسه‌یه‌کی که هه‌موو که‌س ده‌یلتی...
(هه‌موو پێ ده‌که‌ن).

- وه‌للا... ئه‌لعان ئه‌وه‌یه، ئیدی... من حه‌یاتم داوه‌تی، خه‌لکی دیکه... ئی خه‌لکی
دیکه با بردوو به‌تی... (پێ ده‌که‌نی). به‌لتی، راسته... ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه، به‌لام
من ده‌مزانێ که زۆردار هه‌ر ده‌رووختی... به‌راستی هه‌ینه‌ نیزیکیشم پیشبینی نه‌کردبوو...
ئه‌م رۆژانه برایه‌کی عیراقیم دی، گوتی ئه‌تۆ وه‌سیه‌تنامه‌یه‌کت له‌کن خوشکه‌که‌ی من هه‌یه،
که وه‌سیه‌تت کردوو، نووسیوته‌ که ئه‌گه‌ر مرده‌م چی لی بکه‌ن. یانی من پیم وابوو له
کوردستانی عیراق ده‌مرم و تازه کوردستانی ئیران نابینمه‌وه... یانی رووخانی ئه‌و
زۆرداره‌ی بریک دوورتر بوو... پیم وابوو دوورتره... به‌راستی ئینقلابی ئیرانی وه‌کو من
ده‌خه‌یالی خۆمدا پیشبینیم کردبوو، پیم وانه‌بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی
پاشه‌کشه‌ ده‌کا... ئه‌گه‌رچی ئیستاش نه‌یکردوو، بۆ خوێ ده‌زانێ... ئه‌وی زولم و زۆره‌ هه‌ر
دیکا، به‌لام نیوه به‌زیوتیکی، به‌لکه به‌زیوه ئیدی...

* دیسان یه‌کن له‌و شتانه‌ی که زۆر باسی لێوه‌ ده‌کری، شاعیر و سیاسه‌ت، یا نووسه‌ر
و سیاسه‌ت. تۆ په‌یوه‌ندی ئه‌و دووانه‌ چۆن ده‌بینی؟! سیاسه‌ت شیعر ناکوژی؟

- وه‌لا به‌عه‌قیده‌ی من، زۆر زه‌ره‌ر ده‌دا له‌ شاعیر، زه‌ره‌ری زۆر گه‌وره‌ش ده‌دا،

موقه‌بیه‌دی ده‌کا، به‌لام بۆ کوردتیک چ بکا؟! پینی وایه ئه‌وه‌ش ئه‌رکیکه‌ له‌سه‌ر شانی که
ده‌بێ بۆ رزگاری خوێ هه‌ول بدا... ئه‌من له‌ ولاتیکدا که ژیا نیکه‌ نه‌ته‌وايه‌تی سه‌ره‌خۆم
هه‌با، پیم وایه قه‌ت نه‌ده‌چومه‌ ناو سیاسه‌ته‌وه. یانی من پیم وانییه ئه‌ده‌ب له‌ سیاسه‌ت
دووربێ... ئه‌وه شتیکه‌ سه‌یره... که هه‌ر که‌س ده‌توانی نه‌وعیک له‌ ئه‌ده‌ب بۆ خوێ
هه‌لێتێری... و ئه‌ده‌ب، هه‌موو ئه‌ده‌بیک، که‌م و زۆر له‌ خزمه‌تی سیاسه‌تدا هه‌ر هه‌یه، به‌لام
خۆیه‌ستنه‌وه به‌حیزبیک زۆر زه‌ره‌ر له‌ شیعر ده‌دا. تۆ رهنگ بێ هه‌موو ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی
کوردستان، که له‌ عیراق ده‌رده‌چوو و، ئیمه‌ ده‌رمان ده‌کرد، هه‌مووت...

* بینومه... به‌لتی...

- بینوته و، له‌وی که‌م شیعی من ده‌ رۆژنامه‌دا چاپ کراوه. ئه‌و شیعرانه‌ی بێ ئیمزان
زۆریان هی من ئیدی. ئه‌و ده‌مه‌ی من حه‌قم نه‌بوو هه‌یمنیان له‌بن بنوسم. ئه‌گه‌ر
رۆژگارێکی «تاریک و روون» بلاو نه‌بوو باوه تۆ نه‌تده‌زانی «گه‌رمه‌شین» هی کام شاعیره،
یا «کاروانی خه‌بات» هی کام شاعیره، جا وه‌ره به‌دوایدا بگه‌ری. ده‌بێ کێ بێ «کاروانی
خه‌بات» ی گوتی، ده‌بێ کێ بێ «ئاره‌ق و تین» ی گوتی... مه‌سه‌له‌ن شیعیکی که من بۆ
ته‌رمی حاجی قادری کویم گوتبوو، رۆژنامه‌که‌ی خۆمان حازر نه‌بوو چاپی بکا ئیدی.
ده‌یگوت تۆ تازه ئاشکرا بووی و شاعیری ئه‌و شیعه‌ی، ئیمه‌ ده‌مانه‌وی شاعیری ئه‌و
شیعه‌ر ئاشکرا نه‌بێ. ته‌نیا شیعی که من به‌ته‌واوی، وه‌کو خاتیره‌یه‌کی، له‌زه‌تم له
شیعی خۆم بردوو، چونکه ته‌ئسیری ئانی کردۆته‌ سه‌ر خه‌لک، ئه‌و شیعه‌ر بوو که من بۆ
ته‌رمی حاجی قادری گوتومه، بۆ کوته‌لی حاجی قادر گوتم. له‌و کوپونه‌وه‌ی کوته‌دا،
کا که، ته‌ئسیری ئانی هه‌بوو له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی که له‌وی بوو. زۆرم ئه‌وه‌مه‌ی خو
خۆشوبست که ده‌توانم شیعیکی وا بلیم...

به‌لام شاعیری کورد، وه‌ک گۆران ده‌یگوت:

له‌پیش هه‌موو شتیکا چونکه کوردم

چۆله‌که‌ی ناو هه‌زاران داوی وردم

* هه‌رچۆنی بێ، خو ده‌بێ کوردايه‌تی بکا...

- به‌لتی...

* کوردايه‌تی له‌ پارتایه‌تی جیا ده‌که‌ته‌وه؟!

- نه‌خیر... ئه‌وه‌یه عه‌رزت ده‌که‌م... به‌لام پارتیک که له‌ خزمه‌تی کوردايه‌تی. وه‌ختیکه‌ من
پارتیکم دیت که له‌ خزمه‌تی کوردا نه‌بێ، ئیدی بۆ ده‌بێ جاش بم که من ده‌خزمه‌تی ئه‌و

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ریځگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی‌ئو کورده بکه‌م. به‌داخه‌وه سه‌رکرده‌کانی مه زور بئ ئینسافن، پیتیان وایه ههر که‌س ده‌گه‌ل وان نه‌بئ دوژمنی وانه...
* به‌لام‌ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که له‌وه چوارچیتویه بیه‌ینه ده‌روه که مه‌به‌ست ههر تو یا شیعری کوردبئ، با ههر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... نایا شاعیر پتویستی به‌وه هه‌یه له ژبانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بئ؟ خوئی به‌فله‌سه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیتیه‌وه!؟

- نه‌وه‌للا... من زورم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خوش ناوئ. من پیم وایه شیعیر ههر ئه‌ویه که ئی‌حساساتی ئه‌و ئینسانه‌ی بئ که خوئی پئ شاعیره... به‌لام وا ده‌بئ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئنده‌اندازه‌یه‌کی باش دینه به‌ره‌م. عه‌رزت ده‌که‌م مولا‌حه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژئ. حاجی قادری کوژی ئه‌و شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، رزگاری کورد، بخاته چوارچیتویه، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئه‌و بیرورای خوئی به‌کورد بکه‌یه‌نئ، ئیلا شیعیر نه‌بئ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بئ... له‌بیرت نه‌چئ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ئه‌گه‌ر ته‌ماشاش ده‌که‌ی... ته‌ماشاش شیعیره عه‌رامییه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشاش شیعیره سیاسییه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوئی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، ههر ویستویه‌تی ئه‌و په‌یغامه‌ی پتیه‌تی، ئه‌و ریساله‌ته‌ی پتیه‌تی به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نئ. ته‌نیا که‌سیتی که من پیم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له‌عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زور جوان و پر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نوێخ‌وازییه‌کی زور گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بو من نوین. مولا‌حه‌زه بفرموو پاش نیزیکی به‌حه‌وتسه‌د سال شیعیره‌کانی نوین، ئه‌ورۆ‌کانه‌ش نوین... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زور کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتویه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش ههر شاعیریکی کوتویه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و ئه‌وه‌دا زور گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیتته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعیری خویدا بگونجینئ. ده‌مه‌سنه‌ویدا زوری گوئی نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، ههر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان‌دا، عیرفانه‌که‌ی نیشان‌دا...

* باشه ئه‌م ئیمتیازه بو ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خو شاعیره سو‌فیه‌کان، به‌گشتی یا بلتین ئه‌ده‌بی سو‌فی، ئه‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بئ، ئه‌وا به‌شیک زوری، شتی زور جوانیان وتوو، ئه‌وجا سو‌فی‌گه‌ری نه‌ک ههر لای ئیسلام به‌لکه ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پتی ده‌لین

Mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌بدا بینیه...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلاقی، به‌پیتچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پئ سو‌فی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعیره‌وه...

- به‌لئ...

* خو سو‌فیزمیش...

- به‌لئ بو خوئی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئه‌و جار بیینه‌سه‌ر ئه‌وه. ئه‌گه‌ر بیینه‌سه‌ر سو‌فیزمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سو‌فیزمیان له شیعردا زور جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خو‌مان... یا مه‌وله‌وی خو‌مان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانویه‌تی؛ سو‌فیزمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زور تیدا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ئه‌وانه‌ش زوربان هه‌ن، شاعیری زور به‌رز، سو‌فیزمیان زور چاک هیناوه‌ته ناو چوارچیتویه شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پیم وایه زور به‌رزتره له سو‌فیزمیش، پیم وایه عارفیکی زور گه‌وره‌یه که ده‌لئ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم

فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد

من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ل شیعری سو‌فیه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چئ، ئه‌وه شیعریکه نازانم له کوتیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پتی وایه... خه‌بیام زور مه‌شه‌وره، که‌چی، من سه‌یره که هیچ... پیم وایه خه‌بیام نه فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه هیچ... پیم وایه شک و دوودلئ و ته‌ردیدیکی له شیعیره‌کانیدا گونجاوه، که بو خوشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانئ... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هیچ به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئه‌وه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خو‌مه. خه‌لکی دیکه نازانم توچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیامم زور پئ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ئه‌ی جه‌لاله‌ددینی روومی؟ تو له باشترین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له دوو شوینا په‌نات بردۆ‌ته به‌ر جه‌لاله‌ددینی روومی... بوچی؟

- به‌لئ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زور گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفییه که ی یا له بهر شیعره کانی؟

– عه رزم ده که م... عه رزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیرتیکی زۆر گه ورهیه... له مه سنه ویدا ئه و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه و قالبه که له ویدا نیستیفاده ی لئ کردووه، ساحیبی ئه و که لیما ته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردووه. مه سه له ن «خود» و «به د – بد» که ئیمه ئه لعان ته له فوزی ده که ی ن، زۆر جاری کردۆته قافییه، که ئه و ده می زۆر عه یب بووه، به لām گوئی نه داوه ته قافییه... ئه گه ر ته نیا موقه دیمه که ی که من... منیش هه ر زۆر له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئه وه... ئه لعانیش ئه من هه ر تیبیدا حه بسم... له موقه دیمه ی به و لاوه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شیعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لām له دیوانی شه مسدا که ده لئی... ته ماشای ئه و شته جوان و تازه ی، که ئه لعانیش هه ر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میوه له ئینسان ده گه ری، ئیمه ئه لعانیش له قه رنی بیسته مدا... ئاخو و ئوخری قه رنی بیسته مدا هه ر له ئینسان ده گه ری...

* به لām دپوچین، ئه وه ی یۆنانی، پیتش ئه و، ده لئین به چراوه ده گه را، ده یگوت له ئینسان ده گه ری...

– به لئی... ئیدی ئه وه... به لām ئه و خستوو یه ته ئه و زویانه جوانه وه... له ئینسان ده گه ری... به راستی له ئینسان ده گه ری...

* باشه پیت وانییه ئه م ئیعجابیه تو، ئه م خۆشویستنه ی تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئه وه یه تو زیاتر فارسی ده خۆتینته وه...

– به لئی... جا من چ بکه م... غه یری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غه یری فارسی و کوردی و... کوردییه کانی شمان... به خوای... کاکه... مامۆستای وا هه یه ده لئی... میژووی ئه ده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردۆته وه، به لām ئه من هه رچه ند ده یان ئیژیرم هه ر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کافان... بۆ شاعیره گه وره کانی پینشوومان و له نیو لاوه کاندایه بینم شاعیر هه ن و ئه م ئیدی ویستا کال و ویستا مه جالیان نییه شیعر بلئین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خۆت ده زانی بۆ شاعیری کورد هه یه. به لām شاعیره گه وره کانی مه... مامۆستا عه لئه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کافان بن که ده یانه وی میژووی ئه ده بی کوردی ئینشائه للا بنووسن... ئه و کتیبه زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هیچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسین ئه وه یه که... کاکه چ بکه ی ن... له بهر وه ی پروو ده که مه ئه ده بی فارسی، بلئیم چی، ئه ده بی فارسی ئه ده بیکی ده و له مه نده.

* تو باسی حافز و مه ولانات زیاتر کرد، ئه ده بی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

– ها... شاعیری زۆر گه وره ی تریش هه یه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی میله ته چییه.

* ده لئین کورده...

– کورد ده لئی کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئه وه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئین ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لām من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسسه خانمی دایکی کردوو یه تییه کاژیک (پن ده که نی)، نه ئافاق خانم کردوو یه تییه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی با ییشی کتییه و به راستی... بۆ خۆی... ناوی ده با، به لām میله یه ته که ی نالئی بۆ خۆشی به میله یه تی نه نازیوه، وه ک فیردۆسی ده لئی:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئه و عه جه می زیندوو کردۆته وه به پینچ گه نجه که ی، به لām نه یگوتوه زیندوو شم کردۆته وه... به زمانی فارسی چاک دهر ده بری. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیوه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

– ژنیشی کورد (بینگومان مه به سستی مامۆستا هیمن تورکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئه و خانمه ی هینده ی خۆشویستوو... پیم وانییه به لالی ئه ویش رازی بکات... به زبانی به یه لیلله ی (بین المللی) ئه وه کوا جیبه جی ده بی (پن ده که نی)... به لām «فارسی» پیتی وا بووه مونسایبتره بۆ شیعره که ی، بۆ ئیحساساته که ی. و له هیچ کوئی نالئی من بۆیه م ئه و شیعره به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لām ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیمه نابینن ئه م کابراه میسره عتیکی کوردی

کوئیتی، وەکو هیندیک بۆ خۆت دەزانی، شاعیرەکانی مە، هی قەرنی، نۆز دەمان، بۆوەی
 کە بلتی فارسی دەزانین، ئەقەللەن... باوەر بفرموو وەختیکی دیوانی مەحوی بلابوۆوە من
 زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نەزانێوە، چونکو کاکەیی فەللاح بۆی گێڕامەووە کوتی:
 مامۆستا دەلتی ئێوە شێعەرەکانی مەحوی مەعنا نازانن، هونەری مەحوی لە فارسی
 گوتنە کە یادیە، وە حالئیکی من دەزانم، فارسبیەکانی، بەداخەووە، هەر کاوئیزی
 کوردییەکانیتی (پێ دەکەنێ) ... وە لە کوردییە کە یادی زۆر چاکی پتر دەرپرێوە، کە وایبوو...

* ئەی مەولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، بەلای تۆوە؟!*

- وەللاهی، کاکە، ئەویش... پروا... نازانم... لە بەلخەووە هاتوو، بەلخیش ئەو دەمی...
 فارسی زوبانیکی... رەواجی هەبوو، نووسین بە فارسی بوو، تۆ بۆ خۆت، کاکە فەرهاد،
 پیت وایە تاران بەقەد سولەیمانی تۆ فەرەیدوون و ئیرەج و نازانم گەرشاسب و... ئەوی
 تێدان... ئەسفەندیار... وەللاهی رەنگی، تاران بەقەد سولەیمانی سی سالی لەوەی پیش
 ئەسفەندیاری تیدا نییە... ئەدەبی فارسی رۆییووە کاکە... ئەدەبی فارسی رۆییووە، وای لێ
 کردوون کە پادشایەکانی عوسمانی، کە بۆ خۆت دەزانی خەلیفەکانی عوسمانی
 ویستووین، هەمیشە شەریان بوو لە گەل فارس، کەچی بە فارسییان شێعەر گوتوووە بۆ
 خۆیان. من زۆر بەزەحمەت، لە بولغاریا بووم، فیری ئەو خەتە عەجایب و غەرابیەیی بووم
 کە ئەوان پێیان دەنووسی، بۆ ئەوەی تابلۆیەکی بخوێنمەووە. رۆژئیکی بەبەر دەرکێکدا
 رۆیشتم، تەماشام کرد لێی نووسراوە «مەبخانە» ئەو پەری تەعەجوبم کرد، گوتم کاکە
 مەبخانە چ دەکا لە بولغارستان؟! تەماشای دەکەم لێرەرا رۆییووە، چۆتە تورکیە و لە
 تورکیەرا، لە گەل تورکان چۆتە بۆ بولغارستان و لەوێ بە «بار» ئی کە تەواوی ئەوروپایی
 دەلێن بار...

* لەوێ بۆتە مەبخانە...

- لەوێ بۆتە مەبخانە... کە وایبوو ئەدەبی فارسی رۆییووە ئیدی... ئیمەیی کورد، سەیرە،
 دیوانی خانای قوبادیت نازانم بەنەزەر گەییووە یا نا؟ ئیستاش، ئەمن مەم و زینیتی کۆنم،
 ئەلعان، لێرە لەکن رەفیقە کەت هەیه، کە ئەو دەمی هەمزە بلای کوردۆتەووە، سەر
 بەحسەکانی هەموو بە فارسی نووسیووە...

* راستە...

- کە وایبوو ئیمە پیمان و نەبوو کوردی... بابی مە پیتی و نەبوو کوردی نەسری پێ
 دەنووسری. هەر پیتی وایبوو شێعەری مومکینە پێ بکوئری، ئەمما نەسری نابێ پێ
 بنووسری، حالئیکی ئەمە دەزانین کە بە راستی دەتوانین پەخشانی زۆر بەرز بە زمانی کوردی

بنووسین. من «شازادە و گەدا» م لە فارسیرا، دیارە، تەرجمە کردوو، هی مارک توینی.
 لەبیرمە بەموتەرجمە فارسییە کە، کە بە راستی جیتی فەخری ئیران، وە ناتوانم بلیم جیتی
 فەخری کوردە، با وجودی کە کوردە، چونکو خزمەتی بە زمانی فارسی پتر کردوو،
 بەداخەووە. کوردی و باش نازانی ئەگەرچی کوردیش دەزانی، ئاغای محەمەدی قازی، کە
 ئەگەر ئینشائەللا پیت لە تاران کەوتەووە بەخزمەتی بگە، بە راستی پیاویکی زۆر گەورە
 کوردە... ئەو... نازانم لە چ زمانیکرا وەری گێراووە تە سەر فارسی، منیش لەسەر
 فارسییە کە ویرا کردوو تە کوردی. بەداخەووە ئیستاش چاپ نەکراوە. هەر لە عێراقیشم
 کردبوو کوردی. وە لێرەدا بەحسیکی دیکە دیتە گۆرێ. من دەعەینی حالدا کە نالە
 جوداییم دەگوت، بۆ ئەوەی کە برێکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکەنینیک بێتە دلم،
 شازادە و گەداشم تەرجمە دەکرد کە کتیبیتی تەنز و... رۆژئیکی عەرزم کرد، کوتم
 مامۆستا من شازادە و گەدام لەسەر فارسییە کە تۆ تەرجمە کردوو، دە زۆر جیگایاندا
 پیم وایە رەتم کردوو لە تۆ، بەلام لە جیگای و اشە زۆر دەست کوئتم... کوتی - تەوازی
 فەرموو - فەرمووی تۆ نەخێر هەر چاترت کردوو. بەلام واقعیەت ئەوێ، لە جیەکی
 من گەیشتوو مە باسی هەژاری، فەقیری، نەداری، باسی هەژاری و فەقیری و نەداری و
 چارەڕەشی و بەدبەختی دەکەم، بەبێ شک چاکم کردوو، چونکو ئەو نەدەم لە ئیختیاردا
 و فرمیسک و رۆندک و نازانم چم لە ئیختیاردا.

* لای فارس نەبوو...

- لای فارس نییە. بەلام وەختیکی دەگەمە تەخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و
 پەردە پادشایی و سفەری پادشایی، تەماشای دەکەم منیکی کە لەسەر کەولێ رەق نانم
 خواروو، چۆن دەتوانم، ئەو کە لیماتانە لێ کوی بێنم کاکە... منیکی کە بەنان و ماست
 و لۆرک و شیرێژ پەیدا بووم، کوا دەزانم باسی خۆراکی پادشایانە بکەم و لەویدا زەعیفم.
 من خۆم ئیعتەراف دەکەم زەعیفم... لەباتی ئەعلا حەزرتی قەدەر قودرەتی نازانم
 هوما یونفەری نازانم چی، ئیمە هەمانە و نیمانە خاوەن شکۆیە (پێ دەکەنێ)، ئەویش
 دروست کراوە بۆ خۆت دەزانی.

* باسی نەسر و شێعەر و ئەوەت هینایە پێشەووە، باسیکی چاکە! زۆر کەس پیتی وایە تۆ
 نەسرت لە شێعرت جوانترە!

- وەللاهی منیش... هەر لە ئەوێ موساحە بەکەمدا کوتم، ئەگەر کورد نەبام، مەجیوور
 نەبووم ئیحساساتی خۆم بە شێعەرەو بە خەلک رابگەینم، منیش پیم وایە نەسر نووسینم
 خۆشترە. وەنەبێ بۆ خۆم موخالیفی ئەو کەسانە بێ کە و دەلێن.

* بیجگه له ئەدەبی فارسی، ئەدەبی میلله تانی تر چی و چەندت خۆیندۆتەوه، مەبەستم له ڕیگه‌ی فارسییهوه...؟!

- بەلێ... هەر له ڕیگه‌ی فارسییهوه... وەللاهی، کاکه، من ته‌قربه‌ن ڕه‌نگه‌ی دوو ساڵ بێ، مۆتاله‌عم له‌که‌می داوه، چونکو کاری دیکه‌م هه‌یه، به‌داخه‌وه مۆتاله‌عم که‌مه، ده‌نا پێم وایه ته‌واوی شاکاره‌کانی ئەدەبی غه‌ری که به‌فارسی ته‌رجمه‌م کرابن خۆیندۆممه‌ته‌وه. مه‌سه‌له‌ن پێم وایه هه‌یچی چی‌خۆف و تۆلستۆی و شو‌لو‌خۆف و ئەوه نه‌مابێ نه‌مخۆیندبێته‌وه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به‌راستی له‌ شیعری ته‌رجمه‌... شیعری شکسپیرم خۆیندوونه‌وه، به‌لام من له‌ شیعری ته‌رجمه‌م کراوه‌وه له‌ زه‌ته‌ نا‌بەم که... وه‌ختیکه‌ی هاملیت ده‌خۆینمه‌وه نازانم، به‌راستی ناتوانم گه‌وره‌یی شکسپیریک که‌ بۆ منی ته‌شریح ده‌که‌ن، به‌وه هاملیت‌ه‌ی... دۆنی ئارام ده‌خۆینمه‌وه و شو‌لو‌خۆفی و ده‌ناسم. وه‌ختیکه‌ی جه‌نگ و سول‌حی تۆلستۆی ده‌خۆینمه‌وه، وه‌ختیکه‌ی ئاناکارنینه‌ی ده‌خۆینمه‌وه، وه‌ختیکه‌ی چیرۆکه‌کانی جه‌ک له‌نده‌ن و ئەوی دیکه، نیوی چیه‌ پیاو!! (خوشه‌های خشم) ه‌ی کیه‌، نازانم، ده‌خۆینمه‌وه، به‌راستی ئەو نیوه‌ ئه‌وروپایه‌یه‌نه‌ش هه‌ینده ناخۆش دینه‌ به‌ر گوێی پیاوی نازانم بیانلێم. ئەما، به‌لێ شاکاره‌کانی ئەدەبیاتی غه‌ربم هه‌موو...

* جۆن شتاینبیکه‌ی ناوه...

بەلێ... بەلێ... وه‌ختیکه‌ی (خوشه‌های خشم) ده‌خۆینمه‌وه ده‌زانم چی گوته‌وه... بەلێ... به‌راستی... باسی دۆمای کرد... ئەلیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره‌ بۆ خۆت ده‌زانی زۆر ڕۆمانتیکن نووسینه‌کانی. به‌لام به‌راستی پیاوی به‌زه‌وق ده‌که‌ن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خۆیندنه‌وه‌ی ده‌بێ... وه‌ختیکه‌ی سێ چه‌وه‌نده‌ری دۆمای ده‌خۆینیه‌وه ئیدی ناتوانی ده‌ست له‌ خۆیندنه‌وه‌ی هه‌لگری. پێم وایه‌ هه‌تا من له‌بیرمه‌ به‌جوانی چیرۆکه‌کانی پۆلیسیشم ده‌خۆینده‌وه و زۆریشم به‌لاوه‌ خۆش بوو...

* شه‌رلۆک هو‌لمز و شتی وای...؟!

- بەلێ... ئەوانه‌شم ده‌خۆینده‌وه و زۆریشم به‌لاوه‌ خۆش بوو. ئەم ڕۆژانه‌ باسی ئەوانه‌م به‌وانه‌ کرد، دوايه‌ ده‌ستم به‌خۆیندنه‌وه‌کانی دۆما و نووسه‌رانی ڕۆمانتیکه‌ی فه‌رانسه‌یه‌ی... زیاتر ئەودهمی له‌ فه‌رانسه‌وه‌ شت ده‌کرا به‌فارسی... باوه‌ر ده‌که‌ی تۆ، من (بینوایان‌ای): فیکتۆر هو‌گۆم له‌ سێ ڕۆژاندا خۆیندبێته‌وه‌ چونکو ره‌فیه‌که‌م به‌ئه‌مانه‌تی دامی، گوتی له‌ سێ ڕۆژان زیاتر نابێ و، هه‌مووشم خۆیندۆتەوه‌ و ئەلعانبیش که‌ ده‌یکه‌مه‌وه، ڕه‌نگه‌ی چل

ساڵ ڕابردبێ به‌سه‌ر ئەو خۆیندنه‌وه‌ی مندا، ئەگه‌ر ده‌یکه‌مه‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌م دینه‌وه‌ بیرم، ئەودهمی هه‌ینده‌ به‌دقیقه‌م خۆیندۆتەوه‌. ئەلعان وایم، به‌داخه‌وه، کتیبیکه‌ی ده‌خۆینمه‌وه له‌بیرم ده‌چیته‌وه. ئەما به‌منداڵی خۆیندۆممه‌ته‌وه، به‌جوانی خۆیندۆممه‌ته‌وه، تازه‌گی ئیدی تازه‌گی بۆ من نه‌ماوه.

* باش بوو هه‌یناته‌ سه‌ر باسی خۆیندنه‌وه، تۆ چیت خۆیندۆتەوه، چ ده‌خۆینیته‌وه؟ یانی خۆیندنه‌وه‌کانت زیاتر له‌ چ مه‌جالیکدان؟!

- وەللاهی کاکه، من به‌راستی عه‌لاقه‌یه‌کی زۆرم به‌داستان هه‌یه، ڕۆمان هه‌یه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر ده‌خۆینیته‌وه...

- زۆرتر ده‌خۆینمه‌وه... زۆر سه‌یره، باوه‌ر به‌فرموو وه‌ختی دیوانی شاعیریکم وه‌ده‌ست ده‌که‌وی، له‌ پێشدا موقه‌دیمه‌که‌ی ده‌خۆینمه‌وه. پێم خۆشه‌ له‌ پێشدا موقه‌دیمه‌که‌ی بخۆینمه‌وه تا بچمه‌ سه‌ر شیعره‌کانی. پێم خۆشه‌ بزانه‌ نه‌سه‌ره‌که‌ چۆن نووسراوه‌ له‌ باره‌یدا، ئەو شاعیره‌ چۆن به‌من ناسینراوه‌ به‌لێ، ڕۆمان و داستان ده‌خۆینمه‌وه. به‌لام تۆ نازانی به‌راستی له‌ فارسیشدا، بیجگه‌ له‌وه‌ی ته‌رجومه‌م کرابن، ئەمجار خۆشیا، فارسی به‌راستی نووسه‌ر و شاعیری گه‌وره‌یان هه‌یه، نووسه‌ری گه‌وره‌یان هه‌یه. باوه‌ر بکه‌ ئەو به‌ینانه‌ کتیبیکم خۆینده‌وه، (از صبا تا نیما) ئەدەبی کوردی له‌ به‌ینی دوو شاعیردا، شاعیریک که‌...

* ئەدەبی فارسی...

- بەلێ... ئی فارسی...، بەلێ... باوه‌ر به‌فرموو پیاو ته‌عه‌ججوب ده‌کا، ئەو ئینسانه‌ چه‌نده‌ی مۆتاله‌عه‌م کردووه‌ بۆ نووسینی ئەو کتیبه‌، وه‌ چۆنی توانیوه‌ نه‌سر نووسه‌کان و شاعیره‌کانی له‌ (صبا) وه‌ تا (نیما) - پێم وایه‌ قه‌رێک یا قه‌رن و نیویکی به‌ینه‌ - هه‌مووی به‌خه‌لک ناساندووه. نه‌ ئەوه‌ی که‌ مه‌سه‌لا عیشقی هه‌مه‌دانی بابی نیوی سه‌ید ئەبولقاسمی کوردستانی بووه، ئەوه‌ موهیم نه‌بووه‌ له‌ نه‌زه‌ر ویدا، چی کوتووه‌ ئەو کابرایه‌، ئەوه‌ بۆ وی موهیم بووه، وه‌ ته‌حلیلی که‌ ئەو کردوویه‌تی له‌سه‌ر ئەوه‌، که‌ به‌داخه‌وه‌ ئیمه‌ وێستاش شتیکی وامان له‌ ئەدەبی کوردیدا نییه‌. ئەوه‌ش ه‌ی چیه‌... من خودای نه‌خواست، پێم وایه‌ کورد بێ ئیستیعداده‌؟! نا... خودای نه‌خواستش نییه‌، چونکو پرۆام به‌وه‌ی هه‌یه‌ که‌ کورد به‌ئیستیعداده‌، به‌لام مه‌جالی نییه‌ کاکه. ئەلعان ئایه‌ ئەگه‌ر محه‌مه‌دی قازی مه‌جالی با، ئەو هه‌موو کتیبه‌ی که‌ به‌فارسی ته‌رجمه‌م کردووه - ڕه‌نگه‌ی بۆ خۆشی حیسابیان نه‌زانێ چه‌ندی کتیب ته‌رجمه‌م کردووه - به‌فارسی ته‌رجمه‌م ده‌کرد؟! نا... پێم وایه‌ ئەگه‌ر له‌ کوردستانیکدا با بۆ کوردی ته‌رجمه‌م ده‌کرد. وه‌ ئەلعان ته‌سمیمی گرتووه‌ که‌ ئەوی ته‌رجمه‌ی ده‌کا، هه‌ددی ئەقه‌ل هه‌ول دا شتی ته‌رجمه‌م بکا که‌ له‌سه‌ر

کوردی شت تیدابن، که ئەلعان کورد و کوردستانەکهی نیکیتینی لەبەر تەرجمە دایە و ئەو رۆژانە پیتەم وایە، ئینشائە ئەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بپیتەم یا بۆ خۆم تەرجمەمە دەگەمە سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەگەم که تەرجمەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیک لە مامۆستاکان کتیبیکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکرابوو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابی... قەتم لەبیر ناچێ و، ئەو داخیکە لە دلما. کۆتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کۆتی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لیم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەزار دەیناسی، من نیناسم. وە لەبەری پارامەوه، کۆتم بریا تەرجمەمە نەکردبا شیعەر بەشیعەر پیتەم ناساندبا... پیتەم ناساندبا... خانی چیبە، بەراستی خانی ناسین، بەراستی نازانین چ بلیمەتیک بوو... بەخۆراپی نیبە کاکە، رەنگبێ لە جیگایەکی دیکەشدا نووسیومە کاکە ئێو چ هەرا و هۆریا یەکتانە. شیعەر هەر بە کوردی بلتین و کەلیمە عەرەبی تیدانەبێ... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزتابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجمەمە کراوه مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەوێی کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەوێی پیتەم وایە نیبە خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نیبە، موفەککیرە، خاوەن بیره، بیریاره، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بە پرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بە پرۆگرامیش... وە من... با ئەو هشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شیعەری خانیدا، دیفاع لە هەزارترین، چارەڕەشتە قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلتیم ئەو ناسیۆنالیستە زۆلمە... ئەو ناسیۆنالیستی نیبە... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە یە کە زۆر جار خەلک وای باس دەکەن... شەری نیتوان، یا بلتین پیتەندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجروبیە خۆت لەو بارەیدا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بە داخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە یە باش بگری... بەلام زۆر بروام بە رەخنەگر هەیه. من پیتەم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەگاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بە قەلەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پیتەم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کۆتیا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بە رەخنەگریکی کۆت، کۆتی ئەم دەجمە هەر جیگایەکی پەیکەری شاعیریکی لیبە، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کۆی. کۆتی ئاخر لە سایە یە ئیمە یە کە ئێو...

* پەیکەرتان بۆ دەگری...

- پەیکەرتان بۆ دەگری... بەلێ... من پیتەم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بە داخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەل مەتبوعات سەر و کارم بوو، خەلک زۆر دوژمنایەتی لە گەل پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە یە لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بە عەقیدە یە من بە جیش نەبوو، هی دلشاد محەمەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لیبی گەرام، ماچم کرد، کۆتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعێسی ئەو هەموو هەرایە ی...

* لەسەر تاریک و پروون کرا...

- لەسەر تاریک و پروون... نەخیر، وەللاهی بە کە یفی خۆتم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خۆش بوو... ئەلعانییش هەر پیتەم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە ی لە بوژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هەیه.

* ئە ی بلا و کردنەوه چۆنە بە لاتەوه؟ زۆر کەس پیتی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلاو بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلا و کردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرانی...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی،... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەل مامۆستا هەزار لە بارە ی وەیدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پیتەم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بە ئەندازە ی شیعەری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موھیم نیبە... هەر ئەو غەزە لە ییشم لێ دیوه، ئەو پیتەم شەش شیعەری بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستە لە هەورازە سەرەولتێی نەکە ی... (پراستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پیتەم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر... لە گەل زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پیتەم وایە کە می بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟! *

- وه‌للاهی لیتی بیزارم...

* سانسۆری سیاسی ئەلبەتە...

- بەلێ... بەلێ... ئیدی... وه‌للاهی له هه‌موو نه‌وعه سانسۆریکی بیزارم...

* ئەه هه‌ندی جار پیاو خۆشی ده‌بی به‌سانسۆری خۆی...

- بەلێ، لیتی گه‌رێ شاعیر بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

* باشتره...!؟

- باشتره... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له زه‌وق ده‌دا! له هه‌تتا سانسۆری ئەخلاق، هه‌تتا سانسۆری نازانم عه‌قیده‌تی. به‌عه‌قیده‌ی من لیتی گه‌رێ، پیتی بلێ خۆت خۆت سانسۆر بکه نووسه‌ر! نووسه‌ریکی عه‌قلی وه‌ی نه‌بی خۆی خۆی سانسۆر بکا حه‌یفه هه‌ر قه‌لهم به‌ده‌سه‌وه بگرێ.

* یانی له کوردستانیکدا ئەگه‌ر تۆ وه‌زیری راگه‌یاندن بی، چ ده‌که‌ی...

- وه‌للاهی ئەگه‌ر (پێ ده‌که‌نی)...

* که ناشی...

- بەلێ... دیاره... (آرزو بر جوانان عیب نیست)، له فارسیشدا شتی وا هه‌یه... به‌لام قه‌ت ئەوه‌ی نابینم. ئەما ئەگه‌ر ببینم... ئیلا شتی خراب نه‌بی... ها... (پێ ده‌که‌نی).

* شتی خراب چیه‌؟!؟

- شتی خراب، له باری ئەده‌بییه‌وه ئەرزشی نه‌بی، ده‌نا له باری دیکه‌وه هه‌رچی ده‌یلێ من سانسۆری ناکه‌م. به‌لام که‌سیکی به‌راستی ئەرزشی نه‌بی و بیه‌وی خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌سه‌پینی ره‌نگی (پێ ده‌که‌نی) نه‌یه‌لم شتی وی چاپ بکری...

* ئەه‌ی باشه، باشتر نییه ئەوه‌ش بکه‌ویتته به‌رچاوی خه‌لک و خه‌لک بۆ خۆی بلێ تۆ خرابی...؟

- کاکه هێند دواکه‌وتووین، به‌داخه‌وه. مامۆستا زه‌بیحی ده‌یکوت، بۆ خۆی هه‌زار جاری کوتووه، له کتێبه‌که‌شیدا نووسیویه‌تی. نووسیویه‌تی، من نامه‌یه‌کم له به‌رواره‌وه بۆ هاتووه، وه‌ختی کۆمه‌له‌ی ژێ. کاف بووم، نووسیویه‌تی به‌رواری...

* ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده...

- ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده... ده‌لێ په‌نجایه‌سه‌... من بۆ خۆم ئەوه‌می به‌ته‌ریخم زانیوه، په‌نجایه‌سه‌ خه‌ریکم له‌بیر خه‌لکی به‌رمه‌وه له‌بیری ناچیتته‌وه. وه‌ باوه‌رم پێ بکه له‌و نامانه‌ی که ئیستا بۆمان دێ، بۆ سه‌روه‌ی، ئەغله‌بی به‌رواری نووسیوه... بلێن چی... وه‌ختیکی

غه‌له‌ت هاته‌ گۆرێ... نازانم بۆ ئەو کورده ئەو نه‌خۆشییه‌ی هه‌یه، شتی غه‌له‌تی چاتر دیتته‌ بێر...

* تۆ، ئەلبه‌ته، سانسۆرت توش بووه، سانسۆری داگیرکه‌رانی کوردستان...

- ته‌واوی ژبانی خۆم من له‌ژێر سانسۆردا بووم...

* ئەه‌ی سانسۆری کورده...؟

- له‌ژێر سانسۆری کوردیشدا بووم.

* ئەوه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئەوه‌م ده‌توانی ره‌فع بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی ره‌فع بکه‌م، به‌وی ده‌ویرام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئەندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چووم له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌ بلام ده‌کرده‌وه، یا ئەقه‌للن ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...

* ئەه‌ی ئەو شیعرانه‌ت که به‌بی ناو له کوردستاندا بلاوت ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ رۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- بەلێ ئیدی، ئەوه‌ سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پروندا شیعرێکم هه‌یه، که دیاره ئەوه‌ش ده‌بی له‌بیر نه‌چن که مه‌حه‌للییه. له‌ مه‌هابادا وه‌ختیک که من ئەو شیعره‌م بلاوکرده‌وه به‌نیوی (پاوه‌ به‌راز)، ئەوه‌لا شوجاعه‌تیکی سه‌یرم کرد، که چه‌کی راویان، تفه‌نگی راویان له هه‌موو که‌س ستانده‌وه و که له عێراق ته‌قه هه‌یه، نابێ لێره تۆ تفه‌نگی پاوت به‌ده‌سته‌وه به‌ی، من ویرام، بۆ خۆشم پاوکه‌ر بووم، ئەوه‌می، ئەو ئیحساساته‌ی خۆم بلاو بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکیشم گالته‌ کردوه. له کوردستانی عێراق ئەو شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له کوردستانی ئێران ئەو وه‌ختی، ده‌نگیکی عه‌جایی داوه، چونکه ئەوه‌لا که‌س نه‌یده‌وێرا بلێ بۆ شا چه‌کی له خه‌لکی ئەستانده‌وه. من ئەوه‌م بلاوکرده‌وه، به‌لام ده‌ لیباسی جه‌فنه‌گ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئەفسه‌ره‌کان، ئەفسه‌ره‌کانی پاوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئەوانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتیر مه‌حموود بانادا سمیلتی

سمیلت بادانی پێ عه‌یبه‌ به‌دیلتی

که پاوکه‌ر بێ تفه‌نگ ئەلبه‌ته دیله

له هه‌مووان دیلتیریش مه‌حموود سمیلته

له‌وانه‌دا دوو سێ شیعره‌ی وای تیدا بوو که پساوه، ئەلعان دیمه‌وه، پاش ئەوه‌ی

هاتوومهوه مههابادی، پیم دهلتین بو ئه و شیعری تیدا نییه. خه لکی مههاباد له بهربان ماوه، بهلام سانسۆری حیزب ئه و شیعرا نهی لێ پهراندن. هه رچی هه ولم دا که باو کم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گوتیان نا. که چی شیعره که له بیر خه لکی ماوه. ئه وه سانسۆری حیزب بو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدا یه. بریکم گالته کردبوو، دوو سی که لیمه ی، په نگین، ده گه ل و بقاری (ئه لفه که به شپوه یه کی گالته ئامیز درێژ ده کاته وه. ف) سیاسی یه کی نه گرتباوه، لێیان فری داوه.

* ئیسته که ئه ندامی پارتی نیت، یا ئه ندامی پارته یه ک نیت، زۆتر باسی سیاسه ت و باشتر باسی سیاسه ت ده که ی. ئه وده م بو نه تده کرد...؟ له تاریک و پرو نیشدا وات نه گوتوه، یا پیشانت نه داوه که سانسۆری حیزبیش و کوردا یه تیش ته ئسیری لێ کردوی...

- ئه وه ش هه ر سانسۆری حیزبه کاکه (پێ ده که نی)، مه گه ر تاریک و پرو ن کێ بلاوی کردۆته وه؟! حیزب بلاوی کردۆته وه، خو من بلاوم نه کردۆته وه.

* ئه ی ئیسته چۆن سهیری ته جروبه ی سیاسی خو ت ئه که ی؟! -

قه رار وا نه بوو له سیاسه ت قسه نه که یین...؟! -

* نا... مه به ستم ئه وه نییه به درێژی باسی بکه ی، ته نیا وه ک یه کێ له ته جروبه کانی، سه رچاوه کانی شیعرا ی تو، هه لبه ته سیاسه تیش ده وریکی بینبوه. ئیسته چۆن سهیری ئه و ژیا نه ده که ی که له سیاسه تدا بر دوو ته سه ر؟! -

- وه للاهی من ئه لعانی ش به جیتی شانازی خو می ده زانم، چونکو پیم وایه کورد هه ر به شیعرا رزگاری نه ده بوو... له رژی می تاغووتیدا، پیم وابوو که ده بوو سیاسه تیشی بو بکه ی، هه تتا چه کداریشی بو بکه ی. له شه ری سی مانگه ی له گه ل لیبرالیزم و به نی سه دردا من چه کداریشم کرد، به و پیری به ی خو مه وه. ئه لعان «به رده هیمن» مه شه ووره که له بن به ردیکی دانیش تووم و هیلی کو پته رم وه بهر تفه نگان داوه. به ده ست و تفه نگیش خو تیری نیم، ئه ما پیم وابوو به نه فعی ئیمپریالیزم کورد نابێ ده ست بداته چه ک ئیدی. من ده و بر وایه دام، ئه لعانی ش هه ر ده و بر وایه دام که ئیمپریالیزم ده ی توانی له شه ری ئه و وه للی جیهانی دا کوردستانی به وجود بێنێ، زۆر به ئاسانی ده ی توانی، نه یکرد، به تابه تی ئه و ئیمپریالیزمه ی فه ره نسه، که به حاله تیکێ برا کورده کانی سووریه مان به له ش و خو ین و هه موو شتیکی خو یانه وه، ئیحه ساسیان کردوه. تاریخ نیشانی داوه ئه گه ر ئیمپریالیزمی فه ره نسه یاری ده ی که مال ئه تاتورکی نه دا، به و زوانه شوژی کوردی تورکیه ی دان هه مرکایه وه. ئیمه چۆمان هیوا به وه ی بێ. ئه وه یه که من، راستییه که ی، وه کو

ئینسانیکێ دژی ئیمپریالیزمی ئه لعان له سیاسه تدام.

* ئه و جا با بچینه سه ر شیعری کلاسیکی کوردی یا هه ر ئه ده بی کلاسیکی کوردی...

- به لێ...

* چه ند شار ده زاییت لێ هه یه؟

- به لێ، وه للاهی هه ر له پیشدا ش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لیم، هه رووزی، کو ن، نازانم... هه رچی ده لێ... وه للاهی زۆر شار ده زام من.

* کلاسیک که ده لیم، لیره دا مه به ستم ته نیا شه کل با لیتن فۆرمی شیعرا نییه، به لکه هه ر وه ک قۆناغیکێ تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ر ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه موو وان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به راستی... ئه ده بیات، شیعرا هه یه... نابێ بلتین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عنای که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسرا و نه نووسرا، یانی ئه وان هه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قێ ته بران و له جزیری را دییه خواری... ئه گه ر ئه وانه ده لیتی من شاعیری زۆر گه وره ده نیتو وانه دا ده بینم. ئه گه رچی زۆر چاک له هجه ی گۆرانی نازانم من - با ئه و حه قیقته ته ش بلیم - به لام وه ختیکی به راوردیکم کردوه له به ینی شیرین و خوسره ی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به که می نازانم له نیزامی، له نیزامی به که م ترم نایه ته به رچاوی. وه ختیکی مه م و زینی له موقابیلی یه کیک له پینج کتیه کانی نیزامیدا داده نیتم، ئه گه ر مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونی که هه ر له سه ر ئه و وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه یین، ئه من پیم وایه له باری مه عناوه، مه م و زین چیتر و فه یله سووفانه تره. وه بزیه ش زۆری به مو فه ق ده زانم قاره مانه کانی ش کوردن، سه حنه ی داستانی ش هه ر کوردستانه، فه ره ه نگ هه ر فه ره ه نگی کوردیه. داب و ره سم هه ر داب و ره سمی کوردیه، به لام نیزامیه کی له گه نجه پرا ده چی بو خو لێ عه ره بستانی نه ی توانیوه ئاداب و روسومی عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسییه که ی زۆر ریک و دروستتره له کوردیه که ی خانی. ده گه رتینه وه بو نالی و مه حوی و ئه وانه، به راستی پیم وایه شاعیری زۆر گه ورن، وه زۆرم ئیمان پیتیانه...

* ئه ی شیخ په زا...؟! -

- وه للاهی کاکه، شیخ په زا به راستی نازیمکی چاکه...

* نازیم...؟! -

- نازیم، فەرقی ھەییە بەعەقیدەى من. یەعنى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوەی ھەجون، تەز نین...
 * ئەى ئەو، بەرئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبی کوردیدا؟!
 - نەخپەر... دە ئەدەبی کوردیدا تازەن، بۆچی...
 * ئەى زمانى شیخ رەزا، بۆچی پیاو باسى ئەو ھەش نەکا...؟!
 - ئای... زۆر، زۆر... بەراستی رەوانە...
 * زمانىکی زۆر سوارە...
 - زۆر رەوانە... زۆر سوارە... عەرزى کردى، من لەبارى وەزندا شیخ رەزای زۆر بەگەرە
 دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی ھیتاوەتە ناو شیعری خۆیەو، کە لە
 پێش ویدا دیارە لە شیعری نالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچی، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەھەتیسو، با بە دەواری شری ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەو شەخ رەزاشم... بەلام بەداخەو شیعەرەکانی زۆریان
 پرووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتی چی... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بێ
 ئینشائەللا، خۆ ئەو بۆ ھەموو کەس لیتنەدەى... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى
 کوردی دانشکەدەى بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەن...
 * جا کوا کچمان ھەبوو...؟!
 - بەدى، سێ چوارێکمان ھەبوو...
 * نیویان لەپیاو دەچوون.

- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەن سەبەر. کوتم بەچی پێدەکەن؟! کوتیان وەللا
 مامۆستا عەلەدەدین سەجادی ئەرۆ لەسەر دەرس باسى شیخ رەزای بۆ کردووین و ئەو
 شیعەرەشى بەمۆنە خۆتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتی عەنتەرى نێرم

لێم لادە نەوێک بتخەمە بەر حەملەبى کێرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نێر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان
 پێدەکەن)... ھەموو پێدەکەن، بەراستی ئەگەر لەبیرت بێ رەنگبێ، مامۆستا ئەگەر
 رووتت کردباو، رەنگبێ لە شتیکی سەیری بکردایە... بەلێ... شیخ رەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیتم چى، بۆ پیکەن دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ رەزا، ئەو
 کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بێ، زۆر شاگردى عوبەیدی زاکانى بوو، زۆریش لەوى
 شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتتر بوو بەسەر وەزن و قافیە... بەلام ئى شیعری عوبەیدی
 زاکانى دەعەینى ھالدا کە جنیوی داو، کە ھەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە
 شیعەرەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ رەزا ھەر جنیوی داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم
 جنیودانە وە نەبى بۆبە بووبى ئیسلاحى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنیوی
 گەرەبە. بەلام ھیتن لە مەقابیلی وەیدا دەلێ: وەکو بالی پەرى پاکە جنیوت... چونکو
 جنیوئەکی موسبەت بوو. لەبەرەو ئەو نەقەدەم لە شیخ رەزا ھەییە... و پێم وایە، با ئەو ھەش
 دەبارەى شیخ رەزا بلیتم: ھێچ کوردیک لە شیخ رەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...
 * فارسى؟

- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئێرانەیدا، کە ھەموومان
 بەفارسیمان خۆتندوو، ھێچمان ناتوانین شیعری فارسى وەکو وی بلیتم. مەحشەریکە لە
 شیعری فارسیدا کە پیاو ھەر سەرى... تەعەججوب دەمیتێ. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى
 یەک نیم، بەلام تەماشای ئەو دوو شیعەرە دەلێ:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوهء ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبێ شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما
 پێم وایە ھێچى نەداوئەتى چونکو کورد بوو... (پێدەکەن)... بەلێ...
 * ئەى مەلای جەزیریت پێ چۆنە؟

- وەللاھى کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبێ بەزۆرى... من کرمانجى وا
 نازانم... حەتتا کاک ھەزارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتی ئەو لەگەل مەولانای رۆمى
 ھاوشانە... پێم وایە بێرێک زێدەرەویت کردوو لەویدا. بەراستی شیعریکی بۆ خۆتندەو
 کە من مۆتەوہجیبەى نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، ھۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو
 فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابینریتەو. تەماشام کرد بەراستی عارفیکی
 گەرەبوو. رەنگبێ جەلالەدەدین شیعری وای نەبوو. کە وابوو ھەزار بەخۆرایى ھیتندەى
 پێ ھەلنەکوئوو. بەلام ئەو ھەش ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

به وان بلتی... من گۆرانی چاتر ده زانم له کرمانجی. به راستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت ده کهم برتیک له خانیدا شاره زاترم ئه ویه که ئه و له زۆر پترم خوینده وه... ده
بیتکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

* به کرمانجییه کهی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجییه کهی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حه ق بلتی، ئه ویش یارمه تی داوم
ئیدی. وه ختیکی شیعریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردوه.
ته ماشام کردوه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی هه ژارم
نه قد کردوه که نه ی تانویه فله سه فه که ی خانیمان پی نیشان بدا.

ئهو رۆژانه ش تووشی ئه دیبیتی زۆر گه وه ی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایاسن... به راستی گه وه یه. ئهو، حه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی بوو
که به خۆرایی شه رحی له سه ر نالی کردوه. ده بی شاعیر لیبی گه رپی، هه ر که سه وه کو
ده ریا بیک، به شی خۆی لی هه لپنجین. حه یفه... حه یفه ئهو که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گه رپی با تیبی نه گا... به راستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. حه تتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئهو نه قده ی هه ر هه بوو. ده ی کۆت مامۆستا هه ژار ده بوو ئهو
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردییه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتبا، ئیدی لازم نه بوو ئهو شه رحه ی له سه ر بکا. ئهو عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... به راستی ئه دیبیتی گه وه ی کورده. ئه ده بنا سبکی گه وه ی کورده.

* په خنه گرتیکی باشیشه وا بزانه...

- په خنه گرتیکی باشه...

وتاره کانی له رادیو کرمانشاه وه ده ی خویندنه وه شتیکی به راستی نایاب بوون. به لتی،
عهرزت ده کهم، ئهو جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زمی کوردی هه یه. ده یگوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ست...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده یگوت وه ختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی
موده ریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نوسی که ئه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئهو
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوتی وه لا هه مووم بۆ
نوسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردوه (پێ ده که نێ)... کۆتی ئه وه ی ئیوه له سه روه تاندا

چاپ کردوه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه رپه فی کردبوو و من دلّم
نه هات ده و مه جلیسه خوسوسییه یدا بلیم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بی پتری
پوول لی وه گیر ده که وئ... دلّم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نێ) به لتی، گوتی،
زۆریان به مه شکووک ده زانم ئه وی ئهو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دووه می...

* سه روه.

- له سه روه دا نووسیومانه: هه رچه ن مه واچان...

* ئهو هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووزهن هه ر که س
وه زوان خویش»، ئهو ده لتی: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لپن (ئه وره نگ) وای دروست
کردوه. ئه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستوه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلپییه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردوه پاش وی ته سه روفیان کردوه...

* ئه ی مه وله وی...؟! سه ید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش هه ر ئهو چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیرتیک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گه وره ی ده زانم. زۆر سه یره، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گهر
ده یانکۆت به مونسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعرتیک بلتی (پێ ده که نێ)، من شیعرم بۆ نایی
به مونسه به، ده مکۆت من شاعیری مونسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعره که ی
مونسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه وچ، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لām په نگه له هه مووی جوانتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعره کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسی بى، يا نازانم، به لى... گلکۆى تازه لىله دىپيش عه نيه خاتوندا کوتراوه. ئەگەر ئەوه نه با، يانى ئەوه شمان له ئىختياردا نه با، ده بوو به قه تعه شىعيرىكى عالهمى ناسرابا، به راستى. پىتم وانىيه كهس شىنى بۆ خوشه ويستى خۆى وا گىرايى، وهك ئەو دووانه ههردوو كىيان گىراويانه. ههردوو كىيان زۆر چاكن... به لى... و خوشه ويستى عه نيه خاتونى ههه له مه رگه كه پيدا ديار نىيه. ئىدى، له نه خوشىيه كه پيدا كه جهرگى بۆ ده كاته، دللى بۆ ده كاته هه نار و ده لى كون كونى كه و بۆنى پىوه كه، هه نار بۆ هه لامهت...

* ئەویشی هەر بۆ عه نيه خاتون نووسيوه؟! *

- به لى. ئەویشی هەر بۆ عه نيه خاتون نووسيوه... به لى... نه خىر، شتىكى سه يره. باوه ر بفرموو شىعيرىكممان... قه رار وايه مامۆستا تا به ر بۆمان بنوسى، ئەگەر ئىنشائه لالا سروه گه يشته فه سلى زستانى. بۆى، خوتىدينه وه مه فهوممه كه م له بىره ئەگەر شىعيره كانم له بىر نه بى، مه فهوممه بۆ خۆت ده زانى، كه... ئەگەر بىكه يه زيانىكى دىكه ش ئەو تام و بۆنه ي ههه هه يه، ده لى زستانه و عوزرى هه يه بۆ دىتنى... بچىته خزمهت شىخه كه ي، شىخى سه راجوددىن، زستانه. ناتوانم بىم، پىرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بىم، به فر رىگای گرتووم، به لام ئەو كه سانه ي شه وقى زيارهت زۆرى بۆ هىنانون، من رىگايه يان بى نىشان ده ده م زۆر به ئاسانى برۆن بۆ لای وى، ئەویش ئەو رىگايه يه كه هه ناسه ي من بۆ خزمهت شىخ کردوويه تىبه وه، ره شانگه... هىند گه رمه هه ناسه كه م، به ره شانگه كه پيدا برۆن ده گه نه ته وىله... ئايا تا ئىستا فكري وا ناسكت... پىتم وا به زۆر كه م هه به. له سه ر زستانى ناشىرىنى چهنه جوان... ئەوى کردووه، به لى...

نوورى چاوم كه رىم (١) گىان:

به م نىوه شه وه سارده، سلا وىكى گه رمهت پىشكىش ده كه م. وه بىرم دى كه تازه عه لائه ددىن په يدا بوو كا ك مامه ندى شه ختانه ي هه زار ره حمهت له گۆرى بى و ده گه ل نوورى خوداى وه خه به رى، خه به ر ده زانى و به په له پىاوئىك ده نىرى بۆى بگري و بيه تىته شه ختان. سه رتان نه يه شىنم زۆرى پىنده چى عه لائه ددىن ده گاتى. به داب و ده ستوور له دىوه خان هه لده كرى كا ك مامه ندى ره حمه تى خۆى رى ده خا و ته ماشا ده كا تىنىكى ئەوتوى نىيه ده لى: «ئوه يه عه لائه ددىن؟» ده لىن: «به لى». ده فه رمووى: «ههه سىك ته لاقى ده مامه ندم كه ون و كچى خۆم... بى تسى مامه ندى گه رمتره» منىش ئىستا وام به سه رهاتووه. منىكى به مندالى له بن كورسى ره ذى كوورانىدا په ره وازه بووم، به مىر مندالى و لاوى و ئەكابرى له لاجىن و شىلانائى له ته نىشت كووره ي سووربووه ي سه خته دارى به تىن ده نوستم، به پىرىش تووشى گه رمای به غدا بووم و له و ئاخرا نه شدا دىسان له كورسى به ركه مران خزاوم. ئەمسال ئەوه تووشى ورمى بووم. گو تىان بابم ئەتۆ له و قه لاقو وچكه دا به كووره ي نه فتى ئەم زستانه نه ك مه قاوى ده گرى به لكو تووشى ئىپىلىگىش ده بى و سه كهت ده بى. وا چا كه خانوويه كى شووفاژدار بگري. پاش هه ول و ته قه لايه كى زۆر شووفاژم په يدا كرد. ههه ئىستا كه ئەم نووسراوهت بۆ ده نووسم سه عات سى و نىوى پاش نىوه شه وه كه له سه رمان ده رپه رىوم و پالم وه ئاسنى شووفاژ داوه. به لام ئەگەر له ترسى دا به خانم و تىرابام «به قورىانى به ژن و بالايى بم» سى به سى ته لاقم ده خوارد تسى خانباغى گه رمتره له و شووفاژه.

كه رىم گىان! مزگىنىت ده مى دىزه ي سه رو پىمان له سه ر سى كوچكان دامه زرانده، به لام جارى ئاورمان كه م وه به ر داوه. هىوادارم ئەگەر له سه رمان ره ق نه بم و له برسان به لادا نه يه م و به كلكه له قه بگه مه به هارى واى بكوئىنم ههه و په ل بى. به لام كوا ئەوه به ته نى به منى پىرى سه رمابرده له ده كرى. باوى ئىوه يه ئەى نوورى چاوى هه موو كووردىكى راست و دروست و ئەده بدۆست بگه نه هانام. ئىواره ي رابردو له لام بوون ده يانگوت هازا گو و هازا مه يدان. پىشنىارم كرد له پاش دىوانى حه رىق كتىبىكى شىعيرى به ناوى «ته بىعهت له شىعيرى كورديدا» ئاماده بكه ين. بىرم كرده وه بۆ خۆم

به تهنی چم پی ناکری، واش دهسته وهستان نیم. ئەما دەمدی شتیکی باش دەردەچی بۆیه پەنام بۆ ئیوه دۆستانی لاو هیتنا. تکایه بی هەدادان خەریک بن له بەهاری «سێمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دەس پی بکەن، تا دەگاتە زستانی سەیف هەر کەس لە بەر خۆیه وه خەریک بی نەواران بێنیتە سەر کاغەز، دیوانان بپشکن. سەفەرەن بکەن، خەلکی تازه بێنن. پێویست ناکا هەر شێعر بی. نووسینی تۆم دیوه رەنگە زۆری وهک تۆ هەبن نەیاناسم بە پەخشانی جوان وهسفی جوانی تەبیەت بکەن. کاک عەلی حەسەنیانی بی ئەزمون نییە بێبێن. بۆ خۆتان خۆپەسەندی وهلا بنین، لیک هالێن. دیاره هەر بە وهندەوه زەود نابین. خەریکی کۆکردنەوهی هەموو جوهر فۆلکلۆریک بن. پەندی پێشینیان، گۆرانی باش، حەیران، گەلۆ و چیرۆکی مندالان، کورپە ئەگەر خۆ سەخڵەت بکەین زۆر هەژار نین. ئاغای خانباغی خوا راوهستاوی بکا، قسە ی خۆشی قسە خۆشەکانی سابلانغی و خۆی ئاماده بکا، ئەحمەدی بەحری خەریکی کۆکردنەوهی پەندەکان بی، هەر کەس بەقەد خۆی. دیاره من چاوه‌روانی یارمەتی پیاو و ئینسانانم، له بالنده و درنده و برنده داوای هیچ ناکەم. رەش ئەحمەدی «تخفه مظفریه» ی پی شک دئی. دەکرێ خاوه‌نه‌که‌ی ئەوه‌نده، پیاوه‌تی بکا و یارمەتیمان بدا. دەسبەچی دەگەل عەلی تەماس بگره. بۆ خۆت و هەر کەسی دیکه پاش جێژن دەتوانن سەرم بده و کەلله‌پاچه تەماشای بکەن. من بەهیاوی ئیوه خۆم لهو قائمە‌قاله‌ هاویشتوووه. وه‌بالای کوردتان بەئەستۆی ئەگەر خۆتان ماندوو نەکەن. قاسم و سمایلی پاکزادان له‌بیر نه‌چی. له ئیستاوه دیمەنیکی بەهاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ئاماده بکەن. که هاتی زۆر قسە ده‌که‌ین.

برات هیتن

(۱) کەریمی قەبیوو می.

کاک کەریم

نووسینه‌که‌ت له‌باره‌ی شاعیری پایه‌به‌رزنی کورد (سالم) دا په‌سندکرا و ئەوه له‌ گۆواره‌که‌ماندا چاپ بوو و سوپاست ده‌که‌ین. ئیچه واما ناو بوو که له هەر ژماره‌یه‌کدا شاعیریکی مه‌زنی کورد بناسین. بۆ خۆمان مێژووی

ئەده‌بی مامۆستا مه‌لا عه‌لانه‌ددینی خوالیخۆشبوومان له‌ دەسدا بوو به‌لام زۆرمان پی جیتیگی موقمانه‌ نییە. چەند کەسی دیکه‌ش نووسینی ئامال جوانیان له‌سەر شاعیره‌کانی کورد بۆ ناردبووین. به‌لام چ بکەن هەر ئەو سەرچاوه‌یان پی شک هاتوو و کەلکیان لێ وه‌گرتبوو. بۆیه به‌دلمان نه‌بوو. ئەوه‌ی تۆ هەرچەند به‌داخه‌وه‌ سەرچاوه‌ی وات نه‌بووه‌ که سالم باشتەر بناسینی دیسان که‌لین پرکه‌ره‌وه‌ بوو.

به‌راستی سالم شاعیریکی مه‌زنه‌ و باش نه‌ناسراوه‌. که‌سیکی زۆر شارەزای ئەده‌بی ده‌وله‌مه‌ندی فارسی نه‌بی ئەگەر سالمیش باش نه‌ناسی عەیب نییە. وا دیاره ئەگەر دیوانی سالم له‌ده‌سدابایه‌ بۆ تۆیه‌کی که‌ شارەزای ئەده‌بی فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه‌بوو.

که‌سیکی له‌ ورده‌کاری شێعر بگا و دیوانی ته‌واوی شاعیریشی له‌ ده‌سدابی چۆن ئەو شێعره‌ جوانه‌ به‌لکو که‌م وینه‌یه‌ی سالمی له‌بیر ده‌چوو که‌ ده‌لی:

قەراری ئاشق و قانونی حیکمه‌ت زیددی یه‌ک هاتن
که‌ ته‌سکینی برینی دل به‌نه‌فحه‌ی زولفی موشکین بوو

یا:

به‌عیشوه‌ و غه‌مزیه‌ی مه‌عشوقه‌ ئاشق کیتو له‌بن دینێ

به‌ لای سالم که‌ننده‌ی بیستوون موزگانی شیرین بوو

چ بنووسم، کورپه‌ به‌گیانی تۆ هیتندەم نووسیوه‌ چم له‌ «نووسیندان» دا نه‌ماوه‌ دیسان بۆ خاتری تۆ بۆ خاتری که‌سیکی به‌دل خۆشم ده‌وی و هیوادارم خزمه‌تکاریکی باشی گه‌له‌ بی به‌ش و چاره‌ره‌شه‌که‌مان بی، بۆ که‌ریمی ئازیزم ئەم چەند دێره‌ ده‌نووسم و ئەم دوو شێعره‌ی خۆم که‌ زۆرم خۆش ده‌وین تۆمار ده‌که‌م:

ته‌ک و ته‌نیام و عه‌زیزانم کوان؟

بۆنی گۆرخانه‌یی لێ دئی جی ژوان

نامه‌وی پاشی نه‌مان بۆم بگری

ئیسسته‌ ماچم بده‌یه‌ کیژی جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکتیی؛ مێژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زێکی، ئه‌گه‌ر بروا به‌مێژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئه‌گه‌ر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، بروا به‌بێگانه‌کان و به‌رۆژه‌ه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئه‌وانه ده‌بارهی تو، باب و باپیری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاوینی، تو په‌گه‌زێکی پاک، باپیره‌کانی پێشووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژێ و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیاونیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێکان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئه‌وان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م؛ کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌ خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆزێ له‌ حالێ خۆت وردبه‌وه هۆشت بینه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لماله‌ به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئه‌منیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیاون هه‌یه ئه‌مه‌وئ وه‌کو خه‌لك نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆبیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم داوا ده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێکان جارس بووم و ئه‌مه‌وێت پرگار بيم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌وری ١٣٢٢/١٩٤٣.

***

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالێ خۆمان بکه‌ین و بزانی بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئیمه له‌ په‌گه‌زی ئه‌و میلله‌ته نه‌جیبه‌ نین که به‌گوتیه‌ی مێژوو ئیقراری هه‌موو مێژووزان و رۆژه‌ه‌لاتناسیک یه‌کیک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌ گه‌وره و له‌مێژینه‌کانی رۆژه‌ه‌لاته، مه‌گه ئیمه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و قه‌ومه غه‌یور و دلیره نین که لا په‌ره‌کانی مێژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئه‌وه‌وه به‌عالم ده‌سه‌لمێن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانیکدا هێچ دراوسێک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بچیته‌ نیو سنووری مولک و نیشتمانی ئه‌و.

ئه‌دی بۆچی ئیستا و امان به‌سه‌رها‌تووه؟ بۆچی هێنده وه‌پاش که‌وتووین و بووینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئه‌گه‌ر که‌میک بێر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالێ خۆمان وردبینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئیمه هه‌ر ئه‌م نیفاق و دووبه‌ره‌کییه‌ی ناو خۆمانه، که‌ وای ئه‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌لکو واجبه بۆ رێکخستنه‌وه‌ی براکامان تیکۆشین په‌گورپه‌سه‌ی دووبه‌ره‌کیی له‌بن به‌یینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و براهه‌تی له‌ هه‌موو کوردستاندا دامه‌زرێن.

ئه‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئه‌ی لاوه‌ بێر رووناک و خوینده‌وارانی کورد؛ مایه‌ی ئومیدی ئه‌و قه‌ومه لیقه‌وماوه ئیوه‌ن، ئه‌ورۆ رۆژیک نییه ئیوه‌ بێنده‌نگ و هه‌ست دا‌نیشن و له‌ قوژبێک بخزن. کاتی ئاسایش و ته‌مه‌لی رۆیی، جه‌نگه‌ی هه‌ولدان و تیکۆشان و ماندوو‌بوونه، به‌لێ ئه‌م‌رۆ رۆژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن راوه‌ستن، ده‌نا ئه‌و هه‌له‌تان له‌کیس ده‌چی و زه‌حه‌ت وه‌گیرتان ده‌که‌وتیه‌وه.

لازمه به‌دلێکی پر هیواوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پرگارکردنی نیشتمان وه نه‌جاتدانی هاوخوینه‌کانتان کۆشش بکه‌ن هێچ شتی‌ک نابێ بێته‌ پیشگری کارتانه‌ی یه‌کیه‌تی و براهه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بینه به‌ره‌لستی پێشکه‌وتنی ئیوه‌ و هه‌ز به‌له‌ناوچوونتانه‌ ده‌که‌ن، له‌ناو‌به‌رن.

ئه‌گه‌ر رۆژگار یارمه‌تی ئیوه‌ی نه‌دا ئه‌گه‌ر چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌رد به‌مرادی ئیوه‌ نه‌گه‌را مه‌به‌زن و مه‌یدان به‌تال مه‌که‌ن و دلنیا‌ین به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌رێکدا زال ده‌بن و له‌ هێچ که‌س و هێچ شتی‌ک مه‌ترسن خوا پشتیوانتانه و هه‌میشه ئه‌م وتاره‌ی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که‌ ده‌فه‌رموویت:

«کار بکه و دلنیا به‌ئاوات ده‌گه‌یت!»

له‌بیر بێت و بیکه‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کارێکتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بێگانه‌ ده‌ستبێنه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێبه‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاایهک له گهڻ نیشتمان

ئەوی نیشتمانی خوڤشه ویستم، بۆیه هیندەم خوڤش دەویە ی چونکو ئەمن ئیستا که لاویکی توند و تۆلم له پیتشا کۆرپه یه کی لاواز و ساوا بووم له دامینتی تۆدا گه وره پهره وازه بووم و گه یشتوو مه ئەم رۆژه گه وری وهک (حه زه تی محمه د «ص») و گوئیان له قورئان خویندنی ده بوو ئیمانیان پیهیتنا، یا له حالیکه که کتیبه ئاسمانیه که ی ئەم زاته پهرده یه کی ئەستووری له نیوان خویمان و ههوا و هه وه سی ناپاکه که یان ئەکیشا و پیاوه زانا و تیکه یشتوو هکانی له وان به زیاتر ده زانی و ده یفه رموو:

«هل یلستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوینده خوڤشه ویسته کان ئەگه ر نمونه ییکو له ژبانی عه سری خویمان نیشان بدهین سه رتان سو رنامینتی ئەویش ئەمه یه: ئا غاییککی کوردی عیراق، به لکو سه ردار عه شیره تیک یه ک دوو سال له مه وه به ر نامه ییککی بۆ ئا غاییککی کوردی ئیران نووسی بوو: «که دهستی من و دامانی تو نه که ی به هیج باریک له پیتناوی کوردایه تیدا تیبکۆشی چونکو کوردایه تی مانای ئەمه یه هه موو لاوه خوینده وار و گه نجه تازه پیکه یشتوو هکان بینه سه رکار و ئیمه له ژووری دیوه خانا دا نیشین».

ئیمه نازانین خوینده به ریزه کا ئمان چه نده فه رق له نیوان ئەم ئا غا کورده عیراقیه خوڤشه ویسته و (ئهو جه هل) و (ئه خنه س) دانه نین به لام ئیمه ئەلین: ئەوی به برین چی ده ستیککی بۆ زبانی نه ته وه ی خو ی داوینتی مه ردوم ئەگریت ئیوه ش بلین ئامین.

گۆقاری (نیشتمان)، ژماره (٦)، ره شه مه ی ١٣٢٢/١٩٤٣

***

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه ندیک له مه وه پیتش به سه رهاتیککی دوور و دریزی ئەم زاته م نووسی بووه و پیتشکه شی ئیداره ی ناوه ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بینیرنه دایره ی چاپه کانی کۆمه له، به لام عه نینی ریساله یان بۆ ره دکرده وه تا چاوتیکی تری پیدا بخشینم، ئیستا خه ربکی ئەو کاره م به لام تا حازر بوونی به سه رهاتی موفه سه لی شیخ، چه ند دیریک ده باریه ی ژبانی ئەم زاته ده نووسم».

که میری گه وری ره وان دز له داگیرکردنی ولاتانی (سو ما و برادۆست بووه وه - ١٢٤١ هـ)، به ولاتی لاجاندا ده گه راوه ره وان دز، به گوندی (نه لۆس) دا که گوندیککی زل و دارای قه لاتیککی بلینده را ده برد خه لکی ئەم گونده که به (به گزاده) نیویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه و به شپرزهبی هاتو نه وه، ده ستیان کرده گه پ پیدان و «قه بو، قه بو» یان لیدانا وه؛ میر رقی هه لستا گه راوه کوشتاریکی زلی لیکردن، ته نیا ژنیک به کوریککی ساوای مه مک مژه وه رزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه لات له گوندی (عیسا که ند) جیکیر بوو، کوره که ی (وسوو) به خیکرد تا گه وره بوو کرا به گوتلکه وانی (ئا غا). به لام (وسوو) که دیتبووی له مزگه وتی فه قیتیان ده خوینت ئەویش ئاره زووی خویندنی کرد، هه موو به یانیک ده چوو ه کن مه لای ئا وه دانی ده رسی ده خویند تا بیته (مه لا!).

ئا غا که زانی (وسوو) ده رسی ده خوینتی بانگی کرد و لیتی تووره بوو گوتی: ئەگه ر جاریککی دیکه بزانه م ده رست خویندوو ده تکوژم، به لام هه ره شه ی ئا غا گیانی پاکی (وسوو) ی له خویندن نه گپراوه و ئیجازه ی له داکی وه رگرت و رۆیشته شاری (سابلاخ) له مزگه وتی (رۆسته م به گ) ده ستی به خویندن کرد. چه ندیک علومی دینی خویند پاشان سه وه دای ته سه وه فی که وه ته میتشکی، وه کو ده گپرنه وه خه ونیک ده بینتی پیتی ده لین وه ره شیخ عوسمان بانگت ده کا، ئەویش له به ر ساده یی خو ی وا ده زانیت شیخ فه قه ت له (مه که) و (مه دینه) ی ده بن، ده ست ده داته گۆچان و توورینی نان و ملی رینگا ده گرت، نازانه م له چی شاریکی کوردستانی عیراق پیاویک پرسیری لی ده کا: «بۆ کو ی ده چی؟» وه لامی ده داته وه ده لی: ده چم بۆ (مه که) ی خزمه ت شیخ عوسمان، کا برا پیده که نی و ده لی: «فه قی، شیخ عوسمان وا له ته ویتله»، ئەو نیتیک بوونه وه ی رینگا دلخۆشیک بۆ (وسوو) سازده کا، رینگای ته ویتله ده گرتته پیتش ده خزمه ت حه زه تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه ند سال ریازه ت ده کی شیت پاشان له لایه ن ئەم زاته موعه زه مه ئیرشادی بۆ موکریان ده دریتتی، پارانه وه و تکای زۆریش نه ی توانی باری ئەم وه زیفه قورسه له سه ر شانی (وسوو) یا وه کو حه زه تی سیراجو ددین فه رمو یانه (مه لا و سوو) لابه ریت، به نا چاری دیتته موکریان له گوندی (بورهان) داده نیشیت مه شه ور ده بی به (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالیکی دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویکی بێ کەلک خانەقاییک بینادەنی و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (۱۲۲۸ھ) دەتەمەنی ۹۷ سالییدا لەم جیگایە وەفاتی کردوو و نپژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیک کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەوێ کراوێ کوردی، مال و دراو نەیتوانیوێ هیز بخاتە سەر مێشکی، دەوڵەمەند و هەژار لە بەرچاوی وەکو یەک بووێ خوای لی خۆش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (۹.۸.۷)، بەهاری ۱۳۲۳/۱۹۴۴.

***

ئەدەبیاتی تازەى سۆڤیەت

نامەى كەيكي ديل

هەلبەستەى: ئارکاد

خۆشەویستەكەم

غەم و دەردی من یەكجار زۆرە، لە درێژایی شەقامی مژاویدا گۆرایییەکانی ئێمە لەپێش چاوی دەبن، ئەم بەخەر و دۆلاند دەبەن و بۆلای شاری مەرگم رادەكێشن، بەتەنی هەر ئەم نیم بەلكە هەموو كچانی گوندەكەم دەگەلن. خواهی نەخواهی لە كەسوكار و مائی خۆمان دووربووینەو، ئاوێلەكانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەم لەبەر زۆری غەم و فرمیسكەم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەو نەو نەو بەكەزێهە كانی خۆم وەبەر ئەو چەرخانە بەدەم كە هەمیشە دەسوورین، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو كێشكچیانەى ئاگاداریمان دەكەن هیچ ناكړئ!

خۆشەویستەكەم

لەو كاغەزە ژاكاوێ نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوێنی خۆم دەنووسم چونكو خوێن دەرهگ و دلی مندا بەستوویەتی. بەلكە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم كە لە گیرفاندا شاروومەتەو و ئەتۆش تەكا دەكەم بۆ خزمەكانی بخوێنیوێ. ئەتۆ چوویتە جەبەهەى جەنگ و ئەم

تاویستا لە تۆ بێ خەبەرم، تەنانەت ئادریسیشت نازانم، ئەدی بۆ كوێ؟ بۆ كوێ دەنووسم؟ تەنیا مەوزوووعیكى دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێكەنى!، ئەم بەقەولى گۆرانیبیژانی شارەكەمان وەلام بەئاسماندا دەنێرم.

نامەكەى من كە بەدوای بادا بۆلای هەوران دەروا، شاھەد رۆژتێك دەگەل پێشكە پێشكە بارانی وەدەس تۆ بكەوێ.

خۆشەویستەكەم: ئێمە بەبەستینی چۆمە بەرینەكانی خۆماندا تێپەرین و چەپكە گۆلیكمان لە چۆمی هاویشت^(۱)، شەپۆلی ئاوی چەپكە گۆلەكانی مەى قوم كرد، ئاوالەكانم هەموو هەویا پراووبون، تەنھا چەپكە گۆلەكەى من قوم نەبوو و ئاو بردی. لەوكاتەدا ئەتۆم بەجلکی سەربازییەوێ هاتە پێش چاوی، لەسەر بەردیكى راوہستابووی و كالاوہكەت بۆلای من رادەوہشان و بزەت پێم دەهاتی، گۆلە بەهەوادا دەرویشتن بەلام وەتۆ نەدەكەوتن و ئەگەر ویشت كەوتیان نەیان دەپری و برینداریان نەدەكردی. لە پاشان ئێمە بەدایى جاران دەگەل یێكتر وەری كەوتین، ئەم لەو كاتەدا پێم وابوو كە بەدەختی بۆمە لە خەو و خەیاڵیك زیاتر نییە، چونكو لەتەنیشت یەكترین و خۆشەختین. ئەدی هیچ پێمان وانییە كە عرابەكانی دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلداندا رێگامان بۆ دەكەنەو.

لەو عانەدا ئەم پێم وابوو خێزانی تۆم، یێكترمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەكەنین. چەپكە گۆلەكەى من هەروا بەسەر ئاوا دەرویشتن، بەلام بێرکردنەوێ من لەو بابەتەوێ بێ كەلكە، چونكو بەراستی ئەم پروام بەفال نییە.

خۆشەویستەكەم: تاو پەریو، تارمایی بەسەر لێرەوارەكاندا كشاو، بەسەر چلوكی دارەكانی كاج دا، بەپەریو پەریو چكەى ئاسماناندا مانگی هەنگوینی منی لێقەوماو، دەچیتە پێش. لە پەنجەرە گۆلی عال دەبیندین كە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشی.

هەر دەلێی چاوی كاله دەگری، بەلێ دەگری تا نەنگی من نەبینی و دەزانی چ شەویكەم لەپێشدا، شەویكە كە نازانم لە ئامیزی پیاویكى بیگانەدا یا لە باوہشى خاكی شاردا دەبێ بنووم. ئەم بەنەدیەكى شەرمەزار زیاتر نیم تا دەژیم، لەباتی وێ دەگەل توجووت بەم دەگەل خەم و كوێرەوێ

بوومه ئاوال. بهسه ئه و شكايه ته خوڤايانه، مائئاواييت ليدده كه م و نازام ئه و نامه نووشتاوه و هت له كوئ پيدده گات. ئه گه ر ئه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئ نامه دريژه كه ي ديكه بخوينيه وه، كيهه نامه؟، ئه و نامه ي كه فرميسكي ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسني نووسيوه. ئه گه ر ئي منيش نه بئ هي ئه و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قامي ك و هه موو ريگايه كي ئاسن فرميسكيان رشتوه.

بيخوينيه وه و وه لامه كه ت ئاماده بكه و به نووكي سه ر نيزه ته وه بيه يته به رلين. گویت له دهنگم بي و به دريژايي ئه و ريگايانه فرميسكه كاني من به خوئني دوژمنان بشووه. ئه من له تو دهنووسم، له تو ده پاريمه وه و ده ليم به و چه شنه ناتوانم بريم، نهنگي من بشووه، په له ي بكه تولم بستينه وه، به تايبه تي توله ي خاكه كه م بستينه وه، ئي كيهه خاكي؟، ئي ئه و خاكي له ژير پيماندا نه رم و ره حه ته.

گوڤاري كوردستان، ژماره (2)، 30 سه رماوه زه 1324، 21 ديسه مبه ر

(1) ئوكراني و هينديك له شاراني ديكه ي روسيه له روژي جه رني ... دا (ناوي جه رنيكه ناخويندريته وه) كچان هه ريه كه چه پكه گوئيكي ده به ستن و به ئاوتي داده دن، ئه گه ر گوڤ قوم بي نيشانه ي به ده بختيبه و ئه گه ر قوم نه بوو ئه وه باشه.

***

ئىقتىباس له پۇژنامه ي نازوو

ئازايه تي سمايل ئاغاي سكو

ده گيڤنه وه ده لئين سمايل ئاغاي سكو سه رداری ره شيد و به نيويانگي كورد له چاخيكدا كه شاري ره زاييه ي داگير كرد له پيش ته وه دا بچيته نيو شاري، گه وره گه وره كاني ولات به پيريه وه چون و له ده ره وه ي شار ديده نييان ليكرد. سمايل ئاغا ده هات و ده چو گه في ليدده كردن، له و كاته دا ماريك له و مارانه ي كه به به بئ ره زاي له و ولاته دا مه شهوورن بو لاي هات. سمايل ئاغا بو ئه وه ي ئازايه تي خوڤيان پي نيشان بدا و به يه كجاري بيان تو قيني، داها ته وه و ماره كه ي گرت. ماوه يه ك هه ر هاتوچوو و هه ره شه ي له وان كرد و ماره كه ي ده ده سه ته وه دا، له نه كا و رهنگي بزكا و ليوي به ددان گه ست و ماره كه ي له هه ردی دا و كوشتی. له دوایه خه نجه ري

هه لکيشا و ئه و قامكه ي كه ماره كه پيوه ي دابوو په راندي و ده گه ل ئه وه شدا كه خوئني قامكي وه ك پلوسك هه لي ده داشت وازي له قسه كردن نه هينا تا قسه كه ي ته وا بوو.

وام بيستوه له پاش كوشتني ئه و مه رده نه به رده و ئه و پياوه نه به زه و ئه و سه رداره به جه رگه كه له سالي (1309) دا به درو و ده له سه هه ليان خه له تاند و هينا يانه ناو شاري شنو و له وي به فيل شه هيديان كرد، كه لاكيان له نيو كه لاكي سائيري شوهه دادا به و قامكه په ريوه ناسيبه وه، چونكو هينده شپريزه كرابوو ئه گه ر ئه و نيشانه ي نه بوایه به زه حمه ت ده ناسراوه.

روژنامه ي (كوردستان)، ژماره (3)، 26 به فرانباري 1324 / 15 ژانويه 1946.

***

ئازاديمان دهوي

شه ش سال جهنگ بوو، شه ش سال خوئين رزا، شه ش سال كوشتار كرا، شه ش سال، به لي شه ش سالي ته واو ئالا هه لگره كاني ديوكراسي بي وچان و پشودان، بي دامان و راوه ستان هه وليان دا و تيكوشان و خه و و خواردنيان له خوڤيان هه رام كرد. بوچي؟ هه ر له به رته وه ي بناغه ي زولم و زورداري پرووخين و ره گوريشه ي جه و و بيداد له به رته ده ربيتن و نازادي و ديوكراتي له گيتيدا بلا و بكه نه وه و نه هيلن چيدي زورداران مالي هه ژاران بخون و به ده سه ته لاتان حه قي بي ده سه ته لاتان پامال بكه ن. له پاش كيشه و هه رايه كي زور، له پاش جهنگ و كوشتار و خوئين ريژيبه كي به سام، له دواي زه ره ر و زبانيكي بي نه ندازه نازادي خوازه كان زالبون و ده س له كوشتار هه لگيرا، خوئين ريژي نه ما، كوشكي زولم و ئيسستيبداد رووخا، نه مامي جه و و بيداد هه لکيشرا، مؤسولين كورزا هيتله ر مرته ي ليبرا گورنيك گيرا و دنيا هه ساوه.

جا ئه و جا باوي هه ژار و زورلي كراو و ليقه و ماوانه و كاتي هاوار كردن ها تووه و ئه و نه ته وانه ي كه هه ميشه له ژير پي دوژمندا نالاندوويانه هاوار ده كهن و ده لئين: «ئازاديمان دهوي»!

ئيمه ش و اتا ميلله تي كورد به كي كين له و نه ته وانه ي كه له ميژه ديلا و به خسير و ژير چه پوكي و تامي ئازاديمان له بيير چوته وه و ده ميكه ده ره ده ر و

قورپه‌سه‌ر و زۆرلپكراو و تيشكاو و داماوين. ئيستاكه كولواوكه‌ى هه‌ويامان بۆ كراوه‌ته‌وه و تا راده‌يه‌ك ژباوينه‌وه، هاوار ده‌كه‌ين و ده‌لئين نازاديمان ده‌وى، به‌لئى نازاديمان ده‌وى و نابئى چيدى ديل و ژيرده‌ست بين و ناماده‌ين له رينگاي نازاديدا فيداكارى بكه‌ين و ده‌س له‌گيان و مالى خومان هه‌لگرين.

رۆژنامه‌ى (كوردستان)، ژماره (٥)، ٢٩ به‌فرانبارى ١٣٢٤ / ٢٠ ژانويه ١٩٤٦

***

نامه‌پيكي سه‌رئاوه‌له

براى هه‌ره خۆشه‌ويستى: مه‌جدى گيان له‌پيشدا تكات ليده‌كه‌م لوتم لئى خوار نه‌كه‌ى و رووم لئى وه‌رنه‌گيپرى و قه‌لس و تووره و زيز و دردۆنگ نه‌بى و وه‌په‌له‌نه‌كه‌وى و پييت وانه‌بى ئەمن لينگه‌به‌ريت ده‌كه‌م و ناخۆشم ده‌وييى و ناتناسم و نازانم چ شيرين كورپكى.

خۆشه‌ويسته‌كه‌م: پروام پييكه‌ ئەتۆم به‌قه‌ده‌ر چاوى راستم خۆش ده‌وييى و باشيشت ده‌ناسم و ده‌زانم:

ئه‌تولاويكى خوينده‌وار و دانا و تىگه‌بشتوو و بېروون و پيتۆلى، ئەتو زۆرت كوپره‌وه‌رى ديوه و سخله‌ت كيشاوه به‌دوى خويندندا هه‌له‌وداى ولاتان بووى، ئەتو ئيستا كايين «موديرى و مامۆستاي هه‌ره‌گه‌وره‌ى ده‌بيرانى مه‌هابادى». وه ته‌نانه‌ت ئەوه‌شم بېستوو كه ئەوسال چوويه تاران و له‌وى له تاقىكرده‌وه‌دا وريايى و زرنگى خۆت نواند و رووى كوردانت سپى كرده‌وه و بيجگه له‌وانه ده‌زانم كورپى زانايه‌كى به‌نيويانگ و ماقولى كوردستانى و تىگه‌بشتن و زانينى بۆ تۆ به‌ميرانت گه‌ببوه.

به‌لام داخى گرانم نازانى به‌زمانى كوردى و، واتا زمانى داىك و بابى خۆت بنووسى!، يا ده‌زانى و به‌ئانقه‌ست و خراب و تيكه‌ل و پييكه‌لى ده‌نووسى. ئەگه‌ر نايزانى ئەوه هه‌ولده تيبكۆشه خۆت ماندوو بكه فيربه‌جا ئەوجار بنووسه، خۆ ئەگه‌ر ده‌زانى و هه‌ر به‌ئانقه‌ست و ده‌نووسى، پتيويسته بزانى و تيبگه‌ى كه به‌و كرده‌وه ناشيرينه دلى هه‌موو نه‌ته‌وه‌ى كورد له خۆت ديشينى و ده‌بيسته نيشانه‌ى ته‌وس و پلار و تووكى كورپه‌كانى هاوخوين و هاوينيشتمانت، براكه‌م، هه‌ر كورديكى خونگه‌رم و

نيشتمانپه‌روه‌ر و كورديزان چاوى به‌نووسراوه‌كانى تۆ بكه‌وى نيوجاوانى گرژ ده‌كات و تووره ده‌بى و مل ده‌نى له‌ پرته و بۆله و... بروت بئى ئەمن كه خۆم به‌برايه‌كى به‌ئمه‌گ و... (١) و به‌كه‌وچكه ئاويكى وه‌مه‌له ده‌كه‌وى، پيتم خۆشنه‌بوو كيشت ده‌گه‌ل بكه‌م و به‌خۆتدا بشكينمه‌وه و دلت بيشينم. له‌به‌رئوه‌ گوتى خۆم لئى ناخنى و قوروقاپ دانبيشتم و چاوه‌نۆز بووم كه بۆ خۆت ئەغيار بيه‌وه.

ئمه‌ پيى چوو هه‌تا ئەوشۆ له ژماره (١٥)ى رۆژنامه‌ى كوردستاندا نووسراويكى تۆم له‌ژير سه‌ره‌تاي (ئاتۆم)دا چاوپييكه‌وت به‌راسه‌تى كه خويندمه‌وه وه‌ختابوو له‌داخان شه‌ق به‌م و بدريتم! وه‌يه‌كجار زۆر تووره بووم و گه‌لپيكم پيش خوارده‌وه و تارماييم به‌سه‌رچاوى كشا، ده‌سه‌به‌جئ ده‌ره‌ل بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئەم نامه‌يه‌م بۆ نووسى: ترووسكه‌كانم، به‌به‌له‌ى چاوانم مه‌جدى گيان به‌قوربانته‌ ده‌بم ئاخىر پيتم بئى ئەتو ئەو نووسراوانه بۆ كئى ده‌نووسى؟ له‌كنه‌ خۆت بۆ كوردانى نانووسى؟ بۆيه‌ى نانووسى خه‌لك بېخوينتيسته‌وه و كه‌لكى لئيه‌رگري، بۆيه‌ى نانووسى هه‌موو كورديكى خوينده‌وار و نه‌خوينده‌وار تيبى بگا؟ ئەدى بۆچى و تيكه‌ل و پييكه‌لى ده‌نووسى؟ بۆچى به‌كوردپيكي په‌تى و پاك و خاوين و به‌رپوچئ نانووسى؟ كه بۆ خه‌لكى قازانجى هه‌بئى.

براگيان، ئەو چه‌شنه نووسينه بيجگه له‌وه‌ى هيج قازانجپيكي بۆ كوردان نييه زيانيشى يه‌كجار زۆره، چونكو ئەو رۆژنامه‌يه به‌دنيدا بلاوده‌بيته‌وه و ده‌كه‌ويته ده‌س دوژمنان و ئەوانيش له‌ بيانو ده‌گه‌رپين كه نووسراوه‌كانى تۆيان خوينده‌وه ده‌بكه‌نه هه‌را و ليمان له‌چه‌بله ده‌ده‌ن و ده‌لئين؛ چۆن ئەوه‌يه زمانى كوردى! ئەوه‌يه ئەو زمانه‌ى هينده‌يان پيته‌له‌ده‌گوت و شاخ و باليان بۆ دروست ده‌كرد؟ و ده‌يانگوت هينده هينده باش و به‌ر ئاوه‌له‌يه، به‌و بۆنه‌يه‌وه هه‌ويام هه‌يه له‌وه‌ى پاش زۆر به‌ششينه‌بى بنووسى و هه‌تا ده‌توانى وتاره‌كانت په‌تى بن. ئيدى به‌خوام ئەسپاردى.

رۆژنامه‌ى (كوردستان)، ژماره (٧)، ربه‌شه‌مه ١٣٢٤ / ٢٠ فوريه ١٩٤٦.

(١) ئەو شوپنه له ده‌قه ئەسليه‌كه‌دا ناخويندريته‌وه.

***

ئەي دىنيا بزانە كورد سەربەخۆنى دەوى

زۆر كەس بە تايبەتى ئەو كەسانەي كە سەربان لە سياسەت دەخوړى پييان وايە كە هەلپەپرينهوه و قيامى نەتەوهي كورد و داواي ئيستيقلال و ئازادى و سەربەخۆنى كردنى ئەو ميللەتە هەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كاربه دەستانى مچومۆر و زۆردار و بلەوهزى بيگانەيه، ئاشكرايه كە بيگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوه دوور و دريژەدا كە دەستەلاتيان بەسەر كورداندا هەبووه هەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو ميللەتە دلپاكەيان كردوو و خويان لە هيچ خراپەبيتك نەپاراستوو.

ئىستاش خويى شەهيدانى ريگاي سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپتوونە خوينمژەكانى رڙاوه هەر دەكولى. ئىستاش گولالە سوورەكانى كيوى ناگرى خويى نەوجەوانانى رەشيد و ئازاي كورد وەبىر پياو دیننەوه. ئىستاش قاز و قووژ و زير و هۆرى ژن و مندال و هاوار و نالە نالى لاوانى بريندارى كوردى مەريوان كە لە سالى رابردودا بەدەستى سەرتيپ هۆشمەندى ديكتاتور قەتل و عام و تارومار کران لە گوپيان دەزرينگیتەوه، ئىستاش بەندىخانەي ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و هەر رۆژە نارۆژتيك يەك يەك لەوان بەسیدارهوه هەلداوه سړى.

خۆ حالى زارى كوردى هەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوهي پيش دەولەتى ئىستيعمارى عيراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالتويرانى كردن لە هەموو كەس مەعلومە و ئاشكرايه، دروستە كە ئەو كردهوه ناشيرنانه رۆژ بەرۆژ هەستى تۆلە ئەستاندەوه لە دلى لاوانى خوين گەرم و مللەتپەرستى كوردا بەهيتتر دەكەن. دروستە ئەو رەفتار و ئاكارە وەحشيانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆ لاى رزگارى و ئازادى هان دەدەن بەلام راستيەكەي ئەوهيه ئەوانە هيچيان نەبوونە هۆى هەلپەپرينهوه و قيامى نەتەوهي كورد، ئەوانە هيچيان كورديان وادارا نەكردوو كە داواي ئىستيقلال و سەربەخۆنى بكا بەلكو كورد ميللەتتيكى (١١) مليونيه و بەهەموو شەرع و قانونتيك حەقى ئىستيقلال و سەربەخۆنيى هەيه و داواي ئەو حەقە مەشروعەي خۆي دەكا.

ئەي دىنيا، ئەي دىياى ئازادى تەلەب، ئەي دىيايىتى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران ملەت كرد و لەو پيناوهدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستيقلالى دەوى. بزانە: كورد زولمى ليكراره حەقى خوراوه مولكى لى داگيركراوه و دەيهوى بەحەقى خۆي بگا. بزانە: كە سياسەتى شوومى ئىستيعمارى بۆ قازانجى خۆي ئەم ميللەتەي لە ئازادى بى بەش كردوو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوهي هەيه كاروبارى ماله خۆي بەچاكي هەلسووړيني و پيداويستى كۆمەگى كەس نيبه قيوومى ناوى و تا تاقەتى ليدەپرئ سەر وەبارى كەس ناهيتنى و بۆ ئەستاندنى سەربەخۆي هەول دەدا.

رۆژنامەي (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەليو ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

***

ژوانى دوو خوينمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەليك رەنج و ئازار و خوينمژان و پياوكوژان، داواي زۆر كوپرەوهري و دەربەدەرى و تالان و برۆ، ئادەمیزاد دەيهوى لە بەروبووى كردهوى خۆي بخوا و لەژئير سيبەرى دارى ئازادىي كە بەخوينى خۆي پەرودەي كردوو و چەند سالان بەدباريبهوه دانبشتوو، دانیشى و بحەسبتهوه و ماندوئى ئەو دەورەي شەرى لەبىر بچيتەوه. لەو رۆژانەدا كە لە هەموو جيتگايەك قسە لە سولح و ناشتى دەكړى. راديۆ و رۆژنامەكان بلأويان كردهوه كە دوو جەردەي پياوكوژ، دوو زەروى خوينمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و ديكتاتور دوو دوژمنى خوينى كوردا! يەعنى نورى سەعيد پاشا و سيراچ ئوغلۆ بۆ بەستنى پەيمانتيكى نوئى يا تازەكردنەوى پەيمانى شوومى (سعد آباد) لە ئانكارا كۆبوونەوه، ئايا ئەو پەيمانه چيبه؟ ئايا ئەو پەيمانه بۆيه بەستراوه كە قازانجى بۆ ئادەمیزاد بى؟ ئايا ئەو پەيمانه بۆيه بەستراوه كۆمەگ بەراوهستانى ناشتى و سولح بكا؟ نە ئەو پەيمانه... قردانى ئادەمیزاد..... تتيك دانى..... چونكو ئەو كەسانەي.....

رپنگر و شەرانى و.....(١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرتيكي قەيسەريتيكى ئاور تيبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولح و نەتەوى ئادەمیزادن و ئەو پەيمانه شوومەيان بۆيه بەستوو كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەهيتلن و ئەو نەتەوه

بۆجى كوردستانو لەبىر كەردووە؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئىيرانىن و بىجگە لە ئىران حەشارگە پەكيان نىيە مېلله تى ئازا و لەمىژىنەى كورد كە لەبەر هيندىك شت لە نىشتىمانى ئەسلى خۆى دووركە وتۆتەو و ئەورۆ لەژىر چەكمەى نۆكەرانى ئىستىعمار و تەرفەدارانى سىياسەتى (پان توركىسىم) ژيانىكى تال و پر لە ناخۆشى رادەبوئىر، ئاخىرى رۆژىك دەبى راسستەو بەى و شىرانە زنجىرى ئەسارت بېسىنى و تۆلەيهكى زۆر بەسام و پىاوانە لەو كەسانەى دەستدرىژيان بۆ حقوقى وى كەردوو و ئازارىيان داو و ئازادىيان لى سەلب كەردوو بىستىنەتەو و زىندوو و نەبەزى خۆى بەدانىشتووانى سەر زەوى بىسەلمىنى و دەدوژمانى خۆى بگەيهنى كە كورد هەر زىندوو پايەدارە و بەهيج جۆرىك نامرى و سىلاوى حەوادىس بناغەى عەزم و غىرەتى وى نالەقنى.

تىفكرن، كىهە مېلله تە لە بەراپەر ئەو هەموو كۆششەى كە بۆ لەنىبوئردنى وى كراو و دەدەكرى هيندە بەهيمەت و خۆراگر و پايەدارى.

كىهە مېلله تە بۆ پارازتنى مېلله تى خۆى بتوانى دەگەل مېلله تى غالىب وە بەدەستەلات و زۆردار ملە و مېارەزە بكات.

چ نەتەو بەقەدەرى ئەو نەتەو لە رىگای ئازادى و سەربەستىدا فېداكارى و جانبازى كەردوو و قورىانى داو و زىانى دىو و ئاوارە و دەربەدەر كراو.

مېلله تى غەبورتەر و ئازاتەر و نەبەزتر لە برا كوردەكانى ئىمە، كە داخەكەم ئىستا لەژىر پەنجەى بى روحى بىگاناندا ئەسىرن، كە متر وەگىر دەكەوى بەلكە هەر نابىندرى. هيندىك لە دەولتە ئىرتىجايىيەكانى عىراق، كە بەيارمەتى و مەبەستى ئىستىعمارى و بەپىچەوانەى مەيل و رەغبەتى مېلله تى عىراق هاتوونە سەركار و هەمىشە لاگرى سىياسەتى ئىستىعمارى بوون و قازانجى مېللىيان چاودەئىرى نەكەردوو، بۆ پەيداكردى دووبەرەكى و دوژمنايەتى لە بەينى كورد و عەرەدا رەفتارى يەكجار بى شەرمانە و خراپيان دەگەل كوردان كەردوو.

بەيەكجارى نابوود و حەقى مەشرووعى وى پامال بكەن. وەكو بىستوو مە سىراج ئوغلۆ بەنورى سەعەدى گوتوو هەنگىنى ئىمە دەتوانىن دەگەل ئىو بەيەنە دۆست و هاووپەيمان كە ئەو نەختە حەقەش كە عىبارەتە لە نووسىن و خويندنەوى زمانى كوردى ئەویش لەژىر سانسۆرىكى قەويدا، بۆ كوردان قائىل نەبى و ئەلبەتە ئەویش لە خوداى دەوى كورد نىنۆكى نەبى خۆى بى بخورىنى - بەلام داخوا ئەوانە دەتوانن كوردان بەجارىكى لەنىو بەرن و تۆريان لەسەر زەوى هەلگن.

داخوا دەتوانن كوردان وادار بكەن واز لەو حەقە مەشرووعەى خۆيان بىن! نە ئە پىوستە ئەوانە بزاتن و باش تىبگەن كە كورد مېلله تىكى نەمر و نەبەزە و بەبابەو هەش بىر ناتوانن لەنىوى بەرن و بىدەنگى بكەن.

كورد هەيه و لە مەيدان دەرنەچى و بەهەر وگىف ناپەشوكتى و واز لە حەقى خۆى ناهىنى و هەتا تنوكىكى خويىن دەبەردامابى لە رىگای ئازادى و سەربەخۆيدا كۆشش دەكا و حازر نىيە چىدى نۆكەرى بى جىرە و مەواجب و سووك و چرووكى تورك و عەرەب و فارس بى و ئەو هاوار دەكا و دەلتى: ئەى ئەو كەسانەى موقەدەراتى دنيا دەبەر دەستى ئىو دەپا، ئەى ئەو كەسانەى كە بۆ هەلكەندى نەمامى زولم و بىداد ئەو هەموو فېداكارىو كرد، ئەى ئەو كەسانەى كە دەتانهوى .....(۲) كە بەشادى و ئازادى بۆى، سەرنجىكى بەدەنە حالى ئىمە و مەيهلن چىدىكە ئەو زۆردارانە لەژىر پى خۆياندا بمان تولخىننەو، قەبوول مەكەن لەوى پاش ئەو خويىنمزانە خويىنى ئىمە بۆن و ئەگەر هاوارىكمان كرد يا لەجىيى خۆمان جوولايىنەو لىمان لەهەرا بەدەن و مەلئىن كورد رىگر و شەرانىيە.

توبى خودا ئەو ئەنسىسافە كەبىر بى بەزۆرى مەكت لى زەوت بكا و ئەگەر پىت گوت ئەو مەللكى باب و باپىرى خۆمە و دەبى بۆم بەجى بىلى، لەباتى بەجىپىشتان پىت بلى رىگر و شەرانى و كىشەم پىدەفرۆشى.

هەوىام هەيه ئالا هەلگەكانى ئازادى چىدى ئەو ناحەقىانە قبوول نەكەن و نەهتلىن بەتەنها لە دنيادا ملله تى كورد لە ئازادى بى بەش بى.

پۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (۳۲)، ۱۷ خاكەلئو ۱۳۲۵ / ۶ آورىل ۱۹۴۶.

(۲.۱) ئەو شوپانە لە دەقەكەدا رەشبوونەتەو و ناخويىندرتەو.

ديسان دهوله تي توركياش نهو رهفتاره ي دهگه ل نهو ميلله ته نازايه كر دوه و به كوشتار و قه تل و عامي وان سه حنه يتيكي خوييني له دونيادا هينا روو كه رووحي به شهرهت و نهوع دوستي لهو كاره بي شهرمانه بيزاره.

تاريخ زولم و زورتكي كه دهوله ته ئيرتيجاعيه كاني عيتراق و توركيه له برا كورده كاني ئيمه يان كر دوه قهت فه راموش ناكا. ميلله تي قاره مني كورد به خوييني گهش و سووري خو ي نيوي بليني خوي بو نه بهد له لاپه ركه كاني ميژوودا سه بت كر دوه و هه تا تاده ميزاد له دونيادا ده ئي نيوي نهو جه ل لاده بي روحمانه ي كه دهسته دهسته و پؤل پؤل لاواني كورد يان سه ر بريوه و زيندوو زيندوو ده تاوريان هاويشتوون به خراپه ديني. به لام هه رچي زووتر زوري بو ميلله تي كورد به يندرئ و زياتر جه زره به بدرئ نهو تاوره مقه ده سه ي كه له نيوي دلي پاكي ويدا له ميژه دايسي پتر بلتسه ده ستيني و بيگومان سه ر تا پاي دوزمناني ده سووتيني. سه ر دانه واندن و چا سو ر كرده وه له قاموسي كورديدا نييه. نهو حه قيقه تيكه كه ميژووي خويين و پر ئيفتيخاري كوردستان شاهيدي له سه ر ده دا.

وه نه بي كوردان هه ر له ده ره وه ي نيشتماني خوياندا تووشي كو پره وه ري و سه خله ت و نار هه تي بووبن به لكه له نيشتماني نه سللي خويان يه عني له ئيرانيشدا له زه مني حكومه تي ره زاخاني په هله ويدا تووشي گه ليك مه ينه ت و كو پره وه ري بوون و حه قي ژيانان نه بووه.

په يمياني سه عد تاباد كه هه موو كه س ده زاني سرفه ن بو له نيوي ردي كوردان ئيمزا كراوه، ئيمزاي ده وله تي (ظل الله) ئيرانيشي پتوه بوو. ره فتار و تاكارتيكي ره زاخان ده گه ل كورداني ده كرد به راستي يه كجار زور ناپياو انه بوو، هه لپه رينه وه ي ئيستاي كورد عه كسولعه مه لي نهو زولم و زوره ي پيشووه.

نه ورؤ ته واوي نهو كوردانه ي كه له ولا تاندا بلا و بوونه وه و له ژيتر په نجه ي تورك و عه ره بدا، ديسان چاوي ئوميد يان ده نيشتماني نه سللي خويان بريوه.

نه هزه تي ديوكرا تيكي كوردستان كه بناواني له نيوه راستي نيشتماني نه سللي كورداندا هه لگي راه هه موو كوردي دنياي مته وه جيهي ئيران كر دوه نه گه ر ده وله ت له ئيحساساتي پر شوري كوردان ئيستيفاده بكا و تولي

بي به شي و چاره ره شي زه مني ره زاخانيان به چاكي بو بكا ته وه و ده گه ل جه نابي قازي محه مه د ره هبه ري مه حبوب و مه زني كوردستان، كه بي شك له ريزي پياوه هه ره گه و ره و زانايه كاني روزه لاته حيساب ده كرئ، وا ريد ي موزا كه ره بي و مه سه له ي كوردستان به قازانجي نازادي بي رپته وه، قوه و تيك ي وا به هيز و نه بيندرا و له ئيراندا په يدا ده بي كه گري پشتي ئيستيعمار تيك ده هاري و ده يشكيني.

نه گه ر كوردان له ده ره وه ي نيشتماني خوياندا به ده ست عه ره ب و تورك گرفتارين هيج نه بي ده بي له نيشتماني نه سللي خوياندا حه قي ژيانان هه بي و به نازادي رابويرن.

داخه كه م ره فتاري ره زاخان هيج له ره فتاري تورك و عه ره بان كمتر نه بوو ئيستاش خوييني برا كورده كانان له ده شته پان و به رينه كاندا شه پؤل ده دا، ئيستاش زنجيري ديلي له ده ست و پتي ميلله تي ئيران دانه رندراوه، ئيستاش ده ست بي ره حمي حاكي نيزامي له كو بوونه وه و ئيجتماعات له سنه دا جلوگيري ده كا و نايه لي شكايه تي كه س به گو يي نه ولياي ئومور رابگا. گراني هه ره شه له سه قز ده كا، كوردستان له حالي توقين دا يه.

نه گه ر ده وله تي ئيستاكه نازاديخوازي و تيگه يشتن ي سياسي خو ي له جي به جي كوردي مه سه له ي نازه ربايجان و له رووناك كوردي ناسوي تاريخي سياسي خار جي دا نيشان داوه، ده گه ل ره هبه راني فرقه ديوكرا تي كوردستان وا ريد ي موزا كه ره بي به شه رتيكي عه ناسيري ئيرتيجاعي و به كر تيگي راه لي بگه رين، مه سه له ي كوردستان پيش به ته قه دو مي نازادي و قازانجي ئيران ته واو ده بي.

ئيمه له جه نابي تاغاي (قوام السلطنه) ته مه نا ده كه ين كه هه رچي زووتر تاغاي (مظفر فيروز) كه لاوتيكي موته ره قي و زاناي مو عاسيره بو كوردستان به رتيكات تا مه سه له ي كوردستان حه ل بكرئ.

كورد براي ئيمه ن، يادگاري باب و باپيري ئيمه ن، ده بي بو داوا مه شروه كاني وان گو ي راديرين، نه وان بي جگه له نازادي و عه داله ت چي دييان ناوي.

نه من پيم وا به نهو چرا رووناكه ي كه ئيستا له كوردستاندا هه ل كراوه بهو زووانه سه ر تا سه ري روزه لاته رووناك ده كا و نازاديخوازي ئيران كه له

ناوه پۆک

- 7 ..... * شێرهژن
- 13 ..... * یه کهم پۆژنامه ی کوردی له کوردستانی ئێران
- 16 ..... * کاره ساتی کوژرانی خالۆ قوربان
- 20 ..... * نامه یه کی ئه ده بی
- 26 ..... * ئه رک ی به یان له هه لومه رجی ئیستادا
- 34 ..... * مامۆستای شاعیرانی موکریان
- 46 ..... * حاجی قادری شۆرشگی
- 57 ..... * عه لی ناشق
- 65 ..... * زۆر زانیش به هه له ده چی
- 70 ..... * ئه رک ی نه ته وایه تی ئیمرو ی شاعیر و نووسه ره کائمان
- 72 ..... * وه لامیکی دۆستانه
- 78 ..... * ئه زموونی شاعیریم
- 89 ..... * ئاسۆگه
- 91 ..... * کورد بۆ گشتی شاعیره ؟
- 95 ..... * چه ند نوکته یه ک له باره ی میژووی ئه ده بی کوردیه وه
- 100 ..... * پێشه کییه ک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قزنجی
- 106 ..... * پێشه کی بۆ قه لای دمد
- 116 ..... * هه ژار و شه ره فنا مه
- 122 ..... * پێشه کی بۆ دیوانی نالی
- 129 ..... * پاره تاژی
- 139 ..... * نه ورۆز
- 141 ..... * جوانترین دیهن
- 144 ..... * بووکی یه ک شه وه
- 152 ..... * هه واری خالی
- 158 ..... * مه هاباد
- 162 ..... * له رۆژیکی پایزی دا
- 165 ..... * شیری به ده ستیکه وه بوو هه تاوی به ده ستی دیکه وه

خوزستان و نازهربایجان و کوردستان و سایر نوقاتی ئێراندا هه ن،
 کارتیکی وا ده کهن که پۆژی سه ر ئالاییتی که هه رگیز پۆژی لی ئاوانه بووه ،
 بیلئاخیره لی ئاوابج و میلله تانی ئه سیری پۆژه ه لات نه جات ده ده ن!
 (* پۆژنامه ی (کوردستان) ، ژماره (79) ، 29 گه لاویژی 1325-1946 .

***

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

- ۱- بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام.
- ۲- البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳- بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێڕانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴- کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نێکی که‌م و به‌ره‌مه‌تێکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له‌ ساڵی ۲۰۰۲. ۱۲۰.
- ۵- من مهاباد الی اراس. ترجمه من الفارسیة الی الكردیة: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربیة: شاخوان کرکوکي.
- ۶- ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد حه‌سه‌ن.
- ۷- بارگه‌ی یاران. سه‌رجه‌می شیعرێ هه‌یمن.
- ۸- هه‌واری خاڵی. سه‌رجه‌می نووسینی هه‌یمن.

- 176 * نه‌و جو‌ره‌ی بنه‌وئ
  - 184 * پیتزی نان بگرن
  - 187 * کورته‌ی ئۆدیسه
  - 194 * وشه‌ ونبوه‌کان
  - 198 * لامه‌زه‌بی خه‌یره‌ومه‌ند
  - 205 * ته‌نیا هه‌میشه‌ ته‌نیا
  - 209 * چیرۆکی کووله‌که
  - 216 * مامۆستا هه‌یمن و دیوانی تاریک و پوون و چه‌ند پرسپارتیک
  - 222 * وتووێژ ده‌گه‌ڵ مامۆستا هه‌یمن
  - 228 * ده‌گه‌ڵ مامۆستا هه‌یمن
  - 231 * وتووێژێکی بلاونه‌کراوه‌ ده‌گه‌ڵ مامۆستا هه‌یمن
  - 244 * له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی
  - 282 * نامه‌ بۆ که‌رمی قه‌بیومی: یه‌که‌م
  - 283 * دووه‌م
- نووسینه‌کانی به‌رای**
- 285 * خۆت بناسه
  - 285 * رۆژی کاره
  - 287 * سکا‌لایه‌ک له‌گه‌ڵ نیشتمان
  - 287 * شیخ یوسف شمس الدین البرهانی
  - * نه‌ده‌بیاتی تازه‌ی سۆقیه‌ت
  - 289 * نامه‌ی کچێکی دیل
  - * ئیقتیباس له‌ رۆژنامه‌ی ئاره‌زوو
  - 291 * نازایه‌تی سمایل ئاغای سمکۆ
  - 292 * نازادیمان ده‌وئ
  - 293 * نامه‌یتکی سه‌رئاوه‌له
  - 295 * نه‌ی دنیا بزانه‌ کورد سه‌ره‌خوئی ده‌وئ
  - 296 * ژوانی دوو خوتنمژ
  - 298 * بۆچی کوردستانو له‌بیر کردووه‌؟